IVO DIMA

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 4

ÎNCERCĂRILE IUBIRII

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, IVO

Iubiri de neuitat /Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2019

5 vol.

ISBN 978-606-9017-42-5

Vol. 4 : încercările iubirii. - 2019. - ISBN 978-606-9017-79-1

821.135.1
Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Cum te simți astăzi?

Am zâmbit și mi-am ridicat privirea spre bărbatul din fața mea, încercând să par calmă, chiar dacă în interiorul meu se dă o luptă cu diavolul care stă ascuns în adâncul sufletului.

Stă relaxat în fotoliul său învelit în piele, cu ochelarii pe vârful nasului, cu picioarele încrucișate și cu veșnicul carnețel pe care îl păstrează cu sfințenie.

— Dezamăgită, am spus într-un final.

Am tras aer în piept și am continuat să mă uit la terapeutul din fața mea, care nu pare deloc surprins de răspunsul meu. La naiba, nici măcar eu nu sunt surprinsă de răspunsul meu.

— Poate că a avut o urgență.

Am continuat să zâmbesc și mi-am privit verigheta și inelul de logodnă de care sunt atât de mândră. Am încetat să îi mai găsesc scuze soțului meu, chiar dacă doctorul de nebuni încă încerca să îi motiveze absența.

— Ea patra oară când nu vine, am spus rotindu-mi verigheta simplă. Nu e de gardă astăzi, pur și simplu nu îi pasă, am spus ridicându-mi privirea spre bărbat.

— Și te doare.

Am zâmbit și mi-am închis ochii pentru a-mi înăbuși lacrimile. Nu mai pot să plâng. Nu mai vreau să plâng. Cel puțin nu pentru o terapie stupidă pe care nu mi-am dorit-o niciodată.

— Spune-mi cum te simți în momentul acesta, m-a întrebat notând ceva pe hârtia albă.

Capitolul 1

— Rănită, abandonată, singură, trădată.

Bărbatul nu a comentat nimic, dar i-am văzut pixul mișcându-se încontinuu.

— Tu cum te-ai simți dacă soția ta nu ar încerca să vă salvați căsnicia?

Mi-am ridicat ochii și am sperat să văd o reacție de surprindere. Dar cred că întrebarea asta îi este adresată destul de des și nu mai e uimit de ea.

— încă nu am o soție cu care să încerc așa ceva, a spus cu un zâmbet stupid.

Privirea mea s-a îndreptat spre mâinile lui, dar nu am văzut nicio verighetă. Nici nu am observat până acum că nu poartă una. Presupun că sunt atât de prinsă în drama mea încât nici nu îmi dau seama ce se întâmplă în jurul meu.

— Nu cred că mai are vreun rost să continuăm cu această terapie, doctore Carr.

Nu a schițat niciun gest. Stă ca o statuie nenorocită și mă privește de parcă aș fi un câine de pe stradă care e gata să îl muște. își lovește pixul de caietul din mâinile lui și sunetul mă face să urlu.

— De ce?

Mi-am întors capul și m-am uitat pe fereastră, încercând să-mi forțez propriile cuvinte să iasă. Am încercat să mă las răpită de priveliște, iar Central Park pare ca o machetă de aici și probabil chiria locului e destul de scumpă.

— Pentru că nu mai are rost, am spus cu un of- tat. Absența lui îmi spune destul de clar cât de

mult însemn pentru el. Poate are altă femeie, poate nu mai vrea să fie cu mine, poate nu mai e fericit, am șoptit ridicând din umeri. Indiferent care ar fi motivul, eu m-am săturat.

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am dezaprobat din cap, și nu-mi plăcea deloc vocea mea tremurândă.

— Suntem căsătoriți de cinci ani și îl ultimele luni totul a început să se ducă de râpă. Lucrăm în același spital și pacienții mă tratează mult mai bine decât o face el. E ca și cum ar urî faptul că mă vede acolo în fiecare zi.

— Ai încercat să vorbești despre asta cu el?

Am început să râd continuând să privesc pe fereastră.

— De fiecare dată îmi spune că totul e doar în capul meu și schimbă subiectul. Nici măcar nu mai mergem împreună la muncă.

Am dat din cap și m-am ridicat în picioare, continuând să zâmbesc pentru terapeutul scump pe care aruncă banii soacra mea.

— Dacă lui nu îi pasă de căsnicia noastră, atunci nici mie nu îmi pasă.

Mi-am luat geanta și am ieșit din cabinetul lui, auzindu-i râsul enervant în urma mea.

Mi-am băgat mâinile în buzunarele gecii și am ieșit din clădirea impunătoare din centrul orașului. Am început să merg pierdută pe trotuar, fără să mă uit după un taxi.

în jurul meu văd cupluri, familii fericite, persoane care zâmbesc constant. Așa eram și eu. Aveam și eu parte de o familie fericită. Iar acum nu pot să îmi dau seama unde a dispărut. De ce a

dispărut.

Am crezut că am căsnicia perfectă. Credeam că soțul meu e perfect. Cel puțin așa a fost până când a început să se răcească relația noastră.

Mă trezea în fiecare dimineață cu un sărut năucitor și de cele mai multe ori terminam prin a face dragoste. Intram în spital ținându-ne de mână și cu zâmbetul pe buze. Acum nici măcar nu îmi vorbește la spital. De fiecare dată când ajung lângă el, îmi întoarce spatele și nici nu se mai uită înapoi.

Am încercat să mențin căsnicia asta vie. Să revenim la ceea ce eram înainte de toată această răceală. Dar el nici măcar nu s-a obosit să se prezinte la vreo ședință. M-a lăsat să îl aștept ca o soție patetică și mi-a spus că totul e doar în capul meu.

Am oftat și am auzit tunetele deasupra mea. Mi-am dat capul pe spate și mi-am îndreptat privirea spre cerul gri și sumbru, trăgând aer adânc în piept. Am simțit prima picătură pe obraz și mi-am închis ochii, lăsându-le pe celelalte să o urmeze.

***

Când am intrat în bucătărie, l-am văzut așezat pe unul dintre scaunele înalte, aplecat deasupra insulei negre. Părul lui roșcat e proaspăt tuns și nu mai e la fel de încâlcit și dezordonat. Poartă una din pijamalele sale largi care îi ascund trupul perfect și puternic. Cana de cafea de lângă laptopul lui încă scoate aburi.

A fost acasă toată ziua și nici măcar nu s-a obosit să vină la terapie.

Mi-a simțit prezența, dar nu s-a obosit să se întoarcă spre mine.

— Am comandat mâncare chinezească, a spus cu o voce obosită. Am crezut că ajungi târziu și am pus-o în frigider.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am zâmbit. Nici măcar nu știe că astăzi e ziua mea liberă.

Am înghițit în sec și am încercat să nu plâng. M-am uitat la mâna stângă și mi-am scos ambele inele simțind cum inima mea începe să se rupă în bucăți. Le-am lăsat lângă cana lui de cafea și m-am îndreptat spre frigider.

— Ce faci?

Am privit cutiile de carton, dar nu am nicio poftă de mâncare. Am nevoie doar de o ocupație, ca să nu îmi vadă lacrimile. Dacă el nu dă doi bani pe mine, nici eu nu o să îl las să mă vadă suferind.

— Vreau să divorțăm! am trântit-o.

Continui să mă uit la alimentele din frigider și îmi simt lacrimile prelingându-se pe obraz.

— Te-ai hotărât că e timpul să îți faci publică relația cu Howard?

Am strâns cu putere mânerul frigiderului și mi-am închis ochii.

Cât de proastă pot să fiu! Acum înțeleg de ce e atât de diferit.

Peter Howard s-a transferat anul trecut la spitalul nostru și de atunci am devenit prieteni. Lucrăm cam în același timp și petrecem destul de mult timp împreună. Iar acum soțul meu crede că am o aventură cu el.

— Măcar lui îi pasă de mine.

Scaunul său s-a lovit de podea și am închis ușa frigiderului, încercând să fug de el. Am reușit să nu îl las să se apropie de mine, dar când am ajuns în living i-am simțit brațele puternice strângându-mă.

Ochii lui verzi sunt furioși și în momentul acesta îmi e frică să fiu în preajma lui. L-am văzut pe Caleb King nervos, dar niciodată atât de furios.

— Nu o să te las să devii una din aventurile lui ocazionale. Ești soția mea! Ești a mea, la dracu!

M-a împins pe canapea și și-a dat tricoul jos, făcându-mă să înghit în sec de frică.

— Crezi că poți să îți bați joc de mine? a mârâit.

Și-a dat pantalonii jos și a rămas complet gol, tă- indu-mi respirația. Corpul său e încordat, iar venele îi sunt atât de proeminente încât mi-e frică să nu-i explodeze provocând o hemoragie.

S-a apropiat de mine și am rămas nemișcată, așteptându-1. L-am lăsat să îmi rupă bluza și am tresărit șocată de violența mișcărilor sale.

— Crezi că o să te las să fii cu el?

Continui să mă uit la el și nu îl recunosc. Mi-a dat pantalonii jos fără prea mult efort și m-a lăsat în lenjeria intimă.

— Ești a mea!

S-a aruncat peste mine și mi-a prins buzele într-un sărut brutal și violent. Am gemut și am încercat să scap de sub el, dar nu am reușit. Lacrimile au început să mi se prelingă din nou pe obraji și mi-am pus mâinile pe pieptul lui, încercând să îl opresc.

— Caleb...

Mi-a smuls sutienul și am simțit presiunea încheietorii cedând sub mâna sa violentă.

— Caleb, te rog! Oprește-te!

Vocea mea a început să tremure și atingerile lui violente s-au oprit. Se uită în ochii mei și e complet șocat. Șocat de faptele lui, de izbucnirea sa.

Pieptul meu se ridică și coboară într-un ritm mai rapid decât cel obișnuit și sânii mei se lovesc de pieptul său. Liniștea din jurul nostru e apăsătoare și continuăm să ne uităm unul în ochii celuilalt, fără să ne spunem vreun cuvânt.

Se sprijină cu mâinile de brațul canapelei și îl simt tremurând deasupra mea. Mi-am umezit buzele și i-am atins chipul, auzindu-i geamătul în momentul atingerii ușoare.

— Nu așa, Caleb, am șoptit. Nu transforma totul într-o amintire urâtă, l-am rugat.

A gemut, iar mâinile mele s-au oprit pe spatele lui, mângâindu-i mușchii încordați.

— A trecut un an, Robin, a spus răgușit. Un an de când noi nu...

I-am prins buzele într-un sărut scurt, făcându-1 să tacă.

— Atunci cred că avem de recuperat.

Ne-am privit în ochi pentru câteva clipe, apoi am început să ne sărutăm și să uităm de tot. în momentul acesta, contam doar noi doi, fără nicio amintire neplăcută.

Dinții lui s-au oprit pe pielea gâtului meu și am gemut arcuindu-mă sub el. I-am prins părul în unul dintre pumni și aproape mi-a scăpat printre

degete.

îl doresc cu ardoare. Tânjesc după el și atingerea lui. Vreau să mă mângâie, să mă facă să îmi pierd capul, să mă dorească din nou.

Mâinile lui pricepute mi-au îndepărtat și ultimul articol vestimentar de pe mine, iar în momentul în care s-a lipit complet de trupul meu, mi-am auzit respirația oprindu-se.

începusem să tremur sub el, simțindu-i atingerile blânde și fierbinți. îmi simțeam corpul arzând sub pielea lui și mi-am lăsat unghiile să îl zgârie pe spate.

Capul lui a coborât spre sânii mei, la început dezmierdându-i cu săruturi ușoare, dar când mi-a cuprins un sân între buze, am gemut adânc. Capul meu s-a înfipt în pielea canapelei și mi-am mușcat buza de jos ca să nu țip de plăcere.

— Robin.

Mi-a gemut numele și ne-am privit în ochi. Un zâmbet a apărut pe buzele mele și mi-am desfăcut picioarele.

— Nu mai pierde timpul, iubitule.

Un zâmbet uriaș, leneș și viclean s-a instalat pe buzele lui. Și-a apropiat gura de a mea și m-a luat în brațe, încolăcindu-și mâinile în jurul taliei mele. Și-a coborât șoldurile și m-a pătruns adânc, făcându-ne pe amândoi să ne sincronizăm gemetele. Mi-am strâns picioarele în jurul lui și m-am arcuit spre el, oferindu-i totul.

Fiecare mișcare a lui mă zguduie complet și cu fiecare atingere mă convinge că s-a întors. Că bărbatul pe care îl iubesc la nebunie s-a întors în brațele mele.

A continuat să se împingă în mine și să mă țintu- iască mai adânc în canapea, în timp ce

animalul din el se dezlănțuise.

Am gemut în același timp și am lăsat orgasmul să ne sfâșie pe amândoi, apoi corpul lui s-a prăbușit peste al meu și m-a strivit între pieptul său și canapea.

— Ca să îți fie clar, nu o să divorțăm, a adăugat cu vocea răgușită.Naiba să îl ia de ticălos.

Am luat bilețelul colorat de pe farfuria acoperită și mi-am închis ochii pentru câteva secunde.

întâlnire cu bunicul. Ne vedem la spital.

Am strâns biletul în pumn și l-am aruncat direct la gunoi, de data aceasta reușind să nimeresc coșul. Nici măcar nu am vrut să mă uit la micul-dejun pe care mi l-a pregătit.

M-am întors pe călcâie și m-am dus înapoi în dormitor să mă pregătesc pentru muncă, chiar dacă în momentul acesta nu îmi doresc altceva decât să plănuiesc înmormântarea lui Caleb King.

Ar fi putut să îmi spună că o să plece înaintea mea și că o să înceapă să mă ignore din nou. Dar nemernicul a preferat să mi-o tragă toată noaptea, doar ca să își satisfacă egoul afurisit de mascul alfa.

Am deschis furioasă ușa dressing-ului fără să îmi pese că s-a trântit de perete și nici de morala care știam că va urma din nou, pentru că am lovit prețioasa lui zugrăveală.

Am tras pe mine o pereche de blugi și un pulover negru, încercând să mă relaxez cât mai mult și să îl scot din mintea mea. în timp ce îmi încheiam botinele, telefonul a început să sune spărgând atmosfera încărcată de înjurăturile mele.

M-am apropiat de noptieră și, pentru o clipă, mi-aș fi dorit să nu exist pentru persoana respectivă. 1

Capitolul 2

Dar dacă nu răspund acum, o să insiste și mai mult și o să mă trezesc cu o nouă vizită și umilință la spital.

— Bună, mamă, am spus înăbușindu-mi o înjurătură.

— Ți-a luat cam mult timp să răspunzi. Știi foarte bine că nu am mult timp la dispoziție.

Acum regret enorm că i-am răspuns. Ar fi trebui să o ignor complet, exact cum face ea de douăzeci și șase de ani încoace.

— Mă pregăteam să plec la serviciu, am rostit printre dinți, dar sunt convinsă că nu și-a dat seama de asta. Probabil e la spa sau la clubul ei idiot de bârfitoare și vrea să facă o impresie bună în ochii celorlalte ipocrite.

— încă nu te-ai săturat să faci injecții și să îi ștergi la fund?

Nu îmi vine să cred că trebuie să îi înfrunt pe amândoi idioți în aceeași zi.

în viziunea mamei mele, care e la cel de-al cincilea soț multimiliardar, meseria de asistentă e una josnică și destinată femeilor singure, urâte sau sărace.

— Discuția s-a încheiat, am spus sec. La revedere, mamă.

— Să nu îndrăznești să îmi închizi în nas, Robin King.

Mă uit la ecranul cu numele ei și la bulina roșie care ar putea să pună capăt acestui chin.

Haide, poți să o faci, mi-am spus în gând,

închide-i scorpiei înainte să îți strice și mai tare ziua.

Da, asta ar trebui să fac. Dar sunt atât de slabă și de fraieră, încât prefer să cedez și să cad ca fraiera în capcane.

— Nu am dispoziția necesară să ascult insultele tale.

— Trebuie să vorbim despre Ellie.

Am oftat adânc și m-am așezat pe marginea patului, simțind cum durerea de cap îmi zvâcnește în tâmple. Mi-am lăsat capul să atârne între umeri, fără să iau telefonul de la ureche, și am bâjbâit după cutia de Advil din sertar.

— Mamă, am mai avut discuția asta și înainte. Nu pot să îi repar toate greșelile.

— Normal că poți, a pufnit nemulțumită de răspunsul meu. Soacra ta e una dintre cele mai bune judecătoare din orașul acesta.

A fost foarte înțeleaptă când a decis să mă sune. Dacă ar fi fost acum în fața mea, probabil i-aș fi aruncat cu telefonul direct între ochi și aș fi scos-o afară din casa mea în șuturi.

— Asta nu înseamnă că trebuie să facă abuz de poziția pe care o are și să îi șteargă mereu cazierul fiicei tale idioate, am mârâit.

— Dar când l-a șters pe al tău nu a fost nicio problemă, nu?

Dracu să o ia de nenorocită oportunistă și șantaj istă!

M-am ridicat de pe pat și am început să mă învârt în cameră ca un leu în cușcă.

— Ăla a fost un caz izolat și știi foarte bine că nu am avut nicio vină cu...

— A fost un caz izolat doar pentru că ți-o tră-

geai cu fiul lui Savannah King, m-a întrerupt fără nerușinare.

M-am uitat șocată la ecranul telefonului meu și am tras aer adânc în piept, numărând răbdătoare până la cinci. Dar de data asta nu m-a mai ajutat și pur și simplu am izbucnit.

— Ești cumva geloasă că am ajuns la Caleb înaintea ta? Pentru că sunt căsătorită de cinci ani cu el și tu în acest timp ai schimbat trei soți?

— Cum îndrăznești să îmi vorbești așa? Sunt mama ta!

Am auzit un pahar spărgându-se și, foarte probabil, câțiva stropi din vinul ei roșu i-au pătat cămașa scumpă. Am pufnit nervoasă și aproape am izbucnit într-o criză isterică de râs la replica ei stupidă.

— Nu ai fost niciodată mama mea, Linda. Doar o târfă oportunistă și șantaj istă.

I-am închis telefonul în nas și l-am strâns cu putere între degete. Nu pot să îl mai arunc în perete și să îl distrug complet. E deja al patrulea pe care l-aș strica în anul acesta, din cauza mamei mele adorabile.

Nu îmi vine să cred că poate exista o astfel de femeie și că mi-a dat într-adevăr naștere. Iar paradoxul e că sunt imaginea ei vie, dar în ceea ce privește personalitatea, suntem complet diferite.

Mi-am pus telefonul în geantă și am părăsit dormitorul înainte să mai distrug ceva în calea mea. Acum e momentul să mă duc la spitalul St. Joseph și să dau nas în nas cu soțul meu arogant

care îmi face viața imposibilă în acel mediu.

Și încep să regret cu fiecare celulă din corpul meu faptul că l-am ales tocmai pe el, dintre toți bărbații.

***

— Bună dimineața, scumpo!

I-am zâmbit asistentei-șefe, Octavia, și mi-am aranjat ecusonul sprijinindu-mă de mobilierul din sala de urgențe. Femeia plinuță cu părul șaten și ochii verzi e plină de energie în fiecare dimineață și încă nu îmi dau seama cum reușește.

— Care e treaba mea astăzi?

A zâmbit și mi-a făcut cu ochiul, înainte să își arunce privirea pe tableta afișând saloane și pacienți.

— Doamna Shaney așteaptă cu nerăbdare să te vadă, apoi Serena vrea să vă vedeți în pauza ei.

Mă pregăteam să îmi vizitez pacienta mea favorită și așteptam ca Octavia să termine cu navigarea pe tabletă.

— Analizele pentru pacientul din salonul doi tocmai au sosit, a spus întinzându-mi și mie tableta. Și trebuie să lucrezi azi și cu regina de gheață.

Mă uit speriată la femeie și zâmbetul ei amuzat nu mă încălzește cu absolut nimic.

— Nu pot să fac schimb cu Dani sau cu Peter?

A dezaprobat din cap și mi-a omorât într-o singură secundă speranța slabă care începea să înflorească în mine.

— Dani e bolnavă astăzi, iar Peter tocmai a plecat la vizite împreună cu soțul tău.

Ticălosul are de gând să îi facă viața un infern

bietului Peter. Care nu a făcut altceva decât să mă ajute când aveam nevoie.

— De ce nu pot să lucrez cu Gabe? am continuat să mă plâng.

— Pentru că încă se contrazice cu Marc pe o procedură nouă pe care vrea să o aplice, a spus dându-și ochii peste cap la încercările mele de a scăpa de scorpie.

Am oftat adânc și mi-am lovit fruntea de blatul biroului. Chicotitul Octaviei nu face altceva decât să mă facă să sufăr și mai tare.

— Nu mai exagera atât, a spus lovindu-mă în umăr. Ai avut și zile mai proaste.

Mi-am ridicat capul și m-am uitat urât la ea, dar asta nu o deranjează absolut deloc.

— Ție ți-e e ușor să spui asta, am mormăit. Tu nu trebuie să lucrezi toată ziua cu ușuratica care încearcă să îți fure soțul.

Octavia și-a ridicat privirea deasupra capului meu și și-a strâns buzele. Se abține din răsputeri să nu râdă și asta nu înseamnă decât un singur lucru.

— E chiar în spatele meu, nu? am spus oftând.

Femeia mai în vârstă a aprobat din cap și am murmurat o înjurătură. Ei bine, acum am dat cu bâta în baltă și o să fie o adevărată nebunie.

Am tras aer adânc în piept și m-am întors încet spre adversara mea.

Paige Wild, rezidentă pe același departament cu soțul meu. A absolvit facultatea de medicină între primii cinci și nu obosește niciodată să ne arunce asta în față.

Douăzeci și opt de ani, un metru și optzeci de

centimetri, păr roșcat, drept și lung, ochi negri amenințători și complet reci. 0 afurisită de femeie care arată ca un model și care își merită pe deplin porecla.

Niciodată nu se implică în relațiile cu pacienții și nu îi pasă dacă mor sau trăiesc atâta timp cât ea consideră că și-a dat tot interesul să îi salveze.

— Văd că împărtășim același sentiment despre lucratul împreună, a spus aruncându-mi o privire rece.

— Nu am vrut să...

— încearcă să nu îmi omori niciun pacient astăzi, grăsuțo.

S-a întors pe călcâie și aproape m-a lovit cu părul în față. Pășește hotărâtă pe holul spitalului și se crede stăpâna acestui loc. Iar eu nu îmi doresc decât să o împing în fața unei mașini.

— Mult noroc!

Octavia m-a împins de la spate și am pornit pe urmele reginei de gheață, întrebându-mă dacă ziua asta poate să devină și mai rea.

Pentru Paige, cele cinci kilograme în plus cu care m-am luptat toată viața mea sunt un păcat. Mi-a pus acea poreclă hidoasă pe care o folosește doar ea. Dar sunt convinsă că se distrează de minute cu Caleb în camera lor specială.

A deschis ușa salonului și s-a apropiat de pacient.

— Nu ar trebui să o așteptăm pe doamna doctor Steel?

Regina mi-a aruncat o privire amenințătoare și și-a întors capul cu aroganță, întrerupând

contactul vizual cu mine.

— Jennifer are încredere deplină în mine. Ar fi fost mai grav dacă te-ai fi ocupat singură de pacient, grăsuțo.

Nu la fel de grav dacă îți bag tableta asta pe gât, nemernico.

— Cum vă simțiți astăzi, domnule Meyer?

Bătrânul în vârstă de șaptezeci de ani a zâmbit, dar zâmbetul lui nu are niciun efect asupra ticăloasei. A rămas la fel de impasibilă, așteptând răspunsul lui.

— Mult mai bine după operație. Mai ales de când Robin are grijă de mine în fiecare zi.

Și-a întins mâna și nu am ezitat să o apuc, încercând să ignor dezgustul din privirea roșcatei.

— I-ai schimbat perfuzia?

Am aprobat din cap, continuând să îi strâng degetele bătrânului.

— I-ai verificat tensiunea?

Am aprobat din nou din cap și încep să îmi placă răspunsurile mele afirmative care o fac să strângă și mai tare din buze.

— I-ai efectuat din nou frotiul de sânge?

De data asta nu am mai putut să o aprob, iar ticăloasa a început să zâmbească.

— Așa mă gândeam și eu. De ce nu ai făcut-o?

Inima mea a început să se zbată în piept și mă simțeam încolțită.

— Nu am crezut că e necesar, din moment ce i-a fost înlocuită valva acum trei zile.

Roșcata și-a pus mâinile în sân și m-a privit ironică.

— Mai nou ești și doctor, Robin?

Urăsc întrebarea asta. Nu, ură e un cuvânt mic. Detest din tot sufletul această întrebare stupidă menită doar să mă insulte și să mă înjosească.

Am strâns cu putere tableta din mână și, înainte să apuc să îmi deschid gura și să îi dau o replică acidă, Jennifer Steel, șefa secției de cardiologie, a deschis ușa.

— De ce ai început fără mine?întrebarea îi era adresată adversarei mele, pusă acum în dificultate de tonul sever al șefei sale.

— Ați spus că pot să încep fără dumneavoastră.

Jennifer a întins mâna după tabletă și mi-a zâmbit călduros, înainte să îl privească pe bărbatul din pat.

— Ți-am spus că poți să cobori fără mine, dar nu să vorbești cu pacientul meu fără mine.

— Dar, pot să...

Femeia brunetă cu părul tuns scurt și ochii albaștri a ridicat o mână și a redus-o la tăcere fără nici cel mai mic efort.

— Cum vă simțiți astăzi?

— Perfect, doamnă doctor. Vă rog să nu o certați și dumneavoastră pe Robin.

Jennifer a părut surprinsă și mi-a aruncat o privire rapidă înainte să își continue conversația cu pacientul ei.

— Ce vă face să credeți că o s-o cert?

— Domnișoara doctor așa a făcut. Pentru că nu mi-a luat sânge. Dar Robin mi-a făcut toate analizele și mereu îmi aduce budincă bună de la cafenea. Le fac în ciudă celorlalți, a spus pe un ton șoptit.

Jennifer a început să râdă cu putere și nici măcar nu i-a mai aruncat vreo privire rezidentei sale.

— E grozavă, doamnă doctor! Rar găsești o persoană atât de dedicată ca ea.

— Perfect de acord, l-a aprobat dintr-o mișcare a capului.

S-a uitat lung cu coada ochiului la roșcată, care începuse să își piardă culoarea din obraji.

— Ei bine, domnule Meyer, analizele sunt foarte bune. Transplantul a fost un adevărat succes și dacă promiteți că o să vă luați medicamentele la timp, puteți să plecați acasă.

Zâmbetul larg al bătrânului mi-a topit inima și i-am dat telefonul de pe noptieră pentru a-și suna familia.

Când am pășit în afara salonului, am simțit tensiunea din jurul meu și am înghițit în sec pentru câteva clipe.

Jennifer a făcut câteva completări în fișa pacientului și i-a înmânat-o Octaviei împreună cu rugămintea de a elibera biletul de externare.

— Ce naiba a fost asta?

S-a întors cu fața la noi și am tresărit amândouă, chiar dacă privirea ei dură era ațintită asupra roșcatei.

— Ea doua oară în această săptămână când o iei înaintea mea și încerci să îți depășești atribuțiile.

Femeia de lângă mine stă complet dreaptă și o privește pe șefa ei în ochi.

— Dacă se mai întâmplă o singură dată, o să fiu obligată să te raportez.

Paige a făcut un pas în față, aparent enervată de lecția de morală pe care a primit-o.

— Cu tot respectul, doctore Steel, dar era o simplă convorbire cu pacientul. Aș fi putut să mă descurc de una singură. Mă pricep la discuțiile cu pacienții.

Buzele lui Jennifer s-au subțiat și îmi pare rău că nu mi-am luat niște popcorn.

— Cunosc acest pacient de zece ani. L-am

operat cu propriile mele mâini de cel puțin două ori și eu voi fi cea care îi spune când să plece acasă, a spus Jen amenințător. Nu uita că ești o simplă rezidentă care poate să plece oricând din acest spital.

Aș putea să jur că am auzit-o înghițind în sec.

— Nu îmi testa răbdarea doar pentru că te guduri pe lângă finul meu. Și dacă mai îndrăznești să o umilești pe Robin în fața unui pacient, o să te conduc la primul tren care pleacă din New York. M-am făcut înțeleasă, Paige?

— Perfect, a spus cu dinții strânși.

Un zâmbet de satisfacție a apărut pe buzele lui Jennifer și nu pot să mint și să spun că toată situația asta nu mă încântă peste măsură.

— Poți să îți iei restul zilei libere, i-a spus întorcându-i spatele. Nu mai am nevoie de tine.

Paige a plecat complet nervoasă, răspândind în urma ei mirosul unui parfum grețos de dulce.

Bruneta m-a privit pentru câteva clipe și apoi m-a luat în brațe.

— Bietul meu pui, a mormăit cu buzele în părul meu. Nemernica aia încă îți face zile fripte?

Aș minți dacă aș spune că nu îmi place să fiu căsătorită cu un doctor, care lucrează într-un spital plin cu rudele lui.

— Tocmai ai devenit eroina mea, am spus strângând-o în brațe.

Octavia și Jennifer au început să râdă, iar înce-

pusem să mă obișnuiesc cu căldura brațelor ei.

Dar oare cum o să reacționeze soțul meu când o să afle despre mica problemă a partenerei lui de studiu?— Ai făcut-o pe regină să scoată foc pe nări.

Mi-am ridicat capul din monitorul calculatorului și l-am privit pe rezidentul preferat al tuturor. Deși el și Caleb sunt cam pe același loc, îl prefer de o mie de ori pe Gabe.

Gabriel Queen mă privește amuzat cu ochii săi negri și întunecați. Părul lui blond e ciufulit și zâmbetul său leneș binedispune pe oricine.

Pot să spun fără să mă gândesc de două ori că el e unul dintre cei mai buni prieteni ai mei și prietenia noastră a început din prima secundă în care ne-am cunoscut.

Amândoi am avut probleme cu părinții noștri și am muncit ca să ajungem unde suntem. Amândoi încă ne plătim împrumuturile pentru școlarizarea noastră, fără să cerem vreun ban altor persoane. Spre deosebire de Serena și de Caleb, noi nu am avut parte de avantajele lor. Și nici de iubirea părinților sau de sprijinul lor.

— Jennifer e cea care trebuie să primească premiul, am spus printând un bilet de externare.

Bărbatul s-a întins după una din tabletele din suport și a chicotit.

— Tot pe tine o să se răzbune, a spus apăsându-și degetele pe ecran. Jen e profesoara și șefa ei. Nu poate să îi facă nimic.

Am oftat și mi-am dat o șuviță de păr după ureche, privindu-mi colegele cum se agitau între saloane.

Capitolul 3

— îi facem o vizită doamnei Shaney?

Am zâmbit larg și m-am ridicat din picioare, iar Gabe nu a avut nevoie de un răspuns verbal din partea mea.

A luat una dintre tablete cu degetele sale lungi și ne-am îndreptat amândoi spre ascensor.

— Azi nu era ziua ta liberă? am spus cu gândul la programul pe care îl am în telefon.

Bărbatul a zâmbit și m-a lăsat să intru înaintea lui, ca un adevărat gentleman. A apăsat pe butonul etajului doi și a tras aer în piept.

— Păi aveam două opțiuni, a spus cu ochii în micul ecran electronic: să mă duc acasă și să împart o pizza cu motanul meu răsfățat sau să fac un duș rapid și să mă întorc ca să mai petrec câteva ore în compania răsfățatei. E drept că mi-a trebuit o zi întreagă să mă decid, dar cred că am făcut alegerea potrivită.

Am pufnit în râs și am dezaprobat din cap. Răsfățata despre care vorbește Gabe e Serena Evans, cea mai bună prietenă a mea și marea lui competiție.

Gabe și Serena au parte de o relație foarte ciudată. Amândoi se plac, sunt atrași unul de celălalt, dar se duelează în ore suplimentare și operații. Faptul că mama Serenei e șefa secției de neurologie și proprietara spitalului pune o presiune destul de mare pe umerii ei. Presiune pe

care Gabe o ignoră în mod desăvârșit și crede că ea e mai avantajată decât restul rezidenților din program.

— Am auzit că s-a dus să își ia o cafea și să mai citească ceva despre anevrisme, și a adormit în cafenea. Greșeală de amator, a pufnit cu un zâmbet arogant.

A început să râdă și am coborât amândoi din lift. M-am uitat cu coada ochiului la colegul meu și mi-am dat seama cât poate fi de naiv.

Dacă nu ar mai fi un idiot atât de mare și ar vedea dincolo de relațiile familiale ale Serenei, poate ar avea parte în sfârșit de dragostea pe care și-o doresc amândoi.

— Nu crezi că exagerezi? Ai nevoie și de odihnă, iar câteva ore de somn nu o să îți ia din strălucire și îndemânare.

Ne-am oprit în fața salonului și a chicotit ușor.

— Știi foarte bine că nu îmi permit să rămân în urmă, pitico, a spus lovindu-mă pe vârful nasului. Mai ales cu examenul de rezidențiat care se apropie de noi cu repeziciune.

— De ce nu înveți cu Serena? i-am propus. Sunt convinsă că ați putea exersa mai bine împreună metodele de resuscitare.

Am zâmbit și i-am văzut o sclipire de neastâmpăr înainte să i se lumineze toată fața.

— Așa cum Paige îl ajută pe Caleb?

I-am dat un pumn în umăr și i-am smuls tableta dintre degete.

— Ești un porc!

Am deschis ușa și am încercat să afișez cel mai

încurajator zâmbet pe care îl aveam și să maschez dorința avidă de a-1 ucide pe Gabriel Queen.

— Bună ziua, doamnă Shaney.

Bătrânica în vârstă de șaptezeci de ani a lăsat oglinda pe pat și chipul i s-a luminat când ne-a văzut.
E la fel de cochetă cum ne-a obișnuit în ultimele două săptămâni de când se află la noi.

— Chiar mă întrebam când o să vii, Robin. Și l-ai adus și pe frumușel, a adăugat cu un chițăit ușor enervant.

M-am apropiat de patul ei și i-am verificat perfuzia, în timp ce bătrâna mi-a luat mâna liberă în a ei.

în spitalul St. Joseph, cei doi rezidenți perfecți ai programului au porecle pe măsură. Gabe e frumușelul, iar soțul meu e adorabilul. Porecle atribuite de către persoanele în vârstă, desigur, dar s-au lipit de ei și chiar am început să le folosim și noi de fiecare dată când avem ocazia.

— Plec acasă, nu-i așa?

Gabe și-a dres glasul și a întins mâna după tabletă. M-am abținut să nu i-o arunc direct între ochi și am așteptat ca el să înceapă să vorbească.

— Așa se pare, a spus analizând ultimele rezultate. Șoldul artificial funcționează perfect și nu vă mai poate ține aici.

Doamna Shaney și-a împreunat cele două palme și a suspinat fericită.

— Asta e o veste minunată! Nepoții mei vin săptămâna viitoare din Arizona și am timp să le fac fursecuri.

Cred că e plăcut să ai o bunică care să îți facă dulciuri și să te aștepte fericită. Un sentiment de care nu am avut parte niciodată. Bunicii din partea tatălui au murit înainte ca eu să mă nasc, iar pe cei din partea mamei nu i-am cunoscut niciodată.

— Atunci trebuie să stați departe de scaunele înalte și de schimbatul becurilor.

Bătrânica a încercat să schimbe un bec în bucătărie și s-a urcat pe un scaun cu un picior șubred, iar următorul lucru pe care l-a văzut a fost chipul frumușelului.

— 0 să îl pun pe fiul meu să le schimbe pe toate când vine, a promis cu zâmbetul pe buze.

Gabe a început să își plimbe degetele pe ecranul tabletei adăugând:

— Atunci o las pe Robin să vă ajute cu bagajul.

— Mai rămâne valabilă invitația la cafea?

Blondul s-a apropiat de femeie și i-a luat o mâna între palmele sale. A privit-o seducător în ochi și i-a sărutat pielea, facându-mă să îmi dau ochii peste cap.

— Oricând dorești, doamna mea.

Bătrâna și-a acoperit cu mâna liberă obrazul care începuse să se înroșească, suspinând de fericire. Iar eu simt că o să vomit curând.

***

— Nu e adevărat!

Mâna mi s-a încleștat pe clanță când i-am auzit vocea scorpiei. M-am uitat cu atenție la numărul de pe ușa apartamentului, pentru a mă asigura că nu am greșit locul. Am oftat cu putere și mă întreb

când o să încetez să mai reacționez în acest mod.

E a patra oară când vine în casa mea și îmi acaparează soțul, cu pretextul stupid că învață pentru examenul final, dar tot sunt geloasă. Orice mi-ar spune Caleb și oricât de mult aș încerca să mă conving singură, sunt al naibii de geloasă pe Paige Wild.

Am intrat în apartament cu gândul că trebuie să rămân calmă și să am gânduri pașnice. Mi-am lăsat cheile să alunece în bolul de lângă ușă și am înaintat pe holul întunecat, iar imaginea soțului meu râzând lângă acea ticăloasă a fost ca un pumn în stomac.

— Bună, am mormăit reușind să le atrag atenția.

Cei doi s-au întors în același timp cu fața la mine și zâmbetele largi și luminoase le-au pierit de pe față.

Am aruncat un ochi spre cutiile cu emblema restaurantului meu preferat, mâncare pe care nu am mai mâncat-o de câteva luni, doar pentru că soțul meu e prea preocupat cu noua lui prietenă de studiu.

— Credeam că ești în tura de noapte, a spus Caleb răgușit.

Mâna mi s-a strâns în jurul genții și mi-am simțit inima oprindu-se pentru o secundă. Nu îmi place deloc aluzia asta și zâmbetul de superioritate al viperei mă face să îi trântesc geanta direct în fața ei botoxată și să i-o aranjez de tot.

— Octavia mi-a spus că nu are nevoie de mine

și m-a trimis acasă.

Caleb continuă să mă privească din spatele ochelarilor, în timp ce scorpia devine din ce în ce mai iritată, adoptând o poziție mult prea relaxată pe canapeaua mea.

— Caleb, putem să revenim la studiul nostru? Sunt convinsă că se poate descurca și singură să se bage în pat, a spus lăsându-și mâna să alunece pe umărul soțului meu.

Roșcatul continuă să mă privească, fără să îi arunce vreo privire scorpiei, și i-am văzut buzele subțiindu-se.

— Da, pot să mă bag și singură în pat, am spus cu un zâmbet rece. Mai ales că după ce o să pleci o să mi se alăture și soțul meu. Dar tu nu ai cum să știi nu e așa, Paige? Sau ai făcut rost de un bărbat în una din turele de la morgă?

Ochii lui Caleb s-au întunecat și știu că o să urmeze o ceartă. Dar stupoarea de pe chipul adversarei mele recompensează orice ceartă pe care aș putea să o am cu soțul meu.

După o ultimă privire ironică, asigurându-mă că am lovit-o într-un punct sensibil, m-am întors pe călcâie și m-am dus direct în dormitorul meu.

în timp ce îmi aruncam hainele pe podea, am auzit pașii apăsați ai soțului meu pe parchet, apropi- indu-se de mine ca o furtună. Eram doar în lenjerie intimă când ușa a deschis dormitorului.

0 parte din tensiunea de pe chipul lui s-a diminuat și l-am auzit înghițind în sec, înainte să înainteze în cameră și să închidă ușa în urma lui.

— Ce naiba e cu tine?

Mi-am scos agrafele din păr și mi-am lăsat șuvițele să alunece pe spate, ridicând ușor din umeri.

— Doar i-am adus aminte că ești soțul meu și că trebuie să plece, am spus simplu.

Și-a scos ochelarii și i-a lăsat pe scaun, lângă geanta mea, oftând cu putere.

— Cred că începi să îți pierzi mințile.

Am pufnit în râs și am rămas nemișcată, în timp ce roșcatul își scotea tricoul.

— Am avut discuția asta de atâtea ori, Robin. Nu se întâmplă nimic între mine și Paige, m-a asigurat.

Am făcut un pas spre el, încercând să nu mă las cucerită de trupul său și să îmi mențin postura de femeie rănită.

— Mereu se fâțâie pe lângă tine, încearcă să îmi prelungească turele doar ca să stea aici cât mai mult și mereu vrea să asiste la operațiile tale. Vrea să te cucerească, am concluzionat cu ochii pe pectoralii săi.

M-am apropiat mai tare de el și mi-am pus mâinile în jurul gâtului său, simțindu-i pielea fierbinte, iar un val de căldură mi-a străbătut tot trupul. Mâinile mi-au coborât pe pieptul sau și i-am simțit inima bătând sub palma mea. Mi-am dat capul pe spate privindu-1 în ochi și am zâmbit.

— Dar tu ești al meu și nu o s-o las pe scorpia aia să te aibă.

Și-a arcuit buzele într-un zâmbet și și-a înfipt

degetele în șoldurile mele. M-a tras brusc spre el și m-a lipit de pieptul lui.

— Ești foarte războinică în ultimul timp.

— Și tu foarte fustangiu.

Ne-am uitat unul în ochii celuilalt pentru câteva secunde, apoi buzele lui au năvălit peste ale mele. Am suspinat sub sărutul său și l-am lăsat să mă arunce pe cearceafurile reci.

— Oricât de fustangiu aș fi, tu o să fii mereu aleasa mea, Robin.

Minciunile lui au avut mereu efect asupra mea. Un efect electrizant, care îmi amorțește orice nerv din corp. Și pentru prima oară de când sunt soția lui, simt că nu e doar o minciună.— Nu mai știu ce să fac, am șoptit.

Am privit trupul inert al tatălui meu și am suspinat. Pielea lui e la fel de albă și ușor rece. Părul începe să-i devină din ce în ce mai cărunt, iar ochii nu i s-au mai deschis de o grămadă de vreme.

— Acasă totul pare perfect, dar aici e un adevărat dezastru.

Mi-am trecut o mână prin păr și am privit tubul pe care îl are între buze.

— Totul ar fi foarte ușor dacă mi-ai putea răspunde, tată.

I-am luat mâna grea și rece între palmele mele și am încercat să zâmbesc.

— Linda și Ellie au început să îmi dea bătăi de cap, din nou.

Am chicotit și mi-am lipit mâna lui de obraz.

— Știu că e numai vina mea și că ar fi trebuit să le țin la ușa mea pentru totdeauna.

Am suspinat și zâmbit privind chipul palid și fără viață al tatălui meu.

— Dar se pare că sunt la fel de naivă ca tine și cred în a doua șansă. Sau în cazul lor în o mie de șanse.

M-am săturat să îl văd pe tata în acest pat de spital. Un atac cerebral l-a pus la pământ acum doi ani și în acest moment e susținut doar de aparate.

Caleb și bunicul lui plătesc tot ce e nevoie ca să îl mențină în viață și pentru asta o să le fiu veșnic recunoscătoare. Dar uneori mă întreb dacă are

vreun rost să îl țin aici.
2

Capitolul 4

Marc a spus că nu a mai detectat nicio activitate cerebrală de câteva luni bune și cea mai bună decizie ar fi deconectarea. Desigur, părerea și-a exprimat-o doar de față cu nepotul lui, când a crezut că eu nu îi ascult.

Chiar dacă știu că are perfectă dreptate, tot nu pot să o fac. Tata a fost mereu prietenul meu cel mai bun. Când Linda ne-a abandonat pe amândoi, a făcut tot ce i-a stat în putere să mă crească.

Fiind asistent medical, a trebuit să se împartă între muncă și mine, și încă mă întreb cum a reușit atâția ani.

Pagerul vibrând în buzunarul uniformei mi-a întrerupt șirul gândurilor. E timpul să mă întorc la realitate și să dau cu ochii de regina de gheață.

I-am sărutat mâna rece și am lăsat-o la loc lângă corpul său. M-am îndreptat spre ieșire și am dat nas în nas cu șeful spitalului.

— Știam că o să te găsesc aici.

Marc m-a lăsat să ies din salon și mi-a zâmbit larg.

— Ai un răspuns pentru mine?

Am oftat și am zâmbit, fără să îl privesc în ochi pe bătrân. Mi-am scos pagerul din uniformă și am văzut codul Serenei pe micul ecran.

— Răspunsul e același, Marc. Nu îmi vine să cred că Savannah te pune să faci asta.

Bărbatul a ridicat ușor din umeri și a chicotit plin de veselie.

— Aș face orice mi-ar cere fata aia. Dar nu e

doar inițiativa ei, Robin. Ești o asistentă excelentă, dar ca doctoriță ai fi formidabilă. Spitalul ăsta are nevoie de oameni dedicați ca tine.

Am zâmbit și m-am uitat în ochii lui sinceri și înțelepți. Pagerul meu continua să vibreze, iar Serena devenea din ce în ce mai agasantă.

— 0 să mă mai gândesc la ofertă, Marc, l-am mințit.

Bătrânul a chicotit și și-a aranjat ochelarii pe vârful nasului.

— Asta spui de câteva luni încoace, Robin. Și nici măcar nu te-ai gândit o secundă la această posibilitate.

Mi-am simțit obrajii încălzindu-se și i-am evitat privirea. I-am făcut semn spre micul obiect dintre degetele mele și am început să mă îndepărtez.

— îți promit că de data asta o să mă gândesc serios la propunerea ta.

A început să râdă cu putere, în timp ce am apăsat pe butonul liftului.

— Și porcii au început să zboare.

Am pășit în ascensor și am zâmbit cu gura până la urechi.

— Au început să le dea drumul din avion, am spus făcându-i cu ochiul.

Marc a izbucnit în râs, reușind să atragă atenția asistentelor din jurul lui. în timp ce ușile se închideau puteam să aud râsul său colorat urmărindu-mă două etaje mai jos.

Un nou vibrat a început să îmi zguduie buzunarul, dar de data asta Serena a trecut la telefon. Mi-am dat ochii peste cap și am deschis ușa din camera rezidenților.

— Bine, sunt aici, am spus respingându-i apelul. Ce naiba e atât de urgent?

Am reușit să închid ușa la timp, înainte ca furtuna brunetă să mă apuce de mână și să mă arunce pe canapeaua de piele din încăpere.

S-a trântit lângă mine și m-a privit cu ochii ei albaștri imenși și vizibil speriați.

— Am nevoie de ajutor.

M-am sprijinit cu spatele de brațul canapelei și m-am uitat la ea mai atent. Părul ei lung e dezordonat și nu cred că pisica e cea care s-a jucat în el. Cearcănele de sub ochi devin din ce în ce mai vizibile și pare mai obosită decât niciodată.

— Câte cafele ai băut până acum?am întrebat-o uitându-mă rapid la aparatul de cafea din cameră.

— Doar trei, dar nu de asta am nevoie de tine, a spus întorcându-mi capul spre ea.

Ultima oară s-a supradozat cu cafeină și inima ei o luase complet razna. Mă chemase pe mine atunci, pentru a-1 evita pe Caleb sau pe oricine altcineva din familie, doar ca să nu intre în belele și mai mari.

Marc a ținut-o departe de spital timp de trei zile când a leșinat în sala de operații luna trecută din cauza oboselii.

— Gabe m-a sărutat, a trântit-o.

Ei bine, asta da bârfă. Nu îmi vine să cred că tă- ntălăul a avut în sfârșit curaj să facă o mișcare. Până acum nu făceau altceva decât să se tachineze și să se întreacă în munca la spital.

— Când?

Un zâmbet radios a apărut pe buzele ei și i-a luminat întreaga față.

— Mai devreme a sosit un pacient nou la

Urgențe și a trebuit să lucrăm împreună. Eram în sala de radiografii certându-ne care operație e mai importantă.

— Și ai spus că tu trebuie să operezi prima, am ghicit.

— Evident, a spus dându-și ochii peste cap, de parcă aș fi spus o aberație. Trauma craniană e mult mai importantă decât tăietura lui de pe abdomen.

Nu prea cred că așa stă treaba, dar mai bine îmi țin gura și merg pe versiunea ei.

— Am început să țipăm unul la celălalt și deodată m-a sărutat.

Am zâmbit când am văzut strălucirea din ochii ei.

— Și ți-a plăcut, am spus cu un zâmbet larg.

A suspinat adânc și s-a sprijinit de celălalt braț al canapelei, întinzându-și picioarele peste ale mele.

— Doamne, cât mi-a plăcut! A fost exact ca în filme. Cu artificii explodând în capul meu, cu fluturași plimbându-se prin stomacul meu, cu piele de găină...

Și-a trecut ambele mâini prin păr și a continuat să zâmbească. Nu prea o văd pe Serena atât de fericită. E mereu în săli de operații și cu nasul în cărți, încât am și uitat cât de frumoasă e când zâmbește.

Vrea să demonstreze că nu se află în spitalul ăsta doar pentru că familia ei îl deține. Vrea să fie la fel de bună ca și mama ei și să îi facă pe cei ca Gabe să își închidă gura.

— De ce trebuie să fie atât de ticălos uneori? a spus îmbufnată.

Asta mă întreb și eu, surioară. De ce soțul meu poate să fie perfect acasă și un adevărat nenorocit la locul de muncă?

înainte să îi pot răspunde, pagerul ei a început să răsune în încăpere, făcând-o să ofteze și să se ridice în picioare.

— Acum trebuie să mă duc să îmi prezint cazul în fața mamei și a bunicului și să câștig în fața demonului care sărută dumnezeiește.

M-a sărutat rapid pe frunte și m-a întrebat înainte să plece:

— Ne vedem diseară la petrecere, da?

M-am uitat la ea cum dispare din raza mea vizuală și m-am înjurat singură. Am uitat complet de aniversarea căsniciei lui Jaxon și Savannah.

Sper că nu a uitat și soțul meu și că s-a gândit la un cadou frumos.

***

— Ați întârziat!

Savannah Evans-King stă în pragul ușii, cu mâinile încrucișate și ne privește de parcă suntem cei mai căutați criminali din lume. Am văzut privirea asta de câteva ori în sala de judecată și mereu mi-a trimis fiori pe șira spinării.

— Am adus ciocolată, a încercat Caleb să salveze situația.

Vorbele fiului ei au făcut-o să renunțe la atitudinea ofensivă și să zâmbească cu gura până la urechi când i-am întins cutia frumos ambalată. Nu am mai cunoscut în viața mea pe cineva care să aibă o slăbiciune atât de mare pentru ciocolată.

M-a tras în brațele ei și i-am inspirat parfumul puternic și extrem de feminin, făcându-mă să mă simt ca acasă.

Savannah a fost mereu mama pe care mi-am dorit-o și care mi-a lipsit cu desăvârșire.

— Acum suntem în formație completă.

Soțul meu a cuprins-o într-o îmbrățișare strânsă și a sărutat-o apăsat pe obraz. Mereu am fost fascinată de apropierea lor și de relația strânsă pe care o au. Și în același timp, am fost și invidioasă pentru că nu am avut niciodată parte de așa ceva.

— Caleb, de câte ori ți-am spus să nu o mai exploatezi pe soția ta?

Jaxon King și-a făcut apariția cu un zâmbet cald pe buze. Părul lui brunet începe să se albească din ce în ce mai mult, însă ochii lui sunt la fel de blânzi ca prima oară când l-am cunoscut.

— Iar te-a pus să îi speli chiloții, nu? m-a întrebat în șoaptă.

Am început să râd și m-am lăsat în brațele lui, în timp ce soțul meu mormăia ceva în barbă.

— Ți-am spus să o ajuți să mai pună ceva carne pe ea, băiete.

— Mai taci din gură, moșneag enervant.

Jaxon a început să râdă și l-a bătut pe umăr pe fiul lui. Cei doi semănă izbitor de mult și singura diferență e culoarea părului și firele cărunte din părul socrului meu.

— Robin, vrei să mă ajuți în bucătărie?

Savannah nu a așteptat să îi răspund la întrebare, ci m-a târât practic până în bucătăria lor spațioasă, trântindu-mă pe unul dintre scaunele înalte din jurul insulei. Și acum o să mă încolțească și va dori să îi accept oferta. Ofertă la care m-am gândit din prima clipă în care am auzit-o.

Atât Marc, cât și Savannah sunt dispuși să îmi

plătească facultatea de medicină și vor să facă orice ca eu să devin medic. Dar nu sunt sigură că aș putea să fac asta. Abia rezist să lucrez cu soțul meu și să îi fiu asistentă. Nu vreau să îmi imaginez ce s-ar întâmpla dacă am lucra amândoi la aceleași cazuri.

— Timpul se scurge destul de repede, Robin.

Soacra mea a lăsat punga cu cadouri pe insulă și s-a îndreptat cu buchetul de flori spre vaza de cristal pe care i-am cumpărat-o de Crăciun.Am răsuflat adânc auzind veselia și râsetele din curtea interioară a casei și am aruncat o privire rapidă pe fereastră.

— Trebuie să ai măcar o opțiune în cap până acum.

A pus vaza aproape de fereastră și s-a întors cu fața Ia mine.

— încă îmi plătesc împrumuturile pentru școala de asistente.

— împrumuturi pe care eu și Marc ne-am oferit să le plătim, a spus doborându-mi unul dintre argumente.

Familia King mereu a încercat să îmi facă viața mai ușoară, dar nu pot să accept orice îmi oferă ei. Nu pot să fiu una din acele mironosițe și să creadă că m-am căsătorit cu fiul lor doar din interes.

— Știu la ce te gândești acum și trebuie să încetezi, m-a avertizat cu arătătorul îndreptat spre mine. Știu perfect cine ești, Robin, și să nu crezi vreodată că am să ascult ce spun bârfitoarele. Niciodată nu am ținut cont de ele și nici nu o s-o fac. Am învățat pe pielea mea că acele cuvinte nu fac decât rău și mă țin departe de cei dragi, a spus luându-mi una din mâini într-ale sale.

Savannah a avut multe de înfruntat până să ajungă unde este acum și mereu am admirat-o pentru curajul și neînfricarea ei. Mi-aș dori să fiu ca ea și să am aceeași determinare, dar eu sunt ușor pusă la pământ de oricine încearcă.

— Robin, vreau să fii fericită. Am văzut de multe ori cum îi asculți fascinată pe Marc sau pe Priscilla. Cum sorbi cuvintele lui Caleb sau ale Serenei în legătură cu operațiile și toate cazurile lor. Ai nevoie de schimbarea asta, scumpo, mi-a zâmbit. Ai nevoie să îți întinzi aripile și să zbori mai departe.

Mereu mi-am dorit să devin doctor. Îl însoțeam adesea pe tata la spital și îi urmăream pe ceilalți doctori lucrând. Prima operație la care am asistat a fost cea de reparare a unui anevrism. Operația a fost condusă de Marc și atunci mi s-a deschis adevăratul apetit pentru medicină.

Dar banii puțini pe care eu și tata îi aveam și neglijarea mamei mele nu m-au ajutat să îmi urmez acest vis. M-am mulțumit cu școala de asistente, chiar dacă îmi doream cu totul altceva.

Iar acum, Marc și Savannah încearcă de aproape un an să mă convingă să îmi urmez visele. Dar mie îmi este frică. Nu am vorbit niciodată cu Caleb despre asta. Nici măcar nu știe cât de mult îmi doresc să devin medic. Și sunt sigură că s-ar opune și probabil mi-ar spune că nu aș putea să fac față acestei meserii.

Am tras aer adânc în piept și am zâmbit, privind-o pe soacra mea în ochi.

— Cred că...

— Robin!

Mi-am întors capul și l-am văzut pe soțul meu în pragul ușii de la bucătărie. Mă privește îngrijorat ținând în mână telefonul meu.

— E Ellie.

Am oftat cu putere și m-am dat jos de pe scaun. Am apucat telefonul, însă roșcatul nu m-a lăsat să

îl iau din mâna lui. M-a prins de talie și s-a uitat serios în ochii mei.

— A avut un accident și e în operație.

Mi-am simțit genunchii moi și probabil aș fi căzut la pământ dacă el nu m-ar fi ținut în brațe.

Capitolul 5

— I-am oprit hemoragia și tocmai a fost dusă în salon.

Nu am putut să mă abțin și l-am luat pe Gabe în brațe, strângându-i halatul între degetele mele. Am răsuflat mai ușurată ca niciodată și am simțit cum ritmul inimii mele începe să revină la normal.

— Ce s-a întâmplat?

M-am dat un pas înapoi și brațele lui Caleb m-au cuprins imediat de talie.

— Neacordare de prioritate din câte am înțeles, a spus obosit.

— Iar Ellie era în mașina care a provocat accidentul.

Gabe s-a uitat rapid deasupra capului meu, dar înainte să aștepte aprobarea soțului meu, eu îmi primisem deja răspunsul. Mi-am trecut o mână prin păr și am început să mă plimb pe hol.

— Ai sunat-o pe Linda?

Mi-am verificat telefonul, dar nu primisem nicio notificare nouă de la ultima mea încercare de a o contacta pe mama.

— E plecată în Hawai în a doua ei lună de miere, am bombănit enervată.

Niciunul dintre bărbați nu a spus nimic, dar cu siguranță se gândesc la același lucru ca și mine.

Târâtura aia egoistă nu dă doi bani pe fiicele ei.

— Trebuie să mă duc la camera de gardă, a adăugat frumușelul. Dacă vrei să o vezi e în rezerva 3 la etajul patru.

Gabe a trecut pe lângă mine și m-a sărutat apăsat pe creștet. în același timp, l-a bătut ușor pe umăr pe soțul meu și a dispărut pe holul iluminat al spitalului.

Caleb nu a scos niciun cuvânt, lăsându-mă să îmi continui mișcările dintr-o parte în alta a holului.

Când credeam că viața mea nu se poate complica și mai tare, surprizele se agață de mine ca buruienile. Oricât de mult mi-aș dori să îmi las trecutul în urmă, el se încăpățânează să mă urmărească oriunde aș merge.

— Nu e vina ta, a început discursul de încurajare.

Am pufnit în râs și m-am uitat în ochii soțului meu. Stătea sprijinit de perete, cu mâinile în buzunare, aruncându-mi o privire convingătoare.

— Ești obligat să spui asta pentru că ești soțul meu.

Un zâmbet i-a dezvăluit gropița din obrazul drept, care îmi face inima să tresară.

Și-a scos una din mâinile lungi din buzunar și m-a prins de încheietură, trăgându-mă cu blândețe spre el. Mâinile lui mi-au înconjurat talia și atingerea caldă a buzelor sale mi-a încălzit fruntea.

— Nu poți să fii responsabilă pentru orice gre-

șeală din viața surorii tale.

Am pufnit în râs și mi-am dat capul pe spate pentru a-mi privi soțul în ochi. Zâmbetul lui îmi topește orice urmă de neliniște sau teamă și simt cum ochii lui pot să privească dincolo de sufletul meu.

— Ar trebui să îi spui asta și mamei mele, am spus cu un oftat.— Mai bine mor decât să încep o conversație cu Linda.

L-am lăsat să îmi așeze o șuviță de păr după ureche și nu am putut decât să îl aprob.

Linda e o persoană pe care e mai bine să o eviți sau să uiți de existența ei. Cel mai mare ghinion din viața mea e faptul ca ea nu pare să uite de existența mea. Mai ales de când m-am căsătorit cu Caleb.

— Ce naiba să mă fac cu ea?

Brațul lung și puternic al roșcatului mi-a înconjurat umerii și am început să pășim în același ritm.

— Am încercat să vorbesc cu ea, dar cuvintele îi intră pe o ureche și îi ies pe cealaltă. Am crezut că după tratamentul de reabilitare o să se schimbe, dar puștoaica mi-a spulberat toate speranțele.

Am intrat în ascensor și am urmărit lumina verde care marca trecerea de la un nivel la celălalt.

— A renunțat la facultate în ciuda insistențelor mele și ale Lindei. A plecat în Europa cu un contract de model și s-a întors zece luni mai târziu pentru că s-a plictisit de petreceri. A distrus două mașini noi și probabil cea din accident e tot a ei.

încep să îmi pierd orice răbdare cu ea și asta nu e bine, am spus cu un oftat adânc.

Am ieșit din lift, zâmbindu-le colegelor mele. Puteam să văd compasiunea de pe chipurile lor și îmi doresc să o omor pe sora mea mai mică cu propriile mele mâini. Dacă e ceva ce detest cu adevărat pe lumea asta, aceea e compătimirea.

— Poate că are nevoie de o motivație mai puternică.

Ne-am oprit în fața rezervei și m-am uitat la soțul meu nedumerită. Zâmbetul lui îmi spunea deja că are de gând să scoată asul din mânecă.

— Mă lași să gestionez situația cum cred eu de cuviință? m-a întrebat cu un zâmbet răutăcios.

Ce se mai poate întâmpla de acum? Am aprobat din cap pentru că eu nu mai găseam nicio soluție.

— Mă duc să dau un telefon, a spus sărutându-mă pe creștet.

S-a întors pe călcâie și l-am urmărit în timp ce își scotea mobilul din buzunarul gecii și continua să zâmbească.

Sper doar să găsească metoda potrivită să îi bage mințile în cap surorii mele și să nu regret.

Am deschis ușa rezervei și m-am apropiat de patul înconjurat de o perdea albă. Am îndepărtat perdeaua și inima mi s-a oprit.

Ticăloasa a dispărut și numai Dumnezeu știe unde.

***

— Mai uită-te în cafenea.

Joe, șeful securității mi-a arătat din nou înregis-

trarea video din cafenea, dar nici de data asta nu am reușit să o găsesc pe mica împielițată.

Am oftat cu putere și am căzut pe scaunul din spatele meu, acoperindu-mi chipul cu ambele mâini.

— E undeva în spitalul ăsta, Robin, m-a asigurat.

Dar unde? Am cotrobăit fiecare colțișor al spitalului unde poate ajunge raza unei camere de supraveghere și nici urmă de ea.

— De ce tot personalul medical își face treaba ta de dădacă?

Vocea de gheață a lui Paige a umplut mica încăpere de supraveghere și ea e ultima persoană de care aveam nevoie în clipa asta.

M-am ridicat în picioare și m-am strecurat printre ea și tocul ușii, dorindu-mi să o fac să dispară cât mai repede.

— Vorbesc cu tine, Douglas. îți sunt superioară și nu ai niciun drept să îmi întorci spatele, a mârâit la mine.

M-am oprit brusc și am auzit tocurile pantofilor răsunând pe hol. M-am întors la presupusa mea șefă și am privit-o cu gura căscată.

Pare foarte obosită și complet scoasă din minți. Privirea ei poate să îți facă sângele să înghețe în orice clipă și mi-au trebuit câteva secunde ca să mă asigur că nu mi s-a întâmplat asta.

— Sunt o King, în caz că ai uitat, am spus scrâșnind din dinți. îmi pare rău să îți spulber, din nou, visele, dar eu sunt cea căsătorită cu Caleb.

— Pentru că are o slăbiciune pentru târfe.

Mi-am simțit pumnii strângându-mi-se pe lângă corp și am avut nevoie de o voință incredibilă ca să nu îi las câteva vânătăi pe față.

— Ai perfectă dreptate, pentru că se pare că se dă în vânt și după tine.

Femeia a făcut un pas spre mine, încercând să mă intimideze și să mă facă să fug cât mai repede de ea. Dar nu și de data asta. Sunt obosită, îngrijorată pentru sora mea și complet sătulă de individa aceasta.

— Mai bine ți-ai ține gura, amărâto! m-a amenințat cu un ton scăzut.

Am pufnit în râs, reușind să o împroșc cu câteva picături de salivă. Roșcata nu a părut deloc afectată de gestul meu, pentru că a rămas la fel de neclintită.

— Altfel ce? 0 să te faci de râs din nou în spitalul acesta?

Am făcut un pas spre ea și simțeam o dorință nemărginită de a o umili pe individa care încearcă să îmi distrugă căsnicia.

— Poți să flirtezi, să te săruți sau să te culci cu soțul meu, dar nu o să reușești să mă desparți de el. Poate ai mai multe în comun cu el decât mine și poate că ești mai bună decât mine, dar niciodată nu o să îmi poți lua locul, scumpo. Nici în patul și nici în inima lui.

Privind-o atent în ochi, am putut să văd cum masca ei de gheață începe să se descompună cu fiecare cuvânt pe care îl aruncam în ea.

— Nu te iubește, a spus încercând să mă

rănească.

Am zâmbit și mi-am mușcat buza de jos, încercând să nu izbucnesc într-un râs isteric.

— Poți să îți repeți asta la infinit, dar nu o să schimbe nimic. Nu știi absolut nimic despre mine sau despre relația mea cu Caleb. Așa că taci naibii din gură și stai departe de noi.

Un zâmbet ironic i s-a întipărit pe buze, într-o încercare patetică de a nu se simți prea umilită.

— Altfel ce? a spus încrucișându-și mâinile la piept

.— Dacă nu îți ții nasul departe de familia mea, tu o să fii următoarea persoană pe care personalul spitalului o s-o caute.

M-am întors pe călcâie, după ce i-am privit chipul înmărmurit de șoc, și mi-am continuat drumul spre ascensorul spitalului.

Am oftat cu putere și m-am sprijinit de peretele liftului, apăsând unul dintre butoane la întâmplare. Mi-am verificat pagerul, dar nu am niciun mesaj nou pe el. Nimeni nu a găsit-o până acum și simt că îmi pierd mințile.

Relația dintre mine și Ellie mereu a scârțâit și niciuna dintre noi nu a știut cum să se comporte cu cealaltă.

Imediat după divorțul dintre Linda și tata, Ellie a fost cea plasată în grija scorpiei. Din nefericire pentru ea, vârsta nu i-a permis să își dea cu părerea în timpul procesului, iar noul iubit cu bani al Lindei a făcut-o să câștige custodia.

Telefonul meu a început să vibreze și l-am scos rapid din buzunarul blugilor. Numele soțului meu e scris cu litere de tipar pe ecran și inima a început să o ia la galop.

— Ultima oară a fost văzută la etajul 6.

Etajul 6? Ce naiba caută la etajul 6 al spitalului? Singura persoană pe care ar putea să o vadă acolo e...

Tata.

Am închis telefonul și am apăsat butonul rotund cu numărul corespunzător al liftului.

Ar fi trebuit să mă gândesc mai repede la asta. Ellie mereu și-a dorit o relație apropiată cu tata, o relație ca a mea, dar Linda nu i-a permis niciodatăasta. Și ăsta e unul dintre motivele pentru care sora mea o urăște pe mama noastră.

Am ieșit grăbită din lift și aproape am alergat spre salonul în care tatăl meu zace la pat de mult timp. Sora mea e așezată pe unul dintre scaunele pentru vizitatori și îl privește pe tatăl nostru, fără să aibă habar că tot personalul din spitalul ăsta o caută pe ea.

Are părul lăsat pe spate și, pentru prima oară în câteva luni, pot să îi văd brunetul natural pe care l-a moștenit de la tata. Cele patru copci de pe frunte îi acoperă rana ușoară, iar brațul ei stâng e prins într-o manșetă albastră.

Nu s-a uitat la mine, dar știe că sunt prezentă pentru că și-a strâns enervată buzele.

— Latră cât vrei și apoi dispari, a spus pe un ton rece.

Vocea îi e răgușită și ochii ei și-au pierdut de mult inocența. Și nu pot să nu mă simt vinovată pentru asta.

Am închis ușa în spatele meu și m-am apropiat încet de ea, chiar dacă mă ignoră cu desăvârșire și ar prefera să dispar cât mai repede din viața ei..

— Am fost îngrijorată pentru tine.

A pufnit în râs și abia acum am observat că îl ține de mână pe tata.

— încă vrei să pari perfectă pentru familia King?

Am oftat cu putere și m-am oprit la capătul patului. Sora mea are o ură imensă față de mine și de mama noastră și se folosește de orice metodă ca să ne atace. Pe Linda nu o poate atinge nimic pentru că nesimțirea și indiferența ei au trecut de cotele 48maxime. Dar mica ticăloasă știe perfect cât de ușor mă poate doborî pe mine.

— Ellie, te rog nu fă asta, am șoptit. Am obosit să mă cert cu tine și nu mai vreau să facem asta.

Sora mea nu s-a uitat la mine, iar asta înseamnă că am vorbit cu pereții.

— Vorbește cu mine, am încercat să o conving. Lasă-mă să te ajut înainte să fie prea târziu.

Fata a suspinat fără să scoată vreun cuvânt pe gură. Mi-am strâns degetele mele în jurul suportului de metal care susține patul și mi-am lăsat capul să alunece între umeri.

— Nu mi-a spus niciodată că mă iubește, a șoptit.

Mi-am ridicat capul când i-am simțit vocea tremurând. A început să îl mângâie cu degetul mare pe pielea rece, în timp ce ochii îi erau scăldați în lacrimi.

— Nu am mers niciodată în parc, nu mi-a cumpărat înghețată, nu mi-a citit o poveste de noapte.

Durerea ei începe să iasă la suprafață, facându-mi inima să se strângă ca într-o menghină.

— Când m-am strecurat pentru prima oară din casă și m-am întors a doua zi, mi-am dorit să fiu prinsă și pedepsită de către un tată.

îmi doream să mă duc la ea si să o iau în brate, să o asigur că e iubită și că poate avea tot ce își

dorește. Dar sunt convinsă că m-ar respinge imediat.

— Și acum e aici și nu poate să spună nimic. Nu poate să facă nimic.

— Ellie, distrugându-ți viața nu o să îl faci mândru de tine, am spus încercând să o încurajez.

— Indiferent de acțiunile mele, nu o să fie niciodată mândru de mine.

Și-a întors capul spre mine și durerea de pe chipul ei m-a lovit direct în suflet. 0 lacrimă i s-a prelins pe obraz și mi-am simțit umerii grei.

— Tu ești singura lui fiică, Robin. Eu nu am existat niciodată pentru el. Și nici nu o să exist vreodată.

S-a ridicat de pe scaun și a încercat să fugă de mine cât mai repede. Dar am oprit-o punându-i mâinile pe umeri, înainte să apuce să facă vreun pas.

— Nu e adevărat.

A încercat să se smulgă din strânsoarea mea, dar brațul ei luxat îi îngreunează situația.

— Tata te iubește și e foarte mândru de tine, am încercat să o conving.

Ellie a început a izbucnit în plâns, iar privirea ei tristă s-a transformat în furie.

— Ești o mincinoasă! Nu a vorbit niciodată despre mine și nu s-a interesat niciodată de mine, a început să țipe, împingându-mă de lângă ea. Dacă mă iubea, ar fi luptat mai mult pentru mine. Nu m-ar fi lăsat cu scorpia aia imbecilă și lipsită de inimă.

Am tras-o în brațele mele și am ținut-o strâns, în timp ce sora mea încerca să se elibereze.

— Ellie, încetează să te mai autodistrugi, am spus cu lacrimi în ochi. Ești sora mea și te iubesc. Am nevoie de tine.

într-un final a început să se mai domolească și cred că în sfârșit am reușit să pătrund dincolo de zidul pe care l-a ridicat în jurul ei.

Am sărutat-o apăsat pe creștetul capului și i-am simțit brațul liber înfășurându-se în jurul meu.

— Ce s-a întâmplat, Ellie?

A suspinat cu putere și a continuat să își țină capul pe umărul meu.

— Nu mai contează, a șoptit cu fața ascunsă la pieptul meu.

Nu am mai spus nimic, pentru că prefer să facem pași mici. Trebuie să mă apropii treptat de ea și nu să o calc mai tare pe nervi. Oricând poate să o ia razna și să ne întoarcem de unde am plecat.

— Ce bine că ai găsit-o! Am adus și eu soluția.

Atât eu, cât și Ellie ne-am întors privirile spre ușă și l-am văzut pe soțul meu privindu-ne cu zâmbetul pe buze. A intrat în încăpere și l-a tras pe fratele lui mai mic după el.

Hayden e copia fidelă a tatălui său. Același păr brunet, aceleași trăsături, aceeași constituție, aceeași personalitate. Ochii lui sunt o combinație de căprui și verde, spre deosebire de verdele-intens din ochii soțului meu.

Un alt contrast puternic între cei doi frați King e atitudinea. Caleb are un zâmbet care îi

luminează întregul chip, în timp ce Hayden e morocănos și nu foarte prietenos.

— înainte să îți faci vreo idee, eu nu o ajut pe ea cu nimic, a trântit-o imediat.

— Nu aș avea nevoie de ajutorul tău nici dacă ai fi ultimul om de pe lume, a contracarat accidentata.

Și uite cum viața mea se complică și mai tare, cu ăștia doi față în față. Iar Caleb se distrează de minune pentru că mi-a făcut cu ochiul și s-a sprijinit de tocul ușii, așteptând spectacolul de circ.

Când Ellie și Hayden sunt față în față, au loc războaie mondiale. Iar ăsta cred că are numărul 9.

— De asta încerci să intri în patul meu de fiecare dată când ai ocazia? Tu chiar nu poți să accepți un nu drept răspuns? a spus cu o urmă de dezgust în glas.

Ellie s-a apropiat ușor de mine și am văzut-o adoptând poziția ei de ceartă. M-am uitat la soțul meu, iar el părea că se distrează copios, savurând spectacolul din jurul său.

I-am scos pe cei doi afară din salon ca să nu îl supun pe tata la nebuniile lor. Poate că e inconștient, dar nu merită că doi idioți să urle la patul său.

— Ești un bou cu diplomă și eu nu am de gând să merg cu tine nici până la colțul străzii.

A trebuit să ascult schimbul lor de replici acide tocmai până în camera rezidenților de la etajul unu. Și, colac peste pupăză, Caleb a început să filmeze întregul eveniment de parcă ar fi fost un

moment de încărcat pe Youtube.

— Tata o să plătească bani grei ca să vadă asta, a adăugat cu un chicotit.

— Știi foarte bine că nu se înțeleg. De ce a trebuit să îl aduci pe Hayden? l-am întrebat în momentul în care am închis ușa.

înainte să îmi răspundă, un sunet strident m-a făcut să îmi întorc capul. Ellie încă are brațul întins și gâfâie, fiind complet nervoasă, în timp ce cumnatul meu privește plictisit cana sfărâmată de la picioarele sale. Sora mea tocmai a distrus cana preferată a reginei de gheață, iar acum eu o să trag ponoasele.

— Ești cel mai mare dobitoc! Nu pot să cred că ești fiul unor oameni ca Savannah și Jaxon.

— Nici eu nu pot să cred că ai același sânge cu Robin, a pufnit brunetul. Dar nu ar trebui să mă mire nimic. Doar Lindei îi place să umble din floare în floare și așchia nu sare departe de trunchi în cazul tău.

Ellie a început să țipe și să arunce în Hayden cu fiecare obiect pe care îl prindea în mână. Tableta Serenei, premiul de voluntariat al lui Gabe, rama cu citatul preferat al lui Caleb. Dacă ea nu e oprită și lui Hayden nu îi pune cineva un plasture pe gură, o să distrugă întreaga cameră.

Dar soțul meu, în loc să împiedice uraganul, a început să râdă în hohote și continua să filmeze.

L-am apucat furioasă de cămașă, reușind să îl întorc cu fața la mine.

— 0 să îi desparți în această clipă, altfel o să mănânci numai orez fiert și mazăre până când o să te constipi și nici mama laxativului nu o să te mai salveze, am mârâit spre el.

Entuziasmul de pe chipul și din ochii lui au dispărut instantaneu. A închis înregistrarea îmbufnat și s-a băgat între cei doi, încercând să calmeze spiritele.

— Am pierdut ceva?

Gabe s-a strecurat înăuntru și a fluierat discret când a văzut dezastrul de pe podea. S-a oprit lângă mine cu o pungă de chipsuri în mână, iar bucuria din ochii lui a dispărut când l-a văzut pe Caleb între cei doi lei.

— 0, haide! a spus ridicându-și o mână în aer. A trebuit să opresc o hemoragie la un fraier care a zburat într-un copac și acum pierd o noua ediție

din The King Show.

Mi-am dat ochii peste cap și am simțit o durere puternică săgetându-mi tâmplele. M-am întors pe călcâie și m-am îndepărtat cât mai repede de acel balamuc în care intrasem ca ultima fraieră.

— Sunt înconjurată de idioți, am mormăit.

— De cei mai buni idioți, scumpo! a adăugat frumușelul strecurându-și capul pe ușă.

Și încep să regret în fiecare clipă acest lucru.

Telefonul a început să îmi vibreze frenetic în buzunarul pantalonilor și m-am oprit pentru câteva secunde să îl scot.

— Futu-i!

Linda găsește cele mai proaste momente ca să mă sune. Dar de data asta poate să se ducă la dracu cu noul ei soț, pentru că eu nu am dispoziția necesară să îi suport istericalele.

Mi-am închis telefonul și l-am îndesat la locul lui, continuându-mi drumul spre camera de urgență.

— Douglas!

M-am oprit pe una dintre trepte scărilor interioare și am înjurat printre dinți. Oare ziua asta poate să fie mai proastă de atât?

Mi-am strâns pumnii pe lângă corp și m-am răsucit dând nas în nas cu regina de gheață.

— Pacientul din salonul patru are nevoie să îi schimbi perfuzia.

Am chicotit de nervi și mă străduiam din răsputeri să nu o pocnesc.

— E ziua mea liberă.

M-am întors cu spatele la ea și am urcat o nouă treaptă, înainte să fiu oprită de vocea ei plină de invidie.— Cred că ai pierdut acest privilegiu din moment ce întreg personalul a trebuit să o caute pe surioara ta cea problematică.

Mi-am închis ochii și mi-am impus să fiu fermă și să nu cedez sub impulsul momentului. Oricâtă putere ar avea Marc, nu cred că o să treacă cu vederea faptul că am luat-o la bătaie pe una dintre rezidentele programului.

— Vreau să te duci și să schimbi perfuzia aia chiar acum!

Am tras aer adânc în piept și mi-am simțit umerii cutremurându-se. M-am întors cu fața la nemernica care încerca să îmi fure soțul și am simțit cum valul de furie pune stăpânire pe mine.

— O să mă duc unde naiba am eu chef. Ești foarte pricepută și cred că o perfuzie nu o să îți dea bătăi de cap.

Răceala de pe chipul ei și privirea încărcată de ură mi-au lăsat un gol în stomac, dar să fiu al naibii dacă o s-o las să vadă cât de tare mă afectează.

Roșcata și-a arcuit buzele într-un zâmbet glacial și sunt convinsă că o să urmeze un atac demn de personalitatea ei de doi bani.

— Crezi că tu conduci spitalul ăsta doar pentru că ești soția lui Caleb? Nu ești altceva decât o asistentă patetică care are impresia că se află deasupra tuturor.

A urcat o treaptă, reușind să fie la aceeași înălțime cu mine. Ne privim în ochi și sunt convinsă că și ea se abține cu greu să mă atingă. Pot să simt asta.— Cât crezi că o să mai fii doamna Caleb King? Când o să își ia examenul și o să urce mai sus în carieră, crezi că o să te mai țină lângă el?

Ai rezistat perfect până acum. Nu ceda la final, Robin.

— Caleb are nevoie de o femeie puternică și inteligentă lângă el. Cineva care are aceleași vise și aceeași pasiune pentru meseria lui. Nu are nevoie de o fostă dependentă de cocaină care nu face altceva decât să îi pună piedici.

Nici nu am realizat când palma mea i-a atins obrazul iar sunetul s-a auzit ca un ecou în jurul nostru. Capul roșcatei s-a întors și pentru câteva secunde am crezut că și-a rupt și gâtul.

Și-a acoperit pielea roșie și m-a privit complet surprinsă. Nu se aștepta la atacul acesta din partea mea și sinceră să fiu nici eu nu mă așteptam la izbucnirea asta.

— Dacă ești atât de geloasă pe poziția mea în acest spital, ar trebui să fii extrem de atentă la cuvintele tale. Nu știi nimic despre trecutul meu, am mârâit.

Femeia mi-a aruncat o ultimă privire și a plecat. Mi-am ținut spatele drept până când am auzit ușa închizându-se în urma ei, apoi am expirat zgomotos și întregul meu corp a început să tremure.

M-am așezat cu grijă pe una dintre treptele de

beton și mi-am sprijinit coatele pe genunchi.

Nu îmi vine să cred că ticăloasa asta știe cel mai întunecat secret al meu. Secretul care m-a adus în fața avocatului Jaxon King.

— Bea asta.

Mi-am ridicat capul și am văzut paharul alb din care ies aburi. Lichidul maroniu pare foarte interesant și probabil mi-ar mai îndepărta din amorțeală, dar stomacul meu nu cred că ar putea să îl tolereze.

Bărbatul și-a tras unul din scaunele de metal și s-a așezat în fața mea.

Arată perfect în costumul lui albastru, cu cravata lejeră în jurul gâtului și părul aranjat cu minuțiozitate. Nu am crezut că o să îl cunosc vreodată pe Jaxon King, mai ales în situația asta.

— Nue prea plăcută circumstanța în care ne-am cunoscut, Robin.

Continui să îmi frâng mâinile în poală și să îmi mușc ușor buza de jos. îmi e rușine să mă uit în ochii acestui bărbat.

Sunt în închisoare de trei zile, cu aceiași blugi rupți și jerpeliți pe care îi port de doi ani. Același hanorac negru cu trupa Aerosmith pe care ultimul soț al mamei mele mi l-a făcut cadou. Părul meu e murdar și gras, iar în acest moment aș da orice ca să dispar.

— Sunteți avocatul meu?

— Ai nevoie de un avocat, Robin?

Am pufnit în râs și mi-am ridicat capul

privindu-l în ochi. Nu are niciun zâmbet pe buze, ochii lui nu sclipesc de bucurie și mai mult ca sigur nu are chef de glume.

Partea proastă e că eu cam am, mai ales după trei zile închisă între trei pereți și gratii, ascultând poveștile târfelor de pe stradă.

— La drept aveți și curs de psihologie inversă? Ar trebui să mă pună în poziția de victimă și să îmi plâng de milă, nu? am spus legănându-mă cu scaunul.

Bărbatul și-a sprijinit spatele de barele de metal, lăsându-și una dintre mâini pe masa de lemn. Nu spune nimic. Nu îmi răspunde la întrebare, nu încearcă să îmi pună altă întrebare. Pur și simplu mă privește cu milă și începe să mă calce pe nervi. Rău de tot.

— Doar spune-mi câți ani am de făcut și pleacă, am spus încercând să par nepăsătoare.

A tras aer în piept și s-a întins după paharul de cafea de care nu mă atinsesem.

— Ești conștientă de rahatul în care te-ai băgat.

Nu cred că o să uit vreodată.

— Tatăl tău e foarte dezamăgit de tine, Robin, a adăugat.

Mi-am întors capul spre peretele gri și mi-am închis ochii ca să nu plâng. Gândul la tata e ca un chibrit care aprinde fitilul lacrimilor și Dumnezeu îmi este martor ca am plâns fără oprire din clipa în care am văzut mașina poliției.

— Dar chiar și așa, nu vrea să rămâi aici, a spus sorbind din paharul de carton.

Mi-am mușcat buza de jos și am suspinat, în timp ce o lacrimă a reușit să se prelingă pe obrazul meu.

— Și îmi pare nespus de rău să îl dezamăgesc.

Mi-am întors capul atât de brusc, încât mi-am auzit câteva oase trosnind.

Jaxon King mă privește complet indiferent, fără nicio urmă de amuzament pe chip, în timp ce își savurează cafeaua.

— Vrei să spui că nu o să mă scoți de aici?

S-a uitat în paharul Iui de carton, învârtindu-l între degete și probabil jucându-se cu vreo ultimă picătură de cafea.

în cele din urmă a lăsat nenorocitul de pahar pe masă și a putut să mă privească în ochi.

Nu am crezut că un simplu cuvânt putea să îmi facă inima să se oprească. Mâinile mi s-au strâns în jurul genunchilor și pentru o secundă am crezut că rotula mea se transformase în gelatină.

Mi-am deschis gura și am tras aer în piept, încercând să nu îmi pierd complet mințile.

— Nu o să te scot de aici pentru că nu meriți, Robin. Doar pentru că tatăl tău are nevoie de asta, nu înseamnă că și tu ai nevoie de acest lucru. Meriți această pedeapsă pentru porcăria pe care ai făcut-o.

Mi-am lăsat capul în jos și mi-am închis ochii, strângându-i cu putere.

— Tatăl tău merita lovitura asta? După câte sacrificii a făcut pentru tine?

Lacrimile mele au început să curgă, iar eu mă

simțeam prea înfrântă ca să le mai opresc. Jaxon King a reușit să îmi străpungă zidul și să ajungă exact în inima mea.

— Ai lăsat o viperă ca Linda să îți pătrundă în creier și să distrugă tot ce a construit tatăl tău. Habar nu ai cât de nefericit este, a spus cu amărăciune în glas. Tu ai crezut că reușești să îți refaci relația cu mama ta, dar el a știut mereu că te îndrepți spre pierzanie. Iar faptul că te afli aici, cu un dosar penal pe rol și cu mama ta departe în Europa, demonstrează punctul de vedere al tatălui tău.S-a ridicat în picioare și și-a încheiat sacoul, pri- vindu-mă cu indiferență și aroganță.

— Am încercat să o contactez pe mama ta, dar nu e disponibilă. Sper să te scoată cât mai repede de aici.

Și-a luat servieta și s-a îndreptat spre ușă. Dar înainte să atingă clanța, m-am pus între el și ușă și m-am uitat în ochii lui, mai hotărâtă ca niciodată.

— Nu pleci nicăieri până nu mă scoți din rahatul ăsta, domnule King.

A zâmbit și s-a dat un pas în spate.

— Nu am niciun motiv să fac asta, domnișoară Douglas.

Mi-am îndreptat spatele și l-am privit hotărâtă, dorindu-mi să fiu la fel de credibilă ca flacăra furiei din sufletul meu.

— Nu ai nevoie de un motiv, pentru că eu sunt motivul. O să te fac să îți înghiți fiecare cuvânt, împreună cu părerea ta de rahat despre mine și cu atitudinea de avocat de bani gata.

Jaxon King a început să râdă cu putere și zece

minute mai târziu eram în mașina lui în drum spre casa tatălui meu.

Relația mea cu Jaxon s-a schimbat radical după acel eveniment nefericit. Iar căsătoria cu Caleb nu a făcut altceva decât să mă apropie și mai tare de familia King. Dar, aparent, căsnicia nu m-a apropiat și de bărbatul pe care îl iubesc.— Ești sigură ca nu o să vă încurc?

Mi-am scos capul din dulap și i-am zâmbit surorii mele.

— Nu prea ai încotro.

Am scos un cearșaf alb și m-am apropiat de patul din camera de oaspeți. Ellie continuă să stea sprijinită de tocul ușii cu mâinile la spate. Poziția ei mă duce cu gândul la un copil mic care tocmai a fost pedepsit.

— M-aș putea întoarce la mama, a spus cu o voce slabă.

Am desfăcut cearșaful și l-am întins pe pat, abținându-mă să înjur cu voce tare. Numai gândul la acea femeie îmi declanșează criză de nervi.

— Linda se întoarce tocmai săptămâna viitoare. Și nu am de gând să te mai las în preajma ei.

Am netezit materialul alb si m-am întors în dulap pentru a scoate pernele.

— M-a sunat mai devreme.

M-am oprit pentru câteva secunde înainte să pun pernele pe pat și am oftat.

— Lasă-mă să ghicesc ce ți-a spus: că o să te scoată, a cincea oară, din testament dacă ajunge la un nou divorț din cauza ta.

Bruneta a început să chicotească și s-a apropiat

de mine. A luat o pernă în mâinile ei și m-a privit în ochi.

4

Capitolul 6

— Asta a fost acum trei luni când i-am epuizat noul card. Acum probabil m-ar fi amenințat din nou cu internatul, a spus trăgând de pernă.

— Doar probabil?

A ridicat ușor din umeri și s-a întors cu spatele la mine, aruncând perna direct pe pat.

— Nu i-am răspuns, a spus simplu.

M-am uitat la ea uimită, clipind de câteva ori. Asta e ceva nou cu siguranță. Linda a avut o influență proastă asupra mea, dar influența asupra surorii mele a fost dusă la extrem. Mai ales că a reușit să o prostească de la o vârstă fragedă.

— Chiar dacă nu te văd, pot să îți simt șocul.

S-a întors si un zâmbet trist îi arcuiește buzele, iar ochii ei și-au pierdut de mult strălucirea.

— Am terminat-o cu Linda. Definitiv, a promis.

Degetele mi s-au strâns în jurul pernei și un sentiment de victorie mi-a cuprins întregul suflet. Am aruncat perna pe pat și am strâns-o pe sora mea în brațe înainte să apuce să mă vadă cu lacrimi în ochi.

— Sunt mândră de tine, Ellie.

Chicotitul ei drăgălaș mi-a încântat urechile și i-am simțit brațele în jurul meu.

— Nu ai idee cât timp am așteptat să aud cuvintele astea.

Am început amândouă să plângem și am rămas îmbrățișate pentru ceva timp. Ne împărtășim ofurile, încercând să ștergem greșelile din trecut care ne-au ținut departe una de cealaltă.

Mi-am dorit pentru mult timp să o scot pe sora mea din ghearele acelei nemernice. Dar lupta mea 62a fost mereu inutilă pentru că Ellie era minoră, iar custodia o deținea Linda.

— Vreau să îmi continui facultatea.

Dacă fata asta nu se oprește, o să mă facă să inund întregul apartament și apoi o să am de furcă cu Caleb.

M-am dat un pas în spate și mi-am șters lacrimile.

— Am de gând să îi arăt ticălosului ăluia că pot să termin o facultate din Ivy League, a spus cu o scânteie de furie în ochi.

Cred că abia acum îmi dau seama cum funcționează planul soțului meu.

Și-a luat valiza de lângă ușă și a pus-o pe pat, deschizând-o cu furie.

— Crede că e singurul inteligent care poate să termine o facultate renumită?

Toată timiditatea ei și rușinea s-au evaporat când a început să se gândească la cumnatul meu și la atitudinea lui ostilă față de ea.

Relația dintre Ellie și Hayden e foarte ciudată, iar eu una nu pot să o înțeleg deloc.

Când s-au cunoscut, am văzut atracția pe care o aveau unul față de celălalt, atracție care îmi pare mult mai puternică în acest moment. Hayden s-a bătut de câteva ori ca să o salveze pe Ellie din belelele ei obișnuite.

Dar când ea a fugit în Europa cu contractul de model, a început războiul între ei. Hayden s-a transformat dintr-un bărbat înțelegător, care făcea

orice ca să o știe în siguranță, într-un tiran care nu face altceva decât să o rănească cu fiecare ocazie ce se ivește.

Iar acum Ellie începe să riposteze și nu cred că el se va aștepta la asta.

— Ce s-a întâmplat între tine și el?

S-a oprit din despachetat, dar nu și-a ridicat capul ca să mă privească. își ține sutienul în mână și își plimbă degetul mare pe materialul acoperit cu dantelă.

— Nimic, a spus după o pauză lungă.

A continuat să își scoată lucrurile din valiză, atitudinea ei furioasă diminuându-se.

Am preferat să tac de gură și să nu o forțez. 0 să îmi spună când o să fie pregătită, iar eu nu o să forțez lucrurile. Dar asta nu înseamnă că nu pot încerca să obțin informațiile pe care le vreau de la Hayden.

Am auzit ușa de la apartament și am ascultat cu atenție sunetele de la parter. Se auzea doar vocea soțului meu, iar asta înseamnă că regina de gheață a rămas în castelul ei înghețat.

— Te las să te instalezi. 0 să pregătesc cina în câteva minute.

— Nu o să rămân la cină, m-a anunțat cu zâmbetul pe buze.

M-am uitat la ea nedumerită și un sentiment de panică începea să îmi neliniștească gândurile.

— Nu fac nimic rău, Robin, m-a asigurat. Mă duc la agenție să discut cu fostul meu manager despre o posibilă revenire.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche fără să îmi iau ochii de la sora mea.

— Credeam că ai renunțat la viața de model.

Și-a închis valiza și a băgat-o sub pat, zâmbind.

— Am luat o pauză, a recunoscut. Și în plus, am nevoie de o slujbă ca să îmi pot plăti facultatea.

în acest moment, mi-aș dori să dispun de banii pe care mama mea îi aruncă pe nimicuri și să o ajut pe sora mea. Dar sunt mândră că încearcă să se descurce de una singură și nu vrea să depindă de altcineva.

— Știi că poți oricând să îmi ceri ajutorul, nu?

Ellie a zâmbit și s-a sprijinit de umărul meu cu una din mâinile sale lungi.

— Știu, Robin. Dar momentan am nevoie să fac asta de una singură.

Am zâmbit la rândul meu și am lăsat-o singură, îmi vine greu să cred că s-a maturizat atât de mult într-un timp atât de scurt. Până acum trei luni făcea ce își dorea fără să se gândească la consecințe. Iar acum vrea să fie independentă și să se descurce pe picioarele ei.

I-am zâmbit larg și am început să cobor treptele de lemn ale apartamentului. M-am dus în bucătărie și l-am văzut pe soțul meu sprijinit de unul dintre colțurile insulei negre, cu telecomanda în degete.

— Cum se simte pitica?

Am trecut pe lângă el, abținându-mă cu greu să îmi înfășor mâinile în jurul gâtului său și să strâng cu toată forța pe care o am.

— Tocmai a început să se instaleze.

— Hayden i-a dat impulsul potrivit, nu?

Cuvintele lui m-au făcut să zâmbesc și, pentru o clipă, ticăloșia făcută de el a dispărut din mintea mea.

— Crezi că e bine să îi întărâtăm?

— Ceva s-a întâmplat cu ei, a spus cu zâmbetul pe buze. Hayden nu a vrut să îmi spună nimic și sunt convins că nici Ellie nu și-a dat drumul la gură.

Am dezaprobat din cap și am deschis frigiderul.

— 0 să se dea pe brazdă în curând, m-a asigurat. Mai ales că mama l-a cam forțat să aibă grijă de ea.

Mi-am luat ingredientele din frigider și le-am lăsat pe insula de marmură. Caleb continuă să fie atent la programele de la televizor, zâmbind.

— 0 s-o aducem pe calea cea bună, Robin. Și peste zece ani o să râdem de prostiile lor.

M-am îndreptat spre unul dintre dulapuri și am văzut setul nou de pahare pe care l-am cumpărat acum câteva săptămâni.

Cuvintele lui nu fac altceva decât să îmi inducă o stare de confuzie. îmi dă impresia că are de gând să fie alături de mine toată viața, dar acțiunile lui sunt complet diferite. își petrece mai mult timp cu Paige decât cu mine si mai nou îi dezvăluie si viata mea

personală.

— Ești bine?

Mi-am întins mâna după unul dintre pahare și

degetele mele s-au strâns în jurul cristalului transparent.

— Iubito?

M-am întors brusc și am aruncat cu paharul spre el, dorindu-mi să îl nimeresc. Dar nemernicul s-a ferit la timp, iar paharul meu cel nou s-a izbit de perete și s-a sfărâmat.

— I-ai spus Iui Paige despre dependența mea?

Roșcatul s-a ridicat în picioare și m-a privit cu gura căscată. Mâna mea a apucat încă un obiect și nici măcar nu m-am uitat la el înainte să îl arunc.

— Chiar atât de tare îți dorești să mă scoți din viața ta? am început să țip.

— Despre ce naiba vorbești?

Uneori poate fi un actor atât de bun. Acum se preface că nu are nici cea mai mică idee la ce mă refer.

— Credeam că viața noastră e privată, Caleb. Cum ai putut să îi spui acelei scorpii cel mai întunecat secret al meu?

Mi-am întins din nou mâna, iar soțul meu a țâșnit de lângă insulă, apropiindu-se fulgerător de mine, înainte să îmi fac avânt, m-a prins de încheietură și m-a făcut să scap obiectul din mână.

— Nu sunt ținta ta la darts, a mârâit.

— Nici eu nu sunt gluma preferată pe care să i-o spui lui Paige Wild, am spus scrâșnind din dinți.

Mi-am smuls mâna din strânsoarea sa și m-am îndepărtat de el. îmi e frică să nu reacționez prea violent dacă stau foarte aproape de el.

— îți mai repet, nu am nicio idee despre ce

naiba vorbești.

— Vorbesc despre faptul că i-ai spus acelei nemernice că am stat în închisoare și am avut o dependență de droguri.

A rămas cu gura deschisă, incapabil să articuleze un singur cuvânt. Pare atât de nevinovat și de neștiutor, încât îmi vine să urlu.

— Nu i-am spus nimic lui Paige în legătură cu tine.

Am pufnit în râs și am început să îmi lovesc unghiile de hiatul insulei.

— Ești așa un mincinos! am pufnit nervoasă.

— Nu sunt singurul în spital care îți cunoaște trecutul, Robin. De ce crezi că eu sunt cel care i-a spus?

— Pentru că tu ești cel care i-o trage, am spus-o în cele din urmă.

Pronunțarea acestor cuvinte cu voce tare îmi fac inima să bubuie de durere. M-am uitat la soțul meu, care e mai uimit decât niciodată, și îmi doresc atât de mult să îl pocnesc și să îl rănesc exact cum m-a rănit și el pe mine.

— Crezi că am o aventură cu Paige? a șoptit șocat.

— Nu ai?

A tras aer în piept și s-a apropiat de insulă. Și-a sprijinit mâinile de marginea ei și acum suntem unul în fața celuilalt.

— Nu te-am înșelat niciodată, Robin. Nu am de gând să îți plătesc cu aceeași monedă.

Asta a fost o lovitură sub centură care mi-a

lăsat un gol în stomac. El încă are impresia că mă culc cu Peter. Același Peter pe care l-a epuizat cu gardă după gardă, pacient după pacient.

— Credeam că am lămurit acea discuție.

A zâmbit și s-a aplecat peste insulă.

— Doar pentru că mi-ai închis gura cu sex, asta nu înseamnă că am lămurit discuția, a spus pe un ton rece.

— Caleb, mă cunoști cel mai bine dintre toți. Uită-te în ochii mei și spune-mi că m-am culcat cu Peter Howard, am spus aplecându-mă spre el.

Ne-am uitat unul în ochii celuilalt pentru câteva clipe, apoi soțul meu a scos o înjurătură și și-a lăsat capul între umeri.

— De ce crezi că eu te-am înșelat cu Paige?

Am ridicat din umeri și am așteptat să își întoarcă privirea spre mine.

— Pentru că are aceleași idei ca și tine, preferi să îți petreci timpul cu ea și pentru că târfa mi-a spus-o în față.

Nu a spus nimic, probabil pentru că nu mai știe ce să spună. Doar mă privește în ochi fără să rostească vreun cuvânt.

Am profitat de liniștea asta și m-am apropiat de el. Nu s-a mișcat din poziția lui și abia când am ajuns lângă el am văzut cât de încordat e.

Mi-am pus mâna pe umărul său și, pentru o clipă, am crezut că am atins o piatră care putea să se sfărâme în orice clipă.

— Caleb, am șoptit.

A oftat adânc și s-a întors cu fața la mine. Mi-am înfășurat mâinile în jurul taliei sale și mi-am

dat capul pe spate pentru a mă putea uita în ochii lui.

— Am pierdut atât de multe în viața asta. Nu vreau să te pierd și pe tine.

M-a prins de coapse și m-a ridicat la pieptul său, așezându-mă pe blatul insulei privindu-mă serios în ochi. Și-a așezat mâinile de o parte și de cealaltă a trupului meu, prinzându-mă ca într-o capcană.

— Ți-am dat vreun motiv să mă pierzi?

Mi-am strâns buzele ca să nu îi răspund. El probabil mi-a înțeles gestul și a înjurat în barbă.

— Știu că nu am fost cel mai dedicat soț în ultimul timp, dar asta nu înseamnă că o să mă îndepărtez vreodată de tine.

Mi-a dat o șuviță de păr după ureche, și cu degetul mare mi-a mângâiat obrazul.

— Robin, nu o să mă pierzi niciodată, m-a asigurat. Chiar dacă relația noastră a început greșit, te iubesc și nu o să las pe nimeni să intervină între noi.

— Nici măcar pe Paige Wild?

Și-a arcuit buzele într-un zâmbet și m-a sărutat pe vârful nasului.

— Mai ales pe una ca Paige Wild.

Am zâmbit și am simțit cum cuvintele sale îmi îndepărtează gheara din jurul inimii. Dar pot să am încredere completă în el? Sau în promisiunile lui?

— Să îți amintești asta data viitoare când o să îți spună că am pocnit-o.

S-a uitat în ochii mei și a început să râdă. M-a strâns în brațe, lăsându-și nasul în părul meu.

— Să nu te schimbi niciodată, Robin. Te iubesc exact așa cum ești tu.

Și-a retras capul și m-a sărutat tandru pe buze.

— Nu o să te las niciodată să pleci. Nici dacă mi-ai cere așa ceva.

Și-a unit buzele cu ale mele și m-a făcut să uit complet de Paige și de încercarea ei de a-mi distruge căsnicia.

Mi-am pus mâinile în jurul gâtului său, reușind să îl trag mai aproape de mine. Cu fiecare atingere îl simt mai aproape de mine și speranța începe să îmi încălzească inima.

Capitolul 7

— Bună dimineața, scumpo!

I-am zâmbit Octaviei și mi-am potrivit ecusonul pe gulerul uniformei.

— Sper că ești pregătită, pentru că e destul de multă agitație.

Am zâmbit și am întins mâna după una din tabletele pline cu diagnosticele pacienților.

— Camera patru.

Mi-am dat părul pe spate și am tras aer adânc în piept înainte să deschid ușa salonului. Patul era ocupat de o fetiță de zece ani, care avea o rană deschisă pe frunte. Avea niște ochi căprui erau mari și speriați, iar pumnul ei micuț strângea cearșaful cu care era acoperită.

M-am uitat în tabletă după numele ei înainte să încep să-i vorbesc. După ce am citit motivul pentru care se află aici, am lăsat tableta pe marginea patului și mi-am luat o pereche de mănuși chirurgicale de unică folosință.

— Bună, Julie! Eu sunt Robin și o să mă ocup de mica rană de pe fruntea ta, bine?

M-am uitat la ea și am zâmbit, dar micuța nu a scos niciun sunet. Doar a aprobat din cap și am văzut-o cum tremura toată din cap până în picioare.

— Vrei să îmi spui ce s-a întâmplat?

Am luat sticla cu dezinfectant, câteva bețișoare și copcile de care aveam nevoie să îmi termin treaba. Am așezat obiectele pe tava argintie de lângă pat și mi-am tras unul dintre scaunele rotunde, așezân- du-mă lângă fetiță.

— M-au împins.

Am desfăcut sticla de betadină, am luat unul dintre bețele de plastic și am îmbibat vârful acoperit cu vată în soluția maronie.

— Cine te-a împins?

Am atins-o cu blândețe, dar micuța a tresărit și m-a făcut să mă opresc pentru câteva clipe.

— Acum ești în siguranță, Julie, i-am promis. Nu o să pățești nimic rău, dar trebuie să mă lași să am grijă de tine, bine?

Se uită în ochii mei fără să clipească și frica începe să-i dispară puțin câte puțin din privire, dar nu complet. Am continuat să îi șterg rana, iar micuța părea că devine din ce în ce mai relaxată.

— Băieții ăia răi, a spus cu o voce slabă. Mereu mă împing și mă lovesc.

M-am oprit brusc și m-am uitat cu atenție la pacienta mea. E mult prea mică să fie supusă unor astfel de tratamente, dar se pare că unii copii nu țin cont de nimic când vine vorba de răutate.

— Ți-au spus vreodată de ce o fac?

Degetele i s-au strâns mai tare în jurul cearșa- fului și suspinul prelung care i-a scăpat din adâncul pieptului aproape că i-a zguduit tot trupul firav.

— îmi spun mereu că sunt urâtă și că nu merit să fiu colega lor. Au spus că locul orfanilor e la

orfelinat, nu la ei în școală.
Fetița asta este departe de a fi urâtă. Are un păr castaniu bogat, ondulat și cu câteva reflexii blonde. Ochii ei căprui și migdalați te fac să zâmbești imediat.Pielea ei albă te trimite cu gândul la prințesele din povești, iar trăsăturile feței o s-o transforme într-o adevărată frumusețe când va fi mare.

— Cât de des te lovesc, Julie?

Micuța a ridicat din umeri și s-a uitat în ochii mei, făcându-mă să înghit în sec. Durerea din privirea ei e de-a dreptul copleșitoare și în momentul acesta nu îmi doresc decât să îi torturez pe acei băieți care i-au provocat asta.

— De cele mai multe ori o fac în pauza de prânz, pentru că și profesorii i-au prânzul și nu sunt foarte atenți la noi.

— Asta s-a întâmplat și azi?

A dezaprobat din cap.

— Săptămâna aceasta a fost rândul meu să am grijă de mascota clasei, țestoasa Willy. îi dădeam de mâncare, iar ei m-au încolțit și au început să mă împingă de la unul la celălalt. Unul dintre ei mi-a pus piedică și m-am lovit de colțul băncii.

— Și apoi te-ai trezit aici.

Julie a aprobat din cap, iar eu mi-am strâns cu putere pumnul, dorindu-mi cu ardoare să îi am pe acei ticăloși în fața mea.

— Uite, Julie trebuie să...

— Mișcă-te mai repede! Avem alți pacienți mai importanți.
Mi-am strâns mâna liberă în jurul scheletului

metalic al patului și am înjurat în gând. Mi-am întors capul și am privit-o pe regina de gheață direct în ochi. Stă în ușă și mă privește cu aroganță. Numele ei e brodat pe halatul ei alb și e foarte mândră de noua ei achiziție

.— Știu foarte bine ce am de făcut, am mârâit la ea.

— Nu s-ar zice. Cred că e mai bine să termin eu aici.

A făcut un pas spre pat, dar m-am ridicat în picioare și am oprit-o cu un singur cuvânt.

— Nu!

S-a dat un pas înapoi de parcă aș fi lovit-o, iar reacția ei îmi oferă o satisfacție imensă.

— Pot să mă ocup și singură de pacienta mea, am adăugat pe un ton amenințător.

Ne-am uitat una la cealaltă timp de câteva secunde, apoi roșcata s-a întors pe călcâie și a trântit ușa în urma ei. Am tras aer în piept și am numărat în gând până la zece, reușind să mă calmez. M-am întors la Julie și am terminat de curățat rana.

— Trebuie să înveți să te aperi, Julie. Nu poți să îi lași să te trateze ca pe o jucărie de fiecare dată când au ei chef.

Am început să îi pun copcile fără să îi provoc prea mult disconfort.

— încearcă să descoperi care sunt slăbiciunile lor și să îi ataci și tu.

— Reed adoră fotbalul. își aduce mingea de fotbal cu autograf peste tot cu el.

Am zâmbit și, după ce mi-am terminat treaba, i-am dat o șuviță de păr după ureche.

— Ai prins ideea, pitico. Acum ai grijă ca și ei să înțeleagă.

Un zâmbet uriaș i-a arcuit buzele, luminându-i

întregul chip. înainte să plec din salon, am cunoscut-o și pe mama lui Julie, care a venit într-un suflet lângă fetița ei.

Am aflat că tatăl lui Julie a murit în Irak acum cinci ani, iar cele două încearcă să se descurce singure de atunci.

Am părăsit salonul și m-am îndreptat spre biroul Octaviei, completând restul informațiilor în tabletă. Am aruncat o privire spre salon și am văzut-o pe Julie în brațele mamei ei, zâmbind fericită.

în astfel de momente, mă întreb cum m-aș descurca ca mamă. Cum aș putea să îmi protejez propriul copil și să nu las pe nimeni și nimic să îl rănească?

— E o scenă foarte dulce, nu?

Am continuat să zâmbesc și i-am înmânat tableta șefei mele, sprijinindu-mă cu coatele de suprafața plată.

— Ce mai face Ellie?

— încearcă să supraviețuiască fără ajutorul nimănui. Și sunt foarte mândră de ea.

Octavia mi-a făcut cu ochiul și a pus mâna pe telefonul care sună aproape încontinuu de azi-dimineață.

— Vreau să vorbesc cu tine, doamnă King.

Vocea imposibil de confundat a rivalei mele m-a făcut să oftez cu putere și m-am întors cu fața la ea. Părul ei roșcat e acum prins în coadă și și-a completat ținuta cu un stetoscop în jurul gâtului.

— E prima și ultima oară când îmi dai ordine în fața unui pacient. Ai înțeles?

Chiar nu pot să am și eu o zi liniștită fără să mă duelez cu toată lumea?— Cred că sunt destul de capabilă să aplic niște copci. Nu trebuie să fiu doctor ca să fac asta.

Femeia și-a pus mâinile în sân și mai are puțin și explodează de nervi.

— Atâta timp cât mă ocup de camera de urgență, faci ceea ce spun eu, fără a mă pune în situații stânjenitoare.

— Dacă ai învăța să mă respecți, poate nu ai mai fi pusă în situații stânjenitoare, doctore Wild.

Am luat noua tabletă pe care Octavia a pus-o lângă mine și am vrut să scap cât mai repede de regina de gheață. Dar mâna ei s-a oprit pe brațul meu exact în momentul în care aproape reușeam să trec de ea.

— Tu nu meriți respectul nimănui. Te afli în poziția asta pentru că ești căsătorită cu unul dintre proprietarii spitalului.

Tonul ei devine din ce în ce mai agresiv și deja atrăgea privirile celorlalți asupra noastră. Colegele mele încercau să își vadă fiecare de ale lor, dar asta nu le-a oprit să tragă cu ureche la conversația noastră.

Octavia deja e complet acaparată de noi și, după privirea ei, mai mult ca sigur chemase cavaleria.

— Ești o asistentă mediocră, care habar nu are ce înseamnă să muncești. Cred că toate colegele tale și-ar dori un soț bogat care să le cumpere un loc de muncă.

Mi-am strâns degetele pe dispozitivul electronic și mă abțineam cu greu să o lovesc cu el.

— Te faci de râs, Paige, am spus cu un oftat. Oprește-te înainte să fie prea târziu.

— Ar trebui să ai puțină decență și să pleci de aici. Nu meriți slujba asta, nu meriți nimic din ce ai.

Am pufnit în râs și am început să ignor toată audiența care s-a strâns în jurul nostru. Cu coada ochiului i-am văzut pe Serena și Gabe oprindu-se lângă Octavia și știam că nu mai durează mult până când avea să își facă apariția și Caleb.

— Și vrei să spui că tu meriți?

M-am apropiat de roșcată și m-am uitat în ochii ei furioși, abținându-mă să îi râd în față.

— Când m-am angajat în spitalul ăsta, am făcut-o pentru a-i ține locul tatălui meu. Iar Caleb a fost furios pe mine pentru că nu i-am spus nimic. Tu ai ajuns aici pentru că te-ai gudurat în facultate pe lângă Caleb și Gabe.

Fluieratul ușor al prietenului meu mi-a dat impulsul necesar să merg mai departe. Armura ei începea să crape și asta doar din câteva cuvinte.

— Ai încercat să îmi pui bețe în roate și să mă dai afară încă din prima clipă în care am început să lucrăm amândouă. Tu ești cea care încearcă să se bage în patul soțului meu pentru un post mai bun.

A înghițit în sec și a aruncat o privire ușor speriată în spatele meu. Probabil Caleb e acolo și nu vrea să se umilească în fața lui.

— Nu o să se întâmple asta, Paige. Nu o să pui

mâna nici pe soțul meu și nici pe spitalul ăsta. Indiferent pe cine ai încerca să calci în picioare, o să dai greș mereu.

Am lăsat tableta pe masa Octaviei și m-am îndepărtat de tot acel spectacol, trecând pe lângă soțul meu și pe lângă bunicul lui. M-am îndreptat spre lift și am urcat până la ultimul etaj al clădirii.

Am nevoie de singurul loc în care puteam să îmi eliberez toate frustrările.

Am împins ușa scărilor și am urcat treptele câte două până am ajuns pe acoperiș. Vântul e destul de puternic astăzi și, când mi-a atins fața, am simțit o eliberare.

Am început să mă plimb ca un leu în cușcă și am lovit cu piciorul o doză de aluminiu căzută pe jos.

— Mama naibii de treabă!

Mi-am trecut mâinile prin păr și am oftat cu putere. Nu știu cât o să mai pot să îi fac față. Ticăloasa reușește să mă calce pe bătături în fiecare zi. Nu îmi mai vine în minte nicio strategie, nici măcar o singură idee despre cum să scap de ea.

— Robin!

Mi-am întors capul și l-am văzut pe soțul meu apropiindu-se de mine. Mi-am dat ochii peste cap și am tras aer adânc în piept, pregătită pentru încă o confruntare pe ziua de azi.

— Ce s-a întâmplat mai devreme?

Am pufnit în râs și m-am uitat la el.

— De ce nu te duci să o consolezi pe partenera ta dragă?

0 scânteie de furie s-a aprins în ochii lui și cred

că nu ar trebui să întind coarda foarte mult.

— Lasă ironia la o parte și spune-mi ce s-a întâmplat.

Mi-am pus mâinile în buzunarele uniformei și mi-am mușcat buza de jos. M-am sprijinit cu spatele de balustrada de metal și am ridicat ușor din umeri.

— M-am săturat de încercările ei patetice de a mă călca în picioare. Iar acum am ripostat, iar ea a încercat să mă transforme într-un animal de circ.

Bărbatul s-a oprit în fața mea, încrucișându-și mâinile la piept.

— De ce ai spus de față cu toată lumea că încearcă să se culce cu mine? Credeam că am lămurit treaba asta aseară.

Am zâmbit și m-am uitat la el, amuzată de naivitatea lui.

— Doar pentru că mi-ai spus ce am vrut să aud, asta nu înseamnă că am încheiat subiectul. Tot personalul știe că încearcă să se bage în patul tău, Caleb. Și aparent tu ești singurul care face pe neștiutorul.

— Măsoară-ți cuvintele!

— Altfel ce? am spus privindu-1 în ochii furioși. Crezi că dacă eu închid ochii la acțiunile ei așa fac și restul?

M-am desprins de bară și am făcut un pas spre el. I-am luat stetoscopul în ambele mâini și am zâmbit.

— Poate ar trebui să fii cu ea, Caleb. Ai mai multe în comun cu ea decât ai cu mine.

Mi-am întipărit în minte privirea lui uimită și

m-am îndepărtat de el. Dar înainte să deschid ușa de metal, vocea lui puternică m-a oprit.

— Vrei să știi de ce m-am căsătorit cu tine?

Am tras aer în piept și m-am întors cu fața la el. Caleb se uită în gol spre oraș, în timp ce își lovește brațul cu degetul arătător. Simțeam furnicături din cap până în vârful picioarelor, iar asta nu însemna decât un sigur lucru: dezastru.

S-a întors cu fața la mine și privirea lui rece și dură m-a făcut să înghit în sec și să mi se strângă inima.

— Pentru că tatăl tău mi-a cerut asta.Cuvintele lui îmi răsună în cap ca un ecou nenorocit pe care nu pot să îl ignor.

Ochii plini de răceală continuă să mă fixeze, iar mâna mi-a rămas înghețată pe clanța de metal.

— După toate porcăriile pe care le-ai făcut, tatăl tău era disperat. A căutat soluția cea mai bună ca să te aducă cu picioarele pe pământ, iar eu i-am oferit-o.

Vântul i-a ridicat halatul, dar el nici măcar nu a observat asta. Continuă să mă privească și să îmi înfigă cuțite în inimă cu fiecare cuvânt pe care îl rostește.

— Oricât de mult aș fi fost atras de corpul tău, nu m-aș fi căsătorit niciodată cu tine atât de repede, Robin.

Mereu mi-a dat de bănuit căsătoria noastră subită. După nici două luni deja devenisem doamna Caleb King, iar tata era mai fericit ca niciodată. Ticălosul m-a vândut ca pe un câine fără stăpân care avea nevoie urgentă de lesă. Și ce mai lesă mi-a găsit!

Caleb era pregătit să deschidă din nou gura, dar e prea dureros să îi mai înfrunt atacurile. Am ieșit pe ușă și am început să alerg.

Mă așteptam să mă strige, să îi aud pașii în urma mea încercând să mă ajungă. Dar de ce ar mai face asta acum, când și-a dat masca jos?

Nu m-am oprit nici când am auzit strigătele Serenei sau pe cele ale Octaviei. Am alergat în continuare și am ieșit pe ușile spitalului direct în ploaia torențială de vară. M-am oprit pentru câteva clipe și 1

Capitolul 8

mi-am tras sufletul, lăsând picăturile de apă să îmi ude hainele până la piele.

Am inspirat profund și mi-am continuat drumul până la apartamentul nostru. Am intrat înăuntru, m-am lipit de ușă și am rămas cu privirea pierdută în gol.

— Ce părere ai?

Continui să mă minunez de mausoleul în care tocmai am intrat. Un apartament uriaș care are încorporată o vilă luxoasă. Living spațios, multitudini de camere, bucătăria visurilor mele, podele din lemn lucios, scări perfecte. Era cel mai frumos vis al meu.

— E incredibil!

Proaspătul meu soț a zâmbit și s-a întors cu fața la mine.

— Mă bucur că îți place, pentru că tocmai l-am cumpărat.

Și-a întins brațul și am văzut o pereche de chei agățate de inelul de pe degetul său. Nu mi-am putut reprima chicotitul de adolescentă și am sărit în brațele roșcatului, sărutându-I cu foc..

Nu mi-am dat seama că plâng până nu mi-am simțit lacrimile alunecând pe gât.

Cum am putut să fiu atât de naivă? Chiar am crezut că el s-a îndrăgostit de mine atât de ușor cum am făcut-o eu? Chiar am crezut că pot să fiu fericită alături de un bărbat incredibil, dar totul a fost o minciună. 0 minciună creată de tatăl meu.

M-am desprins de ușă și m-am dus în dormito-

rul principal. Am împins ușor ușa întredeschisă și am rămas în ușă, încercând să ignor amintirile.

— Nici gând!

Soțul meu a ridicat din umeri și s-a îndreptat cu monstruozitatea spre peretele din fața patului.

— Atunci mai bine te trezești cu ochii închiși în fiecare dimineață.

A dat la o parte natura moartă pe care o instalasem cu doar două zile înainte și a pus tabloul acela oribil în locul ei.

— Caleb, chestia aia nu o să rămână pe peretele meu.

S-a dat un pas în spate și a admirat imaginea cu mâinile așezate pe șolduri.

— E un clasic, iubito!

Nu sunt o mare iubitoare de artă, cel mai probabil pentru că nu o înțeleg. Am auzit multe despre,, Țipătul" lui Edvard Munch și chiar dacă e un tablou celebru care costă o grămadă de bani, asta nu înseamnă că nu mă sperie și că nu mi se pare complet dezgustător.

— îl vreau jos!

Bărbatul a zâmbit și s-a întors cu fața la mine. Privirea lui a coborât pe trupul meu, de la umeri până la picioare, făcându-mă să înghit în sec.

— Și eu te vreau chiar acum.

S-a repezit spre mine și ne-am prăbușit amândoi pe patul nou, uitând complet de cearta noastră. Pentru un moment.

Mi-am șters lacrimile cu podul palmei și mi-am scos valiza de sub pat. Știu că fuga nu e cea mai bună cale de a rezolva o problemă, dar acum e cea mai bună opțiune.Nu mai am niciun motiv să stau lângă el. Mi-a spus destul de clar că nu i-a păsat niciodată de mine. Acum poate să fie cu Paige și să fie fericit alături de ea.

Gândul la Caleb și acea scorpie mi-a declanșat o criză de plâns. M-am așezat pe marginea patului și mi-am acoperit chipul cu ambele mâini, încercând în același timp să îmi păstrez cât de cât calmul.

îl iubesc atât de mult și nu vreau să îl pierd. Dar cum pot să lupt pentru fericirea noastră dacă o fac de una singură? Oricât de mult aș încerca, nu pot să continui astfel. Amândoi avem nevoie de această despărțire și numai timpul o să poată hotărî pentru noi.

***

— Ai găsit apartamentul?

Am aprins lumina și am închis ușa în urma mea cu piciorul. Am răsuflat ușurată și am lăsat valiza să cadă pe podea, ignorând zgomotul puternic.

— Da, Ellie, tocmai am intrat pe ușă.

Am sunat-o pe Ellie de la aeroport și a reușit să îmi facă rost de un apartament chiar înainte să mă urc în avion. Pot spune că atunci când puștoaica își pune capul, orice e posibil.

— Bine. Marie rareori stă acolo și a spus că poți să îl folosești pe o perioadă nelimitată. S-ar putea să mai vină și ea când mai are câte un contract în Boston, dar în afară de acele momente,

ești complet singură.

Am înaintat spre micul apartament, încercând să mă simt în largul meu. Cred că are jumătate din spațiul apartamentului meu, dar asta nu mă deranjează. E un loc perfect să mă retrag și să mă regăsesc pe mine însămi.

— Mulțumesc pentru ajutor, Elis.

— Pentru ce sunt surorile mai mici? 0 să îți fac o vizită cât mai curând și nici să nu te gândești că nu o să vorbim despre asta și despre Caleb.

Am dat la o parte perdeaua și imaginea feerică a orașului iluminat mi-a încântat privirea.

— 0 să avem timp suficient. Acum trebuie să mă instalez.

După câteva cuvinte de la revedere, am închis apelul și am lăsat telefonul să alunece pe canapeaua construită special în jurul ferestrei. M-am așezat pe una dintre perne și am suspinat.

Măcar aici sunt în siguranță. Caleb nu are cum să mă găsească, asta dacă se gândește să o facă.

Cartea de identitate falsă pe care o foloseam când cumpăram drogurile m-a ajutat să ies din New York fără nicio problemă. Ellie mi-a jurat că nu o să scoată nicio vorbă despre locația mea. Telefonul smart l-am lăsat pe patul lui Caleb, revenind la vechiul meu telefon cu butoane care conține o nouă cartelă.

Sunt într-un oraș nou, departe de familia mea, și nu am nicio idee despre viitorul meu. Nu m-am gândit până la capăt când m-am hotărât să plec de acasă. Cu siguranță nu pot să profesez ca asistentă medicală pentru că aș fi găsită imediat.

Am tras aer adânc în piept și m-am îndreptat

spre ușă. Am luat valiza în mână și, înainte să apuc să fac vreun pas spre cameră, o bătaie în ușă m-a făcut să înghet.

Am rămas nemișcată, simțindu-mi inima zvâcnind, încât auzeam ritmul fulgerător al sângelui în urechile mele. Am aruncat o privire rapidă spre fereastră căutând telefonul, dar e imposibil. Nimeni nu poate să mă găsească într-un timp atât de scurt.

Am dat drumul la bagaj cu grijă și am făcut un pas spre ușă. Dar nenorocita nu are vizor și nu pot să îmi dau seama cine este. Așa că nu mi-a rămas decât o singură modalitate de a afla.

Am tras aer adânc în piept și când degetele mele au înconjurat clanța, am observat tremurul ușor al mâinii mele. Dar nu aveam de ales decât să-mi înving frica, și am deschis ușa dând nas în nas cu soacra mea.

— Chiar ai crezut că poți să fugi? a spus vizibil iritată.

A intrat în apartament, forțându-mă să mă dau la o parte din calea ei și să înghit în sec. înainte să închid ușa, am văzut un bărbat corpolent, îmbrăcat la costum cu cravată, cu un fir arcuit în ureche.

— Cum m-ai găsit așa repede?

M-am întors cu fața la ea, începând să tremur și mai tare. Mereu m-am întrebat de ce e atât de temută în sala de judecată. Și cred că sunt pe punctul de a afla.

— Mă așteptam să fii undeva mai departe de New York.

Se uită în jurul ei, dar, judecând după privire, o face mai mult dintr-un gest nervos, fără a acorda prea multă atenție detaliilor.

— Savannah, eu...

— Vreau să știu totul până la ultimul detaliu.

S-a întors cu fața Ia mine și am simțit cum mi se ridică părul pe mână sub privirea ei.

— Și să nu îndrăznești să mă minți, m-a amenințat cu arătătorul.

Am aprobat din cap și m-am apropiat de ea, înghițind în sec. I-am făcut semn spre locul de la fereastră, iar femeia și-a dat haina jos de pe umeri, urmându-mă în tăcere.

— Caleb mi-a spus motivul pentru care s-a căsătorit cu mine.

E prima oară când o aud pe Savannah Evans-King înjurând și nu am putut să mă abțin să zâmbesc.

— Fiul ăsta al meu e la fel de idiot ca taică-su.

A oftat cu putere și s-a așezat pe una dintre perne, adoptând o poziție relaxată. Tensiunea de pe chipul ei începea să dispară, odată cu tremurul meu.

— Mi-ar plăcea să fac lumină în această privință, dar nici măcar eu nu știu ce s-a întâmplat. La momentul la care Jaxon te-a adus acasă, știam povestea ta pentru că eu îl trimisesem la tine. Dosarul a ajuns pe biroul meu și îl cunoșteam foarte bine pe tatăl tău. Știi că toți bărbații din familia King au o slăbiciune pentru Alfred Douglas.

Am zâmbit larg și mi-am împreunat mâinile,

simțindu-mi transpirația din palme.

— L-am sunat pe Jaxon imediat, iar în acel moment era împreună cu Alfred, discutând despre tine. După ce ai ieșit din închisoare, ți-am șters întregul cazier și m-am asigurat că nimeni nu te va mai putea asocia vreodată cu drogurile. Dar buletinul tău fals nu mi s-a șters din memorie.

— Așa m-ai găsit, am ghicit cu zâmbetul pe buze.

Femeia a aprobat din cap și a zâmbit. Am fost atât de proastă să îmi imaginez că pot să o păcălesc pe Savannah. Poate cu bărbații din familia King mi-a fost ușor mereu, dar nu cu ea.

— Cât timp ai stat la noi, am văzut că fiul meu a început să aibă un oarecare interes față de tine. îl vizita pe tatăl tău destul de des la spital și nu cred că discutau despre cazuri medicale.

Și-a întors capul spre priveliștea orașului și a oftat.

— Am fost surprinsă când Caleb mi-a spus că vrea să vă căsătoriți. Nu pentru că nu te plăceam pe tine sau pentru că eram împotriva ta, ci pentru că simțeam ceva putred la mijloc.

S-a întors cu privirea la mine, privindu-mă ironică.

— Fiul meu cel mare, înnebunit după aventuri de o noapte și pasionat de cariera sa, să se arunce într-o căsnicie atât de brusc? Cred că a avut impresia că poate să mă fraierească la fel de ușor ca în copilărie.

în acel moment eram atât de disperată să îi arăt tatălui meu că m-am schimbat și eram atât de

îndrăgostită de Caleb, încât nu am cântărit acțiunile lui. Pur și simplu mi-am ascultat inima, iar acum am ajutat la distrugerea ei.

— Nu a vrut să îmi spună de ce a luat această decizie atât de brusc. Nu am insistat pentru că țin la Alfred și știu cât de multă nevoie avea de această asigurare. Plus că mereu te-am simpatizat și nu mă pot gândi la o soție mai bună pentru fiul meu decât tine.

Am început să râd și mi-am dat o șuviță de păr după ureche.

— Lingușeala nu o să meargă, Savannah. Nu o să mă întorc în New York.

A zâmbit și m-a bătut ușor pe mâini.

— Bine, pentru că nu asta îmi doresc.

Am privit-o surprinsă, iar pentru câteva clipe cuvintele ei mi-au provocat o oarecare stare de confuzie. Probabil expresia feței mele era destul de sugestivă, pentru că a început să râdă.

— Nu știu cum a fost relația voastră timp de cinci ani, Robin, dar din exterior totul părea perfect. Cred că Caleb are nevoie de șutul ăsta în fund ca să își stabilească prioritățile. Știu despre încercările acelei rezidente de a ajunge în patul lui și nu o să permit așa ceva.

Mâinile ei le-au cuprins pe ale mele și toată frica s-a risipit din sufletul meu.

— Știu cum e să te simți rănită și decepționată de către bărbatul pe care îl iubești. Jaxon m-a pus în aceeași situație și am crezut că o să îl pierd în defavoarea uneia de teapa lui.

— Și cum ai ajuns până aici?

A pufnit în râs și a inspirat cu putere.

— A fost o adevărată bătălie, fata mea. Dar nu am lăsat pe nimeni să fie mai puternic decât mine. Am luptat pentru fericirea mea cu toată forța și în final totul a ieșit perfect. Nu lăsa niște greșeli din trecut să îți distrugă viitorul.

M-am uitat în ochii ei și nu știam ce să spun. Cum pot să lupt pentru Caleb dacă el nu a luptat niciodată pentru mine?

— Despărțirea asta e bună pentru amândoi. Dar dacă e prea lungă, o să te îndrepți spre o prăpastie adâncă, fără cale de ieșire.

Am rămas tăcute amândouă și probabil fiecare se gândea la o soluție pentru această problemă. Dar în momentul de față nu vrea decât să fiu cât mai departe de el și să mă vindec de orice rană pe care o am.

Dar dacă vindecarea mea o să mă fac să îl pierd pentru totdeauna?

Savannah s-a ridicat în picioare și și-a luat haina. Am urmat-o, încercând să îmi caut cuvintele potrivite.

— O să îi spui că sunt aici?

Și-a pus haina pe umeri și s-a întors cu fața la mine.

— Nu. E decizia ta și numai tu poți să iei această hotărâre. Tot ce pot să îți spun e că plecarea ta a avut un impact puternic asupra lui. Și dacă o suni pe Elizabeth sau pe Hayden o să îți spună că întregul vostru dormitor e distrus,

începând cu *Țipătul* lui Edvard Munch.

Am privit-o surprinsă pe femeia din fața mea, rămânând cu gura căscată. Reacția mea i-a adus un zâmbet pe buze.

— Totuși, dacă vrei să rămâi aici în secret, am o condiție.

Am aprobat din cap, incapabilă să îi refuz ceva.

— Termină facultatea de medicină de la Harvard.*Caleb*

— Caleb, nu poți să rămâi acolo toată viața.

Mi-am ridicat privirea spre ușa de lemn și nu am spus nimic. Paharul de cristal din mâinile mele continuă să se învârtă, fără să mai provoace vreun sunet. Cuburile de gheață s-au topit și s-au amestecat cu tăria din pahar.

— Deschide ușa, Caleb!

Fratele meu e destul de insistent și pentru o clipă am crezut că o să dărâme ușa. Dar o să renunțe foarte ușor, ca în zilele trecute.

— Bine, tu ai vrut-o. 0 sun pe mama, mă amenință.

Am pufnit în râs și am auzit pașii fratelui meu îndepărtându-se de lângă ușă. Am rămas cu privirea fixată pe lumina care se strecura pe sub ușă, terminând și restul de băutură din pahar.

A plecat. Ca o lașă ticăloasă. Și-a luat toate hainele și a plecat. Dar a avut grijă să îmi arate din nou cât de orgolioasă este.

M-am uitat la toate obiectele pe care le-a lăsat în urma ei. Obiecte pe care le-am distrus unul câte unul. Telefonul mobil pe care i l-am cumpărat ultima oară, cărțile de credit pe care le-am tăiat în bucățele, rochiile de seară pe care i le-am dăruit și pe care le-am îmbibat în cel mai scump vin roșu din cramă.

Capitolul 9

Are de gând să renunțe complet la toată viața ei alături de mine. Are de gând să mă împingă și mai mult spre nebunie.

Eu am făcut-o să plece.

Am gemut cu putere și mi-am închis ochii, lăsând amintirea chipului ei să mă bântuie din nou. Mi-am lovit capul de suportul de lemn din spatele meu și mi-am întins unul dintre picioare. Sticla goală de whisky a început să se rostogolească pe podea, dar asta nu m-a făcut să îmi deschid ochii.

Nu ar fi trebuit să mă căsătoresc cu Robin atât de repede. Nu ar fi trebuit să acționez din impuls și să ajungem în acest punct. Dar nu am vrut să o las să îmi scape printre degete. M-am îndrăgostit de ea din prima clipă în care am văzut-o și nu am vrut să las pe nimeni să mi-o ia.

— Iar ai dat de belea?

M-am trântit pe fotoliul meu preferat și i-am rânjit fratelui meu care mi-a arătat degetul mijlociu pe ascuns.

Mama e așezată pe fotoliul din fața mea și e mult prea preocupată de unul dintre cazurile ei ca să vadă schimbul de obscenități dintre mine și fratele meu mai mic.

— Iar eu voiam să te întreb dacă iar l-ai scos pe bunicul afară din operație cu întrebările tale de idiot.

Am luat un biscuité din platoul de pe masă și l-am aruncat în Hayden. A mormăit o înjurătură scurtă și înainte să apuce alt biscuité, vocea mamei l-a oprit.

— Dacă mai zboară vreun biscuité, o să am grijă să ștergeți fiecare podea din casa asta cu periuțele voastre de dinți.

Ne-am uitat unul la celălalt și am înghițit în sec, cumințindu-ne instantaneu. Când mama afirmă ceva, știm cu toții că vorbește serios. Și chiar dacă eu și Hayden am crescut și nu mai suntem copii, tot ne este frică de mama.

— Acum că v-ați calmat, hai să trecem la treburi serioase.

A făcut câteva adnotări pe hârtiile ei, apoi le-a pus în mapă și s-a uitat la noi.

— Știți amândoi că Alfred are două fete. Cea mică a rămas în custodia Lindei, iar cea mare a rămas la el. Dar în ultimul timp, Linda a reușit să intre în mintea lui Robin și a băgat-o în belele destul de mari.

Eu și Hayden am făcut un schimb rapid de priviri, probabil întrebându-ne amândoi care e legătura cu noi.

— Alfred este un prieten vechi și drag al acestei familii și știu că voi doi îl apreciați foarte mult.

Am zâmbit și am aprobat ușor din cap.

Alfred Douglas e una dintre singurele persoane pe care o ascult. Acest bărbat este un erou pentru

mine, mai ales că a reușit să răzbată în viață după ce oportunista de Linda aproape că l-a distrus.

— Robin a intrat într-o belea mai mare decât ea, iar tatăl vostru este acum la poliție ca să o scoată de acolo.

— A omorât pe cineva?întrebarea lui Hayden a rămas în aer, iar mama a reușit doar să ofteze adânc și să dezaprobe din cap.

— E greșeala ei și cred că e mai bine ca ea să o spună când va fi pregătită. Alfred vrea să o ajutăm să revină pe calea cea bună și pentru asta am nevoie de voi doi.

Am aprobat din cap în același timp cu fratele meu, observând zâmbetul satisfăcut de pe buzele mamei mele.

— Bine. Nu vreau să o trageți de limbă sau să o forțați să își spună problemele. Vreau să vă comportați natural, să o integrați în familia noastră și să faceți tot ce puteți să o țineți pe Linda departe de ea.

Asta echivalează cu o misiune imposibilă. Am avut nefericirea să văd cum funcționează tehnica manipulatoare a Lindei Douglas și o să am ceva de furcă. Dar pentru Alfred o să fac tot ce îmi stă în putință să îl fac fericit.

Am auzit ușa de la intrarea principală și nu putea fi decât tata. M-am ridicat în picioare împreună cu restul familiei și am așteptat-o pe buclucașă.

A înaintat spre noi cu un zâmbet timid, în timp ce tata o împingea de la spate cu un zâmbet larg pe buze. Când ochii noștri s-au întâlnit, am simțit artificiile explodând în capul meu.

E mai mică decât mine cu cel puțin un cap. Părul blond și lung îi atinge sânii și chiar și ciufulită arăta superb. Hanoracul negru cu Aerosmith mi-a adus un mic zâmbet pe buze, pentru că e una dintre trupele mele preferate. Blugii negri se mulează perfect pe picioarele ei suple și pentru o clipă mi-am dorit să îi smulg de pe ea.

Privirea mea s-a întors asupra ochilor ei albaștri, simțindu-mă deja pierdut. Am înghițit în sec și sunetul s-a auzit ca un ecou în mintea mea care în acest moment e complet goală.

— Caleb? Vino să o cunoști pe Robin!

Picioarele mele au început să se miște pe podea, iar ochii mei nu se desprindeau din ai ei.

Și-a dat capul pe spate pentru a mă privi, iar zâmbetul ei timid și dulce îmi face inima să bată puțin mai tare.

Cred că tocmai am întâlnit-o pe femeia visurilor mele.

Femeia visurilor mele.

Am pufnit în râs și mi-am deschis ochii. M-am uitat la rama goală de pe peretele din fața mea. Tabloul pe care ea nu îl suferea a dispărut în prima clipă în care mi-am dat seama că a plecat.

Cum am putut să fiu atât de prost? M-am aruncat cu capul într-o căsnicie sperând că o să ne cunoaștem pe parcurs. Dar amândoi am fugit unul de celălalt și am lăsat căsnicia noastră să alunece pe o pantă periculoasă. Iar acum ea e departe și nu știu cum să o aduc înapoi la mine.

M-am ridicat în picioare și m-am prins rapid de marginea patului înainte să mă prăbușesc la podea. Am tras aer adânc în piept și am așteptat să mi se limpezească mintea.

M-am târât până la fereastră și mi-am pus ambele mâini pe pervazul geamului.

Trebuia să fiu sincer cu ea încă de la început. Trebuia să îi spun adevărul și să formăm o echipă încă de la început.

— Mama naibii de treabă!

Am dat cu pumnul în fereastră, ignorând sticla care începea să se crape.

Dar ea a fugit ca o ticăloasă, cu coada între picioare. Putea să stea aici și să discutăm. Să rezolvăm toate probleme, dar ea a ales calea cea mai ușoară. A ales să fugă de mine și să renunțe complet la căsnicia noastră.

Mi-am lăsat capul între umeri și am simțit o lacrimă prelingându-mi-se pe obraz. Am început să țip și am dat din nou cu pumnul în fereastră, reușind să sparg și geamul de această dată.

— Caleb!

Vocea mamei mi-a pătruns în urechi, dar am rămas nemișcat. Am auzit și vocea fratelui meu, dar în final mama a fost cea care a ajuns lângă mine. M-a prins de talie și m-a așezat pe pat, mormăind ceva despre o trusă de prim-ajutor. Dar în mintea mea nu e decât Robin.

— Trebuie să încetezi, a spus pe un ton liniștitor.

Mi-a luat mâna rănită și a început să o curețe

cu alcool medicinal. Nici măcar usturimea provocată de acest tratament nu reușește să o scoată pe ticăloasa aia cu ochi albaștri din mintea mea.

— A plecat, am șoptit. M-a abandonat fără să stea pe gânduri.

Vedeam printre lacrimi mâinile mamei mișcându-se ager. După ce a întins crema cicatrizantă pe piele, a început să bandajeze.

— O iubesc, dar nu i-am spus-o prea des. Nu am mers la nenorocitele alea de întâlniri cu psihologul. Am dat-o la o parte pentru carieră. Avea tot dreptul să mă părăsească.

Buzele mamei s-au strâns, dar nu a spus nimic, îmi dă dreptate și știu că și pentru ea e dureroasă plecarea lui Robin.

— Dar tot mă doare, am continuat. Plecarea ei mă doare atât de tare, încât nu îmi mai pasă de nimic. De spital, de carieră, de bani. De nimic. Tot ce îmi doresc este ca ea să se întoarcă la mine.

După ce a terminat cu bandajul, a împins trusa de lângă ea și s-a așezat lângă mine. Mi-am lăsat capul pe picioarele ei, exact ca atunci când eram copil și aveam un necaz. Mama a suspinat și a început să mă mângâie pe păr, încercând să mă liniștească.

— E departe de mine și nu știu unde este. Cum pot să o aduc înapoi dacă a dispărut? Cum pot să o recuperez?

— Are nevoie de timp. Sunt convinsă că o să se întoarcă când va fi pregătită.

— Și dacă nu o să se mai întoarcă niciodată?

Mâna mamei s-a oprit pentru câteva secunde împreună cu inima mea.

întrebarea asta e cea mai cruntă tortură pe care pot să o îndur. Știu că Robin mă iubește, dar dacă iubirea ei nu este suficientă ca să o facă să se întoarcă? Dacă o pierd pentru totdeauna din cauza unor impulsuri de moment?

— Sunt convinsă că o să se întoarcă, fiule, a încercat să mă păcălească.

Am pufnit în râs și mi-am tras nasul, ca un copil plângăcios.

— Trebuie să îți revii, Caleb. Trebuie să te întorci la spital și să îți urmezi visurile.

— Ce rost are să îmi îndeplinesc visurile, dacă nu mă pot bucura de ele împreună cu femeia pe care o iubesc?

Mama a tras aer adânc în piept și a continuat să mă mângâie pe păr.

— Robin nu și-ar dori asta. Indiferent de problemele dintre voi, mereu te-a încurajat și sunt convinsă că ar fi dezamăgită dacă ai renunța.

Da, mereu a fost alături de mine. A suportat-o chiar și pe Paige, care în ultimul timp nu a făcut altceva decât să îi sădească îndoieli în inimă. Iar eu nu am făcut altceva decât să o ajut pe Paige să îmi alunge soția.

— Trebuie să te concentrezi și să lași timpul să hotărască pentru voi. Transformă toată furia și frustrarea în ceva productiv. Fă-o pe Robin mândră de tine.

Cuvintele mamei încep să aibă sens în mintea

mea.

— 0 s-o aduci înapoi la mine?

Femeia a început să chicotească și m-a sărutat ușor pe obraz.

— Nu e bătălia mea, Caleb. Știi foarte bine că pot oricând să o găsesc și să o aduc aici. Dar nu eu sunt cea de care fuge.

M-am uitat la gaura din fereastră și inima mea a început să bată cu putere când am descifrat cuvintele mamei.

— Știi unde este.

Degetele ei se joacă în părul meu încâlcit și îi simt zâmbetul, chiar dacă nu îl văd.

— Desigur că știu, a spus cu un chicotit.

— Dar nu o să îmi spui.

A suspinat și m-a bătut ușor pe umăr.

— Mereu ai obținut tot ce ți-ai dorit, Caleb. Prin propriile tale puteri sau cu ajutorul meu și al tatălui tău. Dar de data asta, ești pe cont propriu. Tu ai greșit, tu plătești.

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la femeia care mi-a dat naștere, uimit de alegerea ei.

— Preferi să o știi pe Robin departe de mine, în timp ce eu mă descompun?

Zâmbetul ei s-a lărgit și mi-a șters lacrimile de pe obraji.

— îi dau timpul de care are nevoie. Timp de care ai și tu aceeași nevoie. Dacă vrei să îți salvezi căsnicia, dacă o vrei pe Robin înapoi, trebuie să plătești pentru păcatele tale.

Am înghițit în sec și rotițele din capul meu

începeau să se învârtă din nou.

— Și dacă timpul e prea mult? Dacă o pierd în defavoarea altui bărbat?

Mama mi-a luat mâinile în ale ei și m-a privit în ochi.

— Atunci înseamnă că ai primit pedeapsa pentru păcatele tale.

Capitolul 10

— Am fost surprins când bunul meu prieten, Marc King, m-a sunat.

Decanul facultății își pregătea ceaiul fără să îmi adreseze vreo privire. încă de când am intrat în biroul lui pompos și cu miros de tabac am știut că am intrat în gura lupului. Nu îmi vine să cred că am lăsat-o pe Savannah să mă convingă.

— Cursurile au început deja de două săptămâni.

A început să ridice și să coboare plicul de ceai în cana lui de porțelan pictată.

— Știu, domnule. 0 să muncesc ca să îi ajung din urmă pe colegii mei.

Bărbatul ursuz a scos un chicotit batjocoritor și s-a așezat pe scaunul său de conducător.

— Trebuie să fiu sincer cu tine, domnișoară Douglas. Nu cred că ești făcută pentru această facultate.

Dacă până acum îmi frângeam mâinile din cauza nervozității, în acest moment mă abțin cu greu să îi frâng gâtul.

— Harvard este o instituție cu prestigiu de zeci de ani. Numai cei mai buni studenți sunt acceptați

aici. Cei de care suntem conștienți că vor deveni cei mai buni doctori pe care țara asta i-a văzut.

Și-a lăsat ceașca pe suprafața biroului și a adăugat două cuburi de zahăr.

— De ce ar trebui să te las pe tine să pășești pe holurile Harvardului? Doar pentru că Marc și nepotul lui au trecut prin această facultate

?Am tras aer adânc în piept și am simțit cum agitația și nervozitatea mea se transformă în furie.

— Merit să fiu aici pentru că sunt la fel de bună ca si restul studenților tăi. Poate chiar mai bună. , ,
Singurul lucru care m-a ținut departe de scumpa ta instituție au fost banii.

Și-a ridicat puțin sprâncenele și, spre surprinderea sa, asta nu a făcut decât să-mi crească și mai mult stima de sine.

— Dacă Marc ți-a cerut favoarea asta, înseamnă că știe foarte bine de ce sunt în stare.

A început să își învârtă lingura în ceai, zâmbind cu gura până la urechi.

— A avut dreptate când mi-a spus că ești guralivă.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am zâmbit. Marc nu s-a putut abține și sunt convinsă că decanul știe mult mai multe despre mine. Chiar dacă acum vrea să mă intimideze și să mă facă să o iau la fugă.

— Am fost impresionat de notele tale de la Columbia, dar știm cu toții că o asistentă nu se poate compara cu un doctor. Indiferent de instituția pe care o frecventează.

Și-a lăsat lingurița pe farfuria asortată și m-a privit amuzat.

— Sunt curios cum o să transformi toate acele note în calificative demne de Harvard.

Mi-am strâns pumnii pe coapse și am inspirat scurt, fără să îmi pierd zâmbetul. Nici în ruptul capului nu o să îi arăt cât de mult mă tulbură.

100— Nu vă entuziasmați prea tare așteptând înfrângerea mea. Mi-ar părea rău să fiți dezamăgit.

Bărbatul a început să râdă și mi-a împins un dosar. Mi-am văzut numele pe el alături de sigla universității și am zâmbit. Nu știu dacă l-am cucerit pe acest ursuz, dar cu siguranță l-am făcut să își închidă gura.

Am luat dosarul și, după un ultim zâmbet adresat decanului, i-am părăsit biroul. Am ieșit afară trăgând ușurată aer adânc în piept.

întâlnirea asta a fost mai rea decât o ceartă cu regina de gheață. Simplul gând la Paige mi-a trezit un sentiment de scârbă și m-a făcut să îmi închid ochii pentru câteva secunde.

Sunt împreună acum? A profitat oare acea nemernică de fuga mea și s-a instalat în apartamentul meu?

Mi-am deschis ochii și am tras aer adânc în piept, strângând dosarul la piept.

A fost decizia mea să îl abandonez pe Caleb, iar acum trebuie să plătesc pentru hotărârea asta. Ar fi trebuit să rămân și să discut cu el, fără să pun la suflet cuvintele lui spuse dintr-un impuls furios. Ar fi trebuit să stau și să lupt pentru el, nu să o las pe Paige Wild să câștige atât de ușor.

Am deschis ușile imense ale clădirii si i-am zâmbit unei fete timide care seamănă izbitor cu sora mea. M-a lăsat să ies înaintea ei, apoi am auzit-o alergând pe holurile imense. Am coborât

treptele de piatră și m-am uitat la clădirea impunătoare.

Simțeam cum neliniștea începe să pună stăpânire pe sufletul meu și degetele îmi transpirau pe dosarul din mâini.

Nu o să fie ușor să mă adaptez acestei situații, dar nici imposibil. 0 să îmi fie dor de St. Joseph și de toți prietenii mei, de pacienții mei care nu mai voiau să elibereze paturile, de ritualul de dimineață cu Serena, de întrecerile dintre Gabe și Caleb.

Am oftat adânc și mintea mi-a fugit la bărbatul pe care îl iubesc. Savannah s-a ținut de cuvânt și nu i-a spus nimic despre mine, altfel ar fi fost aici. Sau cel puțin așa îmi place să cred în acest moment. Că ar veni după mine dacă ar ști unde sunt.

— Robin?!

Am tresărit când mi-am auzit numele, întrerupând șirul amintirilor. Mi-am întors capul și am dat de ochii blânzi ai lui Andrew Carter.

Aceeași apariție demnă de un afacerist multimiliardar. Costumul din două piese perfect croit pe corpul său. Părul negru aranjat cu minuțiozitate, ochii căprui degajând căldura și blândețea cu care eram obișnuită. Gărzile lui de corp nelipsite care se uită în toate direcțiile, asigurându-i protecția.

— Mă bucur să te revăd!

Andrew Carter e cel de-al cincilea soț al mamei mele și aparent cel care a rezistat cel mai mult după tata. Mereu m-am întrebat cum un bărbat

atât de minunat poate să suporte o scorpie ca Linda. Andrew a încercat mereu să aibă o relație bună cu mine și cu Ellie, dar soția lui minunată a reușit mereu să distrugă orice încercare.

— A trecut mult timp de când nu te-am văzut.

Am aprobat discret din cap și i-am observat ușoara stânjeneală pe care încerca să o disimuleze cu ajutorul zâmbetului.

— Nu știam că ai afaceri aici, am spus la fel de stânjenită.

Bărbatul a chicotit și, înainte să înceapă să vorbească, telefonul a început să îi sune. L-a scos din buzunarul interior al sacoului și a mormăit o înjurătură când s-a uitat la ecran. Cred că aș putea să pariez toată averea mea că Linda e cea care sună.

Nu a răspuns și i-a întins telefonul uneia dintre gorilele lui.

— Sunt principalul sponsor al universității și tocmai am avut o întâlnire cu rectorul. Tu ce cauți atât de departe de New York?

Am suspinat adânc și am zâmbit trist.

— E o poveste lungă, dar sunt aici pentru facultate. Vreau să fiu doctor, iar Harvard e alegerea perfectă.

A părut surprins și un zâmbet larg i-a luminat chipul pentru câteva clipe. Și-a afundat mâinile în buzunarele pantalonilor și a dat ușor din cap.

— Am știut mereu că ești o fată ambițioasă, Robin. Te-am văzut ca asistentă și sunt foarte nerăbdător să te văd ca doctor.

Nu am petrecut niciodată mai mult de cinci minute în preajma tatălui meu vitreg, dar întotdeauna acele cinci minute au fost minunate. Spre deosebire de ceilalți soți din viața Lindei, el a încercat să ne cunoască pe mine și pe sora mea. Nu a încercat să ne cumpere cu cadouri scumpe sau cu cecuri cu multe cifre.— De ce ești căsătorit cu mama mea?

Cuvintele mi-au ieșit pe gură fără să îmi dau seama, iar acum era prea târziu să le retrag. Am realizat că făcusem o prostie, iar zâmbetul tatălui meu vitreg s-a șters instantaneu. E mai mult decât surprins de izbucnirea mea și probabil o să pună una dintre gărzile lui de corp să mă strângă de gât.

— îmi pare rău, nu ar fi trebuit să spun asta.

— Nu îți face griji, a spus cu un zâmbet slab. Ai spus cu voce tare ceea ce gândesc și eu de ceva timp.

Mi-am strâns dosarul mai tare la piept ca să mă asigur că nu îl scap, pentru că rămăsesem cu gura căscată. Sunt tentantă să îmi dau câteva palme ca să fiu sigură că am auzit ce am auzit.

Brunetul a început să chicotească și și-a întins brațul.

— Pot să te conduc acasă? Așa avem șansa să continuăm conversația.

Am aprobat din cap, incapabilă să articulez un cuvânt, și l-am auzit spunându-i unuia dintre bodyguarzi că nu va avea nevoie de mașină.

— Știu că nu te așteptai să auzi asta de la mine, dar simt nevoia să îmi eliberez aceste

gânduri pe care le știu doar eu.

Am aprobat ușor din cap, încă tulburată de cele auzite.

— Linda și cu mine avem un trecut care ne leagă mai mult decât viitorul. Am fost prieten cu tatăl tău și am cunoscut-o încă de când era căsătorită cu el.

Mi-am mușcat limba ca să nu mai pun încă o întrebare stupidă. Dar cred că știu care e răspunsul.

104— Am crezut că s-a schimbat. Că tu și Ellie ați schimbat-o și că a renunțat la visurile ei și la viața de lux.

— Dar te-ai înșelat amarnic.

A început să chicotească și nu am putut să nu zâmbesc. Mergeam pe străzile unui oraș necunoscut, alături de tatăl meu vitreg pe care începeam să îl cunosc după trei ani de căsnicie cu mama mea, și discutam despre posibila lor despărțire. Dacă cineva mi-ar fi spus acum câteva zile că urma să se întâmple așa ceva, l-aș fi trimis la psiholog.

M-am oprit în fața blocului și m-am întors cu fața la Andrew. S-a uitat pentru câteva clipe la clădirea din spatele meu și o ușoară dezamăgire i s-a imprimat pe chip. Nu cred că se aștepta să locuiesc atât de aproape de universitate.

— Vreau să fiu sinceră cu tine, Andrew, pentru că meriți asta. Linda nu o să se schimbe niciodată, indiferent câte probleme i-ar arunca viața în față. Pentru ea, banii o să fie mereu pe primul loc.

Am aprobat din cap resemnat, dar probabil nu e prima oară când cineva îi spune asta.

— Nu te cunosc, dar pot să îmi dau seama că ești un bărbat minunat și meriți mult mai mult decât o femeie ca Linda.

— Dacă aș avea un bănuț pentru fiecare dată când am auzit asta, probabil aș fi pe primul loc în topul Forbes.

Am început să râd și ne-am uitat unul la celălalt fără să spunem nimic. Am văzut mașina imensă parcând în spatele lui și m-am retras încet spre intrarea clădirii.Bărbatul a scos o carte de vizită din buzunarul sacoului și mi-a întins-o.

— Pe spate ai numărul meu personal. 0 să mai rămân prin Boston și o să îl vizitez destul de des. Mi-ar plăcea să ținem legătura, Robin.

Am luat bucata de hârtie albastră și am zâmbit.

— Și spune-i lui Ellie că îmi este foarte dor de ea.

Am aprobat din cap și l-am privit urcându-se în SUV-ul negru. M-am uitat cu atenție la numărul de telefon și am zâmbit în timp ce intram în bloc.

Fiind sub custodia Lindei, Ellie i-a cunoscut pe toți soții scorpiei, spre deosebire de mine. Chiar dacă eu nu am avut șansa să petrec foarte mult timp cu Andrew, Ellie mi-a povestit multe despre el. E un bărbat mult prea bun pentru mama noastră și amândouă ne-am întrebat cum de a reușit să pună mâna pe el.

Am descuiat ușa apartamentului și am închis-o cu piciorul. Mi-am lăsat cheile să alunece în bolul de sticlă de lângă perete și m-am trântit pe canapeaua moale din sufragerie.

Am început să răsfoiesc dosarul pe care mi l-a dat decanul, deschizând în același timp televizorul. Pe fundalul unei comedii romantice am început să citesc despre istoricul universității.

0 bătaie în ușă m-a făcut să mă opresc din documentare și pentru o clipă inima mea și-a

mărit ritmul bătăilor.

Am lăsat dosarul pe măsuța de cafea și m-am ridicat de pe canapea, apropiindu-mă încet de ușă.

106Nu poate fi Savannah. A spus că o să mă sune când o să vină în vizită, iar Caleb nu are cum să dea de urma mea.

Când am deschis ușa, am avut parte de al doilea șoc pe ziua de azi.

— Ticăloasă ingrată!

Am oftat adânc, strângând cu putere clanța în mână.

— Bună, mamă, am spus vizibil dezamăgită.

A pășit în apartament fără să aștepte vreo invitație, tipic Lindei, lăsând în urma ei o mireasmă intensă de Chanel. Am tras aer adânc în piept, pre- gătindu-mă pentru scandalul care știam că va urma.

Am închis ușa și m-am întors cu fața la femeia care mi-a dat viață.

Părul blond îi e perfect aranjat într-o tunsoare foarte elegantă, iar costumul din două piese de culoarea safirului îi conturează talia suplă pe care a reușit să și-o păstreze de-a lungul anilor. Mănușile din dantelă îi conferă o notă de grație și eleganță, care după părerea mea e doar o mască a acestei femei.

— Și eu mă bucur să te văd. Mă simt foarte bine, mulțumesc de întrebare, am spus ironică. Totuși, ar trebui să nu mă mai îmbrățișezi atât de mult că o să mă sufoci.

A pufnit nervoasă, fără să fie impresionată de sarcasmul meu, și și-a aruncat geanta direct pe canapea. S-a întors cu fața la mine și aproape că îi vedeam scânteile de furie din ochi, în vreme ce

mă străduiam să nu izbucnesc într-o criză de râs.

— Cum îndrăznești să te bagi în căsnicia mea?
M-am uitat Ia ea ca la o nebună și m-am ciupit ușor de braț ca să mă asigur că nu am un vis ciudat. Dar chiar și cu mica durere resimțită pe piele nu îmi venea să cred că e real ce i se întâmplă.

— Despre ce naiba vorbești?

Am început să mă mișc și am trecut pe lângă ea, lovindu-mă din nou de mireasma dulce a parfumului în care era învăluită.

— Vorbesc despre ideile stupide pe care i le-ai băgat în cap soțului meu.

— I-am spus doar că tu iubești banii mai mult decât orice sau pe oricine, am spus dându-mi ochii peste cap. Mereu ai făcut-o și mereu o s-o faci.

M-am oprit lângă chiuvetă și am umplut ibricul cu apă. Sunt convinsă că o să am nevoie de sedative după ce va pleca, iar pentru mine cel mai bun sedativ e ceaiul.

— Nu ai niciun drept să faci asta. Vreau să stai departe de el și să nu îi mai adresezi niciun cuvânt.

Am început să râd și am aprins aragazul, întorcându-mă cu fața la mama mea.

— Tu nu poți să îmi interzici nimic. Dacă Andrew va dori să vorbească cu mine, nu o să-i întorc spatele ca să te mulțumesc pe tine.

Și-a îngustat ochii și s-a apropiat de barul negru care desparte bucătăria de sufragerie.

— Ascultă-mă bine, mucoaso! Să nu ai impresia că nu pot să te fac să mă asculți doar pentru că ești căsătorită cu un bărbat influent. încă pot să te distrug foarte ușor, Robin. Să nu uiți asta

niciodată!

Pentru o clipă, privirea mi-a căzut pe cuțitul de pe blatul barului, dar mi-am controlat impulsul de 108a o înjunghia pe scorpie. Chiar dacă tentația este foarte mare și ar merita cu vârf și îndesat o astfel de moarte.

în schimb, m-am uitat în ochii ei și am început să râd. M-am rezemat de dulapul din spatele meu și mi-am mușcat buza de jos.

— Nu mai poți să faci nimic, Linda. După cum vezi, sunt doar eu aici.

Mi-am ridicat mâinile cuprinzând întreaga încăpere, iar scorpia a reușit să înțeleagă la ce mă refer. Surprinderea de pe chipul ei mi-a dat ocazia perfectă să îi distrug toate argumentele.

— Eu și Caleb ne-am despărțit și nu poți să îi mai spui nimic sau ceva ce nu știe deja.

Am închis aragazul și mi-am scos borcanul cu plicurile de ceai din dulap.

— Din toate prostiile pe care le-ai făcut, asta e cea mai mare.

M-am strâmbat și m-am abținut să îi arunc borcanul de sticlă direct în cap. în schimb, mi-am pus plicul în ceașcă și m-am întins după zahăr.

— Nu am nevoie de părerea ta. Niciodată nu am avut.

Am pus cantitatea de zahăr necesară și am lăsat ceaiul la infuzat înainte să mă întorc spre ea.

— Aș putea spune același lucru. Ține-ți nasul departe de căsnicia mea, a spus enervată peste măsură.

Am oftat și mi-am încrucișat mâinile la piept.

— Divorțul tău e iminent, Linda. Și tu știi asta.

A început să lovească agitată cu unghiile în hiatul barului, zâmbind triumfătoare.— Andrew nu poate să divorțeze de mine.

Am pufnit în râs și mi-am dat ochii peste cap.

— Și de ce nu?

Și-a trecut o mână prin părul ei bogat și proaspăt vopsit, râzând.

— Pentru că nu ar mai vedea-o pe Ellie niciodată.

Și-a tras unul dintre scaunele de la bar și a început să își toarne din prima sticlă de whisky pe care a găsit-o.

M-am uitat la ea fără să înțeleg care era legătura dintre sora mea și divorțul lor. Linda continua să își toarne din băutură în pahar, depășind de mult cele două degete convenționale.

în timp ce îi analizam zâmbetul de-a dreptul scârbos, am realizat ce voia să spună. Gândul m-a lovit ca un pumn în stomac, iar degetele mi s-au strâns pe antebrațe.

— Ellie e fiica lui!

Rostisem aceste cuvinte cu respirația tăiată, iar nemernica a început să râdă, ridicând paharul spre mine.

— Ți-a luat cam mult timp.

A început să soarbă din băutură, fără să își ia ochii de la mine. Iar eu am rămas complet dezgustată și șocată de aflarea acestei vești.

— Cum?

S-a uitat la mine cu o privire ironică, apoi a început din nou să râdă.

— Tu cum crezi, scumpo?

Mi-am închis ochii și mi-am strâns mai tare

degetele, străduindu-mă să îmi reprim senzația de greață.

110— în timp ce erai căsătorită cu tata? am între- bat-o scrâșnind din dinți, iar când mi-am deschis ochii m-am lovit de indiferența ei.

— Andrew a fost mereu mai bun decât tatăl tău, mai ales la pat. Dar în acea perioadă nu era decât un amărât cu vise prea mari.

— Iar tata a avut averea pe care ți-ai dorit-o. Averea pe care i-ai epuizat-o și apoi l-ai abandonat.

Scorpia a ridicat ușor din umeri și a dus din nou paharul la gură.

— Nu mă condamna pentru că am știut să mă descurc, Robin.

M-am apropiat de bar și mi-am încleștat mâinile pe marginile hiatului, aplecându-mă spre ea.

— Ești o scorpie arivistă și egoistă, am scuipat cuvintele spre ea.

— Nu uita și deșteaptă, scumpo.

M-am uitat în ochii ei albaștri și am crezut că o să distrug blatul în încercarea disperată de a nu mă năpusti asupra ei.

îmi priveam mama, încercând să îmi dau seama de unde izvorăște această obsesie după bani și lipsa de sentimente.

— Nu pot să cred că te folosești de Ellie ca să rămâi bogată. Cum poți să îi faci asta propriei tale fiice? Ai măcar habar ce se întâmplă cu ea?

— Am auzit de accident, dar dacă tot erai tu acolo nu mai avea niciun rost să vin și eu. Oricum, pe mine nu mă ascultă, a spus ridicând nepăsătoare din umeri.

M-am dat un pas înapoi și mi-am apăsat podul palmelor pe ochi.— Nu despre asta era vorba, am replicat gemând. Avea nevoie de tine lângă ea, de mama ei care să o asigure că e fericită că trăiește.

M-am uitat din nou la ea, dar chipul îi era complet lipsit de expresie. în acest moment arată ca o păpușă de porțelan pe care mi-aș dori atât de mult să o sparg.

— Nici măcar nu ai idee cât rău i-ai făcut acelei copile. Ai privat-o de o relație cu ta...

Am tras aer adânc în piept, trecându-mi o mână prin părul încâlcit.

— Cu bărbatul pe care îl consideră tatăl ei. Ai târât-o după tine în medii nefavorabile și nici măcar nu mai țin minte de câte ori era să moară din cauza nepăsării tale.

— Am încercat mereu să îi ofer ceea ce eu nu am avut niciodată. Am încercat să o aduc pe calea cea bună, dar nu a vrut niciodată să mă asculte.

— Multitudinea de cărți de credit și de lucruri scumpe sub care ai îngropat-o nu înseamnă că ai încercat să fii alături de ea. Nu ai ascultat-o niciodată, nu te-ai ocupat niciodată de ea. Nu ai habar cine sunt prietenii ei sau de cine e îndrăgostită.

Femeia și-a dat ochii peste cap și a terminat băutura.

— Cred că și un orb și-ar da seama că tânjește după Hayden King.

Am oftat cu putere din nou și am încercat să găsesc o cale să îi sparg inima de piatră.

— Linda, dacă într-adevăr o iubești pe Ellie,

spune-i că Andrew e tatăl ei.

112A început să se joace cu paharul dintre mâinile ei și a zâmbit din nou.

— Chiar dacă i-aș spune, nu o să mă creadă. îl idolatrizează pe Alfred și, oricât de mult ar ține la Andrew, o să îl urască pentru că nu a avut curajul să îi spună adevărul.

Ticăloasa are perfectă dreptate. Chiar dacă Andrew e prins între ciocan și nicovală în acest moment, Ellie nu o să vadă lucrurile astfel. 0 să îl găsească la fel de vinovat ca Linda și o să fie mult mai distrusă.

— Mereu am crezut că ticăloasele manipulatoare există doar filme și în cărți, dar tu ești mult mai rea decât ele.

S-a ridicat de pe scaun și și-a pus mănușile albe de dantelă pe degete.

— îmi asigur viața, iubito. Și dacă ai de gând să îl părăsești pe Caleb King, îți sugerez să faci același lucru.

Am pufnit nervoasă și am dezaprobat din cap.

— Nu o să fiu niciodată ca tine, Linda.

S-a apropiat de canapea să-și ia geanta.

— Dar deja ești ca mine, Robin.

S-a întors cu fața la mine, strecurându-și poșeta sub braț.

— Ai fugit de Caleb pentru că nu ai mai suportat diferențele dintre voi. Chiar dacă avem motive diferite, amândouă am renunțat prea repede la fericire și am fugit.

A tras aer în piept și și-a dat părul pe spate.— Acum mă judeci și ai cea mai proastă părere despre mine, dar peste ceva timp o să îmi dai dreptate. Pentru că o să fii exact ca mine.

Mi-a aruncat un ultim zâmbet triumfător și a părăsit apartamentul, lăsându-mă mai șocată ca oricând. M-am îndreptat spre canapea și m-am trântit pe suprafața moale. Mi-am lăsat coatele pe genunchi și mi-am prins capul între palme.

Nu pot să fiu ca Linda. Nu o să fiu niciodată o cățea egoistă, obsedată de bani și fără niciun pic de sentiment față de persoanele pe care le iubesc.

Dar are dreptate la partea cu fugitul.

Am oftat adânc și mi-am lăsat spatele să se lovească de suprafața moale învelită în piele.

Nu poate să mă compare cu ea. Nu poate să compare relația mea cu cea dintre ea și tatăl meu.

Alfred și Linda au copilărit împreună. El fiind băiatul bogat, iar ea fiica menajerei. Clișeul grotesc. Linda a știut mereu cum să se folosească de frumusețea și de corpul ei, reușind să îl seducă pe tatăl meu.

S-au căsătorit pe ascuns și au ținut asta în secret până când mama a rămas însărcinată. Apoi a urmat un adevărat dezastru.

Bunicul l-a dezmoștenit pe tata și i-a dat pe amândoi afară. Iar bunica a fost cea care i-a ajutat cu bani până când a murit. Apoi, Linda nu a mai suportat presiunea sărăciei în care s-a întors și a trecut la următorul soț, lăsându-1 pe Alfred Douglas cu un copil, fără slujbă și cu datorii.

— La naiba!

Toate acele amintiri urâte din copilărie îmi revin în minte, împreună cu prostiile mele. Mai ales 114cu încercarea patetică de a-i atrage atenția mamei mele. încercare care aproape m-a făcut să îl pierd pe tatăl meu.

M-am ridicat de pe canapea și m-am îndreptat spre fereastră. Imaginea orașului nou pe care îl descopăr e noua mea sursă de liniște.

Dacă lucrurile ar fi atât de simple. Dar Ellie poate fi uneori foarte încăpățânată și Andrew nu mă prea ajută în situația asta. Mai ales că Linda îl are la degetul mic.

Mi-ar plăcea ca viața mea să nu fie atât de complicată. Să fiu împreună cu Caleb în acest moment, să facem dragoste și să ne bucurăm unul de prezența celuilalt.

Dar suntem la o distanță considerabilă unul de altul și poate că el e deja în brațele acelei vipere.

Luminile Bostonului scapără în liniștea nopții și mă simt oarecum deznădăjduită.

Nu pot să mă întorc ca o învinsă. Oricât de mult ar tânji inima mea după Caleb și după prezența lui, nu pot să mă întorc atât de repede. Trebuie să le demonstrez tuturor că sunt capabilă să îmi depășesc propriile temeri și să înving.

Mi-am ridicat privirea spre cer și mi-am concentrat atenția asupra celei mai strălucitoare stele. Sper ca și Caleb să se uite acum la cer și să

se gândească la mine.

Sper să își amintească cât de mult îl iubesc.*Ellie*

— îți jur, Caleb, nu am nicio idee unde e sora mea.

Mi-am ascuns rapid privirea în ceașcă și am sorbit din cafea, încercând să îmi câștig timp. Timp ca el să uite de subiectul ăsta și să îl încheiem cât mai repede.

Roșcatul s-a trântit pe canapea lângă mine cu o cană dublă față de a mea, plină cu cafea.

— Poate reușești să îl păcălești pe fratele meu, dar cu mine nu ai nicio șansă, pitico.

Am zâmbit pe sub mustăți, jucându-mă cu degetele pe marginea de porțelan roșu.

— Nu pot să îți spun, Caleb. E alegerea ei și o respect. Așa ar trebui să faci și tu.

M-am întors cu fața la el și i-am văzut privirea pierdută. Nu știu ce naiba s-a întâmplat între el și sora mea, dar e clar că despărțirea asta îl afectează la fel de mult ca și pe Robin. Mă doare să îi văd astfel, mai ales că sunt singurul cuplu care mă face să cred în dragoste. Ei bine, ei și Savannah și Jaxon King. Dar temuta judecătoare și cu mine nu ne înțelegem absolut deloc.

Mi-am dat o șuviță după ureche și mi-am lăsat cana lângă cursurile de drept penal, încercând să îi alin durerea.

— 0 să se întoarcă, l-am asigurat.

1

Capitolul 11

Bărbatul a început să râdă și a dus cana la gură. Pare mai epuizat ca niciodată și cred că e prima oară în ultima lună când îl aud râzând.

De când Robin a plecat, a distrus casa și apoi s-a chinuit două săptămâni ca să o refacă. Și-a lăsat toți pacienții pe mâinile lui Gabe și ale Serenei și s-a închis în camera lui. Barba roșcată nu mai e atât de mare ca săptămâna trecută, însă cearcănele de sub ochi mă îngrijorează.

— Nu sunt atât de convins.

Am zâmbit și l-am strâns ușor de umăr.

— Te iubește enorm și asta nu o să se schimbe niciodată. în ciuda faptului că ai fost un ticălos care i-a acordat mai multă atenție acelei scârbe, cu care ai în comun doar culoarea părului.

Buzele i s-au strâmbat și am putut să aud înjurătura mormăită pe jumătate.

— Ce naiba a fost în capul tău? Să o dai la o parte pe soția ta pentru o obsedată după avere nu a fost deloc o mișcare bună.

— Nu am dat-o la o parte, a bombănit.

Și-a întors capul spre mine, aruncându-mi o privire furioasă, pe care am contracarat-o imediat cu o expresie ironică. Mi-a susținut privirea pentru câteva secunde, apoi a oftat cu putere și și-a închis ochii.

— Bine, ai dreptate. Dar nu am crezut că o să

se ajungă aici. Nici măcar nu mi-am dat seama.

Mi-am dat ochii peste cap, în timp ce cumnatul meu și-a rezemat ceafa de spătarul canapelei.

— Nu am ținut-o pe Paige aproape de mine pentru că așa am plănuit. I-am spus destul de clar că sunt căsătorit cu Robin și că o iubesc, iar între noi nu poate exista mai mult decât o simplă prietenie.

Și-a trecut o mână prin părul ciufulit și cam mare, după părerea mea.

— Dar se pare că a auzit doar ce și-a dorit și în acest timp o ataca și pe Robin. Dacă aș fi știut de încercările ei, aș fi oprit-o la timp. îți jur, Ellie!

S-a uitat la mine hotărât și nu am putut decât să aprob din cap.

— Robin a crezut că poate să se ocupe de ea singură.

— Și totuși, eu sunt lupul cel rău, a spus cu un oftat.

Privirea mi-a alunecat pe cana lui care încă scoate abur și nu am mai spus nimic.

Are perfectă dreptate. Robin e la fel de vinovată ca și el în toată treaba asta. Știu că i-a spus că Paige încearcă să se culce cu el, dar nu i-a spus niciodată despre problemele pe care i le crea acea ticăloasă la spital.

Telefonul meu a început să sune, iar eu și Caleb ne-am uitat la el în același timp. Dar, spre nefericirea cumnatului meu, fratele lui e cel care mă sună.

Mi-am dat ochii peste cap când i-am văzut numele pe ecranul telefonului și am respins apelul. Gestul meu l-a făcut pe Caleb să râdă, iar eu am scos un oftat plictisit.

— încă sunteti la cutite.

M-am trântit cu putere de spătarul canapelei și m-am uitat la dispozitivul electronic de pe cursurile mele.

— Nu înțelege că nu am nevoie de o dădacă.

Bărbatul și-a sorbit cafeaua și a continuat să zâmbească.

— Tocmai ți-ai reluat cursurile la drept, iar tata vrea să te crească în domeniul profesional încă din primul an.

— Atunci de ce nu mă ajută el și mi l-a delegat pe idiotul familiei?

Chicotitul lui m-a făcut să îmi încrucișez mâinile la piept și să mă încrunt. Acum o să urmeze ceea ce știam deja.

— A fost șef de promoție și acum profesorii lui încă îl dau ca exemplu.

— Da, împreună cu părinții tăi și cu bunicul tău. Dar asta nu exclude faptul că e un ticălos nesuferit care probabil e adoptat.

Chicotitul lui s-a transformat într-un râs zgomotos care a tulburat liniștea apartamentului. Nu o să ajung nicăieri, pentru că orice aș face, Hayden King e urcat pe un piedestal și nu am cum să îl dau jos.

— Ce s-a întâmplat de fapt între voi? Când v-ați cunoscut mai aveați puțin și vă mâncați din priviri, iar acum nu știți cum să fugiți unul de celălalt.

Am gemut și mi-am închis ochii, dorindu-mi să nu fi deschis niciodată acest subiect.

Nu o să îi spun nici moartă lui Caleb ce s-a întâmplat între mine și fratele lui și sunt convinsă că și Hayden o să facă același lucru. Dar cum o să

pot sta 119 în preajma lui fără să îmi amintesc zilnic de durerea pe care ne-am provocat-o unul celuilalt?

— Mai devreme sau mai târziu va trebuit să vorbești cu cineva despre asta, Ellie. Iar eu o să fiu aici când vei avea nevoie.

S-a ridicat de pe canapea și mi-a ciufulit părul, apoi m-a lăsat singură cu amintirile mele.

***

Am tresărit când am auzit sunetul liftului și am tras aer în piept înainte să pășesc pe etaj. Sigla baroului strălucește la intrare, iar unul dintre interni m-a lăsat să mă strecor pe ușa de sticlă înaintea lui.

— Fugi cât mai poți!

M-am oprit la biroul secretarei lui Jaxon King și m-am uitat la ea nedumerită. îmi zâmbește larg și pare mai amuzată ca niciodată. Judecând după privirea ei și după țipătul strident al juniorului irascibil, o să am o zi lungă.

— Marcie, de câte ori trebuie să...

Ușa impunătoare a biroului său s-a deschis și toate cuvintele de ocară adresate secretarei au dispărut când privirile noastre s-au întâlnit.

— Ia te uită cine s-a gândit să vină!

S-a uitat rapid la ceasul scump de pe încheietura lui, apoi a început să zâmbească ironic.

— Ți-ai terminat atât de repede ritualul de frumusețe? Sau salonul ți-a respins cartea de credit

din nou?

120Mi-am îndreptat spatele și mi-am strâns pumnii cu putere, dorindu-mi să fiu mai aproape de el și să îl pocnesc cu toată puterea mea.

— De fapt, m-am întâlnit cu fosta ta iubită și am terminat masajul foarte repede. Și, după spusele amantei tale, tu și masajul aveți o chestie în comun: o perioadă de timp extrem de scurtă și nesatisfăcătoare.

M-am uitat cu coada ochiului la Marcie care își acoperise gura cu unul dintre dosarele de pe biroul ei. Câțiva dintre angajați erau adunați în jurul nostru, prefăcându-se că își fac treaba, dar nu făceau altceva decât să se bucure de schimbul de replici dintre mine și rivalul meu.

— Plecați de aici, până nu vă dau afară pe toți, a mârâit.

Agitația din jurul meu nu a reușit să îmi distragă atenția de la bărbatul frumos care mi-a furat inima.

— Tu. în biroul meu. Acum!

A mârâit cuvintele care mi se adresau și a dispărut în încăpere fără să-mi dea ocazia să îi refuz invitația, atât de politicoasă.

— Baftă!

Am oftat și i-am zâmbit scurt lui Marcie, înainte să intru în cușca lupului și să fiu devorată.

Am închis ușa puțin mai dur decât mi-aș fi dorit, dar asta nu i-a distras atenția. Stă cu spatele la mine, privind imaginea sublimă a Central Parkului. își ține mâinile în buzunarele costumului său perfect croit, iar părul său brunet pare aranjat cu minuțiozitate.

— Toată porcăria asta trebuie să înceteze, Hayden, am spus cu un oftat. Nu mai putem continua așa.A pufnit în râs și s-a întors cu fața la mine. Privirea de gheață pe care mi-a aruncat-o m-au făcut să înghit în sec.

— Ar fi trebuit să te gândești la asta când te-ai hotărât să îmi complici și mai tare viața.

Mi-am aruncat geanta pe fotoliul de lângă biroul său și am oftat adânc.

— Tu ai fost cel care mi-a spus că nu sunt în stare să urmez o facultate de prestigiu. Doar ți-am demonstrat contrariul, am spus ridicând din umeri.

M-am oprit în fața lui și am zâmbit. I-am copiat gestul, strecurându-mi și eu mâinile în buzunare.

— De ce dreptul? Știi foarte bine că tatăl meu e înnebunit după tine și te-ar fi adus aici fără să se gândească de două ori.

— Chiar dacă crezi sau nu, am ales dreptul pentru că îmi place să lupt pentru dreptate. Nu am făcut-o ca să te enervez pe tine. E doar un punct bonus că pot să mă joc cu nervii tăi.

Brunetul a zâmbit și și-a scos o mână din buzunar. M-a prins de talie și m-a tras brusc spre el, făcându-mă să scot un țipăt scurt.

— Așa cum pot și eu să mă joc cu nervii tăi?

Corpul meu a început să ardă sub atingerea lui, iar respirația mi s-a accelerat. Zâmbetul ironic de pe buzele sale nu îmi dau un sentiment plăcut și, chiar dacă îmi doresc să scap din brațele lui, creierul meu nu pare să funcționeze în acest moment.

Și-a apropiat capul de al meu și și-a trecut buzele peste pielea îmbujorată a obrazului meu, făcându-mă să înghit în sec.

122— Ai fugit de mine pentru că nu ai putut să îmi faci față. Ce te face să crezi că acum va fi altfel, Elizabeth?

Am gemut când l-am auzit rostindu-mi numele complet. îmi simțeam umerii tensionați și mi-am pus mâinile pe pieptului lui într-o încercare patetică de a-1 îndepărta de lângă mine. Dar degetele mele m-au trădat și s-au arcuit în jurul sacoului, făcând apropierea dintre noi să fie extrem de intimă.

— Te rog, nu face asta, am șoptit.

Și-a lipit buzele de urechea mea, făcându-mă să mă cutremur în brațele sale. Cu brațul liber mi-a cuprins talia, lipindu-mă complet de el.

— Acum doi ani, când te-ai urcat în brațele mele, mi-ai cerut să nu mă opresc.

Mi-am închis ochii, încercând să împing amintirile într-un loc ascuns din creierul meu.

Când mi-am deschis ochii, i-am întâlnit privirea încărcată de dorință și în același timp de furie.

— Nu o să scapi atât de ușor de mine, Ellie. Niciodată n-ai să poți, a șoptit.

Buzele lui s-au unit cu ale mele, la început într-o atingere blândă, apoi atingerea s-a transformat în- tr-o explozie de dorință.

Mâinile mi s-au strâns în jurul gâtului său și mi-am deschis gura, lăsându-1 să preia controlul. Toată tensiunea din trupul meu începea să se risipească și să fie înlocuită de senzația de înfrângere.

M-a lipit de biroul său și s-a împins în mine, smulgând un geamăt de pe buzele mele. La început am fost șocată când l-am simțit tare și puternic în jurul meu, dar atingerile lui m-au făcut să mă relaxez imediat.— Te vreau! La naiba te vreau atât de mult, a gemut pe buzele mele.

M-a ridicat pe biroul lui fără să îi pese de obiectele pe care le-a aruncat la podea. S-a băgat între picioarele mele, punând stăpânire pe întregul meu trup.

Cu o mână a început să îmi desfacă nasturii de la cămașă, iar eu nu am fost în stare să îl opresc. Când mi-a atins sânii, am gemut de plăcere, lăsându-mi capul pe spate. Buzele sale au început să îmi mângâie gâtul, trezindu-mi toate simțurile.

Sunetul asurzitor al ușii trântite ne-a speriat și ne-a făcut să ne despărțim. Am tras aer adânc în piept înainte să îmi întorc capul și să întâlnesc privirea de gheață a temutei judecătoare Savannah Evans-King.

— Mamă, ai uitat să bați la ușă?

Privirea furioasă pe care mi-a aruncat-o, ca și cum eu aș fi fost cea care a vorbit, m-a făcut să sar de pe birou și să îmi închei nasturii la loc.

— Tatăl tău are nevoie de tine, Hayden.

I-am văzut umerii încordându-se și pare mai mult decât pregătit să îi dea replica mamei sale.

— 0 să îl văd după ce îmi termin treaba.

Femeia s-a uitat dezgustată la mine și a pufnit batjocoritor.

— Du-te la tatăl tău înainte să fac ceva ce o să regret mai târziu, a mârâit.

Hayden nu s-a mișcat de lângă mine, reușind să o sfideze complet pe mama sa. Femeia nu a

încercat deloc să își mascheze răbufnirile și și-a îndreptat din nou atenția asupra mea.

— Nu îmi vine să cred că vrei să repeți aceeași greșeală.

124Atacul ei m-a luat prin surprindere și am tresărit la intensitatea cuvintelor. Bărbatul de lângă mine m-a luat de talie, încercând să mă liniștească. Dar gestul lui mi-a topit complet inima și sunt în stare să uit tot ce s-a întâmplat între noi.

— Vreau să stai departe de fiul meu. Te tolerez în preajma lui datorită insistențelor soțului meu, dar să nu te aștepți la mai mult de atât.

Hayden a vrut să îi spună ceva, dar i-am luat-o înainte.

— Dacă ai încerca să mă cunoști, ai vedea că sunt aceeași persoană minunată ca și sora mea.

Roșcata a început să râdă și și-a dat ochii peste cap.

— Nu îi ajungi lui Robin nici măcar la degetul mic. Nici nu te poți compara cu ea.

Am încercat să zâmbesc, să îi arăt că nu mă afectează părerea ei oribilă despre mine. Nu vreau să vadă cât de mult mă străduiesc să primesc acceptarea ei. Acceptare pe care mi-am dorit-o toată viața.

— Doar pentru că am crescut lângă Linda, nu înseamnă că sunt exact ca ea.

— Ceea ce i-ai făcut lui Hayden acum doi ani îmi demonstrează contrariul.

Fiecare mușchi din corpul meu s-a strâns, și la fel și intensitatea atingerii lui Hayden. Pumnii mi s-au strâns pe lângă corp în mod involuntar, iar privirea de învingătoare pe de chipul ei îmi provoacă o senzație de greață.

— Mamă, nu ar trebui să...

L-am atins pe Hayden pe braț și am continuat să o privesc pe singura femeie pe care mi-am dorit-o ca mamă.— Ce s-a întâmplat atunci, e doar problema mea și a lui Hayden. Dacă el a decis să treacă peste acea etapă, cred că e timpul să o faci și tu.

— E ușor să spui când tu ai plecat în Europa și te-ai bucurat de suferința lui. Eu am fost cea care a trebuit să îl facă să își revină și să își dea seama că tu nu ești decât o bucată de gunoi de care a scăpat.

Senzația de vomă devenea din ce în ce mai amenințătoare, în încercarea mea de a-i ține piept acestei femei.

— Stai departe de fiul meu, altfel o să te distrug.

A ieșit din birou în același mod furtunos în care și-a făcut apariția, iar eu mă simțeam doborâtă. Hayden m-a prins în brațele lui înainte să mă prăbușesc la podea, strângându-mă cu putere la piept.

— Nu știe, Ellie, a șoptit. Nu i-am spus niciodată despre ea.

— Și nici nu o să știe.

Mi-am acoperit gura cu mâna și l-am auzit înjurând. S-a întins și mi-a pus sub nas coșul de gunoi plin cu documente distruse.

— 0 să câștig admirația mamei tale cu meritele

mele, nu stimulându-i mila față de mine.

înainte să apuc să aud ce a spus, m-am agățat cu mâinile de marginile coșului de gunoi și am dat frâu liber senzației de greață pe care nu o mai puteam controla.

Capitolul 12

— E o scorpie nenorocită pe care o detest din tot sufletul.

Am oftat și i-am dat cutia cu șervețele surorii mele să își sufle nasul, în timp ce își descărca nervii.

E venită doar de două ore și în tot acest timp am auzit numeroase obscenități adresate soacrei mele.

— Vrea doar să îl protejeze pe fiul ei mai mic.

S-a uitat la mine furioasă și m-a făcut să zâmbesc. Mi-am ridicat ambele mâini în aer, semn că mă predau în fața ei, și am reușit să îi smulg un mic zâmbet.

— Ar trebui mai întâi să îl întrebe dacă vrea să fie protejat, a spus cu un sughiț. Nu sunt eu cea care îl torturează cu atingeri nepotrivite și aluzii sexuale.

A aruncat ghemotocul de hârtie din mână pe podea și a suspinat.

— El e nemernicul care își aduce cuceririle la birou și mi le flutură în față de parcă ar fi un afurisit de steag, a spus agitându-și o mână prin aer. Una din ele a crezut că sunt secretara lui și mi-a ordonat să îi aduc o cafea cu un nume atât de lung, încât am crezut că a descoperit o nouă culoare de autobronzant.

Mi-am mușcat buza de jos ca să nu izbucnesc în râs și am așteptat ca surioara mea să își

termine de vărsat oful.

A sorbit din vinul roșu pe care l-a adus împreună cu mâncarea chinezească și a ridicat din umeri.— Normal că i-am dus cafeaua dar, la cât sunt de împiedicată, a spus mințind, am vărsat-o pe extensiile ei ieftine și de prost gust.

Am început să râd și m-am întins pe canapeaua de piele, sprijinindu-mi picioarele de marginea mesei de cafea.

— Presupun că a făcut scandal.

Ellie a aprobat din cap și a mai luat o îmbucătură din felia de carne de porc pe care se chinuie să o termine de vreo douăzeci de minute.

— M-a amenințat cu procese și că mă face șnițel cu mașina, în timp ce ticălosul încerca să îi șteargă părul cu șervețele.

Și-a sprijinit spatele de spătarul canapelei și a gesticulat spre mine cu bețișoarele de lemn.

— Dar partea cea mai amuzantă a fost când a început să i se scurgă vopseaua din păr, a bombănit cu gura plină.

Vinul pe care tocmai îl gustam a țâșnit printre buzele mele și s-a împrăștiat pe covorul persan de culoare albă, pe care acum va trebui să îl înlocuiesc.

Dar în acest moment problema covorului e ultima mea grijă. Râsul meu umple toată camera, iar Ellie pare mult mai liniștită.

— Și ai scăpat vie de acolo?

A aruncat un morcov în gură și a început să îl ronțăie, aprobând din cap.

— Jaxon m-a scos pe ușa de urgență înainte că diavolul să își pună mâinile pe mine.

128Mereu, Jaxon mai mult a pus paie pe foc când a fost vorba de certurile dintre Ellie și Hayden. Poate că soția lui nu o are pe sora mea la suflet, dar e mai mult decât evident că socrul meu o adoră pe pitică.

— Nu te-a căutat acasă?

A înghițit ultimele îmbucături de mâncare și a aruncat cutia de carton în sacoșa cu care a adus-o.

— M-am dus direct la aeroport de la barou. Apropo, sper că nu te deranjează dacă îți împrumut câteva haine.

Am dezaprobat din cap și am zâmbit. Uitându-mă la sora mea și la cât de repede a fugit de o ceartă, nu pot să nu mă gândesc la cuvintele Lindei.

Ticăloasa aia chiar are dreptate. Poate că eu și Ellie nu semănăm sută la sută cu ea, dar cu siguranță am învățat cum să fugim.

— L-am vizitat pe tata acum câteva zile și nu e bine deloc, Robin, a spus schimbând subiectul. Am ascultat o conversație între Marc și Caleb. Marc crede că e timpul să îl deconectăm.

Și-a întors privirea spre mine reușind să mă ia complet prin surprindere. Eu mă așteptam să primesc o astfel de veste, pentru că știu ce înseamnă o astfel de comă și doar un miracol îl mai poate trezi pe tatăl meu.

Dar acum când mă uit în ochii surorii mele, îmi dau seama că și ea s-a resemnat cu acest gând.

— Când au de gând să o facă?

Am crezut că pot să trec peste asta fără să fac o scenă sau să mă exteriorizez prea mult, dar vocea mea deja începe să tremure, la fel ca și degetele de pe paharul de sticlă.— Caleb nu e de acord.

Paharul aproape mi-a alunecat printre degete și am reușit să îl prind în ultima clipă înainte să facă o pată și pe podea. L-am lăsat pe masă la locul lui și am tras aer adânc în piept.

Nu m-am îndoit niciodată de iubirea lui Caleb față de tatăl meu. Dar sunt convinsă că încă îl vrea în viață pentru mine. Moartea lui ar însemna întoarcerea mea, iar eu nu sunt pregătită. Poate nici Caleb nu e pregătit să mă întorc.

I-am făcut semn lui Ellie să se apropie de mine și m-a lăsat să o strâng în brațe. I-am simțit trupul firav tremurând și am sărutat-o pe creștet, încercând să o asigur că e bine. Dar în scurt timp, plânsul a pus stăpânire pe ea și singurul lucru pe care pot să îl fac în acest moment este să o țin în brațe și să îi arăt că sunt aici.

— Nu vreau ca tata să moară, Robin, a șoptit. Vreau o nouă șansă cu el.

Am început să o mângâi pe păr, impunându-mi să nu plâng. Nedreptatea pe care Linda o face față de sora mea mă face să urlu și să o strâng pe ticăloasă de gât. îi distruge atât pe Ellie, cât și pe Andrew cu obsesia ei pentru bani.

Trebuie să găsesc o soluție și să pun un capăt șantajului Lindei. Ellie are dreptul să își cunoască adevăratul tată, iar Andrew are dreptul să fie

lângă singurul său copil.

Dar cum pot să fac asta când Linda Douglas e atât de șireată?

130***

— Stai să te ajut!

Când mi-am întors capul, am dat ochii cu un bărbat puternic care se grăbea să îmi deschidă ușa blocului. Am pășit înăuntru și m-am întors complet pentru a-1 privi în față.

Apariția lui îți tăie răsuflarea și pentru o clipă mi-am strâns sacoșele la piept.

Aproape la fel de înalt ca și soțul meu, brunet, ten măsliniu, ochi verzi, o aluniță deasupra buzelor, mușchi bine lucrați. Dacă mintea mea nu ar fi ocupată cu Caleb, nimeni nu m-ar opri să mor în brațele tipului ăstuia.

— îmi permiți?

Zâmbetul lui m-a făcut să inspir brusc și l-am lăsat să îmi ia una dintre pungile de hârtie.

— Mulțumesc, am spus în cele din urmă când mi-am regăsit vocea.

A aprobat din cap și am început amândoi să urcăm treptele, pentru că liftul e defect de câteva săptămâni și nimeni nu se obosește să vină să îl repare.

— Unde stai?

— La 9B.

Bărbatul a zâmbit larg.

— Eu stau la 9A. Tocmai m-am mutat ieri.

Deci stă în apartamentul din fața mea. Am auzit săptămâna asta destul de multă agitație pe etajul meu și, ca orice babă curioasă, mi-am lipit urechea de ușă de câteva ori ca să aflu ce se întâmplă. Dar nu m-am ales decât cu câteva cuvinte într-o limbă pe care nu o cunosc.— Numele meu e Abdul-Haqq Sayegh. Dar prietenii îmi spun Abdul.

Ne-am oprit la etajul cinci și am tras amândoi aer în piept.

— Eu sunt Robin, am spus cu răsuflarea tăiată. Dar prietenii îmi spun Robin.

Brunetul s-a uitat la mine câteva clipe, apoi a început să râdă.

— Cred că o să ne înțelegem bine.

Am ridicat ușor din umeri și ne-am continuat drumul până Ia etajul nostru.

— Ești din Arabia?

A aprobat din cap și a continuat să își păstreze zâmbetul larg.

— Din minunatul oraș Jeddah. Născut și crescut, a spus mândru.

Orașul lui m-a dus cu gândul la cavalerii Jedi din Star Wars, dar nu cred că i-ar plăcea această asociere.

— Ești șeic?

Râsul lui a umplut casa scării de la parter până la etajul șapte.

— Mai mult tata. Eu o să fiu când o să considere că merit această poziție.

Când ajung acasă, cred că o să epuizez Google căutând informații despre cultura lui. Până acum nu mi se părea interesantă, dar sunt convinsă că istoria e de-a dreptul fascinantă.

— înseamnă că nu ai parte de niciun harem, nu? Sau tot tatăl tău trebuie să îți dea voie?

132Ne-am oprit pe etajul nostru pentru a ne trage sufletul și am întâlnit privirea lui arzătoare care ar fi trebuit să stârnească o emoție în corpul meu. Măcar un val de căldură.

— Crede-mă, Robin, că pot să am orice femeie vreau. Cu sau fără permisiunea tatălui meu.

Eu zic să stai departe, amice. Poate ești mare și tare în țara ta, dar aici, familia King o să te facă praf și pulbere, ar fi trebuit să îi spun. Dar presupun că o să convingă singur destul de repede.

Ne-am apropiat de apartamentele noastre fără să mai spunem nimic. Am început să îmi caut cheile în buzunarul hanoracului și simțeam tensiunea dintre noi.

— Te-am speriat?

Am pufnit în râs și am descuiat ușa, apoi m-am întors cu fața la el.

— Câți ani ai, Abdul? l-am întrebat privindu-1 în ochi.

— 22.

E tare mândru de cifră și poate la fel de bine să fie fratele meu mai mic, mai ales că are aceeași vârstă ca și sora mea.

— Ei bine, eu sunt mult mai mare decât tine și sunt și măritată. Dacă ai pus ochii pe mine, îmi pare rău să te dezamăgesc, dar nu o să se întâmple.

Am deschis ușa și am luat sacoșa din mâinile lui. Am închis ușa cu piciorul, zâmbind la expresia de stupoare de pe chipul lui.Am început să chicotesc în timp ce mă îndreptam spre bucătărie cu cumpărăturile. Am apucat să scot zahărul și borcanul cu cafea înainte ca momentul de bună dispoziție să-mi fie întrerupt de o bătaie în ușă.

Sper doar să nu fie din nou Linda, pentru că nu am chef să asist la o confruntare între ea și Ellie.

Dar la ușa mea era viitorul șeic, iar acum pare supărat.

— Cred că am început cu stângul, a spus cu un ton scăzut.

Mi-am încrucișat mâinile la piept și am așteptat ca el să ducă conversația mai departe.

— Nu am vrut să te seduc, Robin.

Am ridicat sceptică o sprânceană, iar brunetul a oftat și și-a îndesat stânjenit mâinile în buzunarele blugilor.

— Bine, poate puțin, a recunoscut. Dar nu m-aș băga niciodată într-o căsnicie. îmi pare rău dacă te-am supărat.

Cum pot să fiu o scorpie, când el e atât de adorabil și seamănă atât de mult cu lingușitoarea de Ellie când își cere scuze?

— Ești iertat.

Chipul i s-a luminat, și un zâmbet larg i-a luminat fața.

— Super!

înainte să apuc să îi închid ușa, a trecut pe

lângă mine fără niciun avertisment, începând să analizeze apartamentul.

134— Dacă nu pot să ți-o trag, putem cel puțin să devenim cei mai buni prieteni?

Mi-am strâns cu putere mâna în jurul clanței și m-am uitat la el de parcă tocmai m-ar fi lovit trăsnetul.

— Adevărul e că sunt cam singuratic, a continuat cu ochii pe pata roșie de pe covor. Abia am reușit să îl conving pe tata să mă lase fără gărzi de corp, dar sunt convins ca sunt câțiva de la distanță, care mă urmăresc. Iar acasă îmi era cam greu să am prieteni, mai ales femei.

— Și te-ai gândit tocmai la mine? La două minute după ce ți-am spus să îți pui poftele în cui?

Zâmbetul lui larg nu mă mai topește de data asta și cred că m-am băgat în ceva ce nu trebuia.

— Da, păi dacă nu pot să am o relație sexuală cu tine, sunt convins că ai putea fi o confidentă desăvârșită. Și pot să ies la bere și să mă uit la meciuri cu soțul tău.

— Soțul meu nu e aici.

— E la serviciu?

începe să fie enervant cu întrebările lui și cu analizele asupra apartamentului.

— Nu.

— E mort?

Am oftat adânc și mi-am închis ochii, dorindu-mi atât de mult să îl strâng de gât.

— Nu, nu e mort. Trecem printr-o perioadă mai dificilă și acum suntem separați.

Buzele lui au format un *o* care ar fi trebuit să fie drăguț, dar pe mine mă calcă complet pe nervi.

— Ești sigură că nu pot să ți-o trag?

— Ieși afară! am spus arătându-i holul luminat.

Ticălosul a început să chicotească la izbucnirea mea, fără să fie perturbat câtuși de puțin de reacția mea de nervi.

— Haide, Robin. îmi place să fiu direct și o să vezi că o să fiu un prieten grozav. Faci o cafea? a spus îndreptându-se spre bucătărie. Nu am apucat să cumpăr și am văzut că ai de-aia bună.

Nu a așteptat răspunsul meu și s-a repezit la sacoșele cu cumpărături, distrugându-mi orice șansă de a savura despachetarea lor.

Am închis ușa în urma mea și am oftat cu putere.

Am crezut că o să ajung din nou la închisoare pentru că mi-am ucis mama, nu un afurisit de șeic singuratic.— Cred că e timpul să pleci.

Am închis televizorul, oprind telenovela siropoasă și lacrimogenă care răsuna în jumătate de apartament.

Două perechi de ochi s-au înălțat furioase spre mine, iar protestele nu au întârziat să apară.

— Tocmai acum ți-ai găsit?

Nu îmi vine să cred cât de perfect se pot sincroniza cei doi idioți. La o lună de la mutarea lui Abdul în apartamentul din fața mea, tot nu am reușit să scap de el. Și nu cred că mai am vreo șansă acum că Ellie a devenit cea mai bună prietenă a lui.

— Da, am spus enervată. Am un examen și voi mă încurcați.

Am aruncat telecomanda pe fotoliu și am smuls bolul cu floricele dintre ei.

— Mai erau doar douăzeci de minute și Natalia tocmai îi spunea lui Alejandro că e gravidă cu fratele lui vitreg.

Am ridicat din umeri fără să îmi pese de drama închipuită a personajelor din telenovelă și m-am îndreptat cu gustarea lor direct spre coșul de gunoi.

De fiecare dată când Ellie vine în vizită, mie îmi vine să fug de acasă. Ea și Abdul își fac sesiunea de bârfe pe canapeaua mea și, chiar dacă nu am stat niciodată să îi ascult, sunt convinsă că

și eu fac subiectul lor din când în când.
2

Capitolul 13

— Poate ar trebui să îl sunăm pe Caleb și să îi spunem unde ești. Așa nu ai mai fi o acritură zbârcită, a mormăit arabul nostru.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am ținut piciorul pe pedala coșului, în timp ce goleam bolul de resturile lor.

Desigur că Abdul știe tot ce se întâmplă cu mine și cu Caleb. S-a dat bine pe lângă mine până a reușit să mă tragă complet de limbă. Și ce nu a scos de la mine, a completat Ellie.

— Atunci și eu o să îl sun pe tatăl tău și o să îi spun despre colega ta de săptămâna trecută.

Ne-am uitat unul la celălalt, apoi am început să rânjim. E caraghios cum încearcă să mă înfrunte de pe canapea, învelit până în gât cu pătura mea.

— într-o zi o să îți închid și eu gura, a bombănit ofticat.

Am dat din cap și am lăsat bolul de plastic în chiuvetă.

Abdul și tatăl lui au decis de comun acord că micul șeic se poate distra cât e la facultate în America, cu condiția ca niciodată să nu își bată joc de o fată. Chiar dacă Abdul și fetele care îi frecventează apartamentul sunt de acord cu aventurile de-o noapte, amândoi știm că tatăl lui nu ar accepta niciodată o astfel de relație. Iar eu am arma perfectă să îl fac să își țină gura.

— Nici să nu te gândești!

Ellie s-a oprit exact în mijlocul tentativei de a fura din nou telecomanda. A răsuflat cu putere și s-a strecurat sub pătură, privindu-mă îmbufnată.

138— Chiar ai nevoie de sex.

A trecut pe lângă mine și s-a oprit la frigider, în timp ce prietenul nostru rânjea ca un idiot. Urăsc să le dau dreptate celor doi, dar să fiu al naibii dacă o să recunosc de față cu ei cât de mult îmi lipsește Caleb. Șeicul în devenire s-a ridicat de pe canapeaua mea și a început să se întindă ca un motan leneș care abia s-a trezit din somn.

— Rămâne pe săptămâna viitoare, Elis?

Sora mea tocmai își turna suc într-un pahar și a început să zâmbească.

— Oricât de mult mi-ar plăcea să o enervez pe Robin, nu pot să vin săptămâna viitoare. Trebuie să îl ajut pe Hayden la un caz și încep examenele.

Asta e cea mai bună veste pe care am primit-o în ultima săptămână. Faptul că nu o să mai am adunătura de bârfitori pe canapeaua mea mă face să rânjesc ca o idioată și nici măcar privirile lor încruntate nu pot îndepărta acest sentiment de bucurie.

— 0 să ne reîntâlnim în cele din urmă, scumpa mea.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am sprijinit de barul de lângă mine.

Abdul s-a apropiat cu un zâmbet pe buze și m-a sărutat ușor pe obraz.

— Ne vedem mai târziu, scorpie.

Am pufnit în râs și am aprobat din cap în timp ce el părăsea apartamentul cu un fluierat ștrengăresc și un mers legănat.M-am obișnuit destul de mult cu prezența lui și, chiar dacă uneori îmi vine să îl omor, cred că m-aș simți mult mai singură dacă nu ar fi aici.

La facultate lucrurile sunt destul de complicate. Toți colegii mei au aflat cine sunt și nu doar căsnicia mea îi deranjează, ci și faptul că sponsorul principal al lor e tatăl meu vitreg. Iar decanul nu îmi face deloc treaba mai ușoară, supunându-mă la diverse provocări.

Când sunt prinsă între pereții facultății mă gândesc doar la Caleb și la cât de mândru o să fie de mine. Apoi cât de furios o să devină și în final gândurile mele zboară la actele de divorț și la viețile noastre separate.

Sinceră să fiu, îi sunt recunoscătoare lui Abdul că și-a forțat intrarea în viața mea. Mereu a găsit o cale să îmi îndepărteze cele mai negre gânduri prin diferite metode. Așa a apărut lunea filmelor, miercurea alergatului și vinerea arabă. Restul zilelor ne-o petrecem cu nasul în cărțile noastre. Eu în cele de anatomie, iar el în cele de economie.

— Caleb are săptămâna viitoare examenul de rezidențiat.

Corpul meu a paralizat pentru câteva secunde și mi-am simțit fiecare fibră din corp încordându-se.

Am uitat complet de examenul lui și acum mi-aș dori să visez. Mi-aș dori să intre pe ușa din fața mea, cu zâmbetul lui răvășitor pe buze, cu părul

ciufulit și să mă arunc în brațele lui.

— Nu am mai văzut-o pe Paige de când ai plecat, a continuat sora mea. Nu la apartament cel puțin.

140Mi-am întors privirea spre ea. Avea un zâmbet discret pe buze și se joacă cu paharul din mâinile ei.

— Ultima oară când am fost la tata, Octavia mi-a spus că a scos-o complet din programul lui. Acum Gabe e cel care trebuie să o suporte și am auzit că te pomenește în fiecare zi. Aparent, nu într-un sens prea bun.

Am zâmbit și am dezaprobat ușor din cap. Normal că Gabe mă înjură fără să respire și o să am ceva de furcă cu el când o să mă întorc.

Dar nu pot spune că inima nu îmi tresaltă de bucurie la cuvintele lui Ellie. Poate că Savannah a avut dreptate și despărțirea asta ne face bine. Amândoi ne dăm seama de ce vrem cu adevărat și poate așa reușim să ne salvăm căsnicia.

— Robin?

M-am uitat în ochii surorii mele, iar privirea ei îngrijorată nu îmi place deloc.

— Ce s-a întâmplat între voi?

M-am uitat la ea câteva secunde înainte să oftez cu putere și să îmi fac curajul să vorbesc.

Mi-am tras unul dintre scaunele de la bar și m-am așezat în fața ei.

— Știi că am stat o noapte în închisoare din cauza lui Perck.

— Când Linda te-a folosit pe post de transport de droguri și te-au prins, și-a amintit imediat.

Am aprobat din cap și mi-am închis ochii pentru câteva clipe. Amintirile încă sunt dureroase și ura față de propria mea mamă începe să iasă din ungherul în care o țineam ascunsă.— Tata era disperat și i-a cerut lui Jaxon King să mă aducă pe drumul cel bun. Jaxon a fost cel care m-a scos din închisoare, iar Savannah a fost cea care m-a înscris la școala de asistente.

Ellie și-a îndepărtat paharul și și-a sprijinit coatele de hiatul barului, ascultându-mă cu atenție.

— Dar tata nu s-a oprit doar la ei. Caleb îl iubește enorm și s-a folosit de asta ca să îl împingă în viața mea. Iar Caleb m-a cerut în căsătorie doar ca să îl mulțumească pe bunul său prieten Alfred Douglas.

Ochii brunetei s-au mărit și a rămas înmărmurită, cu gura căscată, fără să scoată un cuvânt. Am zâmbit trist și mi-am dat o șuviță de păr după ureche.

— Ticălos netrebnic! a răbufnit.

Am pufnit în râs așteptându-mă la această reacție din partea ei. Chiar dacă Ellie e mai tânără, mereu și-a spus părerea cu voce tare și niciodată nu a încercat să menajeze sentimentele cuiva.

— Cum ai aflat asta?

— După o ceartă puternică între mine și Paige la spital, a urmat o ceartă și mai furtunoasă cu Caleb, am spus cu un oftat. Și într-un acces de furie, mi-a spus că tata i-a cerut să se

căsătorească cu mine.

— Iar tu ai fugit.

Am aprobat din cap și mi-am lăsat privirea în jos. încă sunt rușinată de acest fapt și nu pot să mă uit în ochii ei.

— Ești o proastă!

Mi-am înălțat brusc capul și trebuie să recunosc că am fost surprinsă de izbucnirea surorii mele.

142— Ar fi trebuit să rămâi acolo și să îi faci viața amară ticălosului. Chiar dacă acum suferă și plânge după tine, nu ar fi trebuit să fugi.

Nu îmi vine să cred că tocmai campioana fugitului de probleme îmi cere mie socoteală și îmi spune aceste cuvinte.

— Nu ești în măsură să îmi dai sfaturi, Ellie. Tu ai fugit pe alt continent când i-ai frânt inima lui Hayden.

Furia din ochii ei mi-a săgetat pe moment privirea, dar nu pot să îi arăt mucoasei că mă poate intimida.

— Nu știi nimic despre relația mea cu Hayden, a mârâit.

— Pentru că nu îmi spui nimic. Dar în acest moment te joci cu el. Flirtezi și îl lași să te manipuleze, iar când lucrurile devin complicate vii aici și încerci să uiți.

— Am încheiat subiectul acesta.

A încercat să fugă și de mine, dar eu nu am de gând să o las să scape așa ușor. Dacă tot a deschis subiectul, cred că e timpul să aflu ce naiba se întâmplă între ea și cumnatul meu.

— Ești exact ca Linda. Amândouă suntem. Și-a părăsit fiecare soț când l-a stors de bani și a căutat altul. Noi fugim de responsabilități și încercăm să lăsăm timpul să rezolve ceea ce doar noi putem.

S-a întors cu fața la mine și din doi pași a ajuns în dreptul meu. îi simt răsuflarea pe chip, mai ales că suntem la același nivel.— Să nu mă mai compari niciodată cu scorpia aia, a spus pe un ton amenințător. Dacă tu crezi că ești exact ca ea, atunci mă doare fix în fund. Dar să nu mai asociezi numele meu cu al ei.

Bingo. Linda e cea care a distrus relația lor. Dar acum trebuie să aflu și cum.

— Și mie mi-a fost greu să accept, Ellie. Dar are perfectă dreptate. Toate distrugem totul în jurul nostru și apoi îi lăsăm pe alții să strângă.

A dat cu pumnul în bar și m-a făcut să tresar. Cred că forțez cam tare nota.

— Eu nu aș face niciodată ce mi-a făcut Linda. Nu mi-aș distruge niciodată copilul doar pentru a-mi păstra reputația.

Credeam că ura mea e justificată, dar Ellie e mult mai rănită decât mine. Pe ea a afectat-o cel mai tare și nu pot să nu mă consider vinovată pentru că nu am făcut ceva să o scot mai repede din ghearele ei.

— Ce ți-a făcut, Ellie? am șoptit.

Furia ei începe să dispară sub tonul meu blând. Corpul începe să elibereze tensiunea acumulată și acum tremură. Furia a fost înlocuită de frică și de neputință. Iar pe obrajii ei fini au început să curgă lacrimile.

— Mi-a ascuns copilul, a spus cu voce șoptită.

Credeam că mama nu mă mai poate șoca cu nimic, dar m-am înșelat amarnic.

— Ăsta e marele secret, Robin, a spus privin-

du-mă cu lacrimi în ochi. Nu s-a mulțumit doar să distrugă relația mea cu Hayden. A mers până la extrem doar ca să se salveze pe ea.

De asta a luat-o Ellie razna și nu îi mai păsa de viața ei. Accidente după accidente, vizite dese la închisori, certurile neîncetate cu Hayden. Toate încep să aibă sens acum. Mai puțin un aspect.

— Atunci de ce ai rămas lângă ea?

Totul s-a întâmplat acum doi ani, dar Ellie a continuat să stea legată de Linda. A continuat să îi facă toate mofturile și să o facă fericită.

— Am încercat să aflu unde este copilul meu, a spus privind masa. Am crezut că dacă o să fiu cățelușul ei, o să îmi spună. Dar nu am reușit decât să îmi pierd mințile și să îmi doresc să o omor în fiecare zi.

— Hayden știe?

A aprobat din cap și am prins-o în brațele mele înainte să se prăbușească la podea, speriindu-mă de cât de tare tremura. Ne-am așezat amândouă pe canapea și am învelit-o cu pătura care căzuse mai devreme pe podea.

— I-am spus imediat ce m-am întors acasă. A început să o caute, dar până acum nu a găsit nicio urmă. Nemernica a avut grijă să distrugă orice cale de a o găsi.

— Pe ea?

Bruneta a început să zâmbească și s-a uitat în ochii mei.

— E fetiță, Robin. Mica mea prințesă, a spus cu un zâmbet radios pe buze.

Cred că îmi simt inima bătând cu putere, iar toate gândurile mele despre căsnicia mea s-au evaporat. Am crezut că eu am suferit cel mai mult, dar suferința mea e nimic pe lângă durerea surorii mele.
145

— Savannah și Jaxon știu?

A dezaprobat din cap, iar asta m-a făcut să înțeleg aversiunea soacrei mele. Dacă ar ști adevărul, ar primi-o cu brațele deschise pe Ellie.

— Hayden a vrut să le zică, dar eu nu. Nu vreau să câștig simpatia soacrei tale din milă. Vreau să mă aprecieze pentru că sunt eu, nu pentru că sunt mama nepoatei ei.

0 înțeleg perfect, pentru că dacă aș fi în locul ei și eu aș proceda la fel.

— Hayden cum a reacționat?

A pufnit în râs și și-a tras nasul.

— A fost furios. Mai întâi pe el pentru că a crezut minciunile Lindei care ne-au despărțit, apoi pe mine pentru că i-am ascuns sarcina și i-am spus prea târziu.

— Și într-un final pe Linda, am concluzionat.

A aprobat din cap și a suspinat în brațele mele.

— Am încercat amândoi orice posibilitate să o găsim, dar nu am reușit nimic. Oricât de mult aș implora-o, nu o să îmi spună niciodată unde este. Nici măcar de ce a făcut monstruozitatea asta. Mă simt atât de neputincioasă, iar sentimentul ăsta mă distruge.

Și-a ridicat capul și m-a privit în ochi printre lacrimi.

— Noaptea o aud plângând, Robin. Mă trezesc speriată și încep să plâng pentru că nu pot să fiu lângă ea.

Nu mi-am dat seama că plâng până când nu mi-am simțit lacrimile rostogolindu-se pe gât. Inima 146mea se descompune pentru Ellie și aș da orice ca să îi aduc fetița și să o fac fericită.

— Vreau atât de mult să o găsesc, dar cum pot să fac asta când singura persoana care știe unde e nu o să îmi spună?

Nu știu ce răspuns să îi dau. Pentru prima oară în viața mea, nu știu cum să o liniștesc pe sora mea mai mică.

— Te pot ajuta eu.

Ne-am întors amândouă spre ușă și l-am văzut pe Andrew Carter în tocul ușii, cu cei doi paznici ai săi în spate.

Mi-am îndreptat atenția spre Ellie și am înjurat în gând. E cel mai prost moment de apariție a lui Andrew și asta o s-o destabilizeze complet.

— Știu unde se află fiica ta, Ellie. Și o să te ajut să o găsești.

Inima îmi bătea din ce în ce mai tare și am urmărit-o pe sora mea cum se ridică în picioare. Chipul ei s-a luminat și chiar dacă continuă să tremure, poate să se țină pe picioare.

— De ce vrei să mă ajuți?

Mi-am întors privirea spre Andrew și ne-am uitat unul la celălalt, înțelegându-ne fără să vorbim. Am aprobat ușor din cap și mi-am închis

ochii în fața dezastrului.

— Pentru că sunt tatăl tău.*Ellie*

— Eu sunt tatăl tău, Ellie.

îl privesc pe străinul din fața mea, incapabilă să scot vreun cuvânt pe gură.

Andrew Carter e tatăl meu. Andrew Carter, cel de-al cincilea soț al mamei mele, e tatăl meu.

Mi-am simțit genunchii moi și Robin m-a prins înainte să mă prăbușesc la podea.

Nodul din gât îmi îngreunează respirația și chiar și așa nu reușesc să îmi desprind privirea de a lui.

Zâmbește trist și arată mai obosit ca niciodată. Mi-am petrecut mai mult timp cu Andrew decât cu oricare alt soț al mamei mele. Acum înțeleg toate încercările lui de a se apropia de mine.

— De ce ar trebui să te cred?

Privirea lui s-a oprit asupra surorii mele, iar când eu și Robin ne-am uitat una la cealaltă, am văzut adevărul în ochii ei.

Am gemut și am simțit că leșin. Robin m-a așezat pe canapea și mi-am privit mâinile tremurânde.

— Linda și Andrew au avut o aventură și niciunul dintre ei...

I-am acoperit gura surorii mele și mi-am închis ochii. Sentimentul de repulsie mi-a întors stomacul pe dos și simțeam nevoia să vomit.

— Nu pot să fac asta, am șoptit.

Capitolul 14

Am tras aer adânc în piept și nici măcar nu mai pot să gândesc. Mintea îmi e tulbure și simt că nu mai am aer. Nu reușesc să respir și trebuie să ies de aici înainte să mor asfixiată.

— Ellie...

M-am ridicat în picioare și mi-am dat șuvițele de păr după ureche.

— Nu pot să fac asta acum!

Am trecut pe lângă bărbatul care e aproape un străin pentru mine și am sperat să mă lase în pace. Dar m-a prins de braț și întreaga lume s-a prăbușit în jurul meu.

— Nu mă atinge! am mârâit ca un animal rănit.

Mi-am smuls brațul din strânsoarea lui slabă și m-am uitat cu furie la tatăl meu. A încercat să îmi spună ceva, dar nici măcar el nu a reușit să scoată vreun cuvânt.

Mi-am smuls geaca din cuier și am ieșit din apartament, trântind ușa în urma mea. Gorilele lui Andrew stau de o parte și de cealaltă și, pentru câteva secunde, am crezut că o să se arunce asupra mea să mă oprească.

înainte ca temerile mele să devină realitate, am început să alerg pe scări, ținându-mă de bara de metal ca să nu mă împiedic și să mă rostogolesc.

M-am împins în ușa metalică și aproape am dărâmat-o pe una dintre vecinele lui Robin în

încercarea mea disperată de a fugi.

M-am oprit pe trotuar și am tras aer adânc în piept, simțind o durere profundă în piept.

Andrew Carter e tatăl meu.Dracu să o ia de nenorocită fără inimă care nu se mai satură să îmi distrugă viața!

Mi-am trecut ambele mâini prin păr și am început să merg, fără să am vreo destinație în minte. Am nevoie doar de un timp singură ca să pot să îmi fac ordine în gânduri.

Dar pe cine naiba încerc să păcălesc? Bomba a căzut asupra mea și acum nu știu cum să strâng bucățelele și să le lipesc la loc.

Andrew Carter e tatăl meu. Toate acele momente patetice în care încercam să îi atrag atenția bărbatului pe care l-am considerat tatăl meu nu au fost altceva decât minciuni. Acum pot să înțeleg de ce nu mi-a spus niciodată că mă iubește. De ce m-a lăsat pe mâinile Lindei fără să lupte măcar o clipă pentru mine.

Ura pe care am simțit-o față de Robin până acum câteva luni e complet nejustificată. Mereu am invidi- at-o pentru că a crescut cu Alfred. Că a avut parte de toată iubirea și atenția lui, în timp ce eu eram îngropată în bani și împinsă la o parte. Dar cum ar fi putut să mă iubească Alfred Douglas dacă îi aminteam mereu de faptul că soția lui i-a fost infidelă?

Mereu am crezut că nu m-a dorit pentru că Robin e copilul perfect, iar eu sunt oaia neagră. Dar adevărul e complet diferit.

Dar de ce a așteptat până acum ca să îmi spună adevărul? De ce nu a putut să îmi spună mai devreme? Ce poate avea atât de puternic

împotriva lui, încât să îl manipuleze după bunul ei plac?

150Mă lovesc de oameni pe stradă, dar nu mă opresc să îmi cer scuze. Aud înjurăturile în urma mea, dar pur și simplu nu îmi pasă.

Ce ar trebui să fac cu vestea asta? Cum ar trebui să o accept?

M-am oprit brusc și mi-am privit tenișii albi care deveniseră deja gri.

Un tată. Acum pot să am un tată care să mă ajute. Un tată care să îmi cunoască toate problemele și să fie alături de mine. Un tată de care să fiu apropiată și care să îmi îndepărteze toate acele crize de gelozie infantile.

Mi-am băgat mâinile în buzunarele gecii și mi-am atins telefonul. L-am scos din buzunar și m-am uitat la ecran câteva secunde.

Nu pot să fac asta de una singură. Am nevoie de singura persoană care mă poate aduce cu picioarele pe pământ.

Am tras aer adânc în piept și mi-am șters lacrimile, dar sunt sigură că o să izbucnesc în plâns când o să îi aud vocea.

Am căutat numărul în agendă și am așteptat să îmi răspundă.

— Mă așteptam să te ascunzi mai mult timp înainte să îți faci curaj și să...

— Hayden! am gemut la simpla lui voce.

— Unde ești?

Am tras aer adânc în piept și am ignorat durerea care îmi frângea sufletul.

— Boston.***

— Trebuie să discuți cu el.

Mă aflu în brațele lui Hayden, în patul din camera de hotel pe care a rezervat-o cu câteva minute înainte.

Unul dintre prietenii lui l-a adus cu elicopterul personal și a venit la mine fără să mă întrebe altceva decât unde sunt.

Când l-am văzut, m-am aruncat în brațele lui și am început să plâng. M-a urcat în taxi și am venit la hotel fără să mă întrebe absolut nimic.

— Trebuie să lămurești toată treaba asta. Sunt convins că Linda e vinovată pentru toată porcăria asta, dar trebuie să te convingi că el nu e decât o marionetă în mâinile ei.

îmi țineam capul pe pieptul său, îi auzeam vorbele, dar mintea îmi era goală. Mă ține de mână, răspândind căldură în restul corpului meu, și mă mângâie cu blândețe pe spate.

— Nu cred că sunt în stare să vorbesc cu el.

— De ce?

Am ridicat ușor din umeri și mi-am dat capul pe spate. Privirile ni s-au întâlnit și mi-aș dori să rămânem așa pentru totdeauna. Să rămân în brațele lui, fără ca lumea din exterior să existe.

— Visul tău poate să devină realitate, a spus îndepărtându-mi o șuviță de păr. Tot ce ți-ai dorit de la Alfred poți să obții de la Andrew. Și amândoi știm că de-a lungul căsniciei cu Linda a făcut eforturi să se apropie de tine.

152Buzele i s-au arcuit într-un zâmbet fermecător și mi-a dat o șuviță de păr după ureche.

— în plus, tu nu ești deloc fricoasă.

— Doar cu tine, am șoptit.

Degetul lui mare m-a mângâiat pe obraz înainte să mă tragă spre el și să mă sărute. Am suspinat de fericire și simțeam că mă topesc în brațele lui.

— 0 să vorbesc cu Andrew cu o singură condiție.

Și-a ridicat surprins sprâncenele, iar eu am început să zâmbesc.

— Fă dragoste cu mine!

A clipit surprins pentru câteva clipe, apoi a zâmbit larg și m-a sărutat din nou. Mi-au îndepăr-tat tricoul subțire, iar buzele sale au alunecat spre urechea mea. Am simțit patul cutremurându-se sub mine și am gemut când m-a strecurat sub trupul său.

Am început să îi desfac nasturii de la cămașă, unul câte unul.

— Mi-a fost dor de tine, scumpo!

Și-a ridicat privirea spre mine și ne-am zâmbit, reușind să ne înțelegem din priviri.

Buzele lui au început să coboare pe gâtul meu și mi s-a tăiat respirația când mi-a atins sânii.

— Și mi-a fost dor și de ei.

Am început să râd și în următoarea clipă sutie-

nul meu a ajuns pe podea lângă celelalte haine.

Mișcările lui pricepute îmi provoacă fiori de plăcere în tot trupul. Mi-am mușcat buza de jos când mi-a atins sfârcurile și am gemut.îmi simt pulsul zvâcnindu-mi cu putere în vene și pe moment am uitat de toate problemele.

Mă sărută tandru pe umăr, și dintr-o singură mișcare mi-a îndepărtat pantalonii, aruncându-i lângă celelalte haine.

Mi-am pus mâna pe inima lui și i-am simțit ritmul frenetic în palmă.

— Mereu mi-ai făcut inima să bată mai tare, Elizabeth. Mereu m-ai avut în mâinile tale.

Și am lăsat o scorpie ca Linda să ne distrugă pe amândoi.

I-am dat cămașa jos și mi-am plimbat mâinile pe spatele său încordat. Mi-a înconjurat talia cu un braț și m-a lipit de el, făcându-mă să gem. Trupurile noastre erau înfierbântate și gata să se unească.

Și-a îndepărtat pantalonii și s-a lipit de mine, complet gol.

— Vreau să recuperăm tot timpul pierdut. Nu o să te mai las niciodată să pleci.

Iar asta e o promisiune pe care o să o onorez. Nu o să mai las pe nimeni să mă despartă de el.

Când i-am simțit săruturile blânde și fierbinți pe trupul meu, am început să tremur. Și-a lipit gura de a mea, făcându-mă să îmi înfig pumnii în părul său.

— îmi plăcea mai mult când nu purtai lenjerie.

M-am uitat în ochii lui și i-am văzut zâmbetul

arogant înainte să îmi smulgă chiloții.

Și-a aplecat capul și mi-a sărutat sânii, iar acum îmi pare rău că nu mi-am pus silicoane când am avut ocazia. Sânii mei sunt mici și, după părerea 154mea, foarte neatrăgători. Dar în aceste momente, mișcările agile ale bărbatului pe care îl iubesc îmi îndepărtează orice urmă de regret.

îmi e din ce în ce mai cald și am început să mă zvârcolesc sub el, făcându-1 să chicotească.

— Vrei să mă opresc?

Ironia din glasul său mă face să vreau să îl pocnesc.

— Nu. Dacă vrei să mai trăiești, să nu îndrăznești să te oprești!

A început să râdă și mi-a desfăcut brusc picioa-rele, poziționându-se între ele. Corpul lui l-a acoperit pe al meu și m-a pătruns cu blândețe.

Nu s-a mișcat câteva clipe și ne-am uitat unul în ochii celuilalt. Brațele mele i-au înconjurat gâtul și l-am tras mai aproape de mine, dorindu-mi să mă contopesc complet cu el.

A zâmbit și a început să se miște cu grijă în interiorul meu, atent la fiecare mișcare. Inima mea deja a explodat de fericire și fiori de plăcere îmi cutremurau fiecare părticică din corp.

— Te iubesc, Hayden! am șoptit.

Mâinile noastre s-au împreunat de o parte și de cealaltă a capului meu și am simțit o lacrimă prelin- gându-mi-se pe obraz.

— Te iubesc!

Buzele lui s-au unit cu ale mele și întreaga

lume a explodat în jurul nostru.

***Privesc în gol spre biroul lui Andrew Carter, în timp ce secretara îmi face semn să intru.

Am tras aer adânc în piept și am făcut un pas în față. Două secunde mai târziu, tot curajul meu a dispărut subit și am încercat să fug. Dar m-am lovit de pieptul musculos al lui Hayden și nu am mai putut să fac nimic.

— Nici să nu te gândești! m-a avertizat cu zâmbetul pe buze.

M-a întors cu fața spre birou și a început să mă împingă. Am intrat amândoi în biroul impunător al tatălui meu natural și l-am înjurat în gând pe Hayden.

Bărbatul care a participat la conceperea mea e cu capul în hârtii, în timp ce un bărbat mult mai tânăr decât el vorbește încontinuu lângă urechea lui.

— Fiica dumneavoastră, domnule!

Și-a ridicat capul și dintr-o singură mișcare a mâinii l-a făcut pe angajatul său să tacă. S-a ridicat în picioare și a început să se apropie de mine, făcân- du-mi inima să bată cu putere.

— Poți să pleci, Christopher. Continuăm discuția mai târziu.

S-a oprit în fața mea și ne-am uitat unul la celălalt fără să ne spunem vreun cuvânt. Mâinile lui Hayden s-au strâns pe umerii mei, încercând să îmi dea curajul de care aveam atâta nevoie.

— Ești pregătită să vorbim?

Mi-am mușcat buza de jos și am aprobat din cap fără să fiu în stare să vorbesc. I-a aruncat o privire 156rapidă lui Hayden, apoi ne-a făcut semn spre canapeaua de piele de lângă perete.

— Mă bucur că ești aici, Ellie.

Eu și Hayden ne-am așezat unul lângă celălalt, iar Andrew și-a tras mai aproape unul dintre fotolii.

— Doriți ceva de băut?

Am dezaprobat din cap și mi-am simțit mâinile tremurând. însă Hayden mi le-a acoperit rapid și a reușit să îmi mascheze teama.

— Nu ar mai trebui să pierd timpul, nu?

Am încercat să zâmbesc, dar nu am reușit decât să mă strâmb, iar iubitul meu m-a strâns mai tare de mâini.

Andrew a tras aer adânc în piept și a început să își frângă mâinile, agitat.

— Eu și Alfred am fost colegi de liceu, iar Linda era mereu în preajma noastră. Știi foarte bine că părinții tăi au crescut împreună și se împăcau foarte bine.

A făcut o pauză oarecum justificată după cuvântul părinți.

— M-am îndrăgostit imediat de mama ta, dar faptul că în acel moment abia reușeam să mă mențin pe linia de plutire a îndepărtat-o de mine. Banii lui Alfred erau mai importanți pentru ea.

Știu foarte bine cât de obsedată este mama mea de avere. Ar fi în stare de orice ca să o

păstreze.

— Când s-au căsătorit în secret, tatăl lui Alfred i-a dat afară și l-a dezmoștenit imediat. Dar faptul că Linda era însărcinată cu Robin a atins o coardăsensibilă și a făcut-o pe mama lui Alfred să le dea bani pe ascuns.

A tras aer adânc în piept și s-a întins după carafa cu apă de pe masa de sticlă dintre noi.

— în tot acest timp, eu am reușit să primesc o bursă și să plec la facultate. Părinții mei erau morți de mult, iar faptul că Linda m-a părăsit m-a rănit în orgoliu și am preferat să mă țin la distanță de ei.

Și-a turnat apă în unul dintre paharele de cristal și s-a încruntat.

— Am învățat tot ce a fost de învățat, m-am distrat cât am putut și m-am ridicat până la acest nivel. Nu am vrut să aflu nimic despre Alfred, despre Linda sau despre familia lor. Dar soarta a avut alte planuri.

A sorbit din pahar și a făcut o pauză înainte să vorbească din nou.

— Trei ani mai târziu, m-am întâlnit cu Alfred la spital și am aflat tot ce s-a întâmplat de-a lungul timpului. Mama lui murise și sursa lor majoră de bani a dispărut. A început să fie asistent medical și făcea din ce în ce mai multe gărzi pentru orice ban în plus. Iar Linda era acasă cu Robin.

A lăsat paharul pe masă și și-a împreunat mâinile, încercând să ascundă agitația care îl stăpânea în acest moment.

— M-a invitat la el acasă ca să îi cunosc copilul minunat.

A fi trebuit să mă simt atacată, așa cum mă simțeam mereu când toți o ridicau în slăvi pe Robin. Dar 158
pentru prima oară în viața mea, nu îmi mai pasă de părerea lui Alfred Douglas.

— Nu am avut curajul să îl refuz. Așa că i-am acceptat invitația și am revăzut-o pe femeia care mi-a frânt inima. Femeia care nu se schimbase deloc. Care încă îmi făcea inima să bată cu putere. Iar în acel momentul, situația se schimbase radical.

— Tu erai cel bogat.

A zâmbit și s-a uitat în ochii mei, aprobându-mă.

— Iar mama ta nu a ratat acest aspect. După ce am reușit să supraviețuiesc acelei cine oribile, a început să mă viziteze din ce în ce mai des.

— Iar tu ai profitat de această ocazie.

Zâmbetul i s-a șters și puteam să îmi dau seama că încă se simte vinovat. După toți acești ani, regretă faptul că s-a culcat cu nevasta prietenului său.

— Aveam șansa să o țin la picioarele mele, să o determin să facă tot ce vreau eu. Aș fi fost un prost să nu profit de ocazie, a recunoscut.

Mi-am închis ochii și m-am rezemat de spătarul canapelei, în timp ce Hayden mă ținea în continuare de mână.

— M-am culcat cu ea și apoi i-am spus că vreau să dispară. Nu o să uit niciodată expresia ei șocată și incapacitatea de a spune vreun cuvânt. Am dat-o afară și apoi am plecat din New York, stabilindu-mi noul sediu aici, în Boston.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și mi-am dat seama că nu mai tremur. Nu știu dacă e din cauza 159strânsorii lui Hayden sau datorită sentimentului de siguranță pe care mi-1 oferă tatăl meu.

— Apoi am aflat despre divorțul lor și de căsătoria pripită a mamei tale cu acel rocker.

Aveam doar trei ani când Alfred și Linda au divorțat și am început să fiu târâtă prin toate porcăriile ei.

— Nu ai știut că a rămas însărcinată?

S-a uitat în ochii mei și a dezaprobat din cap, privindu-mă cu regret.

— Crezi că te-aș fi lăsat vreodată pe mâinile ei?

Am pufnit în râs și am ridicat din umeri.

— Nu te cunosc, am spus sincer.

Am simțit lovitura ușoară a lui Hayden în piciorul meu și mi-am înghițit nodul din gât.

— Ca să anticipez următoarea ta întrebare, Linda mi-a spus că ești fiica mea înainte să mă căsătoresc cu ea. Nu ți-am spus nimic pentru că a reușit să intre în capul meu și să îmi stârnească frica.

îl cred. Linda are acest talent să intre în mintea ta și să se joace cu ea până când te învârte după bunul ei plac.

— Mi-a spus că poate să te facă să mă urăști. în fond și la urma urmei, eu sunt un străin, iar ea mama ta. Cred că era evident pe cine urma să

crezi într-o astfel de situație.

Am oftat cu putere și mi-am acoperit gâtul cu palma. Mi-am simțit pulsul zvâcnind cu putere în vene și mi-am umezit buzele.

— De asta ai încercat să te apropii de mine.A aprobat din cap și a zâmbit.

— Am vrut să îți câștig încrederea înainte să arunc bomba peste tine. Și vreau să cred că am reușit să intru în inima ta.

Mi-ar fi plăcut să îi spun că nu e adevărat. Să îi spun că nu îmi pasă de el și de încercările lui nici cât negru sub unghie. Dar nu pot să îl mint, când e singura figură paternă pe care am avut-o în viața asta.

A reușit să fie primul care ajungea la mine când era vorba de accidente și de ieșirile din închisoare. Ultimul accident l-am provocat cu mașina pe care el mi-a dăruit-o, iar Linda a avut grijă să îl țină departe de mine câteva zile bune până când el a aflat.

— De ce îmi spui acum adevărul? De ce nu ai mai așteptat să te apropii și mai mult de mine?

— Nepoata mea m-a făcut să rup tăcerea.

Degetele mi s-au strâns în jurul gâtului și l-am simțit pe Hayden încordându-se lângă mine.

— Cum ai aflat de ea?

Vocea îmi tremură și odată cu ea și restul corpului meu. Mâna lui Hayden a căutat-o pe a mea și nu am ezitat să i-o strâng pentru a ne susține unul pe celălalt.

— Am auzit-o pe Linda discutând cu femeia care o are pe fiica voastră. A plătit-o pe asistenta de la spital să ia fetița și să se ascundă. L-am pus pe unul dintre bodyguarzii mei să o urmărească și am aflat unde e micuța noastră.

Hayden și-a întors capul și ne-am uitat unul Ia celălalt. Speranțele noastre reînviau. îmi simt inima

161bătând cu putere și pulsul îmi vuiește în ureche. Pentru o clipă, am simțit că nu mai pot să respir.

— Cred că ați fost despărțiți destul de mult timp.

S-a ridicat în picioare și ne-a zâmbit. Iubitul meu a fost primul care a reacționat și m-a ajutat să mă ridic la rândul meu.

— E timpul să îți iei fetița acasă, Ellie.

Abia reușeam să respir normal și am izbucnit în plâns aruncându-mă la pieptul lui. Brațele puternice ale lui Andrew s-au strâns în jurul meu și i-am simțit obrazul apăsându-se pe creștetul meu.

— Unde ai fost până acum, tată?

îmbrățișarea lui mă făcea să mă simt în siguranță și i-am auzit suspinul urmat de cuvintele încărcate de emoție.

— Contează că acum sunt lângă tine, scumpo. Și nu o să mai plec niciodată de lângă fetița mea.

M-a sărutat apăsat pe creștet și am rămas îmbrățișați, plângând.

Nimeni nu poate să îmi strice acest moment de fericire. îl am alături pe bărbatul pe care îl iubesc, pe tatăl pe care mi l-am dorit mereu și urmează să îmi recuperez copilul.

Nici măcar Linda nu poate să îmi strice acest moment. Oricât de mult ar încerca.

Capitolul 15

— Ești pregătită?

Ellie încă nu e în stare să se dea jos din mașină. Andrew și cu mine așteptăm răbdători în fața treptelor de piatră, în timp ce Hayden continuă să aștepte ca sora mea să coboare.

Mica brunetă și-a îndreptat privirea spre tatăl ei și a tras aer în piept înainte să vorbească.

— Jură că nu e o minciună!

Magnatul corporatist de lângă mine a zâmbit și și-a pus mâinile în buzunarele hainei sale scumpe.

— Nu te-aș păcăli niciodată, scumpo!

Un mic zâmbet i s-a întipărit pe buze și și-a pus mâna în cea a cumnatului meu înainte să coboare din mașină.

— Hai să ne luăm fetița acasă, a șoptit.

S-au uitat amândoi unul la celălalt și iubirea din ochii lor mi-a făcut inima să se topească.

Am urcat treptele și l-am lăsat pe Andrew să bată la usa casei. Poate că Linda a făcut o ticăloșie fără pereche, dar măcar a creat mediul potrivit pentru nepoata ei. Mă așteptam să o fi lăsat într-un orfelinat sau abandonată undeva.

Când ușa s-a deschis, o femeie scundă și cu părul cărunt ne-a întâmpinat. După halatul de baie gros cu care e îmbrăcată, e mai mult decât evident că i-am întrerupt momentul de relaxare.

— Vă pot ajuta cu ceva?înainte ca Andrew să își înceapă discursul calm și elegant, Ellie a făcut un pas în față, transformân- du-se într-o adevărată mamă-urs.

— Am venit să îmi iau fiica.

Femeia a început să râdă și s-a rezemat cu corpul ei supraponderal de tocul ușii.

— Cred că ai greșit adresa, cucoană. Aici nu există niciun copil.

Țipătul unui copil a răsunat din interiorul casei chiar în clipa în care nemernica dorea să ne închidă ușa în nas. Ellie pur și simplu a împins-o, reușind să intre în casă.

— Nu există pe naiba!

Când credeam că sora mea mai mică nu mă mai poate surprinde cu nimic, mă ia complet pe nepregătite cu reacția ei din această după-amiază.

Hayden a urmat-o îndeaproape și amândoi au început să caute cu disperare camera micuței lor.

— Nu știu cine naiba sunteți, dar dacă nu plecați imediat, o să chem poliția.

Andrew a apucat-o pe asistentă de braț și a închis ușa în urma noastră.

— Am sunat deja poliția și o să sosească în orice clipă să te aresteze.

Chipul femeii s-a albit, în timp ce tatăl meu vitreg rostea aceste cuvinte. Din femeia încrezătoare și arogantă care ne-a deschis ușa, s-a transformat într-o femeie supusă și complet speriată.

Când scâncetele au încetat, mi-am dat seama că cei doi părinți și-au găsit fiica. L-am lăsat pe Andrew să o bage în sperieți pe complicea mamei

mele și am căutat încăperea bebelușului.

164Atât Ellie, cât și Hayden erau împietriți la câțiva pași de fiica lor. Micuța stătea în picioare într-un pătuț alb, iar mâinile ei durdulii erau strânse pe marginea de lemn a patului.

M-am sprijinit de tocul ușii și am clipit de mai multe ori, încercând să opresc lacrimile ce îmi scăldau privirea.

Ellie a suspinat și a început să se apropie de fiica ei cu grijă, de parcă i-ar fi fost frică de ea. S-a oprit în fața pătuțului și i-am văzut mâna tremurând în timp ce o atingea pe fiica ei.

Hayden s-a apropiat de ele, iar mâna lui mare i-a cuprins creștetul micuței brunete, care semăna atât de mult cu amândoi. Fetița îi privea fascinată când pe unul, când pe celălalt și a reușit să ne facă pe toți să plângem.

— Mami, a spus cu degetul îndreptat spre persoana potrivită.

Ellie nu s-a mai putut abține și a izbucnit în lacrimi înainte de a o lua pe fiica ei în brațe. Am început să îmi șterg lacrimile când a ridicat-o la pieptul ei, iar când Hayden a sărutat-o apăsat și prelung pe creștet, am auzit suspinul lui Andrew lângă mine.

Ne-am uitat unul la celălalt și am dat amândoi din cap. Ellie a primit vestea la cel mai potrivit moment. Iar acum poate să fie convinsă că nimeni și nimic nu o să îi mai răpească fericirea de lângă ea.

Se sprijină de pieptul lui Hayden și amândoi se uită la minunatul lor copil. Ei sunt adevărata definiție a familiei perfecte.Uitându-mă la ei, nu pot să nu mă gândesc la Caleb. Am putea avea vreodată ceea ce au ei? Am putea deveni familia perfectă?

***

— A reușit să adoarmă, în sfârșit.

Ellie s-a așezat pe canapea lângă mine și a acceptat bucuroasă cana de cafea pe care i-am oferit-o.

S-a uitat pentru câteva secunde la dormitorul de oaspeți, apoi a suspinat fericită și a sorbit din cafea.

— Andrew și Hayden trebuie să se întoarcă în orice moment.

Am încuviințat din cap și am rămas tăcute amândouă.

Când poliția a venit și a arestat-o pe fosta asistentă, Hayden nu a ratat ocazia să se ducă la secția de poliție și să obțină ce vrea. Hayden e un adevărat King când se înfurie și nu o să aibă nici pic de milă față de femeia care l-a ținut departe de copilul lui.

Iar când Savannah o să afle despre toate astea, Linda nu o să se mai poată ascunde nici măcar sub o piatră.

— Nu îmi pasă ce o să se întâmple cu femeia aia. Vreau doar să o văd pe Linda în spatele gratiilor pentru tot restul zilelor ei.

îmi plimbam degetele pe marginea cănii și nu eram în stare să spun nimic.

— Acum nu mai am niciun motiv să mă abțin. 0

să îi pară rău pentru fiecare lacrimă pe care am vărsat-o după fiica mea.

Am sorbit lichidul cald și am oftat adânc. Poate că sunt nebună, dar nu vreau ca Ellie să facă asta.

— Ești sigură că asta îți dorești?

Sora mea s-a uitat în cana ei fără să pronunțe vreun cuvânt. Pot să îmi dau seama că se luptă cu sentimentele ei. Dintre noi două, ea a fost cea care a crescut în preajma mamei noastre și, de bine, de rău, a reușit să dezvolte anumite sentimente de iubire față de ea.

— Mi-aș dori ca situația să fie diferită. Mi-aș dori să fie o mamă în adevăratul sens al cuvântului și nu o nenorocită obsedată de bani și statut social.

A sorbit din nou din cafea și și-a întins picioarele pe masa de lemn.

— Mi-a distrus relația cu Hayden, mințindu-1 că nu vreau decât banii lui și imediat ce aveam să îi obțin, o să îl abandonez. Din cauza ei, Savannah crede că sunt doar o parvenită. Mi-a luat copilul fără să îmi dea vreo explicație. Oricât de mult aș încerca, nu o s-o pot ierta niciodată. Nici măcar nu merită asta.

Am oftat și m-am uitat la surioara mea mică. Când eram mică am plâns după mama și am fost invidioasă pe toate colegele mele care aveau o relație extraordinară cu mamele lor. L-am învinuit pe tata ani de-a rândul pentru că nu o aveam pe mama lângă mine.

Pe măsură ce am crescut și mi-am dat seama

cum e de fapt mama mea, am început să mă bucur că îl aveam doar pe tata. Iar acum, când o privesc pe sora mea și văd toată durerea pe care a putut să i-o provoace, sunt recunoscătoare că Linda a decis să mă abandoneze.

— Nu mi-ai spus cum o cheamă pe nepoata mea.

Bruneta a zâmbit cu gura până la urechi și s-a uitat la ușa dormitorului, unde fiica ei doarme fără grijă.

— Hayley. Numele ei e Hayley.

Și-a întors privirea spre mine și mi-a zâmbit din toată inima. Dragostea ei pentru Hayden s-a extins și asupra fiicei lor. Nu cred că va mai avea nevoie de vreo dovadă a iubirii ei. Faptul că fiica lui îi poartă numele e cea mai mare dovadă.

Ușa s-a deschis cu putere și mă așteptam să îi văd pe Andrew și pe cumnatul meu, în schimb a intrat pe ușă un urs de pluș nu cu mult mai mic decât mine, urmat de Abdul. E încărcat de cadouri și a reușit să închidă ușa cu piciorul, în timp ce se apropia de noi cu zâmbetul pe buze.

— Nu îmi pasă de părerea ta, îl iei cu tine! a ordonat.

A lăsat ursul maro lângă canapea, iar restul pungilor colorate le-a plasat pe masă, lângă picioarele surorii mele.

Când am ajuns acasă, ne-am întâlnit cu el în fața blocului și a fost fermecat de micuța Hayley în momentul în care a pus ochii pe ea. A smuls-o din brațele mamei ei și a ajuns în apartament înaintea

noastră.

Iar Hayley la rândul ei părea foarte fascinată de el, chicotea întruna și gângurea de zor în brațele lui.

— Nu îi cumpăr loc în avion ursului, Abdul.

— îți dau avionul meu, a spus fără să se lase intimidat de refuzul surorii mele. Dar nu o las pe fina mea să plece de aici fără cadourile mele.

168înainte să plece după cadouri, Abdul a reușit să extragă promisiunea că va fi nașul micuței noastre. De fapt, doar așa a reușit Ellie să își recupereze fiica din brațele maniacului.

— Aveți cafea? Ce bine! Vreau și eu!

S-a dus la bucătărie și deja eram obișnuite cu prezența lui. Nu știu cât de mult o să se obișnuiască cu asta și Hayden și, sinceră să fiu, abia aștept să se întoarcă acasă și să îl cunoască pe noul prieten al iubitei lui.

Abdul s-a întors cu o cană aburindă și s-a așezat pe marginea mesei de lemn.

— Deci, ce face prințesa mea mică?

— Pardon?

Nici nu auzisem ușa deschizându-se a doua oară, în schimb l-am văzut pe Hayden atât de încordat, că mai avea puțin și rămânea cu clanța în mână.

Eu și Ellie ne-am uitat rapid una la cealaltă și ne-am zâmbit, apoi am sorbit din cafea în același timp, așteptând confruntarea.

Dar micul nostru șeic nu pare deloc intimidat de avocatul nostru dur. A băut din cafea înainte ca Hayden să se apropie de noi și să se ridice în picioare.

— Tu trebuie să fii Hayden. Abdul Haqq Sayegh, îmi pare bine să te cunosc, a spus întinzându-și mâna.

Zâmbetul cuceritor și răvășitor al arabului nu a reușit să îl facă pe cumnatul meu să se relaxeze, dar i-a prins mâna într-o strânsoare fermă și s-a

așezat pe brațul canapelei, lângă iubita lui.

— Tata?

S-a aplecat și a sărutat-o pe buze, posesiv, privindu-1 în acest timp pe Abdul. El și-a dat ochii peste cap și mi-a aruncat o privire amuzată.

— A apărut o urgență la firmă și o să vină când termină.

Nimeni nu a mai spus nimic și mie îmi vine să izbucnesc în râs. Hayden e mai fioros ca niciodată, Abdul e la fel de relaxat, iar eu și Ellie ne abțineam cu greu să râdem.

— Bine, cred că e timpul să spun ceva, a început idiotul din fața mea.

Evident că el trebuie să spargă gheață. Cred că în țara lui nu l-a învățat nimeni când trebuie să tacă și când trebuie să își vadă de treaba lui.

— Nu ai niciun motiv să fii gelos pe mine. Eu și Ellie avem o relație atât de apropiată, cât ne permit cele câteva săptămâni de când ne-am cunoscut. Ne înțelegem foarte bine și sper să nu se strice relația asta pentru că tu nu poți să mă suporți în preajmă.

Sora mea își mușcă cu putere buza de jos ca să nu înceapă să râdă, iar eu m-am uitat la cumnatul meu. E surprins de izbucnirea de sinceritate a prietenului nostru, chiar dacă încearcă din răsputeri să fie dur.

— îți ador mica odraslă și am șantajat-o pe Ellie să fiu nașul ei. Dacă nu îți convine, pot să accept asta, dar și tu trebuie să mă accepți pe mine în preajma fiicei tale. Sunt singur, departe de familie, iar fetele astea două, a spus făcând semn spre noi, au devenit prietenele mele. Am mare nevoie de ele în viața mea și nu vreau să le pierd din cauza ta și probabil și a fratelui tău.A făcut o pauză dramatică și a sorbit din cana lui neagră, apoi a tras aer în piept.

— Cred că ne putem înțelege de minune. Și, pentru siguranța ta, o să vin în New York doar când o să fii și tu de acord. Peste trei ani când o să termin facultatea o să mă întorc în țara mea și o să vă aștept nerăbdător acolo. Sper să îmi permiți să am un loc în viața fetelor tale.

M-am uitat la Hayden zâmbind. Ellie a făcut același lucru și și-a dat capul pe spate ca să îl poată privi în ochi.

— Tocmai ți-ai găsit perechea în ceea ce privește încăpățânarea, a spus râzând.

S-a uitat în ochii brunetei pentru câteva clipe, apoi a început să râdă cu putere.

— Ei bine, trebuie să recunosc că ești sincer și apreciez asta.

Cei doi bărbați s-au uitat unul la celălalt si nu au mai spus nimic. Dar după privirile lor, pot să îmi dau seama că s-au acceptat unul pe celălalt fără nicio problemă.

Telefonul lui Abdul a reușit să spargă tăcerea și l-a scos din apartamentul nostru.

încep să regret asta pentru că sunt convinsă că discuția o să se îndrepte spre mine. Nu l-am mai

văzut pe Hayden de două luni, de când am plecat din New York și nu știu care e părerea lui despre plecarea mea.

— Mă duc să văd dacă Hayley e bine.

Trădătoarea și-a trântit cana pe masă și a fugit rapid, lăsându-mă singură în gura lupului. L-am observat pe Hayden cu coada ochiului cum a alunecat 171 pe canapea în locul surorii mele. Nu prea am cum să fug de conversația asta, așa că m-am întors cu fața la cumnatul meu.

— Mama mi-a spus despre Harvard.

Ochii mi s-au mărit de surprindere și asta l-a făcut pe bărbat să zâmbească.

— Sunt singurul care poate să îl țină pe Caleb sub control, Robin. Mama avea nevoie de un aliat în toată treaba asta. Și chiar dacă am acceptat, nu înseamnă că sunt de acord cu toate astea.

Am aprobat din cap și privirea mea a căzut în gol spre cana pe care o țineam absentă în mână.

— Știu de ce ai plecat. Caleb mi-a spus totul și, deși îmi e greu să accept asta, ai avut toate motivele să pleci. Dar trebuie să te întorci înainte să fie prea târziu.

Am zâmbit trist și mi-am întors privirea spre fratele soțului meu, care semăna atât de mult cu el în acest moment.

— Paige deja s-a instalat în casa mea?

— Paige nu a fost niciodată problema, ci temerile tale, a spus cu un oftat. I-ai ascuns lui Caleb toate problemele pe care ți le-a făcut la spital și toate minciunile pe care ți le semăna în cap. Iar când el a aflat și a izbucnit, ți-ai luat

bagajele și ai plecat.

Am înjurat în gând și mi-am lăsat cana pe masă. Urăsc să îi dau dreptate unui King.

— Și ce ar fi trebuit să fac, Hayden? Să îi mulțumesc fratelui tău pentru că și-a făcut milă de mine și și-a sacrificat șansa de a fi fericit?

172Nu a spus nimic, iar eu m-am ridicat în picioare începând să mă plimb prin încăpere, ca un leu în cușcă.

— E ușor să dai sfaturi din exterior, dar așa cum eu nu am știut niciodată cum a decurs relația ta cu Ellie, nici tu nu ai habar de căsnicia mea cu fratele tău.

M-am oprit în fața lui și mi-am trecut agitată mâna prin păr.

— îl iubesc pe fratele tău mai mult decât orice pe lume. în fiecare seară adorm cu lacrimi în ochi, privind partea pe care ar fi putut să doarmă el. Nu a fost cea mai bună decizie pe care am luat-o și știu asta, dar așa am simțit în acel moment.

— Nu îți e teamă că o să-l pierzi pentru totdeauna dacă continui să te ascunzi?

Nemernicul m-a lovit exact unde mă doare mai tare. Mi-a descoperit cea mai mare frică și îl blestem pentru asta.

— Nu pot să mă întorc acum.

— De ce?

Am tras aer în piept și mi-am închis ochii pentru câteva clipe, ca să-mi înăbuș lacrimile.

— Pentru că mi-am făcut o promisiune mie. Toți cred că nu sunt potrivită pentru Caleb, că nu sunt la același nivel cu el.

M-am uitat în ochii lui Hayden mai sigură pe mine ca niciodată.

0 să mă întorc în New York după ce o să fiu una dintre cele mai bune absolvente ale Harvardului. Și atunci nimeni și nimic nu o să mă mai despartă de fratele tău.*Caleb*

— Nu îmi vine să cred că ceva atât de minunat a ieșit dintr-un ratat ca tine.

Continui să o țin pe nepoata mea în brațe și să îi zâmbesc, în timp ce ea doarme fără nicio grijă.

— Eu cred că e timpul să îți iei labele unsuroase de pe fiica mea. Te-ai spălat măcar pe mâini?

I-am arătat degetul din mijloc, în timp ce minunăția din brațele mele începe să deschidă ochii.

— O să înceapă să cânte.

Ellie s-a ridicat de pe canapea și s-a dus direct la bucătărie, în timp ce eu am putut să mă uit în ochii micuței. Sunt căprui ca ai tatălui ei. Dacă are și personalitatea lui Hayden, o să dea de naiba viitorul ei soț.

Mă privește fascinată, în timp ce mânuțele ei încearcă să mă atingă. Am ridicat-o mai sus și am lăsat-o să mă atingă pe față. A început să gângurească în același timp și inima mea începe să se topească de bucurie.

— Bună, scumpo, am șoptit emoționat. Eu sunt unchiul tău, Caleb. Dar cred că o să te fur și o să fii fetița mea.

— Bine, acum chiar că trebuie să îți iei mâinile de pe ea, a mârâit idiotul familiei.

Fratele meu mai mic s-a ridicat în picioare și a încercat să se apropie de mine, dar cu fiecare pas

Capitolul 16

pe care îl făcea spre noi, eu mă îndepărtam de el, făcându-I să mă înjure.

Când am accelerat pașii, micuța a început să chicotească și să bată din palme, reușind să pronunțe o parte din numele meu.

— Caleb, dă-mi fiica înapoi!

Hayden s-a abținut cu greu să arunce cu ceva după mine. Știa că exista riscul să o rănească și pe micuța Hayley, iar eu am început să râd în același timp cu nepoata mea.

Și deși mi-ar fi plăcut să îl mai enervez puțin pe fratele meu, oboseala a început să pună stăpânire pe mine. Sunt frânt după o gardă obositoare și nepoata mea nu cântărește cât un fulg de nea.

— Bine, te-ai distrat destul.

Ellie mi-a aruncat o privire de mamă grijulie și a luat-o pe fiica ei în brațe, împingând biberonul spre gura micuței. S-a așezat pe unul dintre fotolii, iar eu m-am trântit pe canapea, fascinat de imaginea lor.

Hayden s-a așezat pe brațul fotoliului și mi-a aruncat o privire urâtă și posesivă.

— Mă bucur pentru amândoi că ați reușit să o găsiți.

Am aflat despre Hayley înainte că fratele meu să plece după ele. Era cu mine când Ellie l-a sunat și mi-a spus totul cât aștepta aprobările pentru elicopter.

Am știut mereu că Linda e o femeie fără suflet, dar nu am crezut că o să meargă chiar atât de departe. Eu și Robin nu am avut astfel de probleme cu ea, dar trebuie să îmi amintesc mereu că Robin nu a crescut cu ea.

— Sunt tare curios de reacția mamei.

Am zâmbit, și mi-am dat seama că eram singurul. Ellie s-a încruntat și nu s-a mai uitat la mine, îndreptându-și privirea spre fiica ei.

Acum înțeleg și de unde s-au născut resentimentele mamei atât de brusc față de Ellie. Fratele meu a crezut-o pe Linda, a scos-o pe Ellie din viața lui, iar mama a găsit-o vinovată tocmai pe cea care nu avea nicio vină. Abia aștept să o văd pe cerându-și scuze, pentru că acest lucru va fi o premieră mondială.

— Mie nu îmi pasă de reacția ei.

I-a dat biberonul iubitului ei și s-a ridicat în picioare, începând să o legene pe micuță în brațe.

— Poate să o vadă pe Hayley oricând și nu pot să îi refuz acest drept. Trebuie să aibă măcar o bunică întreagă la cap.

M-am uitat rapid la fratele meu și amândoi am început să rânjim ca doi tembeli, gândindu-se la același lucru. Mama cu siguranță nu e întreagă la cap. Și cred că Linda o să afle asta cel mai bine, la proces.

— Dar asta nu înseamnă că eu trebuie să am o relație cu ea.

Hayley a scos un râgâit de bebeluș sătul, demonstrând încă o dată că e copilul fratelui meu. Ellie și-a așezat ambele mâini sub fundulețul

simpatic al nepoatei mele și a ținut-o la pieptul ei. în scurt timp a început să o tragă de păr, până când vocea puternică a tatălui meu a răsunat în întregul apartament.

— Unde e puiul meu mic?

M-am întors și l-am văzut pe tata trântind efectiv cutiile cu cadouri pe podea și alergând spre nepoata lui.Pentru un bătrân ramolit, e destul de jovial când vine vorba de cel mai nou membru al familiei noastre.

A smuls-o din brațele mamei ei, fără să îi dea șansa să protesteze. Mama a închis ușa cu zâmbetul pe buze și s-a apropiat de agitație, mai calmă decât soțul ei.

Tata deja o luase în brațe pe nepoata lui și chicotelile ei răsunau în toată casa. Mama nu și-a mai putut stăpâni lacrimile și și-a lăsat bărbia pe umărul tatei, atingând-o pentru prima oară pe nepoata ei.

M-am uitat la Ellie, care stă la distanță de cuplul fericit, cu mâinile încrucișate la piept, emoționată de moment. Mi-a aruncat o privire rapidă, apoi și-a lăsat capul în jos, rușinată.

Privind toată agitația care mă înconjoară și fericirea de care au parte fratele și viitoarea mea cumnată, nu pot să nu mă gândesc la Robin.

Dacă eram noi în locul lor? Dacă am avea un copil care să ne apropie atât de mult ca pe ei? Dacă nu ar fi fost o ticăloasă fricoasă și nu ar fi plecat ca o lașă?

Sunt mulți „dacă”, iar adevărul este că acum mă simt ca un câine abandonat. Fratele meu și-a recuperat familia, în timp ce a mea e în Boston.

Știu perfect unde se află nevasta mea. Am reușit să prind o discuție între tata și mama și știu că a plecat în Boston. Dar nu am de gând să plec după ea.

Chiar dacă îmi este greu fără ea și mi-aș dori

să fie lângă mine, trebuie să îi ofer spațiul de care are nevoie. Am forțat-o să intre într-o căsnicie în care nu avea încredere. Nu i-am acordat timpul 177 necesar acomodării cu mine și cu personalitatea mea. Problemele pe care le-am avut le-am rezolvat mereu cu sex și în unele privințe sexul nu are cum să ne ajute.

Sper doar să își dea seama că putem să fim împreună și sper ca sentimentele ei să fie la fel de puternice precum cele pe care le am eu față de ea.

— Cred că ai nevoie de asta.

Am acceptat bucuros paharul cu vin pe care Ellie mi l-a împins sub nas și pentru câteva clipe am fost întrerupt din gândurile mele. Părinții mei păreau mai fericiți ca oricând și am oftat adânc înainte să beau jumătate din pahar.

0 să vină și timpul meu. Robin o să se întoarcă acasă mai devreme sau mai târziu și atunci o să plătească pentru lașitatea ei. Oricât de mult pot să o iubesc, nu o să îi fac viața atât de ușoară. 0 să trebuiască să lupte pentru noi. Dacă o să își mai dorească asta când se va întoarce.

Trei ani mai târziu

— Bună dimineața!

Mi-am pus paltonul pe umeraș și i-am zâmbit verișoarei mele, în timp ce a intrat în camera pe care a amenajat-o pentru noi. Aproape de secția de cardiologie, spre bucuria mea, din vestiarul vechi al bunicului si Priscillei, Serena a reușit să creeze o cameră pentru care toți ne invidiau.

— Gabe nu s-a trezit la timp?

Bruneta a zâmbit și și-a dat haina colorată jos, luând unul dintre umerașe în mâini.

— A avut un caz mai dificil aseară și acum se recuperează.

A așezat umerașul pe suportul de metal și și-a luat halatul care îi purta numele.

— A murit?

Și-a prins părul lung într-o coadă și a aprobat cu tristețe din cap. Mi-am închis ochii pentru câteva clipe, rugându-mă pentru pacientul prietenului meu.

— După șase ore de operație, a murit la cinci minute după ce a reușit să o stabilizeze. Nu e obișnuit să piardă, a spus tristă.

Mi-am pus stetoscopul în jurul gâtului și am zâmbit, aranjându-mi în același timp pixurile în buzunar.

— Nimănui nu îi place să piardă.

în meseria asta trebuie să te obișnuiești și cu pierderile. Oricât de mult ai încerca să salvezi viețile tuturor, unele pur și simplu îți scapă printre degete.

Femeia s-a îndreptat direct spre expresor, întinzându-se după cana ei preferată.

— Cafea?

Ar fi a doua pe care o beau pe ziua de azi, dar am nevoie de energie pentru pacienții care au nevoie de mine.

— Dă-i bice!

M-am așezat la masa rotundă si m-am uitat la verișoara mea care fredonează fericită.

Ea și Gabe formează un cuplu de aproape trei ani și s-au mutat împreună în urmă cu câteva luni. Uneori îmi este dor de certurile lor, dar competiția

dintre ei nu a dispărut și nici nu cred că o să dispară vreodată. Amândoi își iubesc slujba și competiția
179 lor nu aduce decât victorii în fața morții și pacienți fericiți.

Iar eu, după trei ani, încă îmi aștept nevasta să se întoarcă acasă.

— Uite, barosane!

Mi-a pus cana aburindă în față și s-a așezat lângă mine, zâmbind ca o tembelă la cana de cafea.

Mereu am fost apropiat de Serena pentru că suntem de aceeași vârstă, avem aceeași pasiune și avem aceeași personalitate. Pot spune cu mâna pe inimă că e mai mult sora decât verișoara mea. Iar când eram mic de multe ori o imploram pe mama să îl dea la schimb pe Hayden cu ea. Dar unchiul Lloyd nici nu a vrut să audă despre asta.

— E destul de liniște azi.

Am aprobat din cap și am sorbit din cafea, strâmbându-mă sub arsura lichidului fierbinte.

— La naiba, Serena! După atâția ani, tot nu știi că nu beau cafeaua atât de dulce?

M-am ridicat de pe scaun și m-am dus direct la chiuvetă, aruncând cafeaua.

— Am pus puțin zahăr, a spus supărată.

— Pentru tine poate.

A început să râdă și a continuat să bea sucul cu gust de cafea care mie îmi provoacă greață.

Mi-am clătit gura cu apă, ca să îndepărtez acea senzație dezgustătoare de pe limbă, și am auzit ușa deschizându-se.

— Caleb?

Paige Wild s-a ivit în ușă și am auzit destul de clar înjurătura verișoarei mele.

180— Jos a sosit un pacient care are nevoie de o consultație. Octavia m-a trimis să îți aduc datele lui.

Mi-am șters mâinile și m-am apropiat de ea, luându-i tableta din mâini.

— Mulțumesc! 0 să cobor imediat.

A aprobat din cap și a plecat fără să mai scoată vreun sunet. Am început să examinez dosarul pacientului meu, ignorând protestele Serenei.

— Ce naiba mai caută asta aici? Ar fi trebuit să se care acum mult timp.

M-am așezat pe scaun și m-am uitat cu atenție la intervențiile chirurgicale pe care pacientul le avusese până acum.

— Nu vrea să plece.

— Mereu târfele au avut un tupeu incredibil.

Am oftat și am blocat tableta, întorcându-mă cu fața la Serena. Deja e furioasă și cel mai probabil are nevoie de o operație sau de Gabe ca să îi treacă această stare.

— Ar trebui să renunți la toate astea, am spus sătul de protestele ei.

— A făcut-o pe Robin să plece. Are noroc că nu am dus-o în fata comisiei de etică si nu i-am luat si licența.

Mama mi-a spus de multe ori să nu îndrăznesc să o enervez pe Serena, pentru că are spiritul războinic al tatălui ei și instinctul de ursoaică al mamei ei. Iar acum când văd cât de înverșunată e împotriva lui Paige, îmi dau seama că a avut perfectă dreptate.

— Robin a plecat din cauza mea și datorită faptului că e o lașă.Mi-am verificat telefonul și m-am ridicat în picioare, privind-o Serena cu gura căscată.

— Nu îi iau apărarea lui Paige și nu o s-o fac niciodată, m-am apărat. Doar pentru că și-a făcut iluzii în privința mea, asta nu înseamnă că și eu le împărtășesc.

Am luat tableta în mână și am oftat, fiind deja mult prea plictisit de acest subiect.

— I-am spus destul de clar că o iubesc pe Robin și că o să o aștept oricât ar fi nevoie. Nu mai lucrează cu mine și,deși și-a luat examenul de rezident, nu are de gând să plece de aici. Nu am de gând să o forțez doar ca să calmez orgoliul anumitor persoane.

M-am întors cu spatele și m-am îndreptat spre ușă, dorindu-mi ca verișoara mea să nu-și mai deschidă gura.

— Și când o să se întoarcă Robin? 0 să le lași să o ia de la capăt și să se bată între ele cum au făcut până acum?

M-am uitat la clanța rotundă și m-am gândit foarte bine la răspunsul meu. Mi-am întors capul spre Serena, atingând în același timp clanța.

— Nu o să permit nimănui să îmi agaseze soția, mai ales lui Paige Wild. Dar nu uita că Robin mi-a ascuns tot timpul atacurile pe care le îndura. Atacuri pe care le-aș fi putut evita cu ușurință dacă prietena ta ar fi fost sinceră cu mine.

Am deschis ușa și am oftat din nou.

— Nu ar trebui să o consideri doar pe Paige

lupul cel rău. Robin e la fel de vinovată pentru că nu a avut curajul să vorbească cu mine despre asta.

Am ieșit pe ușă și am răsuflat ușurat când nu i-am mai auzit întrebările. Femeia asta poate să mă pună cu botul pe labe imediat și aproape am fugit spre lift, în speranța că pot să evit asta. Când m-am urcat în ascensor, speranțele mi s-au năruit.

— Dacă nu ai fi fost atât de orb, ai fi văzut toate atacurile. Și ai fi luat atitudine înainte ca ea să plece și să devii un crispat.

I-am arătat degetul din mijloc înainte ca ușile să se închidă și mi-am lovit capul de peretele liftului.

Uneori o urăsc atât de mult pe Serena, încât îmi vine să o arunc de pe acoperișul spitalului. Și cel mai tare urăsc când are dreptate.

Aș fi putut să îi dau mai multă atenție lui Robin și să văd tot ce se întâmplă între ea și Paige. Dar mi-a păsat mai mult de ascensiunea mea în carieră și am neglijat-o complet. Dar asta tot nu o disculpă de toată vină.

Am coborât din ascensor și i-am zâmbit Octaviei înainte de a intra în salonul pacientului meu.

— Bună ziua, domnule Crayer. Sunt doctorul King și sunt aici să am grijă de dumneavoastră.

Bărbatul de vârsta tatălui meu mi-a zâmbit și a încercat să se relaxeze, dar e mai mult decât evident că nu poate să facă asta.

— Am văzut că ați mai avut operații la inimă, am spus apropiindu-mă de el. Aveți un stent.

— Da. Acum cinci ani, domnule doctor.

Una dintre noile asistente a venit lângă mine și i-am înmânat tableta, punându-mi stetoscopul în

183funcțiune. M-am apropiat de pacient și i-am ascultat cu atenție bătăile inimii.

— într-adevăr, trebuie să vă investigăm mai bine. 0 să începem cu o coronarografie, ca să ne asigurăm că acel stent funcționează cum trebuie. Și apoi vom vedea cu ce plecăm la drum.

Bărbatul a aprobat din cap și nu a mai spus nimic. M-am uitat la asistentă și ea a aprobat din cap, marcând pe tabletă analiza pe care am solicitat-o.

Alarma de urgență a început să sune în toată secția și mi-am auzit numele.

Am ieșit în fugă din salon și am văzut targa de la ambulanță intrând pe ușa principală. Paramedicul care împingea patul mobil m-a văzut, dar privirea îmi era complet acaparată de femeia care încerca să resusciteze persoana de pe pat.

— A leșinat în aeroport acuzând dureri toracice, respirația era neregulată, pulsul foarte slab, a spus cu respirația tăiată.

— De cât timp încerci să îi pornești inima?

M-am uitat la monitorul cardiac, dar nu are nicio activitate. încercările ei sunt zadarnice. A refuzat să îmi răspundă, iar când m-am uitat la paramedic, a oftat.

— Cincisprezece minute, a spus într-un final.

La naiba. Am înjurat în bărbie și m-am uitat la ea și la încercarea ei eroică de a-1 salva pe bărbat.

— Nu mai ai ce să faci.

A scuturat încăpățânată din cap și a continuat

să preseze pieptul bărbatului.

— E mort!

Am luat hârtiile de la paramedic și i le-am întins Octaviei, uitându-mă la ceas.

— Ora decesului: 09:25

Cuvintele mele nu au reușit să o oprească pe femeia încăpățânată și am simțit ghiontul Octaviei în spatele meu.

Am apucat-o de ambele mâini și am oprit-o, apropiindu-i chipul de al meu.

— E mort, Robin! Nu mai poți să faci nimic pentru el.

Am apucat-o de talie și am dat-o jos de pe pacient, în timp ce Octavia le-a arătat drumul spre morgă.

Am continuat să o țin în brațe pe soția mea, în timp ce îmi simțeam corpul cuprins de flăcări. Ochii ei albaștri mă privesc dezamăgiți, iar părul ei blond e ciufulit în urma încercărilor de a salva o viață.

îmi simt inima bătând cu putere, fiind pe punctul de a-mi provoca și mie un infarct sub privirea femeii pe care o iubesc.

— Bună, iubitule!

Nu mă așteptam să mai aud vreodată cuvintele astea. Nu din gura ei, cel puțin. După trei ani de abandon, nemernica s-a întors și se comportă de parcă nici nu am fi fost despărțiți.

înainte să îi pot răspunde, m-a prins de ceafă și m-a sărutat, făcându-mă să uit totul. Certurile, plecarea ei, lacrimile pe care le-am vărsat după ea. Absolut totul. Dar pentru cât timp?

Capitolul 17

Nici măcar nu știu de ce l-am sărutat. Impulsul de moment m-a împins să fac acest gest necugetat, dar să fiu al naibii dacă regret măcar un pic imprudența mea.

Am stat despărțiți timp de trei ani și mereu mi-am imaginat întâlnirea noastră desfășurându-se astfel.

Dar după felul în care s-a desprins din sărut și a început să mă târască după el, nu se aștepta deloc la gestul meu. Și cu siguranță nu se aștepta să mă vadă.

— Robin?!

M-am uitat peste umăr la Gabe și am apucat să îi zâmbesc pentru câteva secunde înainte că soțul meu să deschidă ușa metalică și să mă târască pe scări.

— Ai putea să fii mai blând, am mormăit enervată de strânsoarea lui puternică.

A pufnit nervos și l-am auzit înjurând în barbă, dar nu am putut să înțeleg cuvintele lui.

Ajunși la etajul patru, m-a împins într-o cameră spațioasă și a izbit ușa în urma lui.

— Ce dracu crezi că faci?

Am văzut expresorul Serenei și, în timp ce aruncam o scurtă privire prin încăpere, mi-am dat seama că e loja, așa cum o numea prietena mea,

în care și-a pus tot sufletul ca să o renoveze.

Mi-am întors privirea spre soțul meu și am simțit inima începând să bată cu putere.

186Chiar dacă nu l-am mai văzut de trei ani, nu se schimbase absolut deloc. Același păr roșcat ușor ciufulit, ochii lui verzi, superbi, ușor înconjurați de cearcăne. Halatul lui alb, pagerul prins în cureaua pantalonilor... A rămas același bărbat care poate să îmi ia respirația într-o singură secundă.

— Am venit acasă.

S-a uitat în ochii mei, apoi a izbucnit într-un râs zgomotos care a tulburat liniștea din lojă.

— Niciodată nu ți-a lipsit tupeul și văd că asta nu s-a schimbat câtuși de puțin în acești ani.

Am oftat adânc, fiind pregătită pentru această discuție. Sau cel puțin asta îmi place să cred. Mi-am repetat discursul pe toată durata zborului din Boston și până aici. Dar toate acele cuvinte parcă au dispărut acum, sub privirea lui nervoasă.

— Caleb, știu că nu am procedat corect, dar trebuie să...

— Chiar crezi?

A pufnit nervos și s-a sprijinit cu spatele de ușă, încrucișându-și mâinile la piept.

— Te rog, nu fă situația și mai dificilă decât e.

Nu mai are ochelarii și renunțase probabil și la ticul de a-i împinge pe nas în sus. însă și-a strâns degetele pe antebrațe și i-am văzut maxilarul încleștându-i-se.

— Situația nu ar fi fost atât de dificilă dacă nu ți-ai fi luat tălpășița ca ultima lașă. Crezi că după trei ani poți să te întorci și să te prefaci că nimic nu s-a întâmplat?Ar fi mai mult decât perfect, dar nici în cele mai frumoase zile ale mele nu o să se întâmple așa ceva.

— Nu știu ce naiba ai în cap în acest moment, dar o să fiu foarte direct cu tine. Vreau să pleci și să nu te mai întorci niciodată. Dar de data asta să îmi lași și o adresă ca să îți pot trimite actele de divorț.

Divorț. Singurul cuvânt care poate să mă destabilizeze. Timp de trei ani mi-a fost frică că o să primesc acele documente nenorocite prin poștă oricând. Dar toți care știau unde sunt nu mi-au dezvăluit secretul. Iar acum că m-am întors, Caleb o să profite de orice șansă ca să mă rănească. Exact cum l-am rănit și eu pe el.

— Nu pot să mai plec.

Pagerul a început să îi sune, dar l-a ignorat complet. A continuat să mă țintuiască cu privirea, în timp ce corpul lui se încorda văzând cu ochiul liber.

— Sunt noua ta rezidentă, am spus simplu.

A început să râdă din nou și de data asta s-a desprins de ușă, făcând un pas spre mine. Am înghițit în sec și mi-am reprimat impulsul de a mă da înapoi din calea sa.

— Cred că îți bați joc de mine!

Am tras aer adânc în piept și am dezaprobat din cap, incapabilă să articulez vreun cuvânt.

— 0 să refuzi postul și o să te întorci de oriunde ai plecat, a mârâit.

— M-am întors de unde am plecat, iubitule.

A mai făcut un pas spre mine și mi-am dat capul pe spate ca să îl pot privi. Inima mea bate cu putere 188și îmi e frică să nu o audă și să simtă emoțiile pe care le trezește în mine.

— Nu o să meargă, Robin! Căsnicia noastră s-a terminat în momentul în care te-ai decis să mă părăsești.

Mi-am strâns mâinile în pumni și am simțit tremuratul ușor care începea să pună stăpânire pe mine.

— Ai pe altcineva?

Un zâmbet batjocoritor i s-a așternut pe față și, pentru câteva secunde, mi-am simțit inima oprin-du-se. Un val de amețeală m-a cuprins și mi-am impus să fiu puternică în acest moment, chiar dacă aveam să mă prăbușesc când o să plece din preajma mea.

— Asta nu mai e problema ta, scumpo! Vreau să pleci din spitalul meu cât de repede poți.

S-a întors pe călcâie și a ieșit din lojă înainte să îmi deschid gura și să protestez. M-am așezat pe unul dintre scaunele din spatele meu și am tras aer adânc în piept.

Chiar am crezut că o să fie ușor? Știu tot ce s-a întâmplat cu Caleb în ultimii trei ani datorită Serenei și surorii mele. E cel mai bun cardiolog din oraș și probabil și din stat.

A dat-o la o parte pe Paige în momentul în care am plecat și își petrece tot timpul liber cu micuța Hayley. Nici măcar o femeie nu a pășit în casa mea, în afară de cele din familie. Dar poate unele detalii le pot scăpa și spioanelor mele.— Nu îmi vine să cred!

Mi-am ridicat capul și am văzut-o pe Serena cu un zâmbet radios pe buze. Până m-am ridicat în picioare, ea deja era lângă mine și mă strângea în brațe.

— Am crezut că Gabe începe să aibă halucinații.

Am chicotit și am zâmbit la rândul meu, molipsindu-mă de veselia ei.

— L-am văzut pe Olaf ieșind de aici. Cât de rău a fost?

A râs pentru câteva clipe și ne-am așezat amândouă pe una dintre canapelele din lojă.

Serena și Octavia l-au poreclit pe Caleb după celebrul om de zăpadă din Frozen, pentru că e foarte dur cu studenții lui și, când se enervează, e mai bine să fugi de el. Nu am înțeles niciodată această comparație, dar pentru cele două, numele pare mai mult decât perfect.

— Mi-a spus să plec.

Bruneta și-a dat ochii peste cap și s-a ridicat în picioare, îndreptându-se spre aparatul de cafea.

— Câinele care latră nu mușcă.

Am zâmbit și m-am sprijinit de spătarul canapelei de piele, în timp ce prietena mea

pregătea două căni imense de cafea.

— Asta nu înseamnă că nu o să-mi facă viața imposibilă.

în timp ce mașinăria îi făcea treaba, neurologul meu preferat s-a întors cu fața la mine și mi-a zâmbit.

— Ei bine, nu ar fi Caleb dacă nu ar încerca asta. Și tu nu ai fi tu dacă nu ai încerca să îi faci față.

Am oftat și mi-am lovit ambele palme de coapse.

— Dar nu știu cât de mult o să pot face asta, am recunoscut.

Mi-a aruncat o privire de milă și s-a apropiat de mine cu cele două căni aburinde. Am primit bucuroasă tratația și am sorbit încântată de gustul băuturii.

— Știu că am greșit când am fugit și mai ales că am stat departe timp de trei ani. Dar ar trebui să se pună în locul meu și să mă înțeleagă măcar puțin.

Am băut din nou din cafea și am oftat.

— 0 să fac tot ce îmi stă în putință să îl recuperez, dar dacă nu reușesc?

Mi-am întors capul și m-am uitat la prietena mea care deja golise trei sferturi din cană.

— Ai început foarte bine. Am auzit despre mărețul sărut de mai devreme, a spus făcându-mi cu ochiul.

Am uitat cât de repede circulă bârfele în

spitalul acesta. Mai ales printre asistente.

— Cel mai bine e să mergi treptat. Trebuie să îl lași să se acomodeze cu întoarcerea ta. Mai ales acum că o să fii colega lui în sala de operații și nu la instalarea perfuziilor.

Priveam absentă lichidul maroniu, în timp ce învârteam cana între degete.

Nu am crezut niciodată că o să fie atât de greu să mă întorc. în capul meu, lucrurile păreau mai simple,

191 dar realitatea m-a lovit în plin. Mi-am imaginat că soțul meu o să fie foarte dur, dar nu m-am pregătit niciodată pentru această etapă cu adevărat. Și nici nu cred că o să fiu vreodată pregătită.

Pagerul Serenei m-a făcut să tresar și l-a privit rapid înainte să soarbă și ultima picătură de cafea din cană și să se ridice în picioare.

— 911 la ultima mea operație.

A început să fugă spre ușă și a lăsat cana pe dulapul de lângă perete înainte să dispară.

Mi-am sprijinit capul de spătarul canapelei și am oftat, în timp ce priveam tavanul alb.

0 să mă facă să plătesc pentru greșeala mea, nu? Ei bine, nu are decât să mă atace cu ce are mai bun. Pentru că o să fiu pregătită.

Am terminat și restul de cafea și m-am ridicat în picioare, părăsind încăperea. M-am oprit în fața liftului și am așteptat să sosească, în timp ce telefonul meu a început să-mi vibreze în buzunar.

— Bună, Ellie.

Am urcat în ascensor și am apăsat butonul etajului la care voiam să ajung.

— *Tocmai ți-am lăsat bagajele acasă. Dar cheia ta nu mai e bună.*

Am zâmbit și am urmărit lumina portocalie care trecea de la un număr la celălalt.

— Mă așteptam la asta.

Chicotitul surorii mele devine enervant și am coborât din lift înainte să înceapă să vorbească.

— *Bine că m-am gândit să iau cheia lui Hayden. Vrei să îți fac o copie?*

Pașii m-au ghidat spre salonul tatălui meu și m-am oprit în fața ușii de sticlă.

— Nu. 0 să profit de treaba asta și o să mă țin după Caleb până când o să îmi dea el o cheie.

— *Vezi să nu dormi pe preș,* a spus complet amuzată de situație.

Ironia ei începe să mă calce pe nervi și am decis că e mai bine să scap de ea acum, înainte să o înjur și să mai supăr încă o persoană, din prima mea zi în New York.

Am lăsat telefonul să-mi alunece în buzunar și mi-am privit tatăl prin geamul transparent.

Nimic nu se schimbase. încă e cuplat la aparate și e în starea de comă care l-a răpit de lângă mine, în toți acești ani am sperat că o să se trezească și o să îl pot recupera. Dar privindu-1 în acest moment, îmi dau seama că sper degeaba. Tatăl meu nu se mai poate trezi și nimeni nu o să mă poată convinge de contrariu.

— Oaia rătăcită s-a întors acasă.

Mi-am întors capul și am întâlnit privirea șefului cel mare.

— Bună, Marc, am spus cu un zâmbet larg!

L-am lăsat să mă strângă în brațe și am suspinat fericită la pieptul lui.

— Mă bucur să te revăd, puștoaice!

Am zâmbit și am aprobat ușor din cap, fără să mă desprind din îmbrățișarea lui. Mi-am lăsat capul

193pe umărul său și ne-am uitat amândoi la bărbatul inert.

— Ellie mi-a spus despre propunerea ta. în legătură cu decuplarea tatei.

Marc a oftat și și-a strâns brațele în jurul meu.

— Știi și despre încăpățânarea soțului tău, nu?

Mereu l-am admirat pe Caleb pentru devotamentul față de tata. Dar oricât de mult ar încerca, nu îl mai poate salva.

— Știu cât de mult îl iubește, dar tata e o cauză pierdută, am spus cu tristețe. Am încercat absolut orice și am ajuns la același rezultat.

Mi-au dat lacrimile și am suspinat, strângând în pumni halatul lui Marc.

— E timpul să îl las pe tata să plece. L-am torturat destul și merită să fie eliberat.

— Sper doar să iei decizia corectă, Robin, a spus sărutându-mă pe creștet.

Și eu sper același lucru. Dar chiar dacă studiez această problemă din mai multe părți, rezultatul o să fie același.

0 să îl deconectez pe tatăl meu de la aparatele care îl mențin în viață si o să trebuiască să înfrunt
J J J

Capitolul 18

furia lui Caleb King.

— Ce dracu' cauți aici?

Mi-am ridicat capul și m-am uitat în ochii furioși ai soțului meu. Mi-am pus mâna pe perete și am reușit să mă ridic în picioare, ignorând amorțeala din fese.

— Aici locuiesc.

Caleb a pufnit furios și și-a scos cheile din buzunar, vârându-le în broasca ușii.

— Nu prea cred.

A deschis ușa și m-am strecurat înăuntru înainte să apuce să îmi închidă ușa în nas. Aproape m-am împiedicat de valiza pe care idioata de Ellie nu a fost în stare să o mute mai mult de zece centimetri de lângă ușă.

— Robin, nu am de gând să mă lupt cu tine. îți spun pentru prima și ultima oară că vreau să dispari.

Mi-am scos geaca și am lăsat-o pe canapea, inspectând apartamentul, spre furia soțului meu.

Nimic nu s-a schimbat și nu pot decât să fiu bucuroasă de asta. în toți acești ani mi-a fost frică că o să-și înceapă relația cu Paige și ticăloasa aia o să îmi schimbe radical casa. Dar acum că știu că a ținut-o cât mai departe de ea, nu îmi rămâne decât să îl fac să mă ierte.

— Robin, sunt obosit și am nevoie de somn. Te rog să pleci.

M-am întors cu fața la el și l-am privit pur și simplu. Și-a aruncat haina lângă a mea și l-am

auzit
195 oftând cu putere. Pentru amândoi e o situație dificilă și în mare parte din cauza mea.

Am făcut câțiva pași spre el și m-am oprit în fața lui, lăsându-mi capul pe spate pentru a-1 privi în ochi. Mi-am pus mâinile pe pieptul lui și i-am simțit inima zbătându-se sub atingerea mea.

— Chiar vrei să plec? am șoptit.

Am văzut în ochii lui dorința de a-și înfrâna impulsul sălbatic și, pentru o clipă, am crezut că o să mă înlăture. Dar când mâinile lui mi-au cuprins talia, m-am abținut să răsuflu ușurată.

Degetele i-au urcat de-a lungul spatelui meu, tri- mițându-mi fiori în tot trupul. Brusc, m-a cuprins un val de dorință, luându-mă complet prin surprindere cu intensitatea lui.

— Da.

Mi-am lipit trupul de al lui, făcându-1 să-și înghită minciunile. Mi-am prins buza de jos între dinți, fără să îmi iau privirea de la chipul său.

— De ce te-ai întors, Robin?

Și-a aplecat capul și i-am simțit răsuflarea caldă pe obraji. Buzele noastre sunt la o distanță de doar câțiva centimetri, iar eu simt că o să îmi sară inima din piept în orice moment.

— Te-ai întors ca să mă torturezi și mai tare?

— M-am întors ca să ne vindec pe amândoi.

După o scurtă privire, buzele lui le-au atins pe ale mele și orice gând mi-a fost spulberat. M-a sărutat, la început tandru, apoi din ce în ce mai pasional, făcându-mă să cedez și să mă las în voia

lui.

196Mâinile mele au urcat pe gâtul lui, în timp ce Caleb m-a ridicat în brațe purtându-mă pe sus, fără să își desprindă buzele de ale mele.

Am auzit o ușă deschizându-se și apoi am simțit cearșafurile reci sub mine. Am tras aer adânc în piept și m-am uitat la soțul meu care mă fixează cu o privire încărcată de pasiune.

— Nu mai poți să dai înapoi, a spus cu vocea răgușită.

Am dezaprobat din cap frenetic, în timp ce își scotea cămașa. Mi-am agățat degetele în cureaua lui și l-am tras peste mine.

— Nu mai pot să fug de tine.

Gura lui s-a strivit peste a mea, iar intensitatea sărutului mi-a făcut picioarele să se înmoaie. Degetele mi se mișcau încet pe spatele lui încordat și i-am simțit atingerea pe sâni. Am gemut de plăcere și am auzit hainele rupându-se sub atingerea sa brutală. Faptul că nu port sutien l-a făcut să zâmbească.

Buzele Iui au coborât pe unul dintre sâni și m-a făcut să scot un sunet aproape animalic. Capul meu se afundă din ce în ce mai mult în pernă, în timp ce atingerile lui devin din ce în ce mai amețitoare.

Am încercat să îi desfac cureaua, dar am cedat complet sub săruturile lui pătimașe și mâna mi-a căzut inertă pe pat.

— Spune-mi că nu te-a mai atins nimeni, altfel o să-mi pierd mințile.

Și-a ridicat capul și m-a privit, iar chipul lui e

întunecat de pasiune.

— Numai tu. Mereu ai fost doar tu, Caleb.Zâmbetul arogant de pe buzele lui mă face să scot câteva cuvinte de protest, dar toate s-au risipit când mi-a smuls pantalonii și i-a aruncat la podea.

Corpul meu a început să tremure sub atingerile familiare și îmi simt pielea umedă, iar sângele începe să îmi fiarbă în vene.

— Nu ți-ai pierdut îndemânarea, iubito.

S-a ridicat să își scoată pantalonii fără să își ia privirea de la mine. Am profitat de ocazie și m-am ridicat, sărutându-i umerii.

M-a trântit pe saltea și s-a lipit de mine complet gol și fierbinte.

Gurile noastre s-au unit, în timp ce mâna i s-a strecurat între picioarele mele și m-a făcut să tresar. Mi-am ridicat șoldurile, ajutându-1 să înlăture și ultima bucată de material care mă acoperea.

— Asta nu o să schimbe nimic.

Mi-am încolăcit mâinile în jurul gâtului său și mi-am mușcat buza de jos. Mi-am strecurat degetele în părul lui și am zâmbit.

— 0 să se schimbe totul, am spus sigură pe mine.

Caleb a intrat în mine cu forță, iar gemetele noastre s-au auzit la unison. Pentru o clipă, nu s-a mișcat și ne-am uitat unul în ochii celuilalt.

— Nu știu de ce, dar încă te iubesc, Robin.

Mi-am ridicat capul și l-am sărutat ușor pe buze, fără să îmi iau privirea de pe chipul lui.

— Să nu te oprești niciodată.

A zâmbit dulce pentru o secundă, apoi animalul din el a preluat controlul, mișcându-se într-un ritm frenetic. Trupurile noastre se ciocneau violent, iar în 198momentul în care plăcerea ne-a făcut să ne pierdem mințile, am simțit lumea oprindu-se în loc.

***

Să fiu din nou în preajma familiei King-Evans e atât de ciudat. Aniversarea gemenilor Evans e ultimul eveniment la care mi-aș dori să mă aflu acum, dar Caleb m-a târât pur și simplu aici, iar acum mă ignoră complet.

— Hei, străino!

Serena s-a apropiat de mine și mi-a împins un pahar cu vin roșu, făcându-mă să zâmbesc.

— Mereu îmi citești gândurile.

Femeia a chicotit și mi-a făcut cu ochiul.

— Am văzut că ai venit cu Olaf. Ai reușit să îl recucerești? a spus înghiontindu-mă cu cotul.

Mi-am simțit obrajii arzând, iar Serena nu a ratat momentul.

— Ar trebui să învăț mai multe de la tine.

Am băut din vin, zâmbind rușinată, ca o adolescentă prinsă de părinți.

— Nu o să schimbe nimic. Probabil a regretat impulsul de moment, pentru că s-a dat jos din pat și apoi am ajuns aici fără să ne mai spunem vreun cuvânt.

Bruneta a oftat și m-a privit cu compasiune.

— Aveți o căsnicie foarte ciudată, a recunoscut. V-ați căsătorit, ați făcut sex vreo patru ani, apoi un

an pauză și acum o luați de la capăt.

— A crezut că am o aventură cu Peter.

Prietena mea a început să râdă.— Adică Peter Howard, cel care a recunoscut acum doi ani că e gay și l-a făcut pe Caleb să se îmbete ca ultimul nefericit?

Am privit-o fără să înțeleg la ce se referea, iar bruneta m-a bătut ușor pe umăr.

— Când a aflat despre Peter, s-a dus în primul bar și a început să bea. Când eu și Gabe l-am târât acasă a început să regrete ca ultimul ratat: *Am crezut că se culcă cu el și am pedepsit-o pentru un an. M-am abținut atât de mult să o fut, încât am bătut recordul la dușuri reci. Sunt cel mai mare bou!*

Am izbucnit în râs când Serena a început să îl imite pe vărul ei și acum regret enorm că am pierdut așa ceva. Mi-ar fi plăcut să fiu aici în acel moment și să îl fac să regrete și mai tare.

După un suspin, am băut din nou din paharul de vin și abia acum am observat paharul Serenei, în care părea a fi vin alb, ceea ce ea nu obișnuia să bea până acum.

— Nu pot să mai beau alcool.

M-am uitat surprinsă la ea, iar când început să rânjească ca o idioată și să dea din cap, aproape am început să plâng.

— Ești însărcinată!

— Sunt însărcinată, a recunoscut entuziasmată.

Am scos un mic țipăt de bucurie și am tras-o în brațele mele, strângând-o cu putere.

— Felicitări! Cum a reacționat Gabe?

Bruneta s-a dat un pas în spate și a suspinat. I-a aruncat o mică privire iubitului ei care e înconjurat de restul bărbaților. Printre ei însă nu

se află si tatăl Serenei.

200Lloyd Evans stă îmbufnat pe un scaun și mormăie de unul singur.

— Deja a început să caute haine și paturi și cărucioare. Și aseară le-am spus mamei și tatei și...

— Și tatăl tău l-a pocnit.

A pufnit în râs și s-a sprijinit de balustrada din inox care înconjoară terasa lui Ray Evans.

Observasem ochiul vânăt al lui Gabe când am venit și nu poți să nu vezi privirile acide pe care temutul Lloyd i le arunca prietenului meu.

— E atât de nătărău, a spus dând din cap. îmi ține mie morală că nu pot să am un copil în afara căsniciei, când el a făcut același lucru.

Mi-am dat ochii peste cap și am băut din nou din vin.

— Celebra morală cu *Dacă eu am fost prost, de ce să fii și tu?.* 0 cunosc foarte bine.

Serena a oftat cu putere și a început să învârtă paharul între degete.

— Când unchiul Ray o să audă despre asta, tata o să audă întruna glume de prost gust pe această temă.

Și chiar în timp ce bruneta pomenea despre asta, unchiul ei amuzant și glumeț a izbucnit într-un râs zgomotos, bătându-1 pe umăr pe Gabe.

— Lloyd!

A făcut câțiva pași spre fratele lui, iar eu și prietena mea așteptam spectacolul.

— Dă-mi banii pe pariu, a spus întinzându-și mâna. Ți-am spus că o să pierzi, fraierule.

Bărbatul ursuz s-a ridicat de pe scaunul său și

și-a scos bancnotele din buzunar.

— Ratatule!A pus cei două sute de dolari în mâna fratelui său mai mic și i-a aruncat o privire urâtă fiicei sale. De atât a fost nevoie să o facă pe doctorița mea să se înfurie.

— Stai o clipă!

Mi-a împins paharul și s-a apropiat furioasă de tatăl ei.

— Ești supărat pentru că ai pierdut pariul cu unchiul Ray? De asta mi-ai umplut capul de morală timp de două ore și l-ai lovit pe Gabe?

Bărbatul a oftat și încerca să o calmeze pe fiica lui. M-am uitat la Priscilla care savura din plin momentul și i-a strecurat câteva bancnote cumnatei sale.

Ce naiba e cu familia asta?

Caleb mi-a aruncat o privire rapidă, dar suficientă să îmi stârnească fiori. Am sorbit din nou din vin fără să știu cum să reacționez la acea privire.

Sărbătorita grupului s-a apropiat de mine și am lăsat-o să mă ia în brațe și să îmi chicotească în ureche.

— Mă bucur atât de mult că ai venit, Robin! Bine ai revenit în haosul familiei.

Am început să râd și m-am uitat la soțul meu peste umărul ei, urmărindu-i privirea posesivă.

— La mulți ani, Chloe!

Și-a ridicat paharul și le-am ciocnit unul de celălalt, zâmbind. în timp ce Serena și Lloyd și-au mutat conflictul în casă, femeia din fața mea continua să îmi zâmbească, uitându-se pe furiș la un bărbat pe care îl vedeam pentru prima oară.

202Copia perfectă a Jessicăi Evans încearcă să fie discretă dar, la cât de îndrăgostită e, nu reușește să o ascundă foarte bine.

— Cine e frumușelul?

Blondina a tresărit și s-a uitat la mine cu o privire vinovată, încercând să își ascundă zâmbetul cu paharul de vin.

— Aiden White. Nepotul fondatoarei RED.

Chloe lucrează împreună cu mama ei la revista de modă RED. Acum câțiva ani, Jess a devenit CEO-ul companiei, după ce fondatoarea, Patricia Harris- White, s-a retras.

Acum, Chloe a avansat de curând în postul de C00 și e foarte mândră de asta. Mai ales că Jess și Patty au avut grijă să o tortureze și să înlăture orice suspiciune de nepotism din jurul ei.

— Și îți place de el?

— La nebunie, a recunoscut imediat. Dar crede că sunt foarte diferită de el și mult prea copilăroasă.

Am zâmbit și nu am spus nimic. Dar, după privirea domnului White, Chloe pare perfectă pentru el.

— Cred că trebuie să îi arăți ce riscă să rateze.

Blondina mi-a zâmbit și a început să rânjească. Probabil, rotițele deja se învârt în capul ei și sunt convinsă că Aiden White nici nu o să știe ce l-a lovit.

— Deja am început, m-a asigurat.

M-a sărutat pe obraz și s-a îndepărtat de mine. I-a aruncat o privire seducătoare bărbatului și s-a alăturat fratelui ei geamăn.

Eu mă simt puțin în plus în acest moment, mai ales că e prima întâlnire oficială pe care o am cu toată familia după marea mea fugă.

Ellie nici măcar nu e aici, pentru că micuța Hayley a răcit și a preferat să rămână acasă alături de copilul ei, împreună cu proaspătul ei soț.

Am ratat atât de multe în acești trei ani. Avansarea lui Caleb pe postul de cardiolog-șef, nunta surorii mele, evoluția relației dintre Serena și Gabe. Fiecare dintre ei au avut nevoie de mine, iar eu m-am menținut la distanță doar pentru că am fost o lașă.

M-am uitat la lichidul din paharul meu și am oftat cu putere.

0 să îmi reproșez mereu plecarea. Chiar dacă aveam nevoie de un timp de reculegere, nu ar fi trebuit niciodată să întind coarda atât de mult. Mai ales că mi-am pus căsnicia în pericol. Și nici măcar nu știu dacă o să reușesc să o salvez.

— Ai de gând să îl deconectezi pe Alfred?

Vocea puternică și impunătoare a soțului meu m-a făcut să tresar și, când mi-am ridicat capul, am întâlnit privirea lui furioasă.

— Vreau să o fac cât mai repede.

— Peste cadavrul meu.

Exact cum spuneam. Nu știu dacă o să reușesc să îmi salvez căsnicia.

— Nu îmi pasă de ce crezi tu, am spus imediat ce am intrat în apartament.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am dat haina

groasă jos, lăsând-o să atârne în cuierul de lângă ușă.

Nici eu, nici Caleb nu am mai scos niciun cuvânt despre tatăl meu până la sfârșitul petrecerii. Iar când ne-am urcat în mașină, a început haosul.

— Nu prea poți să îți dai cu părerea.

— Pe dracu nu pot! Sunt unul dintre doctorii lui și nu am de gând să îl bag în mormânt doar dintr-un capriciu.

M-am întors cu fața la el și am simțit flacăra furiei aprinzându-se în interiorul meu.

— E în comă de cinci ani, Caleb. Chiar dacă s-ar trezi, cum crezi că ar putea să se recupereze? îl cunosc pe tatăl meu suficient de bine încât să știu că nu ar accepta niciodată să trăiască din mila celorlalți.

Roșcatul și-a aruncat cheile pe masa de cafea, împreună cu paltonul călduros.

— Eu cred că am terminat conversația, a spus sec.

A trecut pe lângă mine cu o aroganță de nesuportat și m-a făcut să îmi strâng pumnii pe lângă corp. Aș fi vrut atât de mult să îl lovesc, dar sunt sigură că mi-ar opri loviturile înainte să îl ating.

— Ai dreptate. Mâine, eu și Ellie o să îl deconectăm, iar tu poți să îți iei părerea și să ți-o bagi în fund.

M-am întors cu fața la el și i-am văzut spatele extrem de încordat. S-a întors lent pe călcâie, cu o

privire întunecată și furioasă în ochi.

— Deja mergi pe gheață subțire în preajma mea, m-a avertizat. Nu cred că vrei să se spargă și să te scufunzi.

Cred că încep să realizez că nu o să îl recuperez niciodată pe Caleb al meu. Plecarea mea l-a transformat într-un bărbat mai dur, pregătit să lovească ori de câte ori are ocazia.

Dar dacă așa are de gând să joace, eu mă pot conforma regulilor lui.— E tatăl meu, Caleb. E decizia mea. Știu că îl iubești și că vrei să se întâmple un miracol, dar trebuie să fii realist. Tata nu o să se mai trezească, iar faptul că tu încerci să te răzbuni pe mine pentru că vreau să îl eliberez, nu o să ne ajute pe niciunul dintre noi.

Privirea lui s-a îmblânzit pentru câteva secunde și cred că am reușit să ating un punct sensibil. Am profitat de asta și am făcut un pas spre el.

— Dacă vrem să ne salvăm mariajul, trebuie să lăsăm trecutul în urmă.

A pufnit ironic și m-a privit cu acea aroganță pe care vreau să i-o îndepărtez cu câțiva pumni.

— Dacă te-aș fi părăsit pentru trei ani, cum ai fi reacționat?

Dracu să îl ia de ticălos. Mereu a știut cum să îmi facă praf argumentele, iar acum nu face nicio afurisită de excepție.

— Cât de dispusă ai mai fi să salvezi căsnicia noastră?

Am înghițit în sec și am oftat cu putere. Chicotitul lui m-a făcut să îl înjur în gând și în același timp să îl felicit pentru victoria obținută.

— Așa credeam și eu, a spus zâmbind în continuare.

S-a îndepărtat de mine, iar eu m-am lăsat pe marginea canapelei, acoperindu-mi chipul cu ambele mâini.

Viața mea începe să se complice din ce în ce mai tare și regret în fiecare clipă cea mai stupidă decizie pe care am putut să o iau. Dar nu pot să mă dau bătută, oricât de mult ar încerca Caleb să

mă dezarmeze.

206Mi-am trecut o mână prin păr și mi-am târât corpul spre dormitorul principal. Am apăsat clanța, dar ușa era încuiată. M-am uitat șocată la bucata de lemn care mă desparte de soțul meu și am mai încercat de câteva ori clanța.

— Caleb?!

Când i-am auzit râsul dincolo de ușă, mi-am desprins deznădăjduită degetele de pe bucata de metal aurie.

— Doar nu ai impresia că o să dormi în același pat cu mine, nu?

Ticălos netrebnic!

Am mârâit furioasă și am dat în ușă, făcându-1 să râdă și mai tare.

M-am întors pe călcâie și m-am îndreptat spre camera de oaspeți, trântind ușa în spatele meu. Am început să mă mișc dintr-o parte în cealaltă a camerei, ca un leu în cușcă, murmurând diverse înjurături adresate soțului meu.

Ticălosul îmi testează răbdarea și devotamentul. Ei bine, o să fie surprins când nu va obține ce vrea.

Aruncă-mi încercările în față, iubire! 0 să le dobor pe toate!

***

— Scuze, am venit cât de repede am putut!

Ellie respiră greu și m-am uitat la ea, admirându-i ținuta. Arată exact ca o avocată care poate să te facă să tremuri în sala de judecată. Și, după spusele lui Hayden, și chiar și ale soacrei mele, Ellie se descurcă de minune cu slujba ei.

— Ești sigură că vrei să faci asta?Am aprobat din cap și am intrat în salonul tatălui meu, ignorând sunetul strident al pagerului. E un apel disperat de-al lui Caleb, ca să mă îndepărteze de acest etaj.

Bătrânul meu pare mai liniștit decât niciodată și m-am oprit lângă patul lui.

— îl așteptăm pe Marc, nu?

Am mângâiat mâna rece a tatălui meu și am aprobat ușor din cap.

— 0 să întârzie câteva minute. Serena are nevoie de el în sala de operație.

Sora mea a tras aer adânc în piept și s-a uitat la bărbatul pe care l-a considerat tatăl ei timp de douăzeci și doi de ani. Mâinile i s-au arcuit în jurul suportului de inox al patului.

— Nu îmi vine să cred că se întâmplă asta, a șoptit!

Nodul din gât mă împiedica să respir normal și încercam să par puternică. Am crezut că o să fie ușor, pentru că am avut timp suficient să mă obișnuiesc cu acest gând. Dar acum îmi dau seama că nu va fi deloc plăcut, oricât am încercat să mă pregătesc sufletește.

— Ai mai aflat ceva de Linda?

Ellie a dezaprobat din cap și i-am observat mâinile strângându-se cu putere în jurul inoxului.

După ce am recuperat-o pe micuța Hayley și poliția i-a făcut o vizită, mama a reușit să se evapore împreună cu întreg conținutul seifului lui Andrew Carter.

Timp de trei ani, nici măcar cei mai buni detectivi nu au reușit să o găsească. Nici cei plătiți de

tatăl meu vitreg și nici cei plătiți de cumnatul meu.

208Ellie a jurat că ea o să fie cea care o s-o condamne pe mama noastră și nu cred că va avea liniște până când nu o va ști pe ticăloasă în spatele barelor de metal.

— Nu îmi vine să cred că nu reușim să o găsim. Sper doar să rămână fără venit și să înceapă să cerșească din nou.

Am pufnit în râs și m-am uitat amuzată la sora mea.

— Amândouă știm că poate să găsească o sursă de bani fără să se chinuie prea tare.

Bruneta a oftat adânc și, în astfel de situații, îmi dau seama cât de obositoare poate fi acea ticăloasă care ne-a dat viață. Ellie încă nu își pierde speranța, dar ceva îmi spune că o să aibă nevoie de multă răbdare.

— Caleb e de acord cu asta?

A făcut semn spre aparatele care emit diferite sunete și a continuat să mă privească, așteptând răspunsul meu.

Mi-am băgat mâinile în buzunarele halatului și am dezaprobat din cap.

— îmi face pagerul să sune din cinci în cinci minute cu apeluri false de urgență. E complet împotriva deconectării.

— Ești sigură că e bine să îl calci pe nervi? Mai ales acum?

Am zâmbit și m-am uitat în ochii îngrijorați ai surorii mele.

— Nu pot să merg tot timpul pe vârfuri în preajma lui, Ellie. Trebuie să îi răspund la provocări fără să îi mai permit să mă atace.

— E chiar atât de dificilă situația?M-am strâmbat și am scos un oftat adânc, strân- gându-mi pumnii în buzunarele halatului.

— încep să cred că nu o să reușesc să îmi salvez căsnicia.

Sora mea s-a sprijinit de pat și m-a privit speriată.

— Am făcut dragoste, apoi am mers la ziua aniversară a gemenilor unde m-a ignorat complet, iar când am ajuns acasă s-a încuiat în dormitor și m-a făcut să dorm în camera de oaspeți.

A început să fluiere și a dezaprobat ușor din cap. Și-a privit pantofii cu toc și nu a mai spus nimic.

Ce ar mai putea să spună? Situația e mai mult decât dificilă și nici măcar cel mai bun sfat nu cred că mă poate ajuta. Doar eu pot să mă ajut, dar nu știu cum să fac asta. Nu știu cum să îl fac pe Caleb să fie pe aceeași lungime de undă cu mine.

înainte ca Ellie să vorbească, ușa încăperii s-a deschis și l-am văzut pe Marc. E însoțit de o asistentă și nu pare deloc fericit că se află aici. Dar, ca șef al spitalului, trebuie să ia uneori și decizii neplăcute.

— Sunteți sigure?

Eu si sora mea ne-am uitat una la cealaltă si am aprobat din cap. Asistenta s-a apropiat de mine și mi-a înmânat documentele oficiale.

— Trebuie să semnezi și astea, iubito!

Am tras aer adânc în piept și am luat hârtiile în mână împreună cu pixul pe care asistenta îl ține întins.

Am văzut de multe ori aceste documente și mereu am sperat că nu o să fiu niciodată pusă într-o astfel de situație. Știu foarte bine ce scrie și nu

trebuie să mai citesc înainte să semnez.

Dar când mi-am văzut numele la finalul actelor, mi-am dat seama cât de real e totul.

M-am uitat la corpul inert al tatălui meu și mi-am simțit inima zbătându-se în piept.

Nu vreau să îl las pe tata să plece, nu vreau să accept că o să moară, dar ce mai pot să fac? Ce pot să mai fac ca să îl aduc înapoi?

Am făcut un pas spre el și am suspinat când l-am atins pe obraz. 0 mie de amintiri mi-au trecut prin fața ochilor și mi-am simțit sufletul sfâșiat de durere.

— Putem să o facem mai târziu.

Am zâmbit și am dezaprobat din cap, scăpând o lacrimă pe obraz.

După o ultimă privire, mi-am semnat numele pe actele oficiale și i le-am înmânat asistentei. Ellie s-a apropiat de mine și ne-am luat în brațe, în timp ce Marc a oftat adânc. I-a zâmbit pentru ultima oară prietenului său și a oprit fiecare aparat care îl ținea în viață pe tatăl meu.

Mi-am închis ochii și am suspinat, în timp ce lacrimile au început să-mi curgă una după cealaltă. Am auzit suspinul surorii mele, dar ea măcar îl mai are pe tatăl ei în viață. Ea se poate consola în brațele lui Andrew Carter, în timp ce eu o să mă consolez la mormântul lui Alfred Douglas.

— Robin?

Mi-am deschis ochii și am sărutat-o pe frunte, desprinzându-mă de ea.

— Mulțumesc că ai fost aici.

Trebuie să plec înainte să cedez psihic și să îmi pierd controlul. îi aud strigându-mă, dar nu mă pot 211 opri. Am început să merg pe holul lung și iluminat, în timp ce lacrimile curgeau șiroaie pe obrajii mei.

Am așteptat răbdătoare liftul, rugându-mă să nu mă întâlnesc cu nimeni care ar putea să mă întrebe despre tatăl meu. Dar când ușile s-au deschis, am întâlnit privirea furtunoasă a soțului meu.

Ne-am uitat unul la celălalt fără să ne spunem un cuvânt. E tulburat și îngrijorat, iar când ușile au vrut să se închidă, s-a pus între ele ca să le țină deschise.

— Robin!

Mi-am mușcat buza de jos și m-am aruncat în brațele lui fără să ezit. Am auzit ușile închizându-se în spatele meu, în timp ce brațele lui mă strângeau cu putere.

Am izbucnit în plâns și probabil Caleb a blocat ascensorul, ca să nu ne deranjeze nimeni.

își ține obrazul lipit de creștetul meu, în timp ce mă lasă să mă descarc. Mi-am strâns pumnii pe halatul lui și îmi doream să intru complet în trupul său și să rămân acolo. Protejată și înconjurată de toată ființa lui.

— Nu mai pot să fac asta, Caleb. Nu pot să mă mai lupt cu tine.

Mi-am dat capul pe spate și m-am uitat în ochii lui. Mi-a cuprins obrazul în palma sa caldă și m-a sărutat ușor pe buze.

— Te iubesc, Robin! Să îți amintești asta mereu

când crezi că nu mai poți să faci față problemelor.

Mi-a zâmbit înainte să mă sărute și să îmi înlăture orice gând negativ în legătură cu căsnicia noastră.

Capitolul 19

— Ai nevoie de asta.

Caleb s-a așezat lângă mine pe pat și mi-a întins cana de porțelan plină ochi cu cafea. M-am ridicat, sprijinindu-mă cu spatele de tăblia patului, și am luat cana fără să scot vreun cuvânt, în timp ce soțul meu mă privește cu atenție.

De când l-am deconectat pe tata a stat numai lângă mine. Probabil îi este teamă că o să fac ceva nesăbuit. Și-a lăsat toți pacienții pe mâinile lui Jennifer și a lui Paige și nu a răspuns la niciun apel care are legătură cu serviciul.

— încă nu pot să îmi revin, am șoptit.

Priveam lichidul negru și aburii care se ridică din el, fără vreo intenție să beau.

Caleb și-a dus cana la gură și a aprobat din cap

— Mereu am crezut că o să reușesc să îl trezesc.

Și-a sprijinit cana între picioare, zâmbind trist.

— Ai avut dreptate.

Am lăsat cana pe noptieră și m-am apropiat de el. M-am urcat în brațele lui, în timp ce cana sa s-a rostogolit pe podea. Mi-am pus capul pe umărul lui și am suspinat.

Caleb mi-a înconjurat corpul cu brațele sale și m-a sărutat pe frunte.

— Cinci ani am trăit cu speranța că o să reușesc să îl aduc înapoi. Am încercat toate căile convenționale. Chiar și unele experimentale, dar toate au dat greș. Ar fi trebuit să îl las să plece

mult mai devreme.

Ne-am uitat unul la altul și am văzut tristețea din ochii lui. Amândoi am fost Ia fel de atașați de Alfred Douglas. Amândoi am vrut să îl avem alături de noi cât mai mult timp.

— Ai așteptat să mă întorc. De asta l-ai menținut în viață. Pentru mine.

A suspinat adânc, fără să își ia ochii de la mine.

— Pentru noi, Robin. El ne-a adus împreună și nu aș fi putut să iau decizia asta fără tine.

Lacrimile îmi inundă ochii și nodul din gât mă face să resimt durerea în tot corpul.

— îmi pare atât de rău, Caleb, am șoptit. Nu ar fi trebuit să mă ascund de tine.

S-a uitat în ochii mei și mi-a dat o șuviță de păr după ureche, mângâindu-mi obrazul.

— Dar ai făcut-o, iar eu încă nu te-am iertat.

M-a împins pe pat și s-a ridicat în picioare, aple- cându-se după cana lui goală de cafea.

— Caleb.

— Trebuie să ajungem la cimitir, a spus oftând.

A deschis ușa și m-a lăsat singură, fără să se mai uite în urma lui.

De fiecare dată când ajungem la plecarea mea, mă lasă singură și închide subiectul. Oricât de mult aș încerca, nu reușesc să îl fac să mă ierte.

Mi-am șters lacrimile și am tras aer adânc în piept. Acum trebuie să mă duc să îmi îngrop tatăl, în timp ce mariajul meu dezastruos poate să mai aștepte.

M-am îndreptat spre dulapul spațios al camerei

și mi-am scos hainele negre.

214Caleb mi-a mutat toate bagajele în dormitorul principal și a dormit alături de mine. Până acum am avut speranța că lucrurile o să se întoarcă la normal, însă el are grijă să îmi omoare acea speranță.

M-am oprit în fața oglinzii și mi-am privit cearcănele de sub ochii înroșiți. Senzația de vomă m-a făcut să îmi închid ochii și să îmi strâng buzele. Sper doar să nu încep să vomit lângă mormânt, pentru că e ultimul lucru de care am nevoie.

— Robin?

Am tras aer în piept și mi-am deschis ochii. L-am privit pe Caleb în oglindă și în acest moment îmi doresc să dau timpul înapoi și să mă întorc la el.

— Ești gata?

Mi-am scos părul din bluza neagră și mi-am trecut degetele prin șuvițe, încercând să îl aranjez. M-am întors cu fața la soțul meu și m-am apropiat de el, încercând să afișez un zâmbet.

Brațul lui lung s-a încolăcit în jurul taliei mele și m-a lipit de trupul său.

— Orice s-ar întâmpla, o să fiu lângă tine, întotdeauna! mi-a promis.

Mi-am mușcat buza de jos, încercând să mă abțin să plâng. Cum am putut să las niște resentimente să mă despartă de el? Cum am putut să plec, când aveam atâta nevoie de el?

— Am nevoie să mă ierți, Caleb. Nu mai vreau să mă lupt cu tine. Vreau doar să fim noi, cum eram la începutul căsniciei.

Și-a aplecat capul și m-a sărutat pe buze, făcân- du-mi inima să tresară.— O să ajungem și acolo. Dar acum avem un părinte de îngropat.

***

— Te simți mai bine?

Mi-am întors privirea de la Hayley, care zâm- bește în brațele tatălui ei, și m-am uitat la sora mea.

— Cât de bine pot fi în acest moment.

Ellie m-a tras în brațele ei și am suspinat amân- două. La înmormântare, atât Hayden, cât și Caleb ne-au lăsat să plângem una în brațele celeilalte. Ne-au oferit spațiul de care aveam nevoie, iar pentru asta o să le fim mereu recunoscătoare.

Acum sunt în reședința familiei King, încercând să uit de cea mai tristă după amiază din viața mea. Iar micuța noastră Hayley e cea care mai destinde atmosfera. Nu l-a cunoscut pe tata și nici nu o să aibă ocazia. Iar acum nu înțelege ce se întâmplă în preajma ei, dar se bucură de toată atenția.

— Măcar ne dă puțin din bucuria ei.

Sora mea a zâmbit și a aprobat din cap.

— Și în curând o să împartă și mai mult din bucuria ei.

Ellie m-a împins ușor de lângă ea și s-a întins după geantă.

— Hayles.

Micuța și-a ridicat privirea și toată fața i s-a luminat când a privit-o pe mama ei. A început să țopăie spre noi în rochița ei cu buburuze, iar sora mea a scos un trofeu în miniatură din geantă.

Hayley e imaginea perfectă a mamei ei. Păr brunet, același nas micuț, obraji rotunzi. Culoarea

ochilor a moștenit-o de la Hayden și o bună parte din personalitate. Dar uneori e la fel de rea ca mama ei, depășindu-1 cu mult pe bietul Hayden.

— E timpul să îi dai cadoul lui tati.

I-a întins trofeul, iar ochii micuței noastre au început să strălucească. A chicotit, a înșfăcat obiectul și s-a întors la tatăl ei.

— Am uitat complet de ziua lui Hayden, am spus cu un oftat.

Ellie a zâmbit și a ridicat ușor din umeri, în timp ce își așeza un picior peste celălalt.

— Nu a vrut să aibă parte de o petrecere și e mulțumit cu mica reuniune de familie. Plus că are parte de cadoul perfect.

A început să zâmbească în momentul în care fetița ei i-a înmânat trofeul tatălui ei.

— Ești însărcinată?

A aprobat din cap, fără să își ia privirea de la soțul ei. E extrem de fericită, iar eu nu pot să nu mă bucur pentru sora mea.

— Mai întâi Serena, iar acum tu. 0 să fiu înconjurată doar de copii mici și scutece.

— Ar trebui să te grăbești și tu, ca să nu mai fii doar mătușa Robin, a spus amuzată.

Am zâmbit și i-am aruncat o privire rapidă soțului meu. Stă așezat pe unul dintre scaunele de la bar, bucurându-se de nepoata lui împreună cu Gabe.

îmi doresc foarte mult un copil cu Caleb. Sunt mai mult decât pregătită să fiu mamă și știu sigur că și el își dorește un copil. Timp de trei ani a

umplut-o pe Hayley cu afecțiune, cadouri și timpul său liber. I-a
217 ajutat enorm pe Ellie și pe Hayden, pentru că mereu avea grijă de ea când cei doi erau ocupați.

Iar când a aflat de sarcina Serenei, a plimbat-o în brațe tot etajul de cardiologie și neurologie.

Dar cum putem să avem un copil dacă nu reușim să ne reparăm greșelile?

— Un trofeu pentru cel mai bună tată? Mulțumesc, iubito.

Hayden a ridicat-o pe fetița lui pe genunchi și a sărutat-o zgomotos pe obraz, făcând-o să chicotească.

— Nu e doar de la mine cadoul.

Asta l-a derutat complet pe bărbat, iar mie aproape mi-a topit inima. Hayley e o dulceață de copil și, dacă reușește să ne captiveze complet la numai cinci ani, nu vreau să îmi imaginez ce o să facă când o să crească.

— E și de la noul bebe care e la mami în burtă, a spus cu un zâmbet radios.

Hayden și-a întors capul atât de brusc, încât i-am auzit oasele gâtului trosnind. întregul chip i s-a luminat, iar după ce a obținut confirmarea din partea soției lui, aproape a aruncat-o pe Hayley în brațele bunicului ei.

— Bună treabă, am șoptit.

Bruneta mi-a făcut cu ochiul drept răspuns și s-a ridicat în picioare pentru a se apropia de soțul ei. în timp ce ei plângeau și se bucurau de veste, eu și Caleb ne-am uitat unul la celălalt și ne-am

înțeles din priviri.

218Cred că și-a dat seama ce înseamnă un mariaj adevărat, precum cel al lui Hayden cu Ellie, și sper să fie dispus să aibă unul asemănător cu mine.

Telefonul a început să-mi vibreze în buzunarul pantalonilor și a trebuit să îmi desprind privirea de pe chipul soțului meu. Când m-am uitat pe ecran, un număr necunoscut îmi apărea pe display.

M-am ridicat în picioare și m-am îndepărtat de agitația din living.

— Bună, Robin!

Mâna mi-a înghețat pe ușa verandei și mi-au trebuit câteva secunde ca să îmi revin, înainte să mă apropii de balustradă.

— Mamă?!

Râsul ei mi-a răsunat în ureche și mi-am prins mâna liberă de bara de inox, încercând să nu mă prăbușesc. încă nu îmi vine să cred că vorbesc cu ea, după ce timp de trei ani nu am știut nimic de ea.

— Sunt surprinsă că încă folosești cuvântul cu M.

Pot spune că și eu sunt la fel de surprinsă dar, la urma urmei, rămâne mama mea. Oricât de ticăloasă și de lipsită de sentimente ar fi.

— Ce vrei de la mine?

— Știu că l-ați înmormântat pe Alfred și vreau să îl văd.

Cum naiba a reușit să afle asta, când nu a dat niciun semn de viață timp de trei ani? Cum

reușește mereu să scape printre degetele detectivilor?

înainte să îi răspund, am simțit o atingere puternică pe umăr și am tresărit speriată. Mi-am întors capul și am întâlnit privirea îngrijorată a lui Caleb.

I-am făcut semn să nu scoată vreun sunet și am mărit volumul ca să poată auzi și el.

— Nu prea cred.

înainte să continue să vorbească, Linda a oftat cu putere.

— Robin, știu că noi două nu am avut cea mai frumoasă relație mamă-fiică, dar...

— Noi două nu am avut niciodată o astfel de relație.

Șuieratul ei urmat de o înjurătură discretă m-a făcut să zâmbesc.

— Vreau să văd mormântul soțului meu, iar tu nu ai niciun drept să mă refuzi.

Am început să râd, dorindu-mi să o am în față pe ticăloasă. Nu pot să cred cât nemernică și lipsită de scrupule poate să fie această femeie.

— A fost soțul tău până să îi iei toți banii și să îl abandonezi cu un copil. Nu ți-a păsat de el cât timp a fost în viață, de ce vrei să îi vezi mormântul?

Caleb mi-a atras atenția și, din sumedenia de gesturi pe care le mima în fața mea, am reușit într-un final să îmi dau seama ce voia să spună.

Asta e ocazia perfectă să o prindem pe Linda.

— Ceea ce s-a întâmplat între mine și tatăl tău nu te privește pe tine. A fost primul meu soț și am

dreptul să îi văd mormântul.

Am făcut o pauză de câteva secunde, prefăcându-mă că mă gândesc la această idee.

— Bine, am acceptat. 0 oră e destul pentru tine?

— Să fie două ore. Nu vreau să arăt ca o sperietoare.

De parcă nu ai fi deja una, m-am abținut să spun.

I-am spus numele cimitirului, amintindu-i că trebuie să fie acolo în două ore.

— încă ceva, Robin.

Degetele mi s-au strâns în jurul telefonului și inima mea a început să-mi bată cu putere. Iar ăsta nu e un semn prea bun.

— Vreau să vii singură. Dacă o văd pe Ellie, Caleb sau vreun polițai, o să am grijă ca soțul tău să îți afle secretul. Și poți să îți iei adio de la statutul de doamnă King.

A încheiat convorbirea, lăsând sunetul strident să îmi țiuie în urechi. Telefonul mi-a scăpat printre degete, iar Caleb m-a prins înainte să cad la pământ.

Am început să tremur din toate încheieturile și mi-am lăsat fruntea pe umărul soțului meu.

— Despre ce secret e vorba, Robin?

Am uitat complet că a reușit să audă aproape întreaga conversație. Acum nu mai pot să dau înapoi și nici să îl mint. Dar cred că o să îl pierd pentru totdeauna.

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la chipul lui, probabil pentru ultima oară.

— Despre copilul nostru pe care l-am pierdut, am spus cu vocea gâtuită.Caleb m-a strâns cu putere în brațele lui și a oftat adânc. Lacrimile îmi curg necontenit pe obraji și simt durerea din pieptul meu intensificându-se cu fiecare respirație.

— Știu despre copil.

Mi-am dat capul pe spate și m-am uitat în ochii lui, complet uimită de cuvintele sale.

— Cum?

M-a luat în brațe și m-a strâns la pieptul său, în- dreptându-se spre leagănul din curtea părinților săi.

— Linda a crezut că poate să mă păcălească dacă nu te internează la St. Joseph, dar a uitat că numele King e cunoscut în jumătate de țară.

S-a așezat pe pernele moi, continuând să mă țină strâns la pieptul său.

— Doctorul care s-a ocupat de tine a fost unul dintre discipolii lui Megan și a contactat-o imediat.

— Iar restul a fost ca un joc de domino, am presupus.

Bărbatul a aprobat din cap și pentru o clipă am rămas amândoi tăcuți. Megan e mama Priscillei, iar Priscilla e mama Serenei. E nevoie ca o singură persoană din această familie să știe, ca să afle și restul clanului.

— De ce nu mi-ai spus nimic?

Degetele mi s-au strâns în jurul cămășii sale și i-am simțit una dintre mâini urcând și coborând pe brațul meu.

Capitolul 20

— Pentru că vreau să aud din gura ta ce s-a întâmplat. Nici acum, după șapte ani, nu am habar cum ai ajuns la spital, Robin. Tot ce știu e că te-ai drogat prea mult și aproape ai murit împreună cu copilul nostru.

Mi-am închis ochii, încercând să opresc toate acele amintiri nefericite să iasă din colțul întunecat al minții mele, unde le-am ascuns atâta timp. Toată acea durere provocată de încercarea mea patetică de a o cuceri pe mama mea.

Eram căsătorită cu Caleb de aproape un an, dar lucrurile nu mergeau foarte grozav între noi. L-am respins de cele mai multe ori, distrugând aproape complet căsnicia noastră încă de pe atunci. Nu l-am lăsat să se apropie de mine, pentru că mama mi-a spus că nu o să fiu niciodată suficient de bună pentru el.

— Am rămas însărcinată după petrecerea lui Ellie.

A suspinat, iar eu mi-am lăsat capul pe umărul lui.

— Așa am socotit și eu, a spus cu un oftat.

Pământul deja se învârte cu mine, dar asta nu mă oprește să îmi mai torn un pahar de vodcă. Ellie mă privește din partea cealaltă a camerei și dezaprobă din cap.

Am rânjit la îngrijorarea ei stupidă și mi-am

ridicat paharul, luând-o peste picior înainte să îl golesc.

— Robin!Vocea gravă și apăsată m-a făcut să tresar și să îmi întorc capul brusc. Mult prea brusc pentru starea mea de ebrietate, încât a trebuit să mă prind de masă ca să nu cad pe podea.

Prințul în costum argintiu a apărut și e atât de nervos, încât nu m-am abținut și am început să râd.

— Mica trădătoare a scos artileria grea.

Am pufnit și am încercat să mă uit la sora mea, dar am regretat imediat asta, când durerea mi-a străpuns creierul.

— Plecăm chiar acum!

Din doi pași a ajuns în fața mea și mi-a smuls paharul de plastic din mână, aruncându-l la întâmplare. M-a luat de talie și a început să mă târască ca pe un câine.

M-am prins de tocul ușii și I-am forțat să se oprească.

— Eu nu plec nicăieri, amice. Nu am venit cu tine și în niciun caz nu plec cu tine.

Cred că tocmai am pus paie pe foc, pentru că s-a întors cu fața la mine și m-a făcut să înghit în sec cu o singură privire.

— Ești nevasta mea, doamnă King. O să vii cu mine, fie că îți place, fie că nu, a mârâit. Ai de gând să mergi de bunăvoie sau vrei să recurg la forță ca să te scot pe ușă?

M-am uitat în ochii lui și mi-am desprins degetele din jurul tocului de lemn, incapabilă să obiectez. Am crezut că supunerea mea o să îl

îmblânzească, dar a pufnit nervos și a continuat să mă tragă după el.

224*M-a așezat pe bancheta din spate a mașinii și,pentru câteva clipe, am retrăit momentul arestării mele. Până la apartamentul lui nu a scos niciun cuvânt. în schimb, strângea cu putere volanul și își mușca buzele de nervi.*

Chiar dacă sunt căsătorită cu el de opt luni, nici măcar nu s-a atins de mine. în afară de îmbrățișări și săruturi de dragul persoanelor din jurul nostru, nu am parte de nimic altceva.

Probabil regretă faptul că s-a căsătorit cu mine. De ce nu ar regreta? Nu sunt decât fiica unui simplu asistent medical, pe care îl cunoaște. Nimic mai mult.

Mi-am mușcat buza de jos ca să nu încep să plâng și am tras aer în piept. Caleb a oprit mașina în parcarea blocului și mi-a deschis portiera înainte să apuc să o fac eu.

Am urcat în lift fără să ne spunem vreun cuvânt, iar când am intrat în apartament deja simțeam că o să explodez. Capul îmi vâjâie, tâmplele îmi pulsează și îmi vine să vomit.

— Du-te și fă un duș. Ai mare nevoie de unul.

Nu am putut să îl contrazic, pentru că știam foarte bine că are dreptate.

în drumul meu spre baie m-am împiedicat de câteva dintre cărțile lui de medicină, și brusc am început să mă trezesc și să realizez ce făceam. Caleb se străduiește din greu pentru căsnicia noastră, chiar încearcă să facă un progres pentru noi, iar eu mereu îl trag în noroi după mine. Pentru că vreau să îi arăt mamei mele că mă pot integra în cercurile ei. Că pot să fac față vieții alături de ea.Când am ieșit din duș, l-am găsit pe Caleb pe unul dintre scaunele din bucătărie, cu un pahar de vin alături,masându-și tâmplele.

Nu pot să nu mă simt vinovată pentru toate astea. E numai și numai vina mea și cred că e timpul să îmi conturez propria viață, alături de propria mea familie.

M-am apropiat de soțul meu și l-am atins ușor pe umăr. Oftatul Iui m-a lovit direct în stomac și mi-am simțit picioarele moi. Când s-a uitat în ochii mei, am știut că sunt pierdută.

— Fă dragoste cu mine, Caleb!

Mi-am ascuns nasul sub bărbia lui și am suspinat. Aceea a fost noaptea în care mi-am promis că o să mă schimb. Că o s-o țin pe Linda departe de viața mea și că o să încerc să îmi formez o familie cu Caleb.

— Am crezut că o să stai departe de Linda.

Am zâmbit și am pufnit în râs.

— Și eu am crezut la fel. Dar amândoi știm cât de parșivă poate fi și cât de ușor poate să te ducă de nas. Am căzut în capcana ei ca ultima fraieră.

Am tras aer adânc în piept, făcându-mi curaj să scot la iveală acea parte întunecată pe care am

vrut să o uit atât de mult timp.

— Când ai plecat în Chicago împreună cu Marc a știut că sunt singură acasă și s-a hotărât să îmi dea un telefon. Dădea o mică petrecere pentru că tocmai divorțase de soțul ei de atunci și avea nevoie de fiicele ei. Cum Ellie era plecată la un spectacol de modă, si-a amintit că exist si eu.

226Și-a apăsat buzele de fruntea mea și a încercat să mă apropie mai tare de el, dar era imposibil.

— Am încercat să scap repede de ea, dar cu fiecare cuvânt pe care îl rostea parcă mă ademenea mai tare. Și într-un final am cedat și m-am dus la petrecere.

Nodul din gât îmi trimite durerea în tot corpul și mi-am strâns degetele pe brațele soțului meu.

— Am încercat să mă țin la distanță de băutură și de droguri, dar a reușit să mă ispitească. Mereu îmi spunea că nu sunt suficient de bună ca să fiu în preajma ei. Că sunt o fricoasă și că nu îi ajung lui Ellie nici măcar la degetul mic.

— Și a reușit să te distrugă.

Am zâmbit tristă și m-am uitat la trupurile noastre îmbrățișate.

— Dacă ar fi reușit să mă distrugă doar pe mine, nu ar fi fost o problemă. Dar m-a făcut să rănesc un suflet care era complet nevinovat. M-a făcut să îmi omor propriul copil, am spus complet oripilată.

Nu am mai putut să mă abțin și am lăsat spasmele plânsului să pună stăpânire pe mine. Mi-am acoperit chipul cu ambele mâini, iar Caleb m-a lăsat să mă descarc. A continuat să mă țină în brațe fără să scoată vreun cuvânt. Doar mă asculta cum plângeam.

— Când m-am prăbușit la podea și a văzut că nu mai pot să reacționez, a intrat în panică. M-a dus la cel mai îndepărtat spital din oraș, sperând să nu te cunoască nimeni, și m-a lăsat acolo. A plecat fără să îi pese dacă trăiesc sau mor. Ce fel de mamă face asta?Mi-a dat mâinile la o parte și m-a prins de bărbie, forțându-mă să îl privesc în ochi.

— Linda nu e mama ta, Robin. Nu a fost nici-odată. Doar pentru că te-a adus pe lume, asta nu o face mama ta.

A început să îmi șteargă lacrimile cu palmele sale, fără să își ia privirea din ochii mei.

— Ai făcut multe greșeli din cauza ei și ai plătit pentru fiecare dintre ele. Acum e timpul ca și ea să aibă parte de același tratament.

M-a sărutat ușor pe buzele umede și m-a privit afectuos.

— Trebuie să o scoatem din viețile noastre o dată pentru totdeauna.

Am aprobat din cap și ne-am ridicat amândoi în picioare. M-a luat de mână, iar degetele ni s-au împletit, dându-mi un sentiment de stabilitate și de siguranță.

— Caleb!

S-a oprit și s-a întors cu fața la mine.

— 0 să regret mereu că am fugit de lângă tine.

Roșcatul a zâmbit și mi-a dat o șuviță de păr după ureche.

— Și eu o să regret mereu că nu am venit după tine.

***

Mă simt ciudat cu firele acelea lipite de corpul meu și casca din ureche. îmi doream să fiu spion și să am tot felul de dispozitive, dar acum pot să refuz cu mare drag, pentru că totul mi se pare o porcărie.

— 228*încearcă să nu fii agitată, altfel o să își dea seama și o să fugă.*

Tonul lui Calvin e grav și ferm și m-a luat complet prin surprindere.

Deși toată lumea se aștepta ca fiul lui Ray Evans să fie un avocat grozav, Calvin i-a luat pe toți prin surprindere când a ales să fie detectiv. Iar acum are ocazia să le arate tuturor cât de bun e.

Am tras aer în piept și am coborât din mașină, simțindu-mi palmele umede. Sper doar să nu stric tot planul și Linda să ne scape printre degete.

Abia am reușit să o calmez pe Ellie și să o conving să nu vină cu un pistol. Probabil, Hayden o ține legată de un scaun în acest moment, pentru siguranța tuturor.

M-am oprit la intrarea în cimitir și am început să analizez fiecare persoană care trecea pe lângă mine și fiecare mașină care trecea prin fața mea.

— *0 să fie bine, Rabin. Poți să o faci.*

Cuvintele de încurajare ale lui Calvin reușesc să mă liniștească puțin. Dar în fond și la urma urmei nu ar trebui să fiu atât de agitată. E vorba doar de ticăloasa de mama, pe care pot să o înfrunt și singură.

— Băieții mei o să fie la fiecare ieșire din cimitir. Dacă reușești să o bagi înăuntru, o prindem în capcană.

Chiar în timp ce Calvin vorbea în casca din urechea mea, un taxi galben s-a oprit lângă bordură, iar mama a coborât din el complet îmbrăcată în negru. Până și părul ei blond natural e acoperit de

o eșarfă de mătase scumpă.

— Mereu ai fost punctuală, Robin.

M-am abținut să îi dau vreo replică acidă și doar am aprobat din cap, în timp ce am intrat amândouă în cimitir.

Am început să o analizez din cap până în picioare și mi-am lovit degetele de microfonul de la baza gâtului, testându-1.

— Funcționează perfect.

Mi-am trecut limba peste buza de jos și mi-am făcut curaj să îmi deschid gura.

— Cum ai reușit să te menții ascunsă atâta timp?

Femeia a început să chicotească fără să se uite la mine.

— Banii și relațiile deschid orice ușă, draga mea. în fiecare săptămână aveam alt nume, altă adresă, altă înfățișare. Nici cel mai bun detectiv nu avea cum să mă găsească.

Ne-am convins de asta timp de trei ani, dar tot sunt surprinsă de cât de șireată poate fi.

— Nu cred că te-au ajutat doar banii pe care i-ai furat de la Andrew.

A pufnit în râs și ne-am oprit la mormântul tatei. Și-a dat ochelarii de soare jos și a suspinat.

— Pe ăia i-am terminat într-un singur an. Și apoi m-am folosit de farmecele mele ca să obțin restul.

S-a lăsat în genunchi în fața mormântului, iar eu m-am uitat în jurul meu, observându-i pe oamenii lui Calvin.

— De ce ai venit acum? De ce nu te-ai ascuns pentru totdeauna?

A atins piatra de mormânt și a zâmbit.— Am aflat despre Alfred. Trebuia să vin să îl văd, să îmi iau rămas bun de la el.

Am pufnit ironică și m-am abținut cu greu să o strâng de gât.

— Nu l-ai iubit niciodată.

— Te înșeli, Robin, a spus dezaprobând din cap. Alfred Douglas e singurul bărbat pe care l-am iubit.

— Și atunci de ce l-ai abandonat?

Femeia s-a uitat la poza tatălui meu și i-a mângâiat chipul. A suspinat, prefăcându-se că suferă și că îi este dor de el.

— Pentru că am iubit banii mai mult, a recunoscut fără nicio remușcare.

Și-a întors capul și mi-a surprins chipul mut de uimire. Mi-a zâmbit și mi-a făcut semn să mă așez lângă ea.

— Viața mea a fost foarte urâtă înainte să mă mărit cu tatăl tău. Toți colegii râdeau de mine pentru că eram fiica menajerei. Unul dintre ei a încercat să mă violeze, însă Andrew l-a snopit în bătaie. în acel moment, competiția era între el și tatăl tău.

— Și tu l-ai ales pe cel care avea banii, am spus așezându-mă în genunchi lângă ea.

Mi-a atins obrazul și m-a făcut să tresar.

— la-ți labele de pe ea, javră.

Caleb poate să țipe cât îl țin plămânii, căci singura care îl aude sunt eu.

— Știu ce credeți toți despre mine și aveți drep-

tate, a chicotit. Am iubit banii mai mult decât orice pe lume, pentru că m-am născut fără ei. M-am folosit

231 de corp și de frumusețe ca să pun mâna pe ei și să am viața pe care mi-am dorit-o mereu.

Degetele ei au început să mă mângâie și pentru prima oară în viață atingerea mamei mele îmi provoacă frică.

— Nu mi-am dorit copii, dar aveam nevoie de ei. Am avut nevoie de tine să îl prind pe Alfred în mariaj, iar Ellie m-a ajutat să pun mâna pe Andrew. Nu e ironic? Le-am dăruit celor doi bărbați care s-au luptat pentru mine câte un copil.

Am înghițit în sec și m-am uitat peste umărul ei, văzând echipa lui Calvin mobilizându-se. Dar asta nu îmi îndepărtează senzația de frică care a pus stăpânire pe mine. Mai ales că degetele ei sunt atât de aproape de firele mele.

— Mereu ai fost preferata mea, Robin, a șoptit. Așa cum și Alfred a fost preferatul meu.

Degetele i-au coborât și s-au oprit pe marginea maletei, în dreptul microfonului. în timp ce inima mi se zbătea cu putere în piept, mama a scos microfonul la iveală și a zâmbit.

— Sora ta e de cealaltă parte a microfonului?

Am aprobat din cap, înjurând și simțind dezastrul care se apropia cu pași rapizi de noi.

— îmi pare rău pentru fiica ta, Elizabeth. Am crezut că nu o să ai nevoie de ea și o să vrei să o abandonezi.

Ellie a început să țipe în cască, dar nu reușesc

să o înțeleg. Frica mi-a amorțit toate simțurile și abia dacă mai pot să gândesc coerent.

232— Sper să fii fericită alături de Hayden. îmi pare rău că nu pot să îşi ofer plăcerea de a mă vedea în spatele gratiilor.

Cu mâna liberă a scos un pistol din geantă şi l-a îndreptat spre mine. Cred că am albit toată la faţă, pentru că am simţit sângele scurgându-mi-se din obraji, în timp ce inima mi s-a oprit.

— Nu o să scapi vie de aici, mi-am făcut curaj să îi spun.

Femeia a zâmbit şi a ridicat uşor din umeri.

— Ce te face să crezi că vreau să scap vie?

Am auzit vocea repezită a lui Caleb şi a lui Calvin, dar corpul îmi era complet amorţit.

— Mereu ai încercat să te faci remarcată în faţa mea şi să nu crezi niciodată că nu am observat asta, a spus gesticulând cu pistolul spre trupul meu.

— Niciodată nu mi-ai arătat-o.

A zâmbit şi a tras siguranţa pistolului, iar eu am început să mă rog pentru viaţa mea.

— Poate că nu ţi-am spus-o niciodată, dar te iubesc, Robin. Eşti fiica mea şi, chiar dacă m-am folosit de tine, tot te iubesc. Exact cum o iubesc şi pe Ellie. Dar din păcate, iubirea pentru voi nu e suficientă. Nu a fost niciodată suficientă, a şoptit.

A lipit țeava de tâmpla ei, apoi a apăsat pe trăgaci și am auzit-o pe sora mea țipând în cască. Linda Douglas Carter a căzut fără suflare lângă mormântul singurului bărbat pe care l-a iubit. Iar sângele ei mi s-a împrăștiat pe față, lăsându-mi o amintire care o să mă bântuie toată viața.*Ellie*

— Ellie?

Am tresărit și aproape am scăpat una dintre jucăriile de pluș ale fiicei mele pe podea. M-am întors pe călcâie și am întâlnit privirea soțului meu.

— Ești bine?

Mi-ar plăcea să spun că da. Mi-ar plăcea să zâmbesc cu gura până la urechi și să eman toată fericirea de care sunt în stare. Dar adevărul este cu totul altul și nu pot să îl ascund, oricât de mult aș încerca.

— Habar nu am, am recunoscut.

Am oftat adânc așezând iepurașul pe pat lângă celelalte animale și m-am oprit pe marginea saltelei. M-am uitat în ochii lui Hayden și am ridicat ușor din umeri.

— S-au întâmplat atât de multe într-un timp atât de scurt. Iar eu nu am fost pregătită pentru niciunul dintre ele.

S-a apropiat de mine privindu-mă cu milă. A tras aer în piept și s-a așezat lângă mine. Nu am ezitat să îmi sprijin capul de umărul său și mi-am închis ochii, dorindu-mi ca totul să fie un vis urât.

— Nimeni nu se aștepta la reacția Lindei.

Numele mamei mele mi-a provocat un oftat de durere și mi-am strâns ochii pentru câteva secunde.

S-a sinucis în fața surorii mele. Ticăloasa a con-

tinuat să îi pese doar de persoana ei și și-a luat viața chiar sub ochii fiicei ei.

Capitolul 21

Robin încă e în stare de șoc și Caleb o supraveghează îndeaproape. Abia dacă reușește să mănânce și a uitat complet de munca ei.

— îmi este frică pentru Robin, am șoptit speriată.

Mi-am deschis ochii și m-am uitat la covorul înflorat din încăpere.

— Mai întâi a trebuit să îl deconecteze pe Alfred, iar acum Linda s-a împușcat fără să îi dea vreo explicație. Toată viața a împins-o într-un colț și a folosit-o după bunul ei plac. Niciodată nu i-a arătat vreun semn de afecțiune. Eu nu am crezut-o când i-a spus că ne iubește.

Hayden m-a sărutat pe frunte și a rămas tăcut. Ori nu are nimic bun de spus, ori își construiește argumentele.

— Cred că, în situația asta, tu ar trebui să fii cea mai afectată.

Am pufnit în râs și mi-am ridicat capul pentru a-1 putea privi în ochi.

— Da. Pentru că nu am reușit să o bag după gratii.

Bărbatul a zâmbit și mi-a aruncat o privire care îmi spunea: *minți și pe mine nu mă poți păcăli.* Asta m-a făcut să zâmbesc și mi-am îndreptat arătătorul spre el.

— Nu folosi tacticile tale de avocat pe mine, King. Nu o să funcționeze, l-am avertizat.

— Deja tremuri, a spus sărutându-mă pe

frunte.

M-am uitat la mâna mea și am realizat că are dreptate. Naiba să o ia de nenorocită egoistă.

Mi-a prins încheietura și mi-a sărutat degetele fără să își ia privirea de la mine.

— Trebuie să recunoști că o iubești. Oricât de ticăloasă și lipsită de suflet ar fi fost, o să rămână mereu mama ta. Iar tu nu poți schimba asta, oricât ai încerca.

Hayden mereu reușește să spargă zidurile pe care vreau să le construiesc în jurul meu.

— 0 voiam la închisoare, am recunoscut.

— Știu. Așa ai fi avut ocazia să o vezi ori de câte ori ai fi vrut.

— Nu.

Vocea îmi tremură și simt durerea din pieptul meu răspândindu-se treptat în tot corpul.

— Trebuia să fiu persecutorul ei.

Brațul Iui puternic s-a încolăcit în jurul taliei mele și m-a tras pe genunchii lui.

— Spune-o, Ellie! a șoptit. Ai nevoie de asta.

Am dezaprobat din cap, în timp ce lacrimile au început să mi se rostogolească pe obraji.

— Trebuia să fie prinsă în capcană. Trebuia să fie închisă și să plătească pentru cruzimea ei.

Mi-a dat o șuviță de păr după ureche și mi-a zâmbit.

— Spune-o.

Am suspinat și mi-am mușcat buza de jos, în timp ce mă uitam în ochii compătimitori ai soțului meu.

— 0 iubesc! am recunoscut în cele din

urmă. Și nu ar fi trebuit să moară.

M-a strâns cu putere la pieptul său, iar eu am cedat complet în fața lacrimilor. I-am înconjurat gâtul cu ambele mâini și am continuat să plâng.

— Asta e fata mea! a spus mândru.

Amândoi am rămas tăcuți, iar în cameră nu se aud decât suspinele mele.

Nu am crezut că o să plâng vreodată după mama mea. Am plâns de multe ori din cauza ei, din cauza neglijenței ei. La școală obișnuiam să fiu invidioasă pe colegele mele și pe relațiile perfecte pe care le aveau cu mamele lor. Eu reușeam să am o relație bună cu soții ei și cu cărțile de credit.

Am lăsat-o să îmi conducă viața și mereu am regretat că nu am pus piciorul în prag. Am lăsat-o să mă despartă de Hayden și să îmi fure copilul.

Linda Douglas a fost o femeie meschină, egoistă, rece, calculată și obsedată de bani. S-a folosit de orice și de oricine ca să pună mâna pe tot ce și-a dorit, fără să îi pese de consecințe sau să se uite în urmă.

Dar chiar și așa rămâne mama mea. Femeia care m-a ales pe mine. Ar fi putut să mă lase cu Alfred și cu Robin, dar ea a ales să mă țină aproape.

— Mami?

Mi-am întors capul și am văzut-o pe Hayley în ușă, privindu-mă îngrijorată, în timp ce își strângea ursulețul negru în brațe.

— De ce plângi?

Am zâmbit și mi-am șters lacrimile, în timp ce

Hayden m-a lăsat să mă așez pe pat. I-am făcut semn micuței să se apropie de mine și am suspinat.

— Mami e tristă, iubito!

Micuța i-a aruncat o privire urâtă, ca o adevărată King, tatălui ei și și-a sprijinit una dintre mâini în șold.

— Ce i-ai făcut?Am început să râd, iar Hayden a fost complet luat prin surprindere de propria lui fiică. S-a uitat la ea cu ochii mari, uimit de atitudinea ei.

— Ai uitat discuția noastră de acum două zile?

Si acum m-au făcut curioasă de discuția lor.

înainte să plecăm la părinții lui Hayden, cei doi poznași au avut o discuție care părea foarte interesantă, dar pe care nu am reușit să o ascult.

— Nu e vina mea.

Micuța a scos un *îhm* lung și categoric, făcându-mă să râd.

— Și atunci de ce plânge?

înainte să îmi deschid gura, Hayden s-a ridicat în picioare și și-a pus ambele mâini în șolduri. Hayley și-a dat capul pe spate și mi-a împins ursul în brațe ca să poată adopta poziția tatălui ei.

— Nu plânge din cauza mea, s-a apărat soțul meu.

— Minți! a contracarat micuța mea cu ochii mijiți.

Mi-am acoperit gura cu capul ursului ca să nu izbucnesc într-un nou hohot de râs, iar soțul meu a rămas cu gura căscată.

— Hayles...

Bruneta a ridicat mâna și mi-a închis gura. Ăsta era semnul că se certa cu tatăl ei și nu vrea să fie întreruptă.

— îmi vreau trofeul înapoi, a spus punându-și mâinile în sân. Nu îl mai meriți.

— Ești pedepsită și vreau să te duci în camera ta și să te gândești la acțiunile tale.

238Fetița i-a zâmbit cu un aer de superioritate tatălui ei și sunt mai mult decât convinsă că avea să îi dea lovitura de grație.

— Atunci ieși afară pentru că ești în camera mea, fraiere!

Hayden s-a dat un pas înapoi de parcă l-ar fi lovit și s-a uitat la ea cu gura căscată. De data asta nu m-am mai putut abține și am început să râd.

— Poftim?!

— Ești surd? a spus dându-și ochii peste cap.

Hayden s-a uitat la mine, strigând din priviri după ajutor.

— Nu tati m-a făcut să plâng, mi-am găsit în cele din urmă vorbele.

Am luat-o pe Hayley de mână și am întors-o cu fața la mine. Am început să îi mângâi părul lung și des, minunându-mă de copilul meu.

— Sunt tristă pentru că mama mea, cea despre care ți-am povestit, a murit.

Fetița a făcut ochii mari și s-a uitat o clipă la tatăl ei înainte să își întoarcă privirea asupra mea.

— 0 să fii bine?

Am zâmbit și i-am dat ursulețul înapoi.

— 0 să fiu bine, am asigurat-o. Pentru că vă am pe voi și, orice s-ar întâmpla, viața merge mai departe.

Un mic zâmbet i-a apărut pe buze și a ridicat animalul de pluș la pieptul ei.

— Cred că trebuie să îți ceri scuze, am spus făcându-i semn spre bărbatul morocănos din cameră.Ai mai multe șanse să îl faci pe Jaxon King să își ceară scuze decât pe nepoata lui răsfățată. Hayley seamănă extrem de mult cu el și urăște să își ceară scuze. Iar asta pentru că Jaxon a învățat-o că ea are mereu dreptate.

S-a uitat la tatăl ei și și-a dat capul pe spate într-un gest de aroganță, moștenit de la bunicul ei.

— îmi pare rău, barosane, a spus îmbufnată! Nu o să se mai întâmple.

Hayden a tras aer în piept și a dezaprobat din cap. I-a făcut semn să vină în brațele ei și a început să chicotească când a ridicat-o la piept.

— Nu o să mai stai așa mult cu Serena, a amenințat-o.

— Sufletele pereche nu pot fi despărțite, a spus micuța înconjurându-i gâtul cu brațele ei micuțe.

Iar Serena a învățat-o să aibă replică la orice și pentru oricine. Puștoaica asta o să ne facă numai probleme când o să crească mai mare. Dar cel mai tare mă îngrijorează colecția de puști pe care Hayden a început să o strângă.

— Unde e prințesa mea? A venit superbunicul cu înghețata cu ciocolată și mentă.

Vocea impunătoare a lui Jaxon a răsunat în toată casa și a fost ca un fel de alarmă pentru micuța mea. S-a transformat în *Supergirl* în brațele tatălui ei și i-a poruncit să o ducă cu toată forța la înghețată.

în schimb, eu nu am nevoie de vizita soacrei mele în acest moment. Dar chiar și așa trebuie să

zâmbesc frumos și să mă conformez, ca de fiecare dată.
240

Când am ajuns în living, Hayley era răsfățată de bunicul ei, iar Savannah tocmai își îmbrățișa fiul. M-am apropiat de ei și m-am aplecat câteva secunde pentru obișnuitul sărut de pe obraz al lui Jaxon, care s-a întors apoi la nepoata lui. Am salutat-o pe temuta judecătoare printr-o mișcare scurtă din cap și am luat sacoșele, îndreptându-mă spre bucătărie.

Relația dintre mine și Savannah mereu a fost tensionată. încă de când am cunoscut-o a avut grijă să mă pună mereu la locul meu și să mă facă să mă simt ca ultimul om de pe pământ. Mereu am fost geloasă pe faptul că a ridicat-o pe Robin în slăvi, în timp ce pe mine mă ținea la distanță.

După ce a apărut Hayley, a încercat să discute cu mine, dar eu deja eram sătulă de toată ipocrizia ei. Nu am nevoie de afecțiune falsă când suntem în preajma lui Hayden sau a fiicei mele.

— Ai nevoie de ajutor?

M-am uitat la ea în timp ce scoteam cutiile cu înghețată din sacoșele de plastic.

— Mă descurc.

I-am zâmbit scurt și m-am îndreptat spre dulap pentru a scoate castroanele și lingurițele.

— îmi pare rău pentru Linda.

Am pufnit în râs și am pus castroanele pe blatul insulei, aruncându-i o privire ironică.

— Ba nu, nu îți pare, am spus sincer. Iar eu nu am nevoie de ipocrizia ta în acest moment.

M-am întors cu spatele la ea și am căutat lingura de înghețată în sertarul cu tacâmuri. începeam deja să tremur și urăsc asta. Urăsc că trebuie să fiu atât de
241 vulnerabilă în fața ei și că vreau atât de mult ca ea să mă accepte.

— Ellie, chiar încerc, a spus cu un oftat adânc. De trei ani încerc să mă apropii de tine, iar tu nu lași deloc garda jos. Am nevoie și de cooperarea ta.

Am zâmbit ironic și m-am întors la cutiile cu înghețată, îndepărtându-le capacul.

— De ce? Acum nu mai sunt o căutătoare de averi ca mama mea? Nu mai sunt dispusă să las în patul meu pe oricine?

Am înfipt cupa în blocul de înghețată și am început să umplu castroanele.

Savannah a oftat adânc și s-a așezat pe unul dintre scaunele înalte.

— Sunt om și am voie să greșesc, nu crezi? Iar acum încerc să o îndrept și tu nu mă lași deloc.

— De ce aș face-o?

Ne-am uitat una la cealaltă și, ca de obicei, eu am fost cea care a cedat.

— Pentru că suntem o familie. Și să fiu a naibii dacă o să o las pe Linda Douglas să mă bântuie și moartă.

M-am oprit înainte să iau o cupă nouă de înghețată și m-am uitat la soacra mea fără să înțeleg Ia ce se referea.

— Mama ta a încercat să ajungă chiar și în patul lui Jaxon. Era căsătorită cu Alfred, o avea pe

Robin și era însărcinată cu tine. Și chiar și așa a încercat să se culce cu soțul meu.

Obiectul de inox mi-a căzut din mână și s-a lovit de blatul insulei. Mă uit la femeia din fața mea de 242parcă ar fi fost nebună. Trebuie să fie nebună. Linda a fost josnică, dar chiar atât de josnică?

— Nu am atacat-o mai tare de dragul lui Alfred, dar i-am spus destul de clar să stea departe de familia mea.

— Și tu ai crezut că eu sunt ca ea, am spus făcând conexiunile potrivite.

Și-a închis ochii și a oftat.

Acum înțeleg de unde izvora antipatia ei față de mine. Orice încercare de a mă despărți de Hayden. Fiecare vorbă acidă pe care mi-a adresat-o.

— De ce doar eu?

Și-a deschis ochii și a suspinat înainte să vorbească.

— Pentru că Robin a crescut sub ochii mei.

Am luat lingura din nou în mână și mi-am continuat treaba.

— Iar pentru că eu am crescut sub îndrumarea Lindei, ai crezut că sunt exact ca ea.

— Da, a recunoscut instant.

Am dezaprobat din cap și am zâmbit, împingând castronul plin de lângă mine.

— Dar mi-ai demonstrat contrariul. Și îți mulțumesc pentru asta.

Am refuzat să mă uit la ea, apoi m-a surprins când mi-a luat mâna în a ei.

— Niciodată nu mi-ai dat șansa să îți spun cât de rău îmi pare că te-am judecat greșit. După ce ai plecat și l-am văzut pe Hayden distrus îmi doream să te distrug, dar el m-a împiedicat.Femeia mi-a zâmbit și cred că e primul zâmbet sincer pe care îl primesc din partea ei.

— A știut că o să te întorci la el și a avut perfectă dreptate. Formați o familie frumoasă și fericită și nu aș fi putut spera la o femeie mai potrivită pentru fiul meu mai mic.

Un nod de emoție mi s-a pus în gât și, pentru prima oară, degetele mi s-au strâns în jurul mâinii ei.

— Mă bucur că ești în familia noastră, Ellie.

Mi-am mușcat buza de jos, încercând să-mi stăpânesc lacrimile, dar în acest moment sunt mult prea vulnerabilă.

— Ești o mare ticăloasă!

Femeia a început să râdă și s-a dat jos din scaun apropiindu-se de mine. M-a tras în brațele ei și a început să râdă.

— Știu, a spus mângâindu-mă pe spate. Sunt o mare scorpie uneori.

îmi mângâia părul, chicotindu-mi în ureche.

— Dar de acum promit că o să încui scorpia în cel mai întunecat loc pe care îl cunosc.

— Slavă Domnului!

Jaxon ne privește din tocul ușii cu un zâmbet larg pe buze. Mi-a făcut cu ochiul și a luat două dintre castroanele de înghețată.

Am suspinat și am lăsat-o pe Savannah să îmi șteargă lacrimile. Poate că mama a murit și nu mi-a oferit iubirea de care aveam nevoie, dar măcar știu că vor avea parte de ea înzecit copiii mei.

— Am spus că sunt bine.

Am auzit un *îhm* dezaprobator din partea Octaviei și am continuat să îmi ascund privirea în tableta din mâinile mele.

— Tot nu pot să înțeleg cum te-a lăsat Caleb să vii aici, a mormăit dând din cap.

Pentru că a trebuit să mă cert cu el timp de douăzeci de ore și să arunc toate antidepresivele și calmantele pe care a vrut să mi le bage pe gât.

— Care e situația cu domnul Anderson? Trebuia să fie operat acum trei zile.

Șefa asistentelor s-a așezat pe scaunul ei, iar degetele au început să îi alunece pe tastatura computerului din fața ei.

— E pacientul lui Caleb de doi ani și era programat în ziua când...

Și-a ridicat privirea spre mine și m-a privit cu compasiune. 0 privire pe care am ajuns să o detest din tot sufletul.

— Când Linda s-a sinucis, am continuat eu. Poți să o spui cu voce tare, Octavia. Nu sunt un copil de grădiniță.

Femeia a oftat adânc, întorcându-și privirea spre monitor.

— Caleb a vrut să se ocupe personal de înlocuirea valvei. Chiar acum e în sala de operații.

Iar pe mine mă ține la verificarea perfuziilor, de parcă aș continua să fiu asistenta lui.
3

Capitolul 22

— Paige e ajutorul lui?

Octavia nu mi-a răspuns, dar privirea ei mi-a fost de ajuns. Am trântit tableta pe marginea biroului și m-am sprijinit cu ambele mâini de ea.

— Scumpo, trebuie să ai încredere în el. Paige e în acea sală de operații pentru că e la fel de implicată în acest caz ca și Caleb. Amândoi au muncit cot la cot ca să îl țină în viață și de câteva ori l-a scos pe soțul tău din impas. Nu îmi place să o spun, dar e un medic bun. Iar Caleb o tratează ca pe o simplă colegă.

Faptul că e bună reușește să îmi provoace o furie imensă. Mi-ar fi plăcut să fie împiedicată, neștiutoare și tiranică. Chiar dacă Caleb a reușit să o țină la distanță în tot acest timp, acum că m-am întors, scorpia poate oricând să își reia încercările de a-1 cuceri.

— După ce o să treci de examenul de rezidențiat cu brio, o să devii partenera lui, iar regina de gheață poate să plece cu coada între picioare.

Am început să râd și am privit-o amuzată pe Octavia. E una dintre persoanele pe care nu trebuie să o enervezi. Mai ales că era în spitalul acesta de mai bine de douăzeci de ani.

— Uneori mă întreb dacă pot să fac toate astea,

am recunoscut speriată.

Mi-a acoperit o mână cu palma ei și mi-a zâmbit cu gura până la urechi.

— Dacă te gândești să renunți, o să te fugăresc până pe acoperiș și apoi o să te arunc de pe el.

Am pufnit în râs și simțeam cum încep să mă dezmorțesc. Timp de trei zile am crezut că eu am fost cea care a murit. în fiecare noapte o visam pe 246mama în diferite ipostaze, iar finalul era același. Moartea. Puținele amintiri pe care le aveam cu ea au fost șterse de ultima noastră întâlnire.

Caleb a stat numai lângă mine și de fiecare dată când mă trezeam țipând, mă lua în brațe. A reușit să mă scoată din cadă înainte să mă înec și acum de fiecare dată când vreau să fac baie stă așezat pe toaletă atent la toate mișcările mele.

Acum ar prefera să fiu acasă și nu aici. A spus că încă nu sunt pregătită psihic să fac față pacienților.

Ei bine, poate să se ducă la naiba cu părerea lui. Sunt aici ca să ajut oamenii bolnavi și sinuciderea acelei ticăloase nu o să mă țină deoparte.

— Ce pot să fac?

— Să te duci acasă, să îți faci un ceai și să îl aștepți pe frumușel într-o ipostază sexi.

Mi-am ridicat o sprânceană și m-am uitat la ea amuzată, în timp ce Octavia a început să râdă.

— Carl Denham, a spus împingându-mi o tabletă. Tocmai i s-a pus un cateter și nu se simte deloc bine. Caleb a spus că o să-1 consulte imediat ce iese din operație.

Am deschis fișa din programul tabletei și i-am făcut cu ochiul asistentei. în timp ce mă apropiam de salonul bărbatului, i-am parcurs istoricul, simțindu-mi inima zvâcnind în piept. E timpul să le

demonstrez tuturor că pot să fiu un medic bun.

Am tras aer adânc în piept și am zâmbit înainte să deschid ușa salonului.

0 asistentă tânără, pe care nu o cunosc, ținea ligheanul în fața pacientului, în timp ce acesta vomita.

247 Mi s-a întors stomacul pe dos și mi-au trebuit câteva secunde să mă adun.

M-am oprit în fața patului, iar asistenta a încercat să îmi zâmbească.

— Nu poate să suporte medicamentele. Le vomită pe toate la câteva minute după administrare.

Bărbatul s-a prăbușit în pat pe spate și părea epuizat. E cam palid după părerea mea și asta nu e de bine.

— Domnule Denham, eu sunt Robin King și o să încerc să vă despart de mica dumneavoastră prietenă, am încercat să glumesc.

Carl Denham, în vârstă de 62 de ani, a început să râdă și a acceptat paharul de apă pe care asistenta i l-a întins.

— Sunteți aici pentru un cateterism, corect?

Și-a clătit gura și a scuipat în lighean, apoi mi-a zâmbit și a dat ușor din cap.

— De ce i-a fost scos cateterul?

Mi-am luat privirea de pe ecranul tabletei și m-am uitat la tânăra din fața mea.

— Doctorul Wild a considerat că nu s-a fixat corespunzător. L-a pus înapoi în această dimineață.

Și când credeam că regina de gheață nu poate să o dea în bară cu perfecțiunea ei.

— Vomită de când a avut intervenția?

A dat din cap și m-a făcut să răsuflu puțin iritată. M-am uitat cu atenție la pacient, încercând să găsesc cea mai potrivită soluție.

248— Vă rog să ne scuzați, domnule Denham. 0 să avem grijă de dumneavoastră imediat.

I-am făcut semn asistentei și am ieșit amândouă din salon. Am închis ușa în urma noastră pentru a mă asigura că bătrânul nu o să ne audă.

— Trebuie să îi scoatem cateterul.

Femeia s-a uitat la mine cu ochii mari și a făcut un pas în spate.

— Dar doctorul Wild a spus...

— Doctorul Wild nu s-a gândit la consecințe. Probabil are o infecție și cu cât rămâne mai mult în corpul lui, cu atât complicațiile pot fi mai grave. Vreau să fie scos și să rămână așa până când vărsăturile încetează.

Femeia a aprobat din cap fără să mai spună altceva. M-am întors la pacientul meu și i-am explicat procedeul prin care o să treacă din nou.

După câteva consultații scurte, m-am întors în nebunia de la parter și am privit-o pe Octavia în plină acțiune, în timp ce țipa la o asistentă.

— E o zi minunată să salvezi vieți.

Gabe s-a oprit lângă mine cu o cană de cafea imensă și cu un zâmbet larg pe buze.

— De ce aveți toți o obsesie cu această replică? încep să îl urăsc pe Derek Shepard din cauza voastră, am spus morocănoasă.

— Nu urî un bărbat mort, draga mea. Nu e frumos!Mi-am dat ochii peste cap, iar prietenul meu a sorbit și ultima picătură de cafea înainte să lase cana pe biroul Octaviei.

— Lucrezi cu mine astăzi?

Gabe e acum șeful departamentului de urgențe și e mai mândru ca niciodată. Din punctul lui de vedere, acest departament este cel mai important și acum încearcă să fure toți rezidenții pentru el.

— Aștept să iasă Caleb din operație și apoi am fugit la secția de cardio.

Octavia s-a apropiat de noi și i-a întins o tabletă colegului ei.

— Fractură de claviculă, camera cinci.

Blondul și-a pus una dintre mâinile sale uriașe pe umărul meu și mi-a zâmbit cuceritor.

— Dă o mână de ajutor, dacă e nevoie. îți fac cinste cu o cafea.

A luat tableta și s-a îndreptat spre pacientul lui fredonând. Octavia i-a văzut cana pe birou și a început să țipe.

— Gabriel Queen, dacă mai vrei să fii în viață, să îți ții cana departe de biroul meu!

— Și eu te iubesc, a strigat înapoi.

A intrat în salon și a făcut-o pe asistentă să bombăne, iar eu am zâmbit privind agitația din jurul meu.

Mereu am avut nevoie de agitația asta ca să mă țină în priză. Ar fi trebuit să vin aici imediat după înmormântare. Linda m-a ținut departe de visul meu, spunându-mi că nu o să fiu niciodată

suficient 250
de bună. Iar acum că a murit, am lăsat șocul și frica să pună stăpânire pe mine și să mă transforme într-o lașă.

— Bunica mea e cea mai groaznică!

Ne-am întors privirile și am văzut-o pe Serena ținând o acadea în mână, extrem de furioasă.

— Tocmai mi-a interzis să beau cafea, a spus cu un ton ridicat.

Mi-am mușcat buza ca să nu râd, pentru că eram convinsă că asta ar fi urmat.

— Mi-a spus că sunt o dependentă de cafea și că trebuie să mă renunț la ea acum că sunt însărcinată. Dar nu e corect, s-a plâns. Nu beau cafea în exces.

— Ba da.

Eu și Octavia am rostit cuvintele în același timp, iar Serena probabil și-ar fi dorit să ne ucidă pe amândouă cu privirea.

— Nu tot timpul, a încercat să se apere.

Am chicotit și mi-am pus mâinile în sân, privindu-mi prietena.

— Te cunosc de opt ani și aproape în fiecare zi bei cel puțin trei căni imense pe zi.

— Exact. Trei sunt o nimica toată pentru copilul meu.

A început să își desfacă bomboana pe băț, în timp ce eu și Octavia ne-am uitat una la cealaltă.

— Auzi la ea, cică copilul meu poate să moară înainte să se nască. De când sunt prostiile astea?

Când am făcut eu medicina, nu am auzit de așa ceva.

251

A răsuflat îmbufnată și și-a băgat acadeaua în gură.

— Cred că ai lipsit la acel curs pentru că eu am auzit de ele. Plus că Megan îți dorește numai binele.

— Faptul că îmi interzice cafeaua nu înseamnă că îmi vrea binele. Cum o să rezist la spital fără cafea? Și dacă îmi pomenești ceva de ceai, te pocnesc direct în ochi, a spus amenințându-mă cu bomboana.

Am început să râd și m-a cuprins un sentiment de nostalgie. Acum aș fi putut să fiu mamă și să mă bucur de familia mea.

— Și ceaiul conține cafeină.

Bruneta și-a ridicat mâinile în aer și a mormăit.

— Asta i-am spus și eu și am crezut că o să mă dea cu capul de ecograf.

Acum îmi dau seama de unde au luat Priscilla și Serena impulsivitatea și temperamentul.

— Gabe e de acord cu asta?

Serena a pufnit nervoasă și a început să se joace cu acadeaua între degete.

— Ticălosul ăla trădător mai avea puțin și o ridica pe piedestal pe bunica. Dacă nu avea o urgență, cred că îl pocneam în bijuterii.

Am început să râd, dar veselia noastră a fost întreruptă de alarma de cod roșu.

Ușile principale s-au deschis și o mică armată

de oameni în costume negre au pătruns înăuntru. în urma lor a intrat și targa împinsă de paramedici.

— Bărbat, 42 de ani, tocmai a suferit un infarct de miocard acut și am reușit să îl stabilizăm greu.

252— Camera trei, am auzit-o pe Octavia aproape instantaneu.

Am încercat să îmi fac loc printre bărbații cu costume și am ajuns lângă pacient. M-am uitat la paramedic!, iar aceștia au aprobat din cap. La semnalul meu, l-au mutat pe pat și au eliberat salonul.

Masca de oxigen îi acoperă chipul, însă costumația lui e ciudată. Una pe care o văzusem prin filmele străine. Semăna foarte mult cu cea a...

— Robin!

Mi-am ridicat capul și l-am văzut pe Abdul în ușa salonului, cu ochii mari și cu respirația întretăiată.

— Abdul?!

în timp ce vorbeam cu el, mi-am pus stetoscopul în ureche și am ascultat bătăile inimii pacientului.

— E tatăl meu, Robin, a spus cu vocea tremurândă. Trebuie să îl ajuți!

Octavia a venit să mă ajute personal și aștepta un cuvânt din partea mea. Dar eu îl priveam pe prietenul meu și nu reușeam să îmi revin din șoc.

înainte să vorbesc, monitoarele au luat-o razna, iar pacientul meu se pare că voia să moară.

— Trebuie să îl stabilizăm. Injectează un miligram de epinefrină și încarcă defibrilatorul la 200.

Octavia mi-a înmânat padelele și am tras aer adânc în piept înainte să dau semnalul și să aplic șocul electric pe torace. Nu s-a schimbat nimic și am reluat procedura. înainte să descarc unda

electrică, m-am rugat să nu îl pierd.

— Ai reușit, a spus privind ritmul inimii pe ecran.Am expirat profund și m-am uitat cu atenție la monitoare.

— Pregătește o sală de operație. Anunță-1 pe Caleb că a apărut o urgență și că pacientul are nevoie urgentă de operație.

Asistenta a aprobat din cap și am ieșit din salon pentru a vorbi cu prietenul meu. M-a strâns în brațele lui și am simțit tensiunea din corpul lui.

— Ce s-a întâmplat?

Era îmbrăcat în costumul specific tradiției Iui, îngrozit și speriat.

— Nu s-a simțit bine în ultimul timp. Medicul lui personal i-a spus că trebuie să stea departe de necazuri, dar e mai încăpățânat ca un catâr. Am venit pentr-o întâlnire de afaceri și planurile nu prea au ieșit cum își dorea el.

— Și a făcut infarctul.

M-a aprobat din cap și mi-a luat mâinile în ale lui.

— L-am adus aici pentru că am nevoie să îl salvezi. Știu că tu si Caleb sunteti cei mai buni si de asta

are nevoie tatăl meu.

— Atunci o să îl salvăm pe tatăl tău.

Mi-am întors capul și l-am văzut pe Caleb la câțiva pași distanță de noi. Privirea lui e ațintită asupra mâinilor noastre împreunate și deja îmi pot imagina ce îi trece prin cap.

Când credeam că suntem pe drumul cel bun, suntem puși în fața unei noi încercări.

Caleb

Incredibilul Abdul, cel despre care am auzit atât de multe de la cumnata mea, e aici. Și o ține pe soția mea în brațe. După trei ani de zile împreună, nemernicul s-a întors după ea.

Mi-am strâns pumnii în buzunarele halatului și m-am abținut cu greu să mă năpustesc asupra lui, cu mâinile în jurul gâtului său.

— Poți să îi dai drumul soției mele. Am nevoie și de mâinile ei.

Bărbatul din fața mea a pufnit în râs și mi-a aruncat o privire de înțelegere.

— Cu atitudinea ta, nu pot să te contrazic.

Mi-am încordat maxilarul și am crezut că o să se fărâme în mii de bucățele, chiar sub privirea arogantă a șeicului.

— Abdul!

Robin i-a șoptit numele, enervată probabil de atitudinea lui, retrăgându-și mâinile. M-am străduit să nu zâmbesc, dar am savurat victoria în interiorul meu.

— Ce ai de gând să faci?

Buzele mi s-au arcuit într-un zâmbet ironic și aproape am pufnit în râs.

— Am de gând să îi salvez viața tatălui tău. Și aș aprecia dacă tu și gorilele tale ați sta departe de holurile și personalul meu.

2

Capitolul 23

Zâmbetul arogant i s-a șters imediat de pe chip și ochii au început să îi sclipească de furie.

— Am dreptul să stau lângă tatăl meu.

— în sala de așteptare, nu suflându-mi mie în ceafă. Aerul tău oriental nu o să mă facă să dau din mâini mai repede și nici nu o să îl vindece mai repede pe tatăl tău. Dacă ai fi avut mai multă grijă de el și nu ai fi umblat după femei, nu ar fi ajuns în această situație.

— *Ebn el metanaka.* Fiu de cățea!

A făcut un pas spre mine, însă Robin l-a oprit, împingându-se în pieptul lui.

— încetați!

Și-a ridicat ambele mâini, îndreptând câte una spre fiecare dintre noi. Privirea ei furioasă s-a fixat în ochii amicului ei arab.

— Tatăl tău e cel important acum. Lupta orgoliilor voastre poate suferi amânare.

Și-a întors capul în direcția mea și probabil ar fi dorit să ne lovească cap în cap.

— Suntem aici ca să salvăm vieți, nu să umplem paturile din spitale. Ați înțeles?

M-am uitat la adversarul meu pe deasupra capului ei și am aprobat din cap. Arabul a făcut același lucru, iar mica mea războinică și-a lăsat mâinile pe lângă corp.

— Doctore King!

Mariah, una dintre asistentele cele mai vechi, mi-a înmânat tableta cu situația marelui șeic.

Paige deja a avut grijă să îi aplice una dintre metodele de cauterizare, iar rezultatele m-au făcut să înjur.

256— Valva cardiacă a cedat complet. Va trebui să o înlocuiesc cu una prostetică. Are și alt tratament în afară de cel obișnuit?

— Nu.

Răspunsul lui mârâit printre dinți aproape m-a făcut să zâmbesc, dar a trebuit să îl disimulez și să mă comport ca un profesionist.

— Vreo alergie?

— La rahat, a răbufnit spre mine.

Am pufnit printre buze, în timp ce degetele mele se mișcau pe ecranul tabletei. Am împins-o în mâinile asistentei și m-am uitat la vulcanul din fața mea care stătea să erupă.

— Cumva alergia asta s-a declanșat când te-ai întors acasă?

Robin a gemut iritată și și-a închis ochii. Chiar nu mă pot abține în prezența acestui individ. Mai ales că e atât de apropiat de nevasta mea și poate oricând să îi propună să facă parte din haremul lui.

— Da, ca alergia lui Robin față de mincinoși, când s-a întors la tine.

Touché. Știe să plătească cu aceeași monedă și sincer să fiu nu mă așteptam la altceva. Hayley îl adoră pe nașul ei și de multe ori mi-a spus numai lucruri pozitive despre el.

— Cred că e timpul să ne pregătim.

Am aprobat scurt din cap și m-am întors cu spatele la Abdul Sayegh, îndreptându-mă spre lift. Auzeam în urma mea înjurăturile în arabă și încercarea lui Robin de a-i potoli furia.Am tras aer adânc în piept și am zâmbit, pri- vindu-1 fix în ochi, în timp ce ușile ascensorului se închideau.

M-am lipit de perete și mi-am trecut o mână prin păr, trăgând aer adânc în piept.

Complicații peste complicații. Până acum a trebuit să mă lupt cu moartea lui Alfred, fantoma Lindei și acum a apărut și adversarul meu numărul unu. Cel pe care nu voiam să îl întâlnesc niciodată.

Abdul Sayegh. Arabul cu zâmbet fermecător care le-a cucerit pe rând pe femeile din jurul meu. Robin, Ellie, Hayley. Toate au căzut în plasa lui fără nici cel mai mic efort. Cum aș putea să concurez vreodată cu el?

Am coborât din lift și m-am îndreptat spre sala de operație. Am intrat în camera de sterilizat și am început să mă pregătesc pentru munca de care sunt îndrăgostit.

— Chiar era nevoie de asta?

Robin a intrat furioasă în sală și a trântit ușa în spatele ei. I-am aruncat o privire rapidă și i-am admirat costumația purpurie. Prima oară când operăm împreună, iar ea nu mai e doar asistenta mea.

— Nu înțeleg despre ce vorbești, am spus încercând să mă prefac.

S-a așezat lângă mine și a pornit apa, începând să își sterilizeze mâinile.

— Tatăl lui se află într-o situație dificilă și nu are nevoie să-i pui sare pe rană.

Urăsc faptul că îi ia apărarea. Urăsc să știu că sunt atât de apropiați. Urăsc să îl am în spitalul meu. 258

— De ce nu te duci să îl consolezi? Paige mă poate ajuta fără nicio problemă.

Și-a întors capul spre mine, făcându-mă să zâmbesc. Dacă ea are de gând să lovească sub centură, ar trebui să își amintească că sunt mult mai bun decât ea la acest joc.

— Ești un măgar!

Am aruncat buretele în chiuvetă și mi-am pus mâinile sub robinet, pentru a clăti spuma.

— Abia am reușit să îl conving să nu te îndepărteze de la caz.

— Oricâte proteste ar fi avut, tot eu aș fi făcut operația.

A pufnit ironică și a intensificat mișcările pe pielea ei fină.

— Pentru că spitalul e al tău?

M-am întors cu fața la ea și am privit-o serios, încercând să îndepărtez orice urmă de amuzament din vocea mea.

— Exact! am spus pe un ton serios. Să îi amintești și lui asta. Poate că în Arabia e mare și tare, dar acum e pe teritoriul meu.

Am lăsat ușile glisante să se deschidă și m-am apropiat de masa de operație. Echipa mea obișnuită e deja pe poziții și m-am uitat la pacient în timp ce una dintre asistente îmi lega halatul de unică folosință.

Masca de oxigen îi acoperă o bună parte din

chip, iar tenul măsliniu îi iese în evidență. De sub boneta albastră i se văd câteva șuvițe din părul negru.

Robin s-a așezat în fața mea și, după ce ne-am pus măștile, niciunul dintre noi nu a mai vorbit. Ne-am concentrat pe munca noastră, iar pe parcursul
259 operației lungi am fost impresionat de mișcările și dexteritatea soției mele.

Munca de asistentă a ținut-o prea mult timp departe de meseria asta și, chiar dacă am încercat de nenumărate ori să o conving să urmeze medicina, acum sunt fericit că a ascultat în sfârșit. Chiar dacă circumstanțele nu au fost cele mai benefice pentru mariajul nostru.

La finalul operației am fost mândru de munca noastră și am lăsat-o pe Robin să finalizeze operația, privind-o cu mândrie. Când a tăiat firul, s-a dat un pas în spate și a suspinat fericită.

întreaga echipă a început să aplaude, luând-o complet prin surprindere. Ea nu a avut niciodată parte de așa ceva. A fost îngropată în munca de jos, iar eu am permis asta.

Am zâmbit fericit și am început să o aplaud la rândul meu. Ochii ei i-au surprins pe ai mei și mi-am dat seama că zâmbește în spatele măștii.

Pacientul a fost transferat în salonul special pe care l-a solicitat idiotul bogătaș, iar eu și Robin am început să ne îndepărtăm hainele de unică folosință.

— îi dăm vestea bună împreună?

Mi-am dat masca jos împreună cu boneta de pe cap și am dezaprobat din cap.

— Poți să o faci și singură. Sunt convins că doar de tine are nevoie.

— Caleb...

Am început să mă îndepărtez de ea, blestemându-mă pentru impulsivitate. Ar trebui să mă comport ca un doctor și nu ca un soț gelos. Dar în aceste clipe nu pot să-i fac față acelui nesuferit. Am nevoie 260de timp să mă ajustez și sper doar să plece înainte să pot să mă obișnuiesc cu prezența lui.

Am coborât în loja noastră și mi-am aruncat lucrurile pe un dulap, îndreptându-mă direct spre aparatul de cafea.

— Zi grea?

Mi-am luat cana de cafea în mână și m-am trântit pe canapeaua din bârlogul nostru, în timp ce Serena e captivată de laptopul ei.

— Tocmai l-am operat pe tatăl lui Abdul Sayegh.

Am sorbit din licoarea mea preferată și am zâmbit când i-am văzut șocul verișoarei mele.

— Acel Abdul? Nașul lui Hayley?

— Chiar arabul care a vrut să se culce cu nevasta mea, am spus cu un oftat profund.

Mâinile Serenei s-au oprit deasupra tastaturii, fără să își ia privirea de la chipul meu.

— Și mai trăiește?

Am început să râd și am băut din nou din cafea, cufundându-mă complet în canapea.

— Ne-am înțepat până când Robin ne-a despărțit. Și în plus nu sunt atât de violent.

Bruneta a început să râdă și a închis laptopul oferindu-mi un zâmbet imens și luminos.

— îl mai știi pe tipul ăla care mă hărțuia în liceu? Leopold sau ceva?

Leonard și ticălosul ăla a meritat cu vârf și îndesat ce a primit din partea mea. Dar nu am de gând să o ajut să își demonstreze punctul de vedere.

-Vag.

Degetele mele au început să se lovească de ceramica fierbinte, străduindu-mă să nu îi întorc zâmbetul verișoarei mele.

— I-ai spus că dacă nu stă departe de mine o să îl lovești unde îl doare cel mai tare. I-ai distrus BMW-ul sub ochii lui cu bâta de baseball a lui Derek Black.

Nu m-am mai putut abține și am început să zâmbesc, amintindu-mi groaza din ochii individului.

— Mi-a spus să o folosesc cu cap.

Serena a început să chicotească și s-a ridicat în picioare, începând să își strângă materialele de pe masă.

— De ce ești atât de înverșunat împotriva lui? Nu s-a culcat cu Robin, nu a sărutat-o, nici măcar nu a mângâiat-o. Doar pentru că e superb, exotic și plin de bani, asta nu înseamnă că are vreo șansă în fața ta.

Mi-am mijit ochii și m-am uitat la ea cu atenție.

— De unde îl știi?

A pus toate dosarele pe laptop și s-a întins după paharul de suc natural.

— Când a organizat petrecerea lui Hayley de patru ani, a spus ironică, ai uitat că ne-a invitat pe toți în Jeddah ca să o sărbătorim?

Călătorie pe care am refuzat-o destul de politicos, făcând-o pe nepoata mea să plângă și pe Ellie să urle la mine de parcă aș fi omorât pe cineva. Călătorie pe care și Robin a evitat-o.

— Nu îmi place de el pur și simplu.

Bruneta și-a dat ochii peste cap și s-a așezat lângă mine, împreună cu noua ei băutură pe care e forțată să o consume.

— Nici măcar nu îl cunoști, Caleb.

Am ridicat ușor din umeri și am băut din cafea.

— Nici nu vreau.

Femeia a oftat cu putere și a dezaprobat din cap dezarmată în fața încăpățânării mele.

— Dacă Hayden a făcut un efort pentru Ellie, de ce nu poți să faci și tu același lucru pentru Robin?

M-am uitat la lichidul maroniu din cană și nu am spus nimic. Mica nemernică a reușit să mă prindă în capcană și o să mă înfunde înainte să găsesc o soluție.

— Abdul e apropiat de amândouă, iar ele țin enorm la el. Hayden ar trebui să fie la fel de gelos ca tine, poate mult mai mult, având în vedere că e de aceeași vârstă cu Ellie și are mai multe în comun cu ea.

A sorbit din suc și s-a strâmbat, iar am încercat o tentativă de a scăpa.

— Au un copil împreună, am argumentat.

— Și ce te-a oprit pe tine să ai un copil?

Naiba să o ia de treabă. Mi-am spus de atâtea ori să nu încep o discuție contradictorie cu Serena Evans și continui să cad în capcanele ei psihologice.

— Cred că ar trebui să îi acorzi o șansă înainte să devii ticălosul Caleb King și să strici o prietenie.

Am oftat cu putere și nu îmi vine să cred că încep să fiu convinsă de nemernica asta trădătoare. Ar trebui să fie de partea mea și nu a lui.

— Bine, am cedat. 0 să încerc să fiu drăguț cu ticălosul, până când se cară definitiv în țara lui.M-am ridicat în picioare și m-am uitat la gura căscată a verișoarei mele.

— Nu asta am vrut să spun.

Am sărutat-o pe creștet și am lăsat cana de cafea pe dulapul din spatele ei.

— Mulțumesc pentru sfaturi. Te iubesc!

— Nu fă o prostie, King! a strigat după mine.

Am ieșit din lojă și am zâmbit. Cum pot să îi acord o șansă acelui nemernic? Știu tot ce a făcut în preajma lui Robin și a lui Ellie, iar dacă Hayden a fost suficient de idiot să îl ierte, asta nu înseamnă că și eu o să fac la fel.

— Doctore King?

Mi-am întors capul și am văzut-o pe cea mai nouă dintre asistente alergând spre mine.

— Trebuie să veniți la urgențe. Doctorul Queen vă caută urgent.

Mi-am dat ochii peste cap și am început să merg lângă asistentă.

— Dacă are nevoie de mine ca să îi întorc radiografiile, o să te pun la instalarea clismelor.

Amenințarea mea glumeață nu a făcut-o să râdă și nici să își elibereze din tensiune.

— E vorba de soția dumneavoastră. A leșinat acum câteva minute.

Am continuat să merg, în timp ce creierul meu procesa informația. Apoi am început să alerg, cu

inima bubuindu-mi în piept.

Capitolul 24

— Ați putea să nu mai mârâiți unui la celălalt?

Durerea din capul meu era năucitoare, iar faptul că Abdul și Caleb se omoară din priviri lângă patul meu nu ajută situația mea.

— Nu înțeleg ce caută el aici. Eu sunt soțul tău și doar eu am dreptul să fiu lângă patul tău.

Mi-am dus mâna la tâmpla care pulsează într-un ritm alert, încercând să nu îi bag în seamă.

— Eu sunt prietenul ei cel mai bun și nu am de gând să o las singură după ce mi-a leșinat în brațe. Dacă ai fi fost un soț bun, ai fi fost alături de ea.

Am gemut cu putere, dar asta nu a contat pentru cei doi idioți. Nici măcar durerea pe care o simt sau dorința mea arzătoare de a scăpa de ei.

Am apăsat pe butonul de urgență și, în mai puțin de douăzeci de secunde, Octavia a apărut în cadrul ușii.

— Scoate-i afară înainte să mă trimiți la psihiatrie, am implorat-o.

Femeia a tras aer adânc în piept și s-a transformat în scorpia care sperie întreg personalul. I-a apucat pe Caleb și pe Abdul de câte o ureche și i-a redus la tăcere imediat.

— Ce e cu zarva asta în spitalul meu?

Cei doi bărbați se uită unul la celălalt, dar niciunul dintre ei nu are curajul să vorbească. Când

începi să lucrezi în spitalul acesta, ești avertizat
că

265nu trebuie să o enervezi pe Octavia. Sub nicio formă. Altfel sfârșești mai mort decât un cadavru de la morgă, dacă așa ceva e posibil.

— Nu vedeți că fata mea are nevoie de liniște? De ce vă comportați ca doi dobitoci?

— E vina lui, a mârâit soțul meu. Trebuie să își țină mâinile orientale departe de nevestele altora.

— Oh, iartă-mă, acum ai de gând să te comporți ca un soț? Unde erai acum trei ani, idiotule?

Octavia i-a strâns mai tare și am zâmbit când le-am auzit scâncetele de băieței.

— Dacă vă dau drumul, vă comportați frumos?

Cei doi bărbați s-au uitat unul la celălalt, apoi au oftat amândoi, complet învinși de femeia mult mai în vârstă decât ei.

— Da, doamnă!

Octavia a aprobat din cap și și-a luat mâinile de pe ei, iar Caleb și Abdul au început să își frece urechile afectate.

— 0 să procedăm în felul următor. Caleb o să rămână aici până când Gabe o să se întoarcă cu analizele și o să aflăm de ce nu e bine Robin. Iar tu, Ahmed, o să te duci să verifici starea tatălui tău.

— Numele meu e Abdul.

Femeia a ridicat din umeri și a fluturat o mână prin aer.

— Detalii, a spus fără niciun regret.

Am pufnit în râs și am regretat asta când dure-

rea mi-a împânzit tot capul și m-a făcut să gem.

— Ați înțeles?

Caleb și-a încrucișat mâinile la piept și și-a ridicat bărbia în mod arogant, zâmbindu-i inamicului său.

Abdul a oftat pentru a doua oară și a renunțat la orice încercare eroică de a mă salva. S-a uitat la mine, iar după ce am aprobat din cap, a părăsit salonul.

Octavia și-a scuturat mâinile și și-a reluat zâmbetul fermecător.

— Sunt ochii pe tine, King! a spus făcându-i semn cu degetele. Să nu faci vreo prostie.

— Niciodată, doamnă!

Asistenta-sefă a murmurat un *îhm* ironic si ne-a J J lăsat singuri. Caleb și-a tras scaunul aproape de mine și și-a sprijinit mâinile de barele de metal ale patului. Mă analizează cu atenție și l-am oprit înainte să își pună stetoscopul în funcțiune.

— Nici să nu te gândești, am spus împingând obiectul de lângă mine. Am nevoie să fii soțul, nu doctorul meu.

Roșcatul a zâmbit și și-a ridicat mâinile în aer, arătându-mi că se dă bătut.

— Ce s-a întâmplat?

Am suspinat și am ridicat ușor din umeri pentru că nici eu nu știam ce se întâmplă cu mine.

— îi explicam lui Abdul cum a decurs operația

și cum o să se recupereze tatăl său, apoi m-am trezit aici.

M-a luat de mână și i-am simțit apăsarea buzelor sale fierbinți pe piele mea rece.— O să fii bine. Probabil încă nu ți-ai revenit după toate evenimentele recente.

Am zâmbit și m-am uitat în ochii lui, care au rămas la fel de superbi și de pătrunzători.

— M-am întors doar de două săptămâni și mi-am îngropat ambii părinți. Cred că o boală incurabilă ar fi floare la ureche.

M-a privit supărat, dar chiar și așa nu mi-am șters zâmbetul de pe buze. Și înainte să îi spun ceva, Gabe și-a făcut marea intrare molfăind un măr.

— Ți-am spus să îmi ajuți departamentul, nu să îmi dai și mai multă bătaie de cap.

Am început să chicotesc și mi-am întors capul spre el, în timp ce se apropia de mine.

— Nivelul de calciu e destul de scăzut și, după machiajul original de panda pe care îl ai pe față, pot să îmi dau seama că nu prea dormi.

A mușcat din măr și a atins ecranul tabletei cu degetul.

— Ai refuzat să îți iei concediu, dar de data asta nu mai ai nicio scăpare. Mai ales dacă află mama-urs Evans.

Am zâmbit și am dat din cap. Gabe are o metodă unică de a da veștile, fie că sunt proaste, sau bune.

A înghițit bucata de măr și s-a uitat la mine și la soțul meu, sprijinindu-și tableta în șold.

— Iar eu o să fac o coaliție cu Caleb și Hayden, ca să nu ajungem la nebuni. Trei femei însărcinate și pline de hormoni o să ne ducă direct la nebuni.

268Zâmbetul uriaș al lui Gabe e singurul pe care îl mai observ, înainte să aud ecoul cuvintelor lui răsunând în capul meu. Mi-am simțit gura deschi- zându-se, dar nu am putut articula niciun cuvânt.

— însărcinată? Ești sigur?

Buzele lui Caleb au pronunțat cuvintele pe care aș fi vrut să le spun și eu.

— îhm. Sigur sarcina nu e foarte avansată, iar simptomele abia încep să apară, dar cu siguranță ești gravidă, Hood!

Vechea poreclă pe care Gabe o folosea pentru mine mă face să râd de fiecare dată când o aud. Dar acum sunt mult prea șocată ca să îmi mișc vreun mușchi pe față.

— Cred că trebuie să vă las singuri, a spus ata- când restul fructului. Megan mi-a spus că vrea să se ocupe personal de tine și o să vină în câteva clipe la tine.

Mi-am întors capul spre soțul meu care pur și simplu radia. Zâmbește cu gura până la urechi și i-am văzut ochii lăcrimând, chiar sub privirea mea.

— 0 să avem un copil, am șoptit șocată.

Roșcatul a aprobat din cap și și-a apropiat chipul de al meu. 0 lacrimă i s-a prelins pe obraz, reușind să mă emoționeze până la lacrimi și pe mine. Am înghițit în sec și mă străduiam să fiu vitează și să îmi înăbuș lacrimile.

— Acum nimeni nu te mai poate lua de lângă mine, a spus hotărât.Buzele lui s-au unit cu ale mele și mi-am pus mâinile în jurul gâtului său, începând să plâng de fericire.

***

— Ești mort!

Hayden l-a bătut pe umăr pe fratele său și a început să râdă cu putere de el. E aceeași replică pe care i-a spus-o și lui Gabe, iar Serena nu a uitat asta pentru că și-a dat ochii peste cap și s-a uitat urât la verișorul ei.

— Promite-mi că o să îl trimiți la miezul nopții în statul Michigan după înghețată.

Ellie a început să râdă și i-a aruncat o privire amuzată soțului ei.

— O să îl fac să plângă cât pentru doi copii la un loc.

Am zâmbit în timp ce auzeam planurile lor meschine. în acest moment îmi pare rău pentru Gabe și Hayden, iar eu nu am de gând să îl torturez pe Caleb cu sarcina asta. Mai ales că ar fi putut fi al doilea copil al nostru.

— Robin, care e planul tău?

Mi-am ridicat privirea din paharul cu suc și m-am uitat la cele două cârcotașe din fața mea.

— Am de gând să fiu fericită și să mă bucur de sarcina asta împreună cu soțul meu.

Cele două femei s-au uitat la mine, apoi una la cealaltă și au scos un sunet de dezgust în același timp.

270— Ești mult prea drăguță cu Olaf. Dacă aș fi în locul tău, l-aș fierbe la foc mic și l-aș face să regrete orice secundă în care m-a supărat.

Am chicotit și am sorbit din paharul meu.

— 0 să îl fac să regret imediat ce ajunge invitatul meu, am spus sigură de mine.

în timp ce rosteam cuvintele, soneria s-a auzit în jumătate de apartament, iar Caleb s-a dus să deschidă.

— Doar nu ai făcut-o?

Am zâmbit larg și ne-am întors toate trei cu privirile spre ușă. Soțul meu a apăsat clanța și s-a trezit față în față cu adversarul său.

— Ce dracu cauți tu aici?

Abdul a renunțat la portul său tradițional și e îmbrăcat într-o pereche de blugi și un hanorac. Nu a renunțat însă la cadourile sale tradiționale pentru copii și ține sub braț un urs de pluș alb.

— Am venit la petrecerea prietenei mele, a spus fără să fie intimidat de tonul lui Caleb.

— Am văzut-o acum douăzeci de minute. Era cea cu fusta scurtă și tocuri imense care pleca la muncă. 0 găsești două străzi mai departe.

Caleb a încercat să îi închidă ușa în nas, dar Abdul nu s-a lăsat păcălit. în timp ce ei se duelau la ușă, am fost nevoită să mă ridic și să merg să îi despart ca pe copiii de grădiniță.

— încetați!

Ușa s-a deschis complet, iar cei doi bărbați păreau că se află într-un ring de box.— Abdul rămâne, Caleb! E prietenul meu și vreau să fie în preajma familiei noastre.

Soțul meu s-a uitat la mine și a mormăit un *bine,* apoi s-a întors pe călcâie și s-a apropiat de băieții lui.

Am oftat cu putere și l-am invitat pe șeic să intre în apartament. A lăsat plușul să cadă pe podea și m-a tras în brațele lui.

— Felicitări, Robin! Era și timpul să devii mamă, a spus cu nasul ascuns în părul meu.

Am zâmbit și l-am îmbrățișat la rândul meu. Mi-am strâns mâinile puțin mai tare în jurul Iui și mi-am apropiat buzele de urechea lui.

— Dacă nu îl cucerești și o să vă omorâți de fiecare dată când vă vedeți, o să te tai bucățele și o să te trimit acasă la tine, ca să devii un kebab.

Am continuat să zâmbesc și m-am dat un pas înapoi, în timp ce arabul mă privește speriat. L-am auzit înghițind în sec, apoi s-a întors cu fața spre băieți.

— Caleb, amicul meu, a spus pe un ton forțat. Vino să te felicit cum se cuvine.

Am început să râd târând ursul până la canapea, în timp ce soțul meu încerca să scape de îmbrățișarea lui Abdul. Mi-am reluat locul, iar Serena și Ellie mă priveau cu gura uscată. Am ridicat ușor din umeri și așteptam rezultatul favorabil al amenințării mele.

— Ești incredibilă!

Cele două au început să râdă și și-au ciocnit paharele. în timp ce agitația din bucătărie începea să se amelioreze, telefonul meu a început să vibreze pe masa de cafea. Numărul nu face parte din agenda 272mea, iar ultima oară când am primit un astfel de apel, mama mea a murit.

M-am ridicat în picioare și am luat telefonul, îndepărtându-mă de toată agitația. înainte să răspund la telefon, am închis ușa biroului în urma mea.

— Doamna Robin King?

— Da. Cine e la telefon?

Bărbatul de la cealaltă linie a tras aer în piept înainte să vorbească.

— Numele meu este Matthew Garwood și sunt avocatul Lindei Douglas Avery Carter.

M-am sprijinit de brațul unuia dintre fotoliile de piele ale lui Caleb, încercând să mă pregătesc pentru al doilea șoc pe ziua de azi.

— înainte să moară, mama dumneavoastră și-a întocmit testamentul.

Am început să râd și mi-am dat o șuviță de păr după ureche.

— Și ce include testamentul ei? Colecția de divorțuri și de perle?

— Aș vrea să mă întâlnesc cu dumneavoastră și cu sora dumneavoastră și să vă lămuresc. Sunteți singurele moștenitoare, iar doamna Douglas a avut grijă de viitorul dumneavoastră.

Am început să râd cu putere și am căzut în fotoliu, pierzându-mi complet echilibrul.

— V-a pus să vă bateți joc de mine după ce moare?

Oftatul lui m-a făcut să mă simt vinovată pentru o clipă. Vinovată că mă comport ca o nemernică. Dar totul mi se pare o glumă proastă.

— Doamna Douglas a investit foarte mult în ultimul timp în diferite domenii. înainte să moară, v-a lăsat prin testament cele cincizeci de milioane de dolari pe care le deținea.

M-am uitat la tabloul din fața mea, fără să pot scoate vreun cuvânt pe gură. Am auzit ușa biroului deschizându-se, dar nu putut să îmi întorc capul.

— înțeleg că este un șoc, dar trebuie să acceptați moștenirea. Vă aștept la biroul meu ca să intrați în posesia ei.

A terminat convorbirea într-un mod politicos, iar când mi-am lăsat telefonul să alunece pe abdomen, Caleb a ajuns lângă mine.

— Ce s-a întâmplat?

Mi-am întors capul și m-am uitat la el de parcă ar fi un elf dintr-o lume de basm.

— Linda are un testament, am spus uimită.

L-am lăsat să mă prindă de mâini și să mă ridice în picioare. Mâinile lui s-au încolăcit în jurul taliei mele și m-a tras aproape de el.

— Eu și Ellie tocmai am moștenit cincizeci de milioane de dolari.

Caleb s-a uitat la mine cu gura căscată și a fost incapabil să mai scoată vreun cuvânt.

Mi-am lăsat capul pe pieptul lui și i-am auzit bătăile inimii în ureche.

— Ei bine, Linda nu încetează niciodată să ne uimească!— Nu ar trebui să fim aici.

Mă aflu cu sora mea în cabinetul avocatului, iar Ellie deja adoptase o poziție de copil răzgâiat, cu mâinile în sân și agitată.

— 0 să ascultăm ce are de spus, o să refuzăm politicos și apoi o să plecăm.

— Nu am de gând să refuz banii.

Mi-am întors capul de la placa aurie cu numele avocatului și m-am uitat la sora mea.

— După toate problemele pe care ticăloasa mi le-a provocat și după toată durerea pe care a trebuit să o suport, o să iau banii care mi se cuvin și o să plec într-o vacanță bine meritată în Bahamas.

înainte să apuc să îi răspund, ușa biroului s-a deschis, iar avocatul plinuț și scund al mamei mele s-a apropiat de scaunul lui cu zâmbetul pe buze.

— Doamnelor, îmi pare bine că ați venit. Cu cât terminăm mai repede cu atât mai bine, nu?

Ellie și cu mine am aprobat din cap în același timp, iar bărbatul a zâmbit. A deschis dosarul de pe biroul său și a inspirat adânc înainte să vorbească.

— După cum am spus și la telefon, mama voastră v-a lăsat moștenire cele cincizeci de milioane de dolari pe care le deținea. Acum cred că ar trebui să vă explic și de unde provin acești bani.

Nu am putut decât să aprob din cap și mi-am sprijinit spatele de spătarul fotoliului pe care eram așezată.

Capitolul 25

— Fondul financiar al doamnei Douglas a apărut înainte de nașterea dumneavoastră, doamnă King.

Ellie a început să chicotească și s-a uitat la mine, apoi la avocat.

— Amândouă suntem doamnă King.

Bărbatul a început să râdă și și-a aranjat ochelarii pe nas.

— E vorba de Robin King. Bunicul dumneavoastră, William Douglas, chiar dacă nu a fost niciodată de acord cu căsnicia dintre părinții voștri, s-a asigurat ca nepoata lui să nu ducă lipsă de nimic.

Eu și Ellie ne-am uitat una la cealaltă fără să înțelegem la ce se referea. Bunicul ne-a dezmoștenit pe toți și nu a mai vrut să audă nimic despre familia noastră.

— A deschis un fond de investiții pe numele lui Alfred Douglas, iar acel fond ar fi trebuit să acopere cheltuielile unui colegiu pentru tine.

S-a uitat la mine și, pentru câteva secunde, m-am simțit oaia neagră, pusă fără voie în centrul atenției.

— Când domnul Douglas a aflat că urma să mai aibă o nepoată, a suplimentat investiția sa. Cu două condiții: ca banii să nu fie retrași până la împlinirea majoratului uneia dintre beneficiare și ca mama voastră să nu se atingă de ei.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și mi-am îndreptat spatele, fiind complet confuză.

— Tata nu mi-a spus niciodată despre asta.

Bărbatul a oftat și și-a împreunat mâinile, privindu-mă cu compasiune.

276— Pentru că nu a știut. Documentele originale au ajuns la destinatarul greșit.

— Mama noastră! am auzit-o pe sora mea.

Avocatul nu a făcut altceva decât să aprobe presupunerea lui Ellie și am auzit-o pe sora mea scăpând o înjurătură printre dinți.

— A ținut actele ascunse, iar în procesul de divorț a reușit să le strecoare printre hârtii și să obțină semnătura tatălui vostru pe un document de împuternicire.

Lucrurile încep să se complice în capul meu, iar cu fiecare nouă intrigă realizez cât de meschină a fost propria mea mamă și cât de fericită sunt că nu am petrecut atât de mult timp cu ea.

— Care a fost capitalul cu care s-a deschis fondul?

Bărbatul s-a uitat pe foaia lui și apoi și-a aranjat din nou ochelarii.

— Două milioane de dolari.

Un sunet de uimire mi-a scăpat, apoi mi-am întors privirea spre sora mea. Și-a ridicat uimită ambele sprâncene și și-a acoperit buzele cu un deget.

— Linda a reușit să pună mâna pe bani?

— După multe încercări, a recunoscut avocatul.

Mereu am știut că e perseverentă, iar când era vorba de bani nimeni nu o putea întrece pe Linda.

— Cum a reușit să treacă de clauze?

— Prin mine.

M-am uitat la sora mea și mi-am dat seama că în capul ei se contura deja un posibil scenariu.— La divorț, eu am făcut parte din partaj și a acționat ca și tutore legal, scăpând de cea de-a doua clauză.

Bărbatul din fața noastră a aprobat din cap cu zâmbetul pe buze.

— Doamna Douglas nu a retras banii, dar a continuat să alimenteze acel cont. Iar acum voi o să vă bucurați de toate economiile mamei voastre.

Pentru câteva secunde s-a așternut între noi liniștea, iar eu sunt extrem de tentată să îi spun că nu am nevoie de banii ei. Dar Ellie are dreptate.

După toate problemele și necazurile prin care am trecut din cauza mamei mele, o să fie o plăcere să cheltuim banii ei. Mai ales că am atât de multe idei în legătură cu camera copilului meu.

— Când sunteți pregătite, trebuie doar să semnați în josul paginii.

A întors documentele cu fața spre noi, împreună cu două pixuri de plastic.

Ellie nici măcar nu a ezitat când a luat instrumentul de scris în mână și și-a trecut numele pe act.

Eu am inspirat adânc și am luat nesigură pixul între degete. M-am uitat la numele meu imprimat pe ultimele rânduri ale paginii și m-am gândit pentru o secundă să nu o fac.

Poate că mama mea nu a dat doi bani pe mine sau pe sora mea sau pe familia noastră, dar o să

mă asigur că o să îi folosesc banii în cel mai plăcut mod posibil.

278Am zâmbit și am semnat documentul, apoi am răsuflat ușurată. Totul s-a terminat. E ultima oară când mai aud de Linda Douglas Avery Carter.

***

— Caleb?

Am închis ușa în urma mea și am așteptat un răspuns. Dar vocea profundă a soțului meu nu mi-a încântat auzul și nu am putut decât să oftez.

încă e la spital și probabil e ocupat să sutureze vreo arteră sau venă, iar eu simt nevoia să beau un pahar imens cu vin. în schimb, trebuie să îmi imaginez că sucul de portocale e cel mai bun vin pe care l-am băut vreodată.

Mi-am lăsat cheile să alunece în bolul de sticlă și m-am îndreptat direct spre frigiderul din bucătărie, reușind să îmi potolesc setea, dar nu și starea de spirit.

M-am uitat la ceas, iar Caleb mai are vreo două ore până să sosească acasă.

M-am îndreptat spre dormitor, visând la patul ăla dublu și confortabil în care dorm ca o adevărată regină. Dar când am deschis ușa, am rămas înmărmurită.

Podeaua era acoperită cu petale de trandafiri roșii și albi, iar lumina ambientală creată de lumânările parfumate m-a emoționat până la lacrimi.

Caleb e așezat pe marginea patului, privindu-mă cu zâmbetul pe buze.

— Bine ai venit acasă, iubito!Am făcut un pas pe podea și apoi mi-am regretat gestul, pentru că am strivit câteva dintre petale.

Caleb s-a ridicat în picioare și s-a apropiat de mine cu un zâmbet larg și mi-a prins mâinile în ale lui.

— A venit timpul să îmi cer scuze cum trebuie.

A început să mă tragă după el, uitându-se în ochii mei, făcându-mă să mă îndrăgostesc de el și mai mult.

— îmi pare rău că nu am venit după tine, Robin, îmi pare rău că nu te-am tratat așa cum meritai.

Vocea lui gravă îmi trezește fiori în tot trupul și cu greu mai reușesc să îmi stăpânesc lacrimile.

— Ar fi trebuit să îți spun cât de mult te iubesc mai devreme. Că m-am îndrăgostit de tine din prima clipă în care te-am văzut.

Mi-a înconjurat talia cu ambele brațe și m-a tras mai aproape de el.

— Alfred nu mi-a cerut niciodată să mă căsătoresc cu tine. Am făcut-o pentru că aveam nevoie să fii a mea. Să le arăt tuturor că ești soția mea și că pot să stea naibii departe de tine.

Am pufnit în râs și mi-am mușcat buza de jos. Mi-am dat capul pe spate ca să îl pot privi în ochi și am simțit o lacrimă prelingându-se pe obrazul meu.

— Am fost gelos pe orice bărbat care îți arunca mai mult decât o privire și m-am folosit de Paige

ca să mă răzbun pe tine. Dar eu eram singurul vinovat. Eu și orgoliul meu tâmpit.

280Palmele mele s-au așezat pe pieptul lui și i-am simțit inima bătând cu putere.

— Te iubesc, Robin Douglas! 0 să fii unica femeie pe care o să o iubesc!

Degetele sale mi-au cuprins bărbia, iar buzele noastre s-au unit într-un sărut tandru la început, care apoi a devenit din ce în ce mai înflăcărat.

în timp ce gurile noastre se împreunau, degetele mele au început să îi îndepărteze cămașa. Mâinile sale agile mi-au cuprins rochia și a scos-o de pe mine fără nici cel mai mic efort.

încearcă să fie blând și probabil se gândește la binele copilului, însă eu am fost cuprinsă brusc de o poftă de nestăvilit.

Când buzele noastre s-au despărțit, l-am mușcat de umăr, făcând să murmure ceva de nedeslușit. Mâinile lui au început să se plimbe pe corpul meu, trezind în mine senzații de nebănuit.

— Mi-a fost dor să te simt în brațele mele.

Am zâmbit și mi-am coborât mâinile pe pantalonii lui, aproape smulgându-i cureaua de piele. A lăsat pantalonii să îi alunece și m-a ridicat brusc în brațele sale.

— Trei ani e prea mult. La naiba și trei minute e prea mult să stau departe de tine.

M-a lăsat ușor pe pat și am gemut când am simțit cearșaful rece sub mine.

— Să nu mai ieși niciodată din casă fără sutien.Am început să râd și mi-am ridicat șoldurile pentru a îl ajuta să îmi îndepărteze și ultimul articol vestimentar pe care îl mai aveam pe mine.

Când gura lui a atins-o pe a mea, mintea mi s-a încețoșat și l-am tras mai aproape de mine. Am gemut când s-a lipit complet gol de mine și, pentru o secundă, m-am întrebat unde i-au dispărut restul hainelor. Dar de fapt nici nu îmi pasă.

Gura mea se topește sub atingerea lui și nu mă face decât să îl doresc și mai mult. Din ce în ce mai mult.

Când mâinile lui au început să îmi descopere cele mai sensibile zone ale corpului, am dat frâu liber gemetelor de plăcere.

— îmi pare rău, iubito, dar trebuie să te am acum!

Forța cu care m-a penetrat m-a făcut să mă afund în saltea și să îi strig numele. Gura lui a acoperit-o pe a mea, încercând să înăbușe sunetele guturale pe care nu mi le putea controla.

0 căldură toropitoare mi-a cuprins întregul corp și mi-am înfipt unghiile în spatele lui încordat.

Mă simt ca în mijlocul unei furtuni și punctul culminant se apropie cu repeziciune. Caleb m-a strâns cu putere în brațele lui și am crezut că o să îmi trosnească fiecare os din corp în încercarea lui de a mă poseda atât cu trupul, cât și cu sufletul.

Când am atins amândoi apogeul plăcerii, am

rămas nemișcați ascultându-ne respirațiile șuierate și bătăile intense ale inimii.

Caleb s-a prăbușit peste mine și i-am simțit răsuflarea caldă pe gât, făcându-mi tot trupul să se înfioare. Mi-am dat seama că tremur când mi-am scos unghiile din spatele lui.

— Crezi că i-am făcut rău?

Am început să chicotesc și m-am uitat în ochii soțului meu când și-a ridicat capul.

— 0 să fie bine. Mai mult decât bine, l-am asigurat.

Ne-am zâmbit unul celuilalt, iar mângâierea lui pe obrazul meu m-a făcut să suspin.

— Te iubesc, Caleb! Din prima clipă în care te-am văzut.

Soțul meu s-a rostogolit lângă mine și m-a tras la pieptul lui.

— Nu ai fost niciodată originală. Mereu trebuie să îmi furi cuvintele.

Am început să râd, dar nu am vrut să îl contrazic. Mai bine îl las să creadă că el e șeful, când știu foarte bine că nu e adevărat. Și acum începe să îmi surâdă ideea de a-1 tortura în aceste opt luni și două săptămâni.

M-a sărutat apăsat pe creștet și l-am auzit suspinând.

— Ai acceptat banii Lindei?

Mi-am lăsat capul pe pieptul său și am început să mă joc cu degetul pe pielea lui.

— La început nu am vrut. Nu am mai vrut nicio legătură cu ea. Dar Ellie are dreptate. Dacă m-a

283supus unor chinuri groaznice, de ce să nu mă bucur de banii ei acum?

— Mă bucur că ai luat această decizie pentru că am văzut un aparat nou de diagnostic, iar bunicul nu vrea să îl cumpere.

Am început să râd și l-am ciupit de unul dintre sfârcuri.

— Exclus, King! Banii o să îi folosesc pentru camera copilului, hăinuțe și accesorii. Plus accesoriile pentru mine.

— Ai patruzeci de perechi de pantofi. De câte mai ai nevoie?

Mi-am ridicat capul și am zâmbit.

— 0 femeie nu are niciodată prea multi pantofi. Dacă ai chef să te joci de-a medicul din viitor, fă-o pe banii tăi.

Caleb s-a uitat la mine, iar în următoarea secundă m-a răsturnat pe spate și s-a urcat deasupra mea.

— Pot să încerc să te conving?

Am zâmbit și i-am înconjurat gâtul cu ambele brațe, trăgându-i chipul mai aproape de al meu.

— încercarea moarte nu are.

Am suspinat în timp ce buzele noastre s-au unit, într-o clipă, toate amintirile urâte s-au șters și de acum ne clădim un nou viitor. Un viitor în care o să fim împreună până la adânci bătrâneți.*Chloe Evans*

Bilețele colorate și adezive. Am mare nevoie de ele, dar reușesc să uit mereu să îi amintesc asistentei mele de ele.

— Chloe?!

— Ce e?

Mi-am izbit mâinile de teancul de dosare de pe biroul meu și m-am uitat urât la asistenta mea. Ariana e pe jumătate ascunsă în spatele ușii de ma- hon și am auzit-o înghițit în sec.

— Noua ediție e gata de analiză. Ședința s-a mutat cu o oră mai devreme.

Am gemut ca un animal sălbatic și cred că sunt foarte aproape să îmi pierd asistenta. Ariana a fost mereu timidă și încă nu s-a obișnuit cu partea mea negativă.

— De ce modificarea de oră?

Șoricica și-a strâns tableta Ia piept și a înghițit în sec înainte să îmi răspundă.

— Pentru că domnul White are o întâlnire pe care nu o poate reprograma.

Să i-o trag domnului nemernic White!

M-am trântit pe scaun și i-am făcut semn Arianei să mă lase singură.

în momentul ăsta am trei persoane pe care le urăsc din tot sufletul. Pe Patty, pentru că i-a lăsat moștenire întreaga companie ticălosului, pe mama

Capitolul 26

pentru că e plecată în vacanță și l-a lăsat pe nemernic la conducere și pe arogantul domn Aiden White care se comportă ca un laș ticălos.

Fantasticul domn White mă evită încă de la petrecerea de ziua mea. Am exagerat puțin când am depășit paharele de băutură ca să îmi fac curaj și l-am cam speriat. Dar nu e un motiv suficient de întemeiat ca să îmi arunce în față orice cucerire a lui și să încerce să mă țină cât mai departe de el.

M-am uitat la ceas și am început să îmi pregătesc documentele necesare pentru ședința cu ticălosul și apoi pentru ședința foto de mai târziu.

Telefonul meu a început să sune și am zâmbit când i-am văzut numele mamei pe apelul de pe Facetime.

— Deja te urăsc.

Mama se aștepta la o astfel de izbucnire din partea mea pentru că a început să râdă și și-a ridicat paharul format din nuca de cocos.

— Nici măcar nu ai avut ședința pentru noul număr. Nici măcar nu o să te bage în seamă.

Mi-am dat ochii peste cap și am început să îmi fac ordine în dezastrul de pe birou.

— Ca de obicei, ești minunat de sinceră și în acest moment mă faci să te urăsc și mai tare.

Nu a părut deloc afectată de afirmația mea pentru că a zâmbit și a sorbit din băutura ei răcoritoare pe care mi-o doresc enorm în acest moment.

— Tata nu e cu tine?

— *Nu s-a plictisit de înotat cu delfinii.*Am început să râd și m-am uitat la telefon, observând privirea amuzată din ochii mamei mele.

— Nu știam că are o reuniune de familie.

Am început amândouă să râdem și probabil tata o să mă decapiteze dacă o să audă asta.

Relația cu tatăl meu e una foarte specială și probabil o să rămână singurul bărbat din viața mea. Mereu facem glume unul pe seama celuilalt și chiar dacă toată lumea îmi spune că sunt geamăna lui, nu prea vreau să le dau crezare.

— *Poți să te duci mai târziu și să îi dai de mâncare lui Fomilă?*

Pisica aia idioată e una dintre marile comori ale tatălui meu. După ce l-a tachinat enorm pe motanul mătușii Savannah, și-a luat și el unul și l-a numit Fomilă. Când eu și Calvin ne-am mutat de acasă, a început să îl trateze ca pe propriul lui copil.

Fratele meu geamăn s-a ales cu un șut în fund după ce l-a călcat pe coadă din greșeală.

— Nu am de gând să îi cumpăr mâncare și să îmi umplu mașina de mirosul ăla dezgustător.

— *Are deja mâncare. Trebuie să te asiguri doar că nu a murit și atât,* a spus dându-și ochii peste cap.

Mama nu e foarte încântată de animalul lor de companie și de câteva ori a încercat să scape de el, dar motanul s-a întors mereu acasă.

— De ce nu se duce Calvin?

— *Pentru că tatăl tău nu are încredere în el. Are impresia că o să îl omoare.*

Am început să râd și tocmai mi s-au confirmat bănuielile că tata ar fi complet paranoic. Dar dacă

287stau bine să mă gândesc, Cal ar fi tentat să înece motanul în chiuvetă sau cadă.

— Bine. Dar nu îl perii, am avertizat-o.

— Aruncă-i trei granule în cutie și gata. Oricum, mâine ne întoarcem acasă și deja i-a cumpărat suveniruri.

Tatăl meu a luat-o complet razna. Cred că vine odată cu vârsta sau poate el e mai special.

Bătaia în ușă a Arianei m-a făcut să mă uit la ceas și să înjur. Am expediat-o rapid pe mama și mi-am luat hârtiile în brațe, îndreptându-mă spre întâlnirea cu ticălosul domn White.

Nici măcar nu știu de ce sunt atât de agitată. 0 să stea pe scaunul din capul mesei, încercând să fie atent primele zece secunde, apoi o să stea cu nasul în telefon și nu o să scoată niciun cuvânt până la final. Apoi o să spună că facem o treabă excelentă și să o ținem tot așa.

— My lady!

Brandon, șeful departamentului de grafică, mi-a deschis ușa de la sala de conferințe și mi-a zâmbit. Nu m-am putut abține și am făcut o mică reverență, zâmbindu-i larg colegului meu.

Când am intrat în încăpere, am simțit privirea pătrunzătoare a lui Aiden asupra mea și probabil și-ar fi dorit să mă radiografieze cu privirea.

— Ai întârziat.

Mi-am ocupat locul de lângă scaunul lui și m-am uitat la ceasul digital de pe perete.

— Un minut.

— Timpul înseamnă bani, domnișoară Evans.

Mi-am împrăștiat hârtiile pe masa de sticlă, abținându-mă de la o replică tăioasă. Mi-am mușcat buza de jos ca să nu îl înjur și m-am îndreptat spre monitorul din încăpere.

Angelique, una dintre bloggerițele noastre, mi-a înmânat pointerul și mi-am început ședința, încercând să îl ignor complet pe Aiden White.

***

— Ești bine?

învârt absentă paharul de carton în mână, fără să fiu deloc atentă la ședința foto.

— E atât de evident?

Anne, una dintre consilierele mele de imagine, a început să chicotească și s-a uitat în ochii mei.

— Scumpo, când tu și Aiden sunteți în aceeași cameră ies scântei. Și nu în sensul negativ, chiar dacă vă ciondăniți în acest moment.

Am zâmbit și i-am aruncat o privire rapidă modelului care purta unul dintre cele mai superbe costume de baie pe care l-am văzut.

— Uneori îmi vine să îl arunc de pe acoperiș și alteori îmi vine să sar pe el și să îmi îndeplinesc fanteziile.

— Păi, poți să afli chiar acum ce sentiment îți trezește, pentru că vine cu o brunetă focoasă.

Mi-am întors capul spre intrarea studioului și l-am văzut pe ticălosul domn White în costumul lui impecabil, zâmbindu-i unei girafe cu păr brunet și trăsături de zeiță.Am așteptat să se apropie de mine, încercând să îmi calmez bătăile inimii și să nu distrug paharul mâna mea.

— Ea e Denise Christoff, a spus fără să îmi adreseze nici măcar un cuvânt de salut.

M-am uitat la franțuzoaică și mi-am dat seama de unde o cunosc. Unul dintre cele mai bune modele ale Franței, care a apărut de câteva ori pe coperțile noastre din țara ei natală.

Zâmbetul ei ar fi trebuit să mă cucerească, dar furia crește în mine puțin câte puțin și abia mă abțin să îi arunc cafeaua în față și să îi șterg zâmbetul ipocrit.

Femeia și-a întins mâna spre mine, dar eu mi-am întors capul spre Aiden, așteptând să vorbească. Anne a pufnit în râs, încercând să îl disimuleze, iar asta m-a făcut să zâmbesc. Iar Aiden... Ei bine, Aiden începe să scoată fiara din el la iveală.

— Vreau să apără pe coperta ediției din această lună.

Am început să îmi mișc agitată un picior și i-am răspuns fără să îmi iau privirea din ochii lui.

— Nu o să se întâmple!

Mi-am întors atenția spre fotograf care îi dădea câteva instrucțiuni modelului. Am sorbit din cafea și am văzut cu coada ochiului cum Anne s-a ridicat și m-a lăsat singură în gura lupului.

— Nu cred că ai vreo altă opțiune, a spus pe un

ton grav.

Mi-am terminat cafeaua și m-am dat jos din scaun.

290— Coperta e finisată, articolul e scris și nu am de gând să îl refac și să irosesc două milioane de dolari pentru capriciul tău.

I-am aruncat târâturii un zâmbet ironic, încercând să nu mă umilesc prea tare în fața ei.

— Data viitoare ar trebui să îți folosești talentele mai devreme.

Am pus accent pe talente și m-am bucurat când a părut oripilată de ironia mea. Am auzit înjurătura scăpată printre dinți a lui Aiden și i-am întors spatele, îndreptându-mă spre fotograf.

Am nevoie să fiu distrasă, măcar pentru câteva secunde, până când nemernicul o să înceapă să atace.

— Refă coperta sau ești concediată.

Toți cei din jur s-au oprit, iar Paul, fotograful nostru, s-a uitat la mine îngrijorat.

Am tras aer adânc în piept și mi-am strâns pumnii pe lângă corp, simțindu-mi furia atingând limite maxime. Dacă are de gând să facă circ de față cu restul personalului, atunci o să i se îndeplinească dorința.

M-am întors cu fața la el și am început să râd.

— Du-ți aventura de-o noapte acasă, Aiden. Aici ai terminat, am spus cu aroganță în glas.

Bărbatul a zâmbit larg și și-a pus mâinile în buzunarele pantalonilor.

— Nu încerca să mă enervezi, Chloe! Știi foarte bine că eu sunt șeful și pot oricând să îți desfac contractul de muncă.

Am pufnit în râs ironic și mi-am pus mâinile în sân, privind-1 cu bărbia ridicată.— Nu ești șef, ești doar un moștenitor. Așa că înainte să te faci complet de râs în fața tuturor, ar trebui să îți iei franțuzoaica și să ne lăsați să ne facem treaba.

Plăcerea de a-i vedea maxilarul încordat și privirea întunecată de furie e mult mai mare decât am crezut.

— Ești cam arogantă pentru o persoană care a ajuns într-un scaun directorial prin népotisme.

Touché. Asta a fost chiar sub centură. 0 lovitură pe care am încercat să o evit încă din prima clipă în care am intrat în această clădire.

Am auzit murmurele în spatele meu și știu că toți cei din jurul meu sunt de partea mea. Oricât de mult ar vrea să mă umilească, nu o să reușească.

— E josnic, am spus tristă. Chiar și pentru tine. Crezi că dacă încerci să te impui ca marele șef o să reușești? Nu știi nimic despre compania asta. Nu știi nimic despre persoanele care lucrează aici. Tu îi numești angajați, eu îi numesc prietenii mei.

Am auzit un *mhm* în spatele meu, iar vocea gravă a lui Paul e greu de confundat.

— Am lucrat din greu în compania asta încă din prima zi în care am pus piciorul în ea. în timp ce tu îi cheltuia! banii lui tati și te culcai cu prietenele tale de colegiu, eu aduceam cafele și primeam înjurături pentru comenzile greșite.

Degetele mi s-au strâns pe antebrațe și am simțit cum încep să mă tensionez.

— Timp de zece ani mi-am pus sufletul în această companie și am reușit să obțin tot ce mi-am dorit, inclusiv scaunul meu de director. Poate că ai 292banii care o face să funcționeze, dar eu am sufletul care o face să se vândă.

Am luat ultimul model RED între mâini și i-am răsfoit foile în față.

— Toată asta e inima mea, domnule White! E pasiunea mea și tu cu atitudinea ta de dobitoc nu o s-o stingi! Datorită mie, contul tău bancar crește în fiecare clipă și tot datorită mie poți să rămâi fără nimic. Pot să îți iau ultimul cent și tu nici nu ai să știi.

Am aruncat revista pe scaunul meu și am tras aer adânc în piept.

— Nu poți să mă concediezi, pentru că ar trebui să treci peste Patty și, mai rău, peste mama mea. Și amândoi știm că femeile astea două sunt cea mai mare slăbiciune a ta.

Ne-am uitat unul la celălalt și urăsc să îi fac asta de față cu toată lumea. Dar el a atacat primul, iar eu doar m-am apărat. Dar aș vrea ca lucrurile să fie complet diferite. Ca eu să fiu în această seară în patul lui și nu franțuzoaica.

— 0 să regreți toate astea! a spus cu o privire întunecată.

S-a întors pe călcâie și a părăsit studioul, ignorând complet strigătele lui Denise.

Am răsuflat ușurată și am simțit mâna lui Paul pe umărul meu.

— Avea nevoie asta, m-a încurajat. Mereu s-a

comportat ca un nemernic cu tine.

Am încercat să zâmbesc și l-am lăsat să mă distragă cu ședința foto și cu noile lui viziuni. Dar nu mă pot gândi decât la Aiden.Atracția dintre noi e evidentă. Eu o simt. El o simte. Dar nu sunt suficientă pentru el. Nu sunt suficient de sexi, de frumoasă, de atractivă. Nu sunt persoana potrivită pe care să o țină de mână la adunările lui de fițe și la petrecerile cu prietenii săi.

Sunt doar mingea lui de fotbal într-o zi monotonă. Și trebuie să accept asta, oricât de greu mi-ar fi.

După ce s-a terminat ședința foto, m-am întors în biroul meu pentru a-mi organiza planul pentru a doua zi. Ariana a plecat deja acasă, însă a uitat ușa biroului deschisă. Din nou.

Am oftat și am dezaprobat din cap, gândindu-mă serios să o concediez. Dar acel gând s-a evaporat complet când l-am găsit pe Aiden White așezat pe marginea biroului meu.

Iar eu nu sunt pregătită pentru o a doua rundă de război. Am crezut că o să am măcar câteva zile la dispoziție.

M-am apropiat de birou și am încercat să îl ignor, în timp ce el se joacă cu setul de bile argintii pe care l-am primit, în mod ironic, tot de la el.

— îmi pare rău, am spus cu un oftat. Nu ar fi trebuit să...

M-a tras brusc în brațele lui și m-a redus la tăcere când și-a lipit gura de a mea și mi-a tăiat complet răsuflarea.

— Să nu îți ceri niciodată scuze pentru că te

aperi. Am fost un măgar și îmi pare rău pentru asta.

Mâinile mele s-au oprit pe umerii lui și am fost luată prin surprindere de scuzele lui. Aiden White nu își cere niciodată scuze.

294— Am vrut să te fac geloasă și am reușit, a recunoscut. Și ai ripostat ca o adevărată leoaică.

Mâinile lui au început să urce pe talia mea, apro- piindu-mă mai tare de el.

— Nu mai pot să stau departe de tine, Chloe. Am încercat atât de mult, dar pur și simplu nu pot să mă mai împotrivesc.

Mi-am umezit buzele și mi-am simțit inima zbătându-se cu putere în piept.

Cred că visez. Trebuie să visez.

— De ce ai încercat să stai departe?

A oftat și a început să îmi descheie nasturii de la cămașă.

— Pentru că am fost un afemeiat și nu am vrut să devii o aventură de-o noapte. Ești fiica lui Jess și preferata lui Patty. Nu puteam să îți fac asta.

Mi-a descoperit sutienul înflorat pe care l-am furat acum câteva săptămâni din stocul pentru ședințele foto și am suspinat.

— Și acum ești pregătit de ceva serios?

Buzele lui mi-au atins sânii și am gemut, strângându-mi degetele pe sacoul lui.

— Mereu am fost pregătit, dar am așteptat femeia potrivită. Și mi-am dat seama că tu ești aceea.

S-a uitat în ochii mei, apropiindu-și chipul de al meu.

— Și tu o să fii unică. Pentru eternitate.

Când m-a sărutat am început să plâng de fericire și mi-am lăsat fanteziile să prindă viață, în brațele bărbatului pe care îl iubesc. *Calvin Evans*

— Neața!

Am intrat în vestiar și m-am oprit în fața dulapului meu, încercând să îmi amintesc combinația de la nenorocitul de cifru.

— Petrecerea s-a întins?

Am zâmbit și am înjurat nervos că nu reușeam să deschid lacătul. Derek, partenerul meu de teren, a început să râdă și s-a așezat pe banca de lemn pentru a se bucura de spectacolul oferit de mahmureala mea.

— Ticălosul și-a călcat orgoliul și a cerut-o de nevastă.

Aseară, Chloe și Aiden au dat o petrecere în cinstea logodnei lor. După zece ani de tachinări și certuri, a venit timpul să fie împreună în sfârșit. Iar eu am câștigat primul pariu cu tatăl meu în douăzeci și șase de ani.

— Au stabilit data?

Am dat cu pumnul în dulapul de metal când am greșit din nou cifrul și am răsuflat cu putere.

— Doar data? Chloe deja și-a făcut programare pentru rochia de mireasă. Iar mama și Patty au închiriat restaurantul și planifică ceremonia în aer liber.

Derek a început să râdă și mi-a înmânat ranga din colțul camerei. Nu e prima oară când unul dintre noi vine mahmur și nu reușește să își deschidă dulapul.

Capitolul 27

— Dacă o să mă însor vreodată, o să fug la Vegas și nu o să le dau ocazia îmi distrugă viața. Și nici nu o să îl las pe tata să pună un pariu pe seama mea.

Am deschis dulapul cu ranga și i-am dat-o înapoi colegului meu. Mi-am aruncat geanta de sport înăuntru și mi-am scos insigna.

— Eu cred că bătrânul tău deja a făcut un pariu pe seama ta. Nu ești singurul din clan care nu are o verighetă pe deget?

M-am încruntat și m-am întins după cutia cu Advil de pe raft.

— Mai e Ryan, verișorul meu. Dar ticălosul lucrează la Londra și nu prea dă detalii despre viața lui.

— Mda. Ești un pariu ambulant, m-a luat peste picior.

Am aruncat două comprimate în gură și le-am înghițit fără să beau apă.

Discuțiile despre dragoste și căsătorie îmi lasă un gust amar și încerc să le evit cât de mult pot. Sunt fericit pentru sora mea și pentru restul fraierilor din familie care au căzut pradă căsătoriilor, dar eu m-am convins de mult cum e treaba cu iubirea. Și nu mai am nevoie de ea.

Am închis dulapul și am părăsit vestiarul împreună cu colegul meu. Sunt pregătit pentru orice caz de pe lista noastră de priorități. Mai ales că am nevoie să îmi iau gândul de la probleme. Problemele cauzate de o femeie.

— V-ați gâdilat orgoliile în vestiar?

Dan, șeful nostru, se comportă ca același veșnic ticălos cu inimă mare, încercând să își respecte meseria și să fie profesional.

— Bună dimineața si tie, sefu'!

J J J ' J

Bărbatul a zâmbit și a așteptat să ne așezăm la birourile noastre înainte să vorbească. S-a uitat la mine prelung și apoi a tras aer în piept și s-a dat la o parte din fața pancartei cu cazul.

Pixul cu care mă jucam până acum s-a rupt și i-am dat drumul pe podea, ignorând privirile compătimitoare îndreptate spre mine.

— Kim Marist. 21 de ani. A dispărut acum trei zile și nimeni nu știe unde este.

— Nu a dispărut. A fost răpită.

Privirile noastre s-au întors spre persoana care a intrat în sediul nostru și ne-a luat prin surprindere. Eu am fost mai mult decât surprins să o văd în ușă pe fosta mea iubită, care a refuzat să se căsătorească cu mine.

— Sora mea a fost răpită și voi sunteți singurii care puteți să o găsiți.

Nu s-a schimbat în trei ani de când am văzut-o ultima oară. Părul ei blond e acum destul de lung ca să îl prindă în coadă. Ochii ei căprui nu mai au acea strălucire care a reușit să mă cucerească din prima clipă.

E obosită, epuizată, îngrijorată și probabil foarte speriată.

— Ronnie, nu știm asta încă. Poate că a plecat și nu a vrut ca tu să știi.

A început să râdă la presupunerea stupidă a lui Dan. Și eu aș fi făcut la fel.

Kim și Veronica au fost mereu apropiate, iar pitica nu ar fi putut să plece fără să spună cuiva.

Mai ales surorii ei mai mari.

Blondina i-a înmânat șefului meu un bilet murdar și sper ca acelea să nu fie pete de sânge.

— Cred că asta îți confirmă faptul că a fost răpită.

Dan și-a ridicat sprâncenele, fiind impresionat de faptul că biletul e într-o pungă de plastic.

— Amprentele tale sunt aici?

Veronica a zâmbit și s-a uitat rapid la mine, apoi din nou la șeful meu.

— Știu cum să mă protejez, Dan. Am avut un profesor bun.

Ticăloasă nemernică! încearcă să îmi aducă aminte de toate momentele noastre și se folosește de faptul că sunt aici și nu pot să îi spun să se ducă dracului, așa cum ar trebui să o fac.

— Vreau să aflu fiecare amprentă de pe bilet și apoi să le verificați în baza de date.

Audrey s-a ridicat de la biroul ei și a preluat comenzile cu zâmbetul pe buze. Dacă cineva e obsedat de munca asta, aceea e nimeni alta decât roșcata noastră Audrey.

— Ai idee cine ar putea fi?

Femeia a oftat adânc și mi-am stăpânit impulsul de a mă apropia de ea și de a o lua în brațe. încercând să îi înlătur orice teamă și să o asigur că va fi bine.

— Nu aici, a spus făcând semn spre holul luminat.

Dan a aprobat din cap și i-a pus o mână pe spate, ghidând-o spre camera de interviu. Veronica s-a oprit și mi-a aruncat o privire.

— îl vreau și pe el.

Șeful meu s-a uitat la mine, dar amândoi știam

că nu am cum să refuz. Sunt nevoit să îmi fac treaba și să fiu în preajma ei, chiar dacă e ultimul lucru pe care mi-1 doresc în acest moment.

M-am ridicat de pe scaun și am călcat bucățile de plastic ale pixului sub talpă, făcând-o să tresară.

Dan a deschis ușa și a lăsat-o să intre prima, iar eu am fost ultimul care a intrat, ținând dosarul lui Kim în mână.

Mi-am tras scaunul de metal și m-am așezat în fața femeii pe care am iubit-o enorm și pe care încă o iubesc. Oricât de mult mi-aș dori să nu fie așa.

— Ai mai primit amenințări?

își ține mâinile în poală, frângându-le, cum face de fiecare dată când îi e frică.

— Lucra cu jumătate de normă la un bar din Bronx. E unul dintre acele baruri în care chelnerițele trebuie să poarte fuste scurte și bluze decoltate. Am încercat să o conving să renunțe, dar mereu mi-a spus că nu e chiar atât de rău precum pare.

îmi vine să urlu la ea în acest moment, atât de tare. Cum a putut să îi permită să facă asta?

— De cât timp lucrează acolo?

A tras aer în piept și și-a închis ochii.

— De doi ani.

Am înjurat printre dinți și am făcut-o să se uite în ochii mei. Buzele i s-au arcuit într-un zâmbet șters, dar zâmbetul ăla inocent nu o să îmi facă furia să dispară atât de ușor. Nu de data asta.

— îl bănuiești pe șeful ei?

A dezaprobat din cap și s-a uitat la șeful meu, care conduce interviul. Nici măcar nu înțeleg de

ce mă vrea aici.
— Artie e un bărbat minunat și mi-a spus că poate ajuta cu, doar să o găsim.
— Care e numele barului?
întrebarea mea a făcut-o să își întoarcă privirea spre mine.
— Rats.
în loc să scriu numele în dosar, mi-am întors capul spre oglinda din spatele meu, știind că mesajul meu o să fie înțeles și colegii mei o să plece spre bar.
— în ultimele săptămâni, a venit un individ care părea că și-a pus ochii pe Kim. Alan Clare.
Eu și Dan ne-am uitat unul la celălalt și nu am scos niciun sunet. Alan Clare e unul dintre ticăloșii pe care îl urmărim de câteva luni. Numărul de victime pe care le lasă în urma lui crește în fiecare zi, iar șobolanul are grijă să își șteargă urmele cu măiestrie.
— Kim l-a refuzat de nenumărate ori și i-a spus că vrea să stea departe de el. Și presupun că s-a plictisit să fie refuzat.
înainte ca unul dintre noi să scoată vreun cuvânt pe gură, Audrey a deschis ușa și și-a băgat capul înăuntru.
— Amprentele aparțin lui Dylan Perry.
Unul dintre câinii de încredere ai lui Alan Clare. Poate acum reușim să îl băgăm în închisoare și să putrezească acolo.
— Obține un mandat de percheziție! Ia-1 pe Zack și fa-i o vizită ticălosului!
Roșcata a dat din cap și a închis ușa în urma ei. Dan s-a uitat la mine și mi-a făcut semn, apoi ne-

am ridicat amândoi în picioare.

— 0 să te anunțăm imediat ce...

— Vreau să vin cu voi. Și nu accept niciun refuz!

Hotărârea din privirea ei l-a pus în încurcătură pe șeful meu. L-am lovit ușor în picior, încercând să îi fac un semn și să îi dau de înțeles că nu vreau asta. Dar înainte să îi răspundă, blondina s-a ridicat în picioare și a deschis ușa sălii de interviu.

— Mama naibii de treabă!Bărbatul de lângă mine a oftat și s-a apropiat de ușă.

— Trebuie să discuți cu ea la un moment dat și să vă rezolvați problemele, Calvin.

Am închis dosarul și am oftat cu putere. Când începeam să mă obișnuiesc cu lipsa ei în viața mea, a apărut să îmi dea din nou viața peste cap.

***

— Și acum doar așteptăm?

Continui să privesc prin parbrizul mașinii și încerc pe cât posibil să nu o dau jos și să plec.

Dan are impresia că dacă mi-o lasă mie pe cap, o să reușească să ne rezolve problemele. Dar nu am de gând să fac nicio mișcare în acea direcție.

— Perry refuză să vorbească. Trebuie să supraveghem centrul lor de acțiune până când o să reușim să atacăm.

A tras aer în piept și și-a decuplat centura de siguranță. Evită să mă privească în ochi și eu la fel.

— Nu m-ai întrebat niciodată de ce am spus nu.

Mi-am strâns pumnul mai tare.

— Nu am de gând să fac asta. Sunt aici ca să o ajut pe sora ta, nu pe tine. Ai făcut o alegere și eu am acceptat-o.

A pufnit în râs și s-a întors cu fața la mine.

— Ai acceptat-o pe naiba. Nici măcar nu poți să te uiți la mine fără să înjuri sau să îți pierzi răbdarea.

— Am toate motivele să nu vreau să fiu în prezența ta. Și încercarea asta a ta nu o să ajute cu nimic. S-a terminat, Veronica. Și după ce o găsim pe Kim nu o să trebuiască să te mai văd niciodată.

— Te iubesc! a șoptit. Nu am încetat niciodată să te iubesc.

302Am început să râd ca un maniac, fără să îmi pese dacă mă aude cineva. Dacă sunt descoperit și toată operațiunea se duce naibii.

Mi-am întors capul și m-am uitat la fosta mea iubită, iar privirea ei sinceră îmi intensifică furia cu fiecare secundă. Mi-am pus mâna pe ceafa ei și am apropiat-o brusc de mine, dorindu-mi să o sperii. Dorindu-mi să o fac să plângă și să o rănesc la fel de mult cum m-a rănit ea pe mine. Dar ea doar m-a privit și a așteptat izbucnirea mea.

— Ce încerci să faci? Crezi că dacă îmi spui ceea ce vreau să aud, o să iert umilința prin care am trecut? Eram dispus să îmi împart viața cu tine, să îmi întemeiez o familie cu tine, iar tu ai spus nu. De ce încerci să faci ceva după doi ani? De ce continui să mă chinui, la naiba?

Ochii au început să i se umezească și în sfârșit primeam ceea ce îmi doream. Să o văd suferind. Dar nu mă face să mă simt mai bine. Mă face să mă simt ca un ticălos.

— Suntem atât de diferiți, Calvin. Provenim din lumi diferite. Am crezut că așa e mai bine.

Am eliberat-o brusc și am făcut-o să se clatine în scaun. Am inspirat brusc, fără să îmi iau privirea de la ea.

— Ai crezut că îmi pasă de faptul că ești orfană? Sau că a trebuit să renunți la facultate ca să te întreții pe tine și pe sora ta? Nu mi-a păsat niciodată de poziția ta socială sau de lipsa banilor pentru că te iubeam, la dracu. Aveam nevoie doar de tine. Să mă iubești și să mă accepți așa cum sunt eu. Dar ai fugit ca o lașă și ai preferat să lași niște prejudecăți pe care le-am ignorat cu desăvârșire să intervină între noi.Mi-am trecut o mână prin păr și am înjurat în bărbie, furios pe mine. Sunt furios pentru că mi-am promis că nu o s-o mai las atât de aproape de mine.

Când mâna ei a atins-o pe a mea, am gemut cu putere și mi-am închis ochii.

— Calvin, îmi pare rău! îmi e dor de tine. îmi e dor de noi, a spus cu lacrimi în ochi.

Radioul meu a început să bâzâie, apoi am auzit vocea clară a lui Dan care îmi spunea că pot să fac o mișcare.

Mi-am scos pistolul, i-am verificat gloanțele și am tras siguranța.

— Mie nu. Ai ieșit din viața mea complet, Veronica. Și nu îmi mai pasă de tine. Nu îmi pasă dacă trăiești sau mori. Așa ai vrut să fie, iar eu doar îți îndeplinesc dorința.

Am deschis portiera și am coborât din mașină. Am încercat să ignor chipul ei palid când m-am uitat la ea.

— Rămâi aici, i-am ordonat.

Am trântit portiera și am scos-o din mintea mea. Acum trebuie să îmi fac treaba și să o aduc pe sora ei în siguranță.

M-am apropiat de depozit și i-am văzut pe colegii mei în punctele stabilite. Dar e plin de paz-

nici și nu prea am cum să intru fără să alertez tot grupul. M-am uitat în jurul meu și am văzut scara de incendiu care duce spre acoperiș. Am urcat fără să atrag atenția asupra mea și am reușit să mă strecor înăuntru prin intermediul aerisirii de pe acoperiș.

M-am uitat în jos și am văzut-o pe Kim legată de un scaun, cu doi paznici în jurul ei. Am analizat restul încăperii și nu mai am și alți musafiri. Cei de afară 304sunt mai mulți și, dacă îi dobor pe cei doi, colegii mei urmează să aibă grijă de ceilalți.

Mi-am deschis casca din ureche și mi-am pregătit pistolul.

— înăuntru sunt doar doi, exact lângă ea. Probabil o să țipe, așa că fiți pregătiți de atac.

Am tras aer în piept și l-am împușcat pe unul dintre bărbați în ceafă, iar când cel de-al doilea și-a ridicat capul spre mine, l-am împușcat direct în frunte.

Kim a început să țipe de frică și am coborât cât de repede am putut la ea, ca să o opresc.

— Sunt eu, am vorbit rapid. Sunt eu, Kim.

Gura ei s-a închis, dar ochii ei mari mă privesc speriați și am reușit să îi dezleg mâinile și picioarele. S-a agățat de mine ca un păianjen și am strâns-o în brațe, bucurându-mă că e vie.

— Am recuperat-o, am spus comunicând cu restul echipei. E în siguranță.

Derek mi-a spus că terenul e liber și am ieșit din depozit împreună cu puștoaica în brațele mele. Nu e nicio urmă de nemernicul de Alan Clare și nici de data asta nu o să reușim să îl închidem.

M-am uitat în jurul meu pentru a mă asigura că totul e în siguranță.

— Ronnie!

Kim s-a desprins din brațele mele și a început să alerge spre sora ei, care nu mi-a ascultat ordinele. Am încercat să o țin lângă mine, dar a reușit să fie mai rapidă decât mine.

Am văzut mașina neagră în spatele blondinei

mele, dar înainte să țip, glonțul a doborât-o la pământ. Alan Clare mi-a zâmbit și a plecat, lăsând-o pe femeia pe care o iubesc la pământ.

Am auzit ordinele furioase ale lui Dan în ureche, dar am început să alerg și am ajuns la ea înaintea surorii ei.

Nu se mișcă și aproape nici nu respiră. Panica a pus stăpânire pe mine, iar când am îngenuncheat lângă ea, am crezut că o să îmi pierd mințile.

— Ronnie, să nu îndrăznești!

Am început să o lovesc pe obraz și i-am luat încheietura, încercând să îi simt pulsul. E slab și pentru o secundă am crezut că a dispărut.

— Deschide ochii, la naiba. Nu poți să mori! Nu poți să pleci pentru a doua oară din viața mea.

I-am aruncat telefonul lui Kim și i-am spus să sune după o ambulanță.

— Ai spus că nu îți pasă dacă mor, am auzit-o.

Vocea ei e slabă, iar propriile mele cuvinte s-au întors să mă bântuie.

— Am mințit, am recunoscut panicat. La dracu, știi și tu că am mințit. Te iubesc, Ronnie și am nevoie de tine în viață! Am nevoie de tine în viața mea!

Mâna ei s-a întins și mi-a atins obrazul. Și-a deschis ochii și s-a uitat la mine.

— Mă ierți? Pentru că am fost cea mai mare idioată?

I-am acoperit mâna cu a mea și mi-am înghițit nodul din gât.

— Te-am iertat din prima clipă în care ai pus piciorul în sediul meu.

A zâmbit ușor și a continuat să se uite în ochii

mei.

— întreabă din nou, Calvin.

Am zâmbit și am dezaprobat din cap. Femeia asta e imposibilă, chiar și în cele mai critice momente. Iar nenorocita aia de ambulanță nu e nicăieri.

— Veronica Marist, vrei să fii soția mea? am spus cu răsuflarea tăiată.

Și-a închis ochii și a suspinat.

— Da, Calvin Evans! Vreau să fiu soția ta și nu poți să mai dai înapoi.

Am dezaprobat din cap și i-am strâns mâna cu putere.

— Nu am vrut niciodată asta.

Ronnie a început să chicotească și s-a uitat în ochi mei.

— Descheie cămașa.

M-am uitat la ea surprins și aș vrea să îi dau un șut în fund în acest moment.

— Nu am de gând să fac sex cu tine, de față cu sora ta, în timp ce sângerezi.

— Descheie cămașa, Evans, mi-a ordonat.

Am mormăit în barbă și am început să îndepărtez nasturii. Când am ajuns la ultimul și am dat de vesta antiglonț, am înjurat ca un nebun.

— Dan m-a obligat să o port și acum înțeleg de ce a insistat atât de mult.

— Drăcia naibii! Mincinoasă mică ce ești!

A început să râdă și mi-a apropiat chipul de al ei.

— Te însori cu mine, Calvin Evans. Și nu ai cum să ieși din situația asta.

Am zâmbit și am sărutat-o, lăsând chițăitul lui Kim să îmi gâdile auzul.

0 să mă căsătoresc cu femeia pe care o iubesc și sper să îl fac pe tata să piardă orice pariu pe care l-a pus pe seama mea.*Ryan Evans*

— Stimați călători, ne pregătim de aterizare. Vă rugăm să vă cuplați centurile de siguranță! Vă mulțumim!

Mi-am luat privirea de la fereastră și mi-am prins centura în jurul șoldurilor. Una dintre însoți-toarele de zbor mi-a aruncat o privire obraznică și s-a îmbujorat înainte să își continue drumul de-a lungul culoarului.

Nu am nevoie de așa ceva acum. Trebuie să rezist impulsului și să nu mă mai culc cu femei necunoscute. Serena m-ar ucide dacă aș aduce o femeie complet necunoscută la nunta ei.

Mi-am strâns pumnul și am simțit o ușoară turbulență înainte de aterizare. Urăsc să zbor cu avionul. Dar ce nu fac eu pentru sora mea cea răsfățată care se mărită?

— Ryan, mă mărit! Gabe m-a cerut de nevastă.

Am început să rânjesc ca ultimul idiot și mi-am prins telefonul între umăr și ureche, încercând să fac ordine în apartamentul meu.

— I-a luat ceva timp. Credeam că tata e mult mai convingător.

Sora mea a început să râdă și probabil în acest moment își admiră inelul de pe deget.

— Când o să fie evenimentul nefericit pentru Gabe?

— Du-te la dracu, Evans.

1

Capitolul 28

De data asta, eu am început să râd, ascultând recitalul de înjurături al surorii mele.

— Vreau să fii aici luna viitoare, Ryan. Vreau să mă conduci la altar.

Am scăpat sacul de gunoi din mână.

— Credeam că tata trebuie să te ducă la altar.

— Da, păi ticălosul a făcut un pariu cu unchiul Rayși momentan nu vorbesc cu el.

Am început să râd și m-am așezat pe canapea, întinzându-mi picioarele după o zi lungă.

— Presupun că unchiul Ray a câștigat din nou?

— De parcă nu câștigă mereu, a spus cu un oftat.

Bărbatul ăla a inventat o nouă tradiție în familia noastră, cea a pariurilor. Și sincer să fiu treaba asta făcea totul să fie mai interesant. îmi place să particip la diferite evenimente din familie doar ca să aflu ce pariuri mai sunt în desfășurare și câte a mai câștigat Ray Evans.

— Să nu îndrăznești să îmi aduci una dintre asistentele tale sau pe secretara aia urâtă și împiedicată.

Secretară care e căsătorită și are și un copil. Dar mai bine nu o contrazic pe bridezilla pentru că sunt convins că o să mă pocnească când o să mă vadă.

— Și mie o să îmi facă plăcere să te văd, surioară.

— Dacă nu ai parteneră pot să aranjez ceva

pentru tine și...

— Pa, Serena. Te iubesc!

I-am închis în nas și am aruncat telefonul pe canapea lângă mine. Femeile din familia asta ar trebui să nu mă mai bată la cap cu viața mea amoroasă. Nici măcar tata nu face atâta caz și el e cel mai nebun după mărirea familiei.La dracu. Sunt un nenorocit de pariu pentru ticălos, am realizat în cele din urmă.

Mi-am ridicat valiza și m-am îndreptat spre ieșirea aeroportului. Ar trebui să dau cu ochii cu tatăl meu, pentru că m-a înnebunit o săptămână întreagă cu faptul că o să vină după mine. Dar sunt absolut convins că o să facă vreo șmecherie.

Când porțile s-au deschis și am văzut-o pe Christina Blakely, mi-am dat seama cât de bine îl cunosc pe tatăl meu. Și cât de puțin mă cunoaște el.

Femeia e îmbrăcată în același stil de mai bine de cinci ani. Prea mult ca un bărbat și prea puțin ca o femeie, după părerea mea. Din ținuta ei, doar pantofii cu toc o fac să semene cu o femeie.

— Bebelușul a aterizat, a spus ironică. Ai reușit să îți schimbi singur scutecele?

Atacul ei nu a reușit să mă ia prin surprindere, pentru că mă așteptam la asta. încă nu reușește să mă ierte pentru greșeala fatală pe care am făcut-o în urmă cu patru ani. La naiba, nici eu nu am reușit să mă iert pentru ea.

— Ce cauți aici, Blakely?

Bate nervoasă din picior și nu se uită deloc la mine. După o scurtă privire furioasă, atenția i-a fost complet captivată de telefon.

— Lui tati i s-a făcut frică că o să fii răpit.

— EI trebuia să mă ia.

A pufnit în râs și s-a uitat la mine ironică.

— Ei bine, tatăl tău te-a păcălit, Evans. Și te-ai pricopsit cu mine.

310Ar fi trebuit să mă pricopsesc cu tine acum mult timp, răsfățate. Dar a trebuit să moștenesc prostia din familia Evans și să distrug totul.

Privirea mea s-a îmblânzit, iar femeia din fața mea nu a ratat acest gest din partea mea. Și-a strâns maxilarul și a mârâit cuvintele printre dinții încleștați.

— Putem să plecăm? Am de lucrat la un caz important, iar tu mă încurci.

S-a întors cu spatele la mine înainte să îi dau un răspuns și deja se îndrepta spre ieșirea din aeroport. Mi-am luat valiza și am urmat-o, ținându-mi gura.

Să îmi amintesc să îl pocnesc pe tata cu prima ocazie cu care îl văd. Nu îmi vine să cred că mi-a întins capcana asta atât de puerilă. Știu că probabil a pus un pariu pe seama mea, dar dacă are impresia că o să îl las să câștige cu ajutorul Christinei, se înșeală amarnic.

Arțăgoasa s-a oprit lângă un SUV, mult prea mare pentru statura ei, și a deschis portiera șoferului.

— Poți să îți pui rahatul în portbagaj fără să îți rupi coloana firavă?

Răbdare. De asta am nevoie ca să nu îmi pun mâinile pe nemernică și să o las fără aer.

Am scos o înjurătură și am deschis portbagajul, aruncând fără nicio problemă valiza înăuntru. L-am trântit cu putere și m-am îndreptat spre locul din dreapta șoferului. Dar înainte să deschid portiera, mașina s-a pus în mișcare și am rămas cu mâna suspendată în aer.

Christina a oprit mașina câțiva metri mai în față si i-am auzit râsul colorat, enervant si adorabil, de care trebuie să recunosc că mi-a fost dor.0 s-o fac să plătească pentru toate astea. Știu că are tot dreptul să mă chinuie, dar asta nu înseamnă că o să îi fac treaba mai ușoară.

— Ar fi trebuit să îți vezi fața, a spus lovind volanul cu palma.

M-am așezat pe scaun și am trântit portiera, în timp ce nemernica râdea pe seama mea.

— Parcă erai în criză de timp, am mormăit.

Și-a transformat râsul într-un chicotit și a călcat iritată pedala de accelerație.

Mi-am sprijinit cotul de portieră și m-am uitat cu coada ochiului la ea, fără să scot vreun sunet.

Nu s-a schimbat prea mult de când am văzut-o luna trecută. Același păr blond și ondulat, care acum e scurt până la umeri. Ochii ei verzi sunt mult mai închiși la culoare decât ai mei și mereu am spus că am avea niște copii minunați. E mai slabă decât îmi amintesc, cel puțin așa vedeam prin hainele ei. Munca de avocat e destul de solicitantă, mai ales pentru începători ca ea.

— Nu te întrebi de ce eu?

Am tras aer în piept și am încercat să îmi țin privirea îndreptată spre parbriz și să nu o privesc pe ea.

— Pentru că tata nu a trecut niciodată peste despărțirea noastră și probabil s-a molipsit de la fratele lui și a făcut un pariu că o să reușească să ne împace.

— Pariul e făcut cu Serena.

Desigur. Când ăștia doi se pun pe pariat, totul

se duce naibii. Și sunt convins că mama habar nu are despre asta, pentru că nu ar fi fost de acord. Cel puțin așa cred.

— Nu ar fi trebuit să vin la Londra, a spus supărată. Doar am complicat lucrurile.

Mi-am strâns pumnul și am privit orașul aglomerat de care ne apropiam cu repeziciune.

— Mi-arfi plăcut să îmi spui că vii însoțit.

I-am pus paharul în față și m-am uitat la tatăl meu încruntat. Zâmbetul lui enervant mă calcă pe nervi și în acest moment îmi doresc să îl arunc prin- tr-un perete pentru capcana stupidă pe care mi-a întins-o.

— Tată, dacă asta e o încercare stupidă de a mă împăca cu Christina, nu o să funcționeze.

Bărbatul a sorbit din băutura lui și a ridicat ușor din umeri.

— Am un caz important, iar Christina are nevoie de cele mai bune cazuri ca să se afirme. Am nevoie de ea aici ca să câștig.

Am pufnit în râs și mi-am încrucișat mâinile la piept, apoi m-am sprijinit de dulapul din spatele meu.

— Astea sunt prostii. Ești cel mai bun avocat din New York și nu ai nevoie de nimeni ca să câștigi un caz. în niciun caz de o avocată proaspăt ieșită de pe băncile facultății.

înainte ca tata să vorbească și să o apere pe micuța lui, Christina și-a făcut apariția în bucătăria mea și mi-a aruncat o privire furioasă.

— Am absolvit acum doi ani, Evans. Și sunt o avocată excepțională, una care îl face mândru pe tatăl tău. Spre deosebire de tine.

Toată lumea are impresia că mi-am dezamăgit tatăl și numele Evans pentru că am refuzat slujba de avocat. Dar părinții mei mereu ne-au încurajat pe 313 *mine și pe sora mea să ne urmăm visele. Știu că tata nu a acceptat ușor pasiunea mea pentru management și acum nemernica asta, pe care încă o iubesc, are grijă să răsucească cuțitul în rană pentru că am rănit-o.*

Această săptămână, cu ei în apartamentul meu, o să fie o probă de foc. Și nu trebuie să ies ars din ea.

— îți pare rău că tatăl meu și-a făcut speranțe în privința noastră sau pentru că am făcut sex?

Am privit-o cu coada ochiului și am văzut cum a început să strângă volanul. A oprit mașina la un semafor și niciunul dintre noi nu a mai spus nimic. Tensiunea creștea cu fiecare clipă și simt că trebuie să fac ceva. Să spun ceva.

— Christina, nu...

— Taci!

Și-a întors capul ca să mă privească și am văzut hotărârea din ochii ei.

— După nuntă o să pleci și nu o să ne mai vedem. Hai să încercăm să fim civilizați unul în preajma celuilalt și să o facem fericită pe Serena.

Numai dacă ar fi atât de simplu.

***

Sunt gelos. Pe întreaga mea familie, pentru că au cu cine să își împartă viața. Ei se distrează pe ringul de dans sau în baie, iar eu stau trist, cu un pahar de șampanie în mână, sprijinit de bar.

Caleb și Robin dansează fericiți, iar sarcina ei începe să devină din ce în ce mai vizibilă. Hayden o învârte pe Hayley într-una, iar Ellie e complet acaparată de unchiul Jaxon. Chloe zâmbește în fiecare clipă, fără să își ia privirea din ochii lui Aiden, iar 314faptul că ei urmează să se căsătorească a fost cea mai mare surpriză din ultimul timp. Calvin se comportă ca un gogoman și o hrănește pe Ronnie de parcă ar fi un copil mic.

Iar sora mea pur și simplu strălucește în brațele noului ei soț. Gabe e alegerea cea mai potrivită pentru ea și pot spune asta fără nicio îndoială.

în cealaltă parte a sălii, părinții noștri stau așezați la aceeași masă și se bucură de evenimentul special din familia noastră. Iar Christina încearcă să mă ignore, folosindu-se de asistentul tatălui meu.

Ei bine, nu o să mă poată evita la nesfârșit. Am băut restul de șampanie din pahar și l-am trântit pe bar. Am tras aer în piept și am început să mă apropii de femeia mea. De femeia pe care o iubesc și pe care am rănit-o enorm.

— Vino cu mine!

Am apucat-o de mână și am ridicat-o în picioare, dar deja începe să opună rezistență și să mă enerveze.

— Dă-mi drumul, Ryan! Chiar acum!

Am început să zâmbesc și m-am întors cu fața la ea, mai hotărât ca oricând.

— Dacă nu vii cu mine, o să te arunc pe umăr și

o să atragem toată atenția asupra noastră. Vrei să îi faci asta Serenei? Să o eclipsezi în ziua nunții ei?

Știu că sunt un ticălos pentru că folosesc șantajul ca să o aduc lângă mine, dar trebuie să mă folosesc de orice mijloc ca să o recâștig.

— Ești un măgar!

Am zâmbit și am început să o trag după mine, știind locul perfect unde să vorbesc cu ea.Am trecut pe lângă câțiva dintre colegii surorii mele, care își făceau poze, și m-am îndreptat spre liftul hotelului.

— Nu am de gând să fac sex cu tine, Ryan. Nu o să se mai întâmple asta niciodată.

Am împins-o în ascensor și am apăsat butonul pentru ultimul etaj.

— Nu asta vreau. Cel puțin nu acum.

A oftat cu putere și pentru câteva clipe a rămas tăcută.

— A fost o greșeală, a spus supărată.

Mi-am luat privirea de la panoul luminat și m-am întors spre ea. Rochia ei mă incită la culme și nu îmi doresc decât să o smulg de pe ea.

— Relația noastră nu a fost o greșeală. A fost cel mai frumos lucru care mi s-a întâmplat, iar eu am distrus-o pentru că sunt un idiot.

S-a uitat la mine cu o privire care îmi spunea *nu te contrazic* și am auzit sunetul liftului. Când ușile s-au deschis, am luat-o de mână și am pășit spre piscina interioară.

Blondina și-a retras mâna din a mea și mi-am simțit inima tresărind.

— Nu cred că mai avem ce să ne spunem, Ryan. 0 să pleci și fiecare o să își vadă de viață.

Și-a strâns brațele în jurul corpului și s-a apropiat de peretele din sticlă, privind orașul așternut la picioarele noastre. I-am văzut corpul tremurând și m-am apropiat de ea. A tresărit când am lipit-o de pieptul meu și a suspinat când buzele mele i-au atins urechea.

— Nu ar fi trebuit să te las să pleci, am șoptit

cu buzele lipite de pielea ei.

316A pufnit și s-a întors cu fața la mine. Și-a pus ambele palme pe pieptul meu și m-a făcut să mă dau câțiva pași înapoi.

— Ar fi trebuit să te gândești la asta când te-ai culcat cu sora mea.

M-a împins cu toată forța ei și am plonjat în piscina rece, sub privirea furioasă a blondinei.

Chiar am crezut că o să fie atât de ușor?

Am ieșit la suprafață și mi-am dat părul pe spate, în timp ce Christina parcă luase foc.

— Cum te-ai fi simțit dacă eu aș fi fost în locul tău? Dacă m-aș fi culcat cu Hayden sau Calvin? Ai fi venit să mă iei în brațe și m-ai fi felicitat?

Am început să mă apropii ușor de ea, încercând să nu o fac să se retragă.

— Știi foarte bine că situația nu a fost așa. Nu m-am culcat niciodată cu ea. Și e sora ta vitregă, pe care nici măcar nu o suporți.

A început să râdă și a aruncat în mine cu un tub de loțiune pe care îl uitase probabil cineva într-o zi însorită.

— Erai în pat cu ea, Ryan. Fără haine, iar ea era peste tine și te mângâia.

Am prins-o de gleznă înainte să mai arunce cu ceva în mine și am tras-o în apă, direct în brațele mele. A început să se zbată ca o pisică sălbatică, iar când am prins-o între perete și corpul meu a încercat să mă lovească.

— Nici măcar nu m-ai lăsat să îți explic. Ai crezut-o pe ea, când știai foarte bine că mereu a vrut să ne despartă.— Nu aveam nevoie de explicațiile tale, a spus furioasă. Ceea ce am văzut a fost mai mult decât suficient.

Sunt convins de asta. Și eu dacă eram în locul ei procedam la fel, poate mai rău.

Dacă aș fi găsit-o dezbrăcată, în pat cu unul dintre verii mei, cu siguranță nu aș fi crezut niciun cuvânt din gura ei. Iar acum sunt ipocrit pentru că vreau să mă asculte și să mă creadă.

— Nu m-am culcat cu ea, Christina.

A pufnit neîncrezătoare și și-a întors capul. I-am prins bărbia între degete și am forțat-o să mă privească.

— Am vrut să o fac, am recunoscut. Am vrut pentru că ea era dornică și certurile dintre noi mă împingeau în fiecare secundă spre asta. Dar i-am spus nu. Pentru că mi-am dat seama că te iubesc și că te vreau doar pe tine.

A început să râdă și să mă lovească cu palmele în piept. Loviturile ei nu au niciun efect asupra mea. Dar nu am putut să o opresc. Are nevoie să se descarce și să își elibereze toate frustrările din ultimii patru ani.

— Te urăsc! Ești cel mai mare nenorocit din lumea asta și nu vreau să te mai văd vreodată, a spus plângând. Nu te mai vreau sub nicio formă în preajma mea. 0 să plec din barou și o să am grijă să tai orice...

I-am acoperit gura cu buzele, oprit avalanșa de cuvinte. Pentru câteva clipe mi-a opus rezistență, apoi a cedat. Palmele i s-au strâns în pumni și, când a gemut, am știut că orice formă de

rezistență a dispărut.

318Picioarele i s-au strâns în jurul meu și mi-a răspuns la sărut cu aceeași poftă pe care o nutream și eu. Pasiunea dintre noi s-a dezlănțuit și mi-am încâlcit degetele în părul ei, în încercarea de a o apropia și mai tare de mine.

— Trebuie să mă ierți.

Mi-am apăsat buzele pe obrazul ei, apoi pe gât, făcând-o să tremure în brațele mele.

— Eu..., a spus șoptit și i-am simțit răsuflarea pe chipul meu. Oprește-te!

Mi-am ridicat capul și m-am uitat în ochii ei mari și verzi, încercând să îmi stăpânesc impulsurile animalice.

— De unde știu că nu o să se întâmple din nou?

Știam că o să urmeze asta, dar nu știu care e răspunsul potrivit. Nu știu cum s-o fac să aibă din nou încredere în mine. Tot ce știu e că am nevoie de ea în viața mea.

— Trebuie doar să ai încredere în mine. Știu că e greu și nici eu nu aș avea încredere în mine, dar sunt aici, Christina. Și o să fac tot ce îmi ceri ca să obțin iertarea ta. Absolut orice.

A suspinat și s-a uitat în ochii mei, neîncrezătoare. I-am dat o șuviță de păr după ureche și am sărutat-o cu blândețe.

— Mereu ai fost tu, am asigurat-o. Mereu te-am iubit pe tine. Indiferent de greșelile pe care le-am făcut de-a lungul timpului, mereu te-am vrut pe tine lângă mine.

Pumnii i s-au desfăcut și și-a mușcat buza de jos, fără să spună ceva.

— Hai să o luăm încetul cu încetul. Tu și eu, mâine seară la cină.A început să râdă și și-a încolăcit brațele în jurul gâtului meu.

— Mai bine mergem la cumpărături.

Am ridicat-o pe marginea piscinei și am ieșit din bazin, ajutând-o să se ridice în picioare.

— Deja vrei să îmi golești cărțile de credit?

Degetele i s-au împletit cu ale mele, iar sentimentul de siguranță și de liniște mi-a cuprins inima.

— Pot să le folosesc pe ale mele pentru propriile obsesii. Dar nu am de gând să îl las pe moștenitorul tău să facă ravagii doar în bugetul meu.

în timp ce vorbeam ne îndreptam spre lift. Iar când a rostit ultimele cuvinte, mâna mi s-a oprit înainte de a apăsa butonul.

Mi-a luat câteva secunde să îmi dau seama ce înseamnă și când mi-am întors capul și i-am văzut zâmbetul larg, am simțit că-mi fuge pământul sub picioare.

Privirea mi-a coborât asupra abdomenului ei și după câteva secunde s-a reîntors asupra chipului său.

— Dintr-o singură lovitură?

A început să râdă și m-a lovit în umăr, apoi a apăsat pe butonul ascensorului.

— Chiar ești un măgar, Evans! Poate ar fi mai bine...

I-am închis gura cu un sărut și am tras-o în brațele mele, dorindu-mi să o simt din ce în ce mai

aproape de mine. Dorindu-mi să mă lipesc de corpul ei și să nu îi mai dau drumul niciodată.

320— Te iubesc!

M-a mângâiat pe obraz și i-am văzut ochii înlăcrimați.

— Și eu te iubesc! Nu mai lăsa pe nimeni să ne despartă.

Nici dacă viața mea ar depinde de asta. Nu o să mai permit ca nimeni și nimic să se pună între mine și familia mea.

— Cum o să facem cu slujbele noastre?

Am pășit în ascensor și am apăsat butonul pentru parter.

— Nu vreau să plec din barou și să mă mut la Londra. Urăsc zilele ploioase și accentul nu mă cucerește.

Am sărutat-o pe creștet și am început să îmi plimb mâna în sus și în jos pe brațul ei.

— Ce noroc că Ethan mi-a făcut o ofertă pe care nu am putut să o refuz.

Și-a dat capul pe spate pentru a mă privi și un zâmbet uriaș i s-a așternut pe buze.

— întotdeauna ai reușit să mă surprinzi. Cred că de asta m-am și îndrăgostit de tine. Mereu alungi monotonia. Cu tine, chiar și mohorâta Londră pare un paradis însorit.

Am început să râd și mi-am apăsat buzele pe fruntea ei.

— Tu ești paradisul meu, scumpo!

Am ieșit din lift mână în mână, iar când am ajuns în sala de bal complet uzi și cu zâmbete prostești pe buze, l-am văzut pe tata pregătindu-și banii.Mă simt ca o căprioară hăituită. Merg pe vârfuri și încerc să nu ating vreun obiect sau să nu fac vreo jucărie să țipe.

Până acum planul meu merge perfect, iar micul meu prinț încă doarme buștean.

Am pipăit pentru câteva secunde clanța înainte să o deschid cu grijă, rugându-mă să nu îl trezească, din nou.

Când am trecut pragul și am dat să închid ușa, aproape îmi venea să sar în sus de bucurie și deja îmi imaginam cana imensă cu cafea, de care am fost despărțită timp de nouă luni.

— Iubito, am venit acasă!

Țipătul lui Caleb m-a făcut să mă opresc brusc, iar ușa a rămas întredeschisă. Mi-am închis ochii și am avut o slabă speranță pentru câteva secunde. Dar când țipătul fiului meu a răsunat în tot holul, am simțit că înnebunesc.

— Robin?

Nu m-am mișcat din fața ușii și l-am lăsat pe Liam să plângă, așteptându-1 pe nemernicul de King. Zâmbetul lui mă irită mai mult ca oricând și mi-ar fi plăcut să îi dau un pumn în față și să îl fac să plătească pentru că mi-a distrus liniștea.

— Ce se întâmplă?

Mi-am strâns palmele în pumni și m-am uitat la el, furioasă.

Epilog

— Tocmai l-ai trezit pe Liam, după ce m-am chinuit timp de o oră să îl adorm și mi-ai distrus întâlnirea perfectă cu cafeaua.

A zâmbit, apoi a devenit serios când mi-a văzut furia din ochi.

Am deschis ușa larg, lăsând țipetele fiului nostru să se audă în toată casa.

— Acum, tu o să te duci acolo și o să îl faci să tacă din gură.

L-am împins de la spate și am pornit spre bucătărie.

— Dar nu am țâțe cu lapte, a încercat să scape.

— Nu e problema mea, King. Data viitoare să îți amintești că nu trăiești în pădure și nu trebuie să urli la lună ca să te faci auzit.

Cu cât mai apropii mai tare de bucătărie, țipetele încep să se estompeze. Dar nu știu dacă distanța e de vină sau aptitudinile de tată ale soțului meu.

Mi-am luat cana de pe insulă și am umplut-o cu cafea, apoi m-am așezat pe canapeaua din living, răsuflând ușurată. Am deschis televizorul și am început să butonez telecomanda fără să caut ceva anume.

Douăzeci de minute mai târziu, Caleb s-a trântit lângă mine și a oftat cu putere.

— Câtă energie poate să aibă ghemotocul ăsta?

Am zâmbit, întinzându-mi picioarele pe coapsele lui, și i-am simțit atingerea caldă prin pantaloni.

— Poate ar trebui să facem schimb, să stai tu cu el și eu să mă întorc la spital.Soțul meu s-a uitat la mine și a început să râdă. Și-a lăsat capul pe spătarul canapelei de piele și a dezaprobat din cap.

— Teoretic, tu ai născut acum două luni și ești în concediu.

— Nu am făcut copilul singură, King. De ce nu poți să stai și tu cu noi?

A pufnit în râs și m-a apucat de talie, urcându-mă în poala lui.

— Pentru că secția mea se duce de râpă dacă dispar, chiar și numai pentru o săptămână.

Mi-am trecut degetele prin părul lui și i-am apropiat chipul de al meu. Mâinile i s-au strâns cu fermitate pe șoldurile mele și mi-a zâmbit.

— Și dacă eu am nevoie de tine? Douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru.

M-a smucit spre el și mi-a smuls un scâncet, înainte să îi simt răsuflarea caldă pe chip și să mă uit în ochii lui pătrunzători.

— 0 să găsesc eu o cale.

— Mereu o faci, dragul meu.

Gura lui a cuprins-o flămândă pe a mea și am suspinat de fericire. Inima îmi bate cu putere, iar când mâinile lui au urcat pe spatele meu, mi-am simțit pulsul luând-o razna.

Chiar și după atâta timp, reușește să mă tulbure complet.

Buzele lui au coborât pe gâtul meu și mi-am

închis ochii, lăsându-mă pradă dorinței și pasiunii.

324Dar toată încercarea noastră de a ne potoli poftele s-a năruit sub țipetele lui Liam King.

Ne-am întrerupt sărutul și mi-am sprijinit fruntea de cea a soțului meu, oftând.

— Mai ești tentat să îl dăm spre adopție?

A început să râdă și mi-a mângâiat obrazul.

— Dacă suntem liniștiți poate nu o să audă.

L-am lovit în umăr și m-am dat jos din poala lui.

— Nu e un animal sălbatic, Caleb.

Și-a întins brațele pe canapea, arătându-mi că nu are de gând să se întoarcă la el.

— Nu s-ar zice.

Am început să râd și m-am îndreptat spre camera fiului meu, din nou. în ritmul ăsta, nu o să îi mai fac vreo soră sau vreun frate și nu cred că o să îi placă asta.

Trebuie să caut la modul cel mai serios o dădacă. 0 să am mare nevoie de ea după ce o să mă întorc la spital.

***

— 0 să plâng. Din nou.

I-am întins cutia cu șervețele lui Jess și am zâmbit când și Lily s-a întins luând unul, ca să își șteargă și ea lacrimile.

— Dacă ne vede Patty, o să ne pună să urmărim ceremonia de pe cealaltă parte a parcului.

Serena și cu mine ne-am uitat una la cealaltă și ne-am abținut de la orice comentariu.Astăzi este ziua în care Chloe va deveni oficial doamna White. După luni întregi de pregătiri și de agitație, cea mai fericită zi din viața ei a sosit în sfârșit. Iar ea a insistat să se mărite în Central Park, lângă lacul în care l-a aruncat pe Aiden cu câțiva ani în urmă.

Iar pentru că Patty i-a susținut nebunia până în pânzele albe, nici Jess și nici mama lui Aiden nu au putut face ceva în această privință.

Iar bărbații au preferat să nu se implice deloc. Pentru prima oară l-am văzut pe Ray Evans ținându-și gura și îndeplinind orice dorință a fiicei sale.

— Nu aveți vreo injecție care să le calmeze pentru câteva ore?

Sean White s-a întors cu fața la noi din scaunul din față și ne-a făcut să chicotim. După privirea lui, nu prea pare că glumește și, la cum a fost înghiontit de soția lui, sunt sigură că și-a uitat ideea.

— Nu mai glumi pe seama mea, White. Nu e vina mea că m-ai răpit și m-ai dus în Vegas și m-ai privat de toate astea, a spus arătând spre aranjamente.

Bărbatul și-a pus un braț după umerii lui Lily și a tras-o mai aproape de el.

— Dar m-am revanșat pentru asta. Sau mă înșel?

Obrajii femeii s-au înflăcărat și s-a sprijinit de pieptul soțului ei, suspinând.

— Nu înțeleg de ce băieții pot să fie cavaleri de onoare, iar noi trebuie să stăm aici. Nici măcar nu le cunosc pe individele alea.

326Serena încă e supărată că nu e una dintre domnișoarele de onoare ale verișoarei sale.

— Suntem măritate, am spus cu un zâmbet.

— Și în curând o să fiu și o asasină dacă roșcata aia nu își ia ochii de pe bărbatul meu.

De ce naiba nu a început încă? Nu știu cât de mult pot să mai îndur amenințările Serenei. Iar faptul că fiul meu e cu bona nu îmi place absolut deloc.

Mi-am ridicat privirea și m-am uitat la Caleb, care pare mai plictisit ca oricând. A suspinat și mi-a făcut cu ochiul, iar de data asta eu am fost cea care s-a îmbujorat, ca o adolescentă.

— Ce am ratat?

Ellie s-a așezat lângă noi și și-a tras sufletul, atrăgând atenția asupra ei.

— Serena vrea să o jupoaie pe domnișoara roșcată.

Sora mea a zâmbit și s-a uitat în direcția indicată de prietena noastră.

— Maxim cinci ani, cu vizite conjugale.

Serena a pufnit nervoasă și și-a pus mâinile în sân, iar eu am început să râd. Ellie mereu se comportă ca o avocată când vine vorba de idei tâmpite. Uneori îmi e milă pentru nepoții mei, pentru că nu o să facă niciodată prostii.

— S-ar putea să îți țin companie, dacă blonda cu nasul mare îi mai zâmbește mult lui Haÿden.

0 să fie o zi incredibil de lungă dacă nu o s-o văd pe Chloe apropiindu-se mai rapid de viitorul ei soț.încep să regret că nu m-am prefăcut bolnavă și nu am rămas acasă lângă micuțul meu.

în timp ce le auzeam pe cele două de lângă mine planificându-și șederea în închisoare, formația a început să ne încânte auzul și mi-am întors instinctiv capul.

Chloe e în capătul covorului roșu, la brațul tatălui ei, și amândoi radiază de fericire. Nu am putut să îmi rețin lacrimile și nici nu îmi doresc asta.

— Nu pot să cred că pitica se mărită!

Am suspinat toate trei în același timp și am urmărit-o pe Chloe cum se îndreaptă spre bărbatul pe care îl iubește. Ea încearcă să se apropie cât mai repede de Aiden, dar Ray o trage înapoi și savurează ultimele clipe în care mai poate să își tortureze fiica.

— Tați, te iubesc, dar dacă nu îl ating pe Aiden în următoarele zece secunde, o să înoți cu peștii din lac.

Ronnie, soția lui Calvin, a început să râdă, însă Ray nu a părut deloc intimidat de amenințarea fiicei lui. însă am văzut cum a mărit pasul și s-a oprit lângă preot.

— Să ai grijă de ea, altfel o să te leg de mașina mea și o să te târăsc prin tot orașul.

Un val de râsete s-a auzit în jurul nostru, împreună cu oftatul lui Jess.

— Nu trebuie să îți faci griji pentru asta. Ai instruit-o bine și poate să se ocupe și singură de mine.

Ray a sărutat-o pe Chloe pe obraz și a lăsat-o în brațele soțului ei.

328

— E atât de frumoasă! Nici măcar nu îți dai seama că are două luni de sarcină.

Serena si-a luat un șervețel si si-a sters lacrimile cu grijă să nu își strice machiajul.

— 0 să fie o adevărată aventură să o ducă în luna de miere și să se descurce și cu hormonii ei diabolici.

Am început să chicotim, însă Ray ne-a aruncat câteva priviri care ne-au potolit instantaneu.

Pe parcursul ceremoniei, emoțiile ne-au copleșit pe toate și nu o vedeam decât pe Chloe și cât de frumoasă este.

— Pot să vă pun o întrebare?

Ronnie ne-a făcut să ne întoarcem spre ea și să ne ciulim urechile.

— Dacă nu plâng și sunt însărcinată, înseamnă că am o problemă?

Am rămas cu gura căscată, însă nu am fost în stare să scot niciun cuvânt. Ronnie în schimb zâmbește cu gura până la urechi și a ridicat ușor din umeri.

— Ar trebui să iau tăcerea ca pe un răspuns?

Am luat-o de mână și i-am zâmbit. Chiar dacă nu am avut prea mult timp să o cunosc, atâta timp

cât îl face fericit pe Calvin, suntem cu toți fericiți.

— Totul e perfect, Ronnie. Și cred că viitorul tătic o să te considere și pe tine perfectă.

Mi-a prins mâna într-o strânsoare ușoară și a aprobat din cap. Când mi-am întors privirea, m-am uitat direct la Calvin. Radiază de fericire, iar acum 329 știu că nunta surorii lui nu e singurul motiv al fericirii sale.

După ce Chloe și Aiden și-au jurat iubire veșnică și ceremonia s-a terminat, ne-am ridicat cu toții în picioare. Aiden și-a luat soția în brațe și a sărutat-o, stârnind un val de aplauze și felicitări la unison.

Eu și fetele mele am început să plângem și aplaudam mai tare decât toți ceilalți din jurul nostru.

Chloe e mezina familiei și acum că și ea e în sfârșit fericită, pot spune că e rândul noi generații să ne calce pe urme și să se arunce în vâltoarea iubirii.

Caleb s-a apropiat de mine în timp ce ne îndreptam spre mașină și mi-a înconjurat talia cu brațul său puternic.

— Am o foame de lup. Sper să fie ceva bun acolo.

— Nu și dacă ajung înaintea ta, frățioare.

Hayden a trecut în fugă pe lângă noi, trăgând-o după el pe Ellie, care protesta de zor.

M-am uitat la Caleb și i-am văzut privirea. E pregătit să se ia la întrecere cu fratele lui, iar eu nu cred că pot să fac față la asta.

— 0 să mă asigur că vă rămân doar șervețelele, fraierilor.

Gabe era deja în mașină, când Caleb m-a prins de încheietură și m-a tras după el spre mașina noastră.

în astfel de momente, îmi pare rău că nu am un pistol cu tranchilizante ca să îi potolesc pe băieții ăștia.

Soțul meu nu a reușit să îl bată pe Gabe, dar a reușit să câștige teren în fața fratelui său mai mic.

330— Data viitoare, ia-te de cineva pe mărimea ta, piciule!

Am oftat și m-am îndepărtat de cei trei idioți, încercând să nu mă enervez prea tare. Nu îmi vine să cred cât de copilăroși pot fi într-o zi atât de specială.

Mi-am scos telefonul și m-am retras într-un colț ca să o sun pe bonă.

— Totul este bine, doamnă King. Ne-am jucat, a făcut o mică baie, pentru că a vrut să facă niște prăjituri, iar acum doarme.

Am zâmbit și l-am observat pe soțul meu, apropiindu-se de mine.

— Dacă se întâmplă ceva vreau să...

— Știu care e numărul dumneavoastră. Bucurati-vă de petrecere.

Am închis apelul și l-am lăsat pe Caleb să mă tragă în brațele lui și să mă sărute pe buze.

— Ai sunat-o din nou pe dădacă?

Mi-am lăsat telefonul să alunece în buzunarul sacoului său și am încercat să par nevinovată.

— Am vrut doar să văd ce face micuțul nostru.

Chloe și Aiden au început să danseze și, pentru câteva clipe, nu am mai fost atentă la cuvintele lui Caleb.

— Femeia aia o să își dea demisia.

Am început să râd și mi-am pus mâinile pe brațele sale.

— Am sunat-o doar de două ori de când am plecat de acasă.Nu a spus nimic, dar după privirea lui mi-am dat seama de ce e atât de tăcut. îmi zâmbește și încearcă să fie mai nevinovat decât mine, dar nu prea mai poate să se ascundă acum.

Mi-am pus mâinile în sân și l-am lăsat să mă țină aproape de el.

— Caleb, de câte ori ai sunat-o pe dădacă? Astăzi?

S-a uitat peste capul meu, apoi a închis ochii și a oftat.

— De cinci ori.

Am început să râd și mi-am dus mâna la buze privindu-1 amuzată pe soțul meu.

A început să mă tragă spre ringul de dans, ca să evite morala pe care i-aș fi făcut-o. Mi-am pus mâinile după gâtul său și am tras aer în piept.

— Cu siguranță o să demisioneze!

A început să râdă și m-a învârtit de câteva ori, înainte să mă lipească de trupul său și să mă sărute tandru pe frunte.

— Te iubesc, Robin! Ești exact ce mi-am dorit și nu te mai las să pleci din brațele mele.

Mi-am ridicat capul și mi-am unit buzele cu ale lui, simțindu-mi inima zvâcnind în piept.

Sunt în brațele bărbatului pe care îl iubesc și totul mi se pare un vis mult prea frumos. Avem un fiu minunat, carierele pe care ni le-am dorit amândoi și suntem înconjurați de o familie mare și

iubitoare.

332Ellie și Hayden, împreună cu micuța lor Hayley și Dylan, care a sosit acum două luni, la câteva ore distanță după fiul nostru.

Serena, Gabe și năzdrăvanul Logan, care s-a născut prematur și ne-a ținut pe toți cu inima la gură timp de două săptămâni. Acum, la doar 8 luni, e bine, sănătos, dar părinții lui sunt atenți la fiecare mișcare pe care o face.

Ryan și logodnica lui, Christina, care urmează să fie părinți dintr-o clipă în alta. Ei nu au putut să ajungă la nuntă, pentru că travaliul Christinei s-a declanșat cu câteva ore înainte de nuntă.

Calvin si Ronnie, care se bucură de iubirea lor si de miracolul care o să îi unească în mai puțin de opt luni. Calvin s-a ținut de cuvânt și, după o scurtă călătorie în Vegas, s-a întors însurat cu femeia pe care o iubește, reușind să îi ia și o mie de dolari tatălui său. Cred că în sfârșit începe și Ray să piardă la pariuri.

Iar Chloe și Aiden tocmai și-au unit destinele și o să își mărească familia foarte curând.

Toți am fost supuși încercărilor iubirii și toți am trecut cu bine peste ele. Sper ca și următoarea generație să fie în stare să le depășească și să își găsească iubirea adevărată.

Cea care contează.

Volumul 4 încercările iubirii

Cea care ne face fericiți.